

۳۳

[illegible]

15.12 76-77 11.12

3' אברהם בן יצחק, נפ' כ' אלול ה'תקל"ח; נשד' בקה' אשכנזי, ו' אלול ה'תקמ"ב
3' משה בן יצחק, נפ' כ' אלול ה'תקל"ח; נשד' בקה' אשכנזי, ו' אלול ה'תקמ"ב
(נפ' כ' אלול ה'תקל"ח; נשד' בקה' אשכנזי, ו' אלול ה'תקמ"ב)

נייר-איל מצפד רמון 1987 תעשיית נייר קרסון בע"מ
משרד מכירות: רח' המנע 3 חולון 5813
טל. 5566295 - 03-5566282

שם תיק: לשכת המנכ"ל -ועידת ג'נבה - שאלת חידושה

מזהה פיזי: חצ-6822/4

מזהה פריט 000b4gd

כתובת : 3-312-2-2-1

תאריך הדפסה 14/06/2017

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: א' בטבת תשל"ח
11 בדצמבר 1977
מספר:

סודי ביותר

א ל: המנכ"ל

מאח: מנהל מצפ"א

להלן מספר נקודות מדברי אחרטון וסונדרס אמש בדרך מנ"ח בן גוריון לירושלים:

1. ההרשמות שצעדו של סאדאט הביא ל- Breakthrough כמצב במז"ח. הפעם זה מפנה אמיתי וסאדאט מהכוון ברצינות להגיע לשלום.
2. סאדאט החרש עמוקות מביקורו בארץ. הוא שלם עם עצמו ובטוח שעשה את הצעד הנכון. יוזמותיו אינן אימפולסיביות. יש לו "חזון איסטרטגי" והוא יודע לאן הוא חותר אם כי הצעדים הסקטיים של "חזון" זה הם יותר מעורפלים. הוא מדבר בקונצפציות ובהכללות.
3. סאדאט רואה את ועידת קהיר כהחללה למשהו הרבה יותר רציני. אחרי שתחול ההקדמות בוועידת קהיר ירצה להעלות את דרג המו"מ - אולם לא לפני כן.
4. נשיא מצרים חש כי הוא עשה את "הקפיצה הגדולה" וכעת מצפה לצעדים מצדנו שיהיו חואמים הסיכונים בעולם הערבי שהוא קיבל על עצמו. סאדאט הסביר לוואנס כי לא היה מעוניין בג'סטות קטנות מצדנו. לא לשם כך נסע לירושלים.
5. אחרטון ספר כי חביב מצא חשדנות גדולה במוסקבה. הרוסים מאמינים שנסיעת סאדאט לירושלים הוכנה ע"י ארה"ב ומצרים כדי להוציא אותם מתוך החמונה. למרות הכחשותיו הקטגוריות של חביב הוא אינו בטוח שהרוסים אכן השתכנעו. חביב הבהיר במוסקבה את חוסר שביעות הרצון האמריקנית מהתגובה הסובייטית למהלכי סאדאט.
6. אחרטון היה/פולוגטי על כך שגדרש לארה"ב זמן רב כדי לצאת בחמיכה מלאה ביוזמות סאדאט.
7. סונדרס אמר כי הערכת שגרירות ארה"ב בקהיר היא שבוטרוס גאלי יישאר שר חוץ.

בברכה,

העק:

משה רביב

מר א. רובינשטיין, מנהל לשכת שה"ח
שגריר ישראל בווינגטון

SECRET

Page 1

Page 1

Page 1

Page 1

Page 1

Page 1

Page 1

Page 1

Page 1

Page 1

Page 1

Page 1

Page 1

Page 1

Page 1

Page 1

Page 1

Page 1

Page 1

Page 1

Page 1

כל המוסר חוכו מסמך זה. כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך — עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסיחוץ וסודות רשמיים),
חשי"ז — 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

37490 3/3 פלג

מברק נכנס - מסווג

שמו

בהול

אל; המשרד

מאת: אוסבה

מס. 18

נשלח 141300 ח 77

חחבל 142058

מרכז. דע מצפא.

הצעת מצרית לייצוג הפלסטינאים בהמשך לשלי 35 מ-10 דגא טעין א.
מפי קתובאי קנדי שחלורה לגימיון, שמענו שבמיטון אמר בתום הביקור בקהיר
כי המיובר הוא בארוארד סעיד מרומסור אמריקני בנוצא פלסטינאי.

שלו

שוח רחם ס/רחם מנכל שהבט שמנכל מאום אב מצפא מדתים חקר רם אמך

ח/אם

7/11/77

ע"מ

ס ו ד י

אל : מנהל לשכת שה"ח

מאת : היועץ המשפטי

הנדון : טעון נגד מו"מ עם משלחת
ערבית מאוחדת בג'נבה

... שה"ח בקש להכין הניר המצ"ב אשר הוברק לוויסינגטון.

בד בבד עם העברת הניר לוויסינגטון - רצה שר-החוץ
למסור טעון זה גם לשגריר לואיס כאן.

... מצ"ב שלושה עותקים של מזכר זה.

ב ב ר כ ה ,

מ. רוזן

העתק : המנכ"ל ✓

2. 4410

Page : Page 2

- 1) Since the 1973 Geneva Peace Conference sessions, three military working groups elaborated agreements between Israel, Egypt and Syria: The Israel-Egypt Disengagement Agreement was signed on January 24, 1974; the Israel-Syria Disengagement Agreement elaborated in the Israel-Egypt military Working Group was signed on May 31 1974, and the third, the Israel-Egypt Agreement of 1975.

None of these agreements were submitted to any Plenary.

These precedents show that the agreements to be reached between Israel and the neighbouring states are to be negotiated and concluded on a bilateral basis without subsequent reference to any plenary.

- 2) In the first draft of the Working Paper on the Geneva Peace Conference, submitted to us in New York on 29 September 1977, Art. 3 specifically mentioned that "the working groups or sub-committees will report to the plenary." This Art. was deleted as a result of the agreement reached between Secretary of State Vance and the Minister of Foreign Affairs of Israel.
- 3) In the American-Israeli Working Paper on the resumption of the Geneva Peace Conference dated October 5 1977, it is specifically mentioned in Para 1, "after the opening session the Conference will split into working groups," and in the meeting on October 4, 1977 between President Carter, Secretary of State Vance and Foreign Minister Dayan it was clearly understood, both from the text of the Working Paper as quoted and from the explanations given that the plenary is to be disbanded after the opening sessions.
- 4) The purpose of the Working Groups to be set up in accordance with the American-Israeli Working Paper is "for

the negotiation and conclusion of Peace Treaties." It is inconceivable to have the Egypt-Israel, Jordan-Israel, Syrian-Israel, Lebanon-Israel Working Groups report to a body which is composed of states that have no connection with the subject matter of specific provisions of bilateral treaties, and a group of individuals that do not represent any state (Palestinian Arabs).

- 5) When referring in Art. 6 of the Working Paper to the fact that "all the initial terms of reference of the Geneva Peace Conference remain in force, except as may be agreed by the Parties," it was clearly understood during our negotiations in the U.S. that the initial terms of reference include the letters of invitation dated December 18 1973 sent by the Permanent Representative of the USSR, and by the Acting Permanent Representative of the U.S.A. to the U.N. addressed to the Secretary General for transmission to the states invited to the Geneva Peace Conference, and not any subsequent decision of the Conference taken on specific issues after the opening of the Conference.
- 6) In the Memorandum of Understanding signed by the U.S. and Israel on December 20 1973, it is specifically mentioned in several provisions that the negotiations in the Conference will be on a bilateral basis. This provision is reiterated in the Memorandum of Agreement of September 1 1975. Even if in the first meeting of the Geneva Peace Conference a reference was made to the fact the Working Groups "will report their findings and recommendations to the Conference," it should be stressed that this decision referred to findings and recommendations and not to agreements that have been negotiated and this is the reason for the conclusion of all the agreements between Israel and the Arab States without any submission to any plenary. Had these agreements been submitted to any plenary they would have never entered into force.

7) Israel's concession by accepting the presence of Palestinian Arabs in a Unified Arab Delegation for the opening sessions, and the participation of such a group in the discussions of the West Bank and Gaza issues, was based exclusively on the clear understanding and agreement reached with the U.S. on the American-Israeli Working Paper. Any provision that would refer to the submission of the contents of negotiations between Israel and any of the Arab States participating to any plenary would be contrary to the letter and spirit of the American-Israeli Working Paper, which was worked out by our two governments at the highest level. Such a change would be detrimental to the prospects of peace in the Middle East, since no bilateral agreement between Israel and any Arab State has any chance of being approved in the plenary.

As agreed in the American-Israeli Working Paper, the plenary has to be split into Working Groups immediately after the opening sessions.

Jerusalem, 6 November 1977

משרד החוץ
המרכז למחקר
ולתכנון מדיני

ירושלים, כה' בחשוון תשל"ח
6 בנובמבר 1977

למח' - מ"י

א.נ.כ.

אל : שר החוץ
המנכ"ל

מאת : ראש המרכז

בהמשך למכתבי אליך מתבקר בדבר הצעת סאדאת לחקמת קבוצת עבודה להכנת ועידת ג'נבה חזרנו ובדקנו התבטאויות ופרסומים שהיו בנושא קבוצת העבודה בעת סיור ואנס באזור באוגוסט. בדיקה זו העלתה:

1. גם אז ביקש סאדאת הכנה מדוקדקת של ועידת ג'נבה.
2. היה זה ואנס - ולא סאדאת - שאמר שהצדדים לקבוצת העבודה יהיו שרי החוץ של מדינות העימות וישראל (היינו - ללא הפלסטינים) "מקור מצרי אחראי" אישר אמנם הסכמת מצרים לעמדה זו בכך שתבגיר - באל אתראם - שעבודת קבוצת העבודה תתנהל ע"י התיעצויות בין מזכיר המדינה לבין שרי החוץ הערביים מצד אחד ובינו לבין שר"ח ישראל מצד שני.
3. היה זה ואנס - ולא סאדאת - ששלם בזמנו שיתוף בריה"מ בקבוצת העבודה בעוד שסאדאת אמר אז "שאין לו התנגדות" להשתתפות בריה"מ.
4. כבר אז חייב סאדאת השתתפות לבנון בקבוצת העבודה "משום שיש לה גבול משותף עם ישראל".

ב.כ.ח.
משה ששון

Approved: [Signature] Date: [Date]

Ref: [Text]
[Text]

Page: [Text]

Subject: [Text]
[Text]
[Text]

1. [Text]
2. [Text]
3. [Text]
4. [Text]

[Text]
[Text]

27

אל: ד"ר נציג אוטומט לונדון פריס בייסל בונד האג
דומא וינה אתונה אנקרה טהראן בייס

321/ה

משלח 081700 לונדון 77

מאת: המשרד

להלן עיקרי דבריהם מראיון סודאית לעיתונאים בבוקרשט (30.10), מדבריו
לעיתונאים במטוס בשובו מסעודיה (3.11) ומראיון לסלויזיה המצרית (4.11):
הוצעה להכנה מרוקדת של גינה

1. בבוקרשט אמר סודאית לעיתונאים (30.10): הודבר החשוב ביותר אצלי
בשלב זה הוא ההכנה הרצינית לוועידת גינה, שכן אני מעדיף לא ללכת לוועידה
אם היא לא תוכנן היטב. אינני רוצה בוועידה דוגמת הוועידה למרוק הנשק
שנערכה במשך 25 שנים.

2. במטוס בשובו מסעודיה אמר (3.11): לא נבוא לגינה ללא הכנה של ממש
כלומר שתוקם ועדת עבודה שתכין ראשי פרקים של הנושאים שיידונו ושייושמו
על כך עם מדינות ערב וארה"ב.

3. מראיון לסלויזיה המצרית (4.11) פירט סודאית את הרכב ועדת העבודה
ואמר: כל הגורמים שישתתפו בוועידה צריכים להשתתף בהכנה, כלומר
שתי המעצמות: ארה"ב וברית"ם, מדינות העיסות: מצרים, סודיה, ירדן,
לבנון והפלסטינים (לא הזכיר אש"ף) וכך ישראל, ועדת העבודה תחל בהקדם
במגעים עם כל הצדדים, ובהכנת הנ"ל.

עוד אמר: לאחר שני הסיוורים של ואנס הסכמנו שקורט נפגש עם שרי החוץ
של כל הצדדים, ובסופו הוא נפגש איתם. אחייכ החל שלב הושג ביהס לוועידת
גינה, ואנס השלים שני סיוורים וקורט נפגש עם שרי החוץ של כל הצדדים...
עקב כך החל באוקי מה שמכונה ה"י"ה הראשון ששלחה ארה"ב ואחייכ
ב"י"ד השני ואחייכ באה הזמנה נוספת. כל זה היה במטרה אחת והיא
לכנס את ועידת גינה לא לשם מידון חלקי, כלומר לא במטרה שידון בחלק
מהבעיה וינעזוב את החלק השני, כי אם במטרה לחתום הפעם על הסכם שלום
סופי באיזור.

כמובן שמטעם שממשלת ישראל דנה בנייר העבודה, דחתה דבריהם מסויימים
והסכימה לדבריהם מסויימים...

המאורעות משתנים כיום מדי שעה בשעה ומדי יום ואנו נהיה עדים לעצבנות
והסטריות רבה מצד ישראל. זהו דבר טבעי, אך בסופו של דבר אסור לנו
להתמסר בקטנות ולא במילה מיותרת או חסרה.

2=

ג'נבה אינה מטרה בפני עצמה, ולכן אני אומר שכל עוד ועידת ג'נבה
מהווה אמצעי להשגת שלום דדי שאנו חייבים לעשות זה הכנות קפדניות
הכוונה בכך... היא הרכבת קבוצת עבודה שתכין נייר שעל פיו תערכ
הועידה. ישראל מקווה שאנו נתעסק (בג'נבה) בענייני נוהל במשך שנתיים
תלוש לפני שנגיע לעצם העניין. עלינו להימנע מכל זה עיי' הכנה טובה.
על התאום המצרי-סורי (בשובו מסעודיה 3.11)

4. אינן חילוקי דעות בין מצרים לסוריה, בשדר מאסד, שנמסר באמצעות
מפקד חיל האוויר הסורי-נאג'י ג'ימיל (22.10), הוברו כמה עמדות וסאדאת
רשיב על שדר זה.

5. סידור בחייל

5. במטוס בשובו מסעודיה (3.11) טען סאדאת שבביקור ברומניה התברר לו
כמה דברים מעורפלים.

שכן, צ'אושסקו, שהוא ידיד שני הצדדים, יכול היה להבהיר כמה עניינים חשובים.
עוד אמר (בטלוויזיה 4.11): ברומניה דנתי בבעיית בטחון אירופה, ועידת
הלסינקי והועידה הנערכת עתה בבגדאד. אינן אנו יכולים להפריד בין
בטחון אירופה, ועידת הלסינקי והועידה הנערכת עתה בבגדאד.
אינן אנו יכולים להפריד בין בטחון אירופה לבין בעיית המזהיית. בטחון
המזהיית מהווה חלק בסיסי שאין לוותר עליו בבטחון אירופה.
אמר לאיראן, הסכסוך הערבי-ישראלי אינו, במקומי ונוגע רק לערבים.
אם הסכסוך אינו נפרד מבטחון אירופה דדי כל וחוץ שהסכסוך
אזנו נפרד מאיזור המזהיית. ושאח האיראני הוא זה לנו והסכסוך הערבי-
ישראלי מהווה חלק מבעיותיו, שכן הוא חי איתנו במזהיית... כמו כן
ושאח עומד לצאת לאדייב בגובי ואנו שוחחנו.

בסעודיה עשינו הערכת מצב, בפרט לאחר ששב סעוד אלפיאל-שהיית הסעודי
מאדייב והביא לנו רשמים טריים, שכן אלפיאל נפגש עם קרטר וואנס.
כמו כן הוא ביקר בפריס והביא לנו רשמים אחרונים תוך כדי עשיית
הערכות האחרונות.

שנחים לקרטר על נאומו בפני הקונגרס היהודי העולמי-הצגת נייר
העבודה כויתורים ישראליים

6. סאדאת הפליג בשבחו של קרטר (הטלוויזיה המצרית 4.11) על נאומו
בפני הקונגרס היהודי העולמי האמרי

3

הגיע הנאום האחרון של קרטל בפני ייחועידה היהודית בארה"ב.
הוא אמר דברים מצוינים באמת.
אנצל את ההזדמנות ואומר כאן, שאדם זה, שהוא כנ עם עצמו ועם אחרים,
ימלא בודאי תפקיד למען השלום באזור זה, השלום שאינו ניתן לחלוקה
בעולם, כלומר לא רק בשחון אירופה כי אם גם בשחון ארה"ב ובשחון
בריה"מ באזור זה.

קרטל המהיר בנאומיו שהצדיקם ונזוגעים בדבר הסכימו בעיני נזהל,
כלומר ישראל הסכימה לרעיון הדכבת שולחן ערביית מאוחדת לגיבנה
בשתתפות הכלטטינים. כמו כן היא הסכימה להגן בעתיד הגרמניע
עזה עם ירדן, מצרים והפלסטינים, וכמו כן הסכימה לנהל מרי"מ ללא
תנאים מוקדמים. כן הדגישה שאפשר לדון על כל הנושאים.

הבעייה הערבית זכתה להתקדמות בארה"ב ואני עדיין אומר שהיסוד
האמריקני הוא יסוד חשוב מאוד מיסודות ההסדר.

7. מוסא צמרי-עורכ העיתון הקהירי אלאחיאדאר(ע"פ רויטר 4.11),
שנ"ל וזה לסאדאת במטעו, מטר שיחות בין שרי החוצ של ישראל והערבים
כדי להכין נייר עבודה לחידוש ועידת גיבנה יכולה להתקיים בבירה
נייטרלית כלי שהצדיקם יפגשו פנים אל פנים, לדברי צמרי והצעה הזו
גידונה לאדונה בין וושינגטון לבירות הערביות הנזוגעות בדבר,
וזוהא הוסיף שואנס יהיה המתווך במהלך שיחות הקירבה.

מרכז

פדח רוהם ס/רוהם שהבט מנכל ממנכל סמנכל מצמא אירי א ב מזתים מזאר
אל מזתים מאום א ב הסברה מעת הקר רם אמנ תערד אילסר וי חוייב
אב/מט

כל המוסד חוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו, לאדם שאינו מוסמך
לכן - עובר על החוק לחייב
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוק וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא-מסווג

ס ו ד י

אל : רושינגטון לונדון פריס בונ פריסל רומא וינה חוזם 220

אנקרה אתונה טהראן האג

נשלח 0617000: 27

מאת: המשרד

בזמנך לשלנו הגלוי על דברי סאראת ושהיה שהמי:
א. ג'בוש נ'יר העבודה האמריקני - ישראלי הוציא היוזמה והכוונה המהלכים
מיד' הערבים והעביר נטל ההסכמה או הדחיה למחנה ושיני. במסביל השו
הערבים כי באמצעות קביעת הנוהל, נקבעו במידה רבה גם הפרמטרים של
תוכן ומהות ההסדר.
סאראת ביקש ליזום מהלך נגדי שיחזיר היוזמה ליד' הערבים, יעצ לערבים
שאל להם להגיב בחפזון או להיקלע למצב של אומרי לאו לגיבנה.
לאחר שנמסר נ'יר העבודה האמריקני - ישראלי ליד'עשה, גילתה מצאים
פתירות והעלחה כנראה הצעות נגדיות לחיקונים שישלכו בעיות נוהל עם
ענייני המהות (שילוב בין נ'יר העבודה לבין המסמך האמריקני סת-9-1929).
אכ למרות סדרת המגעים וההסדרות בינה לבין ארה"ב (לפי הידיעות
שברשותנו הוחלפו שלוש אגרות בין קארטר לסאראת בין ה-14.10. עת נמסר
נ'יר העבודה פורמלית למצרים עד ל-19.10. (עם זאת סאראת לדומניה).
החבר ככל הנראה כי הנ עמדותיה של סוריה והן עמדות טעודיה (התובעת
יצוג אשיפ ומדינה פלסטינית) אינן משפיעות להגיע להסכמה ערבית מוסכמת
שארה"ב תוכל להגיש לישראל הצעה נגדית ל נ'יר העבודה.
ד. נראה איפוא שסאראת חזר ליעיון של הקמת קבוצה (או ועדת) עבודה, אותו
העלה בביקורו ברושינגטון באפריל השנה ועליו חזר בתחילת אוגוסט בעת
סיור ואנס באיזור. אכ בהביל מאז - כשסקירות מצרים אמרו שקבוצת
העבודה והיה במחכונת של התייעצויות בין שהיה האמריקני לבין שרי החוץ
הערביי מצד אחד ובין שהיה הישראלי מצד שני - מנה סאראת הפעם
הרכב הקבוצה: מצרים, סוריה, ירדן, לבנון, הפלסטינים (נא התייחס לאשפ)
תחתי המעצמות.
יצויין שבמסיבת העיתונאים ביה"י כ-2.8 זה היה ואנס שאמר ישהצדים הם
מדינות העימות וישראל וכי אינ כוונה להפסיק ביה"י בתחילה בקבוצת
העבודה ואלו סאראת אמר שאין לו התנגדות להשתתפות בריה"מ.
ה. כזכור דחתה סוריה בזמנה רעיון קבוצת העבודה על הטפ ובכך קטלה אותו

= 2 =

בשל התפיסה הסודית לתפקיד ועידת ג'נבה (במסגרת לקביעת כוח הזמנים
לביצוע הפירוק על פי הדרישות הערביות ולא להתייגות על פרטיו), ייתכן
שבהצעתו החדשה מבקש סאדאת להתגבר על ההסתייגויות הסודיות כי הדין הזה
מסגרת בלתי פורמלית שתפקידה יהיה לקבוע יוזמי הפרקים של הנשאים
שיידונו בוועידה. בהקשר זה יצויין שסאדאת הציע להשלים שקיבל מישראל
בנייר העבודה האמריקני (משלחת ערבית משותפת בדשחחפות הפלסטינים,
הסכמה לדיון בעתיד הגרמני, עזה, מצרים, ירדן ופלסטינים, נכונותה לשמור
ללא תנאים וכי אפשר לדון בכל הנשאים שכל צד ירצה לעלות). באותו זמן
הוסיף סאדאת שאיש לא יוכל לאלץ הערבים לתת דבר שלא יהיו מוכנים לחיות
1. משתמע מכך:

1. שסאדאת מבקש מהערבים לא לבזבז מה שלדבריו הושג כבר, מה גם שהביע
אמונו בקארטר ובתפקידו.
2. הצידה לדרכו המדינית שהשיגה לדבריו התקדמות לעמדה הערבית בארזה-ב.
3. אם קבוצת העבודה תשג ניות לא ללכת לג'נבה, אלא שבמקרה זה יעשה
נסיון להטיל האחריות על ישראל ולא על הערבים.
4. והצעה לשחם את בריהים בקבוצה תוכל לשמש אולי עבודה לטיודיה שאין
רצון ללכת רק למפיה עם ארזה-ב, אפ על פי שסאדאת חזר ואישר שהיסוד
האמריקני יסוד מרכזי ושייבול.
5. הבטחתו המחודשת שמצרים לא תחתום על הסכם נפרד מכוונת שוב לדגעת
סודיה.
6. לא ברור אם סעודיה נתנה הסכמה או ג'בויה לרעיון של סדאת, יצויין
שהוא מצא לנכון להדגיש דנקותו בנסיגה משטחי 67' ובקדונו המדינה
הפלסטינית. יש להניח שהדגשה זו באה לטפח דרישתה של סעודיה שהינה
המדינה הערבית היחידה שעמדה משיחות עם ארזה-ב במפורש על הצורך ברקמת
מדינה פלסטינית בנוסף לייצוג אש"ף. בדרכ זה, מקווה אולי סאדאת להשיג
גם תמיכה סעודית כנגד הסתייגויות העלולות לבוא מצד סודיה, זאת גם
מתוך תחושה שבהלק מבעיות המהות חתייצב ארזה-ב לימינ הערבים. מעניין
שסאדאת התייחס בחיוב לנאום קארטר במי וקונגרס היהודי העולמי תוכ
התעלמות מהדברים הלא-נוחים לערבים שבעמדה האמריקנית (כמו הצורך
בגרמליזציה).
7. בדבריו, שבאו יום לאחר הראיון הטלכיווני, נשמע מהם דברי סאדאת.
הוא אמר שסאדאת יילא הציע להקים קבוצת עבודה חדשה שתכין ועידת ג'נבה

כל המוסד חובן מספר זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לחיסון
דיני העונשין (כטחן) המדינה
יחסי חוק וסודות רשמיים.
תשי"ז - 1957.

= 3 =

... אלא חזר על התפתחות המשבר והשלבים שעברו ודיבר על הצעתו הקודמת:
אם אין זה כך כי הרי סאדאת ב"ט זרכב קבוצת העבודה לפי שעה אין
ידיעות על מניעיו של שהם.

על סאדאת לוחצ מועד ה-22.11 שבו אמורים להתכנס שרי החוץ הערביים לראש
הפסגה הערבית. הוא חושש שכינוס כזה בלי שתקדם לו נוסחה ערבית
משותפת המקובלת על ארציב הכבול ידיו מה גם שייזכר והוא סתם זרכים
לשדור ארציב מסחויבותה לנ"ר העבודה מה-5.10.
בינתיים אין תגובה ממדינות ערב ומכריהם. רק יפקידים פלסטיניים
הביעו באופן פרטי הסתייגות מההצעה. בבירות הערביות ממשיכים לדבר על
אפשרות פסגה ערבית מצומצמת שתיוג בגנוש עמדה משותפת.

ס"כ/א/א

שזה רחם ט/רחם שהבט מכלל ממכלל סמכלל מצא אירוב איבי מזתים מאומ א ב
מזר הקר רמ אמנ
א/א/א

ירושלים, כ"ה בחשוון תשל"ח

6 בנובמבר 1977

37
12/8

Handwritten signature in red ink.

2310

אל : שר החוץ
המנכ"ל
מאת : ראש המרכז

הצעת סאדאת להקמת קבוצת עבודה לחכנה
מדוקדקת של ועידת ג'נבה.

א. על הצעתו הנ"ל של סאדאת אין לנו כל מידע ממקור כלשהו, גלוי או כמוס, פרט לדברים שנתפרסמו בכלי התקשורת המצריים.

ב. ברצ"ב: סיכום דברי הנשיא סאדאת בדבר הצעתו הנ"ל. הסיכום מלווה בהערות והערות ובנספח הכולל הציטוטים העיקריים המקוריים מדברי סאדאת.

ג. הבוקר הגיע ידיעה לפיה, אמש, (5.11.77) בשעה 2020 פיקסמה סמז"ת מקהיר ידיעה לפיה שה"ח פתמי הצהיר כי הנשיא סאדאת "לא הציע בדבריו לטלוח ההמצרית להקים קבוצת עבודה חדשה שתכין את ועידת ג'נבה". פתמי אמר כי היה ברור מדברי סאדאת שנאמרו עם שובו למולדת מסיוורו לאחרון כי הוא מאזכר את מתפתחות משבר המזת"ת ואת השלבים שעברו. ודיבר בין היתר על הצעתו הקודמת בדבר הקמת קבוצת עבודה. הנשיא סאדאת לא הציע הקמת קבוצת עבודה חדשה.

ד. הנני מפנה תשומת לבך למברקו של בראון (112) על שיחתו עם אתרטון שהציע לידינו הבוקר.

ה. על אף דברי פתמי ניכר הבדל בין דבריו הנוכחיים של סאדאת לבין הצעתו הקודמת. שלא כבעבר מכליל עתה סאדאת בהצעתו את הפלסטינים, לבנון וברית"מ. נראה שהצעתו הקודמת היתה מיועדת לעקוף את סוריה בעוד עתה נראה שהוא מבקש לעקוף את נייר העבודה של ישראל.

ו. הרושם המתקבל מדבריו של סאדאת הוא שמטרתו הינה ליפול חזרה את היוזמה שעברה לידי ישראל ולהחזירה לידיה הוא ע"י מאמץ המכוון להזיז הצידה אתנייר העבודה הישראלי-אמריקני, מבלי להיות מואשם בדחייתו וזאת ע"י הצגת הצעת חדשה שתאפשר התחלת תהליך ההכנה מחדש על יסוד ביטול הפרימטרים הישראליים שנחתמו בנייר העבודה הישראלי-אמריקני, וע"י חתירה להצפת פרימטרים חדשים (במסגרת עבודתם של קבוצת העבודה המוצעת על ידו) התואמים את התפיסה המצרית/ערבית.

Subject: [illegible]
Reference: [illegible]

[illegible text]

1. [illegible text]
2. [illegible text]
3. [illegible text]
4. [illegible text]
5. [illegible text]
6. [illegible text]
7. [illegible text]
8. [illegible text]
9. [illegible text]
10. [illegible text]

ז. אם אומנם הכחשת סימז"ת נכונה לא ברור לנו מה הניע את פחמי להכחיש את נשיאו מלעשות שוב מתלך אחורה.

ח. יצויין שאף במסגרת הצגת המהלך הנוכחי אין פרשנות "קלל-ערב" מקהיר מותרת על איום

במלחמה: "תמימות דעים ערבית שקיימת יותר מאופציה אחת. אנו עדיין פועלים בחזיתות המלחמה

והשלום בו זמנית. חיפוש הסדר שלום צודק והתכוננות לאלטרנטיבת המלחמה אם ישראל תנקוט בסחבת

ותסלק את העובדות. ועידת ג'נבה איננה מטרה אלא אמצעי להשכנת שלום צודק, אך לא האמצעי היחיד"ץ

(צאות אל-ערב - 04/11/77-0000).

ב א ר כ ה,

מ.א.מ.

משה ששון

CITY OF
SACRAMENTO
CALIFORNIA

1. The undersigned hereby certifies that the within and foregoing is a true and correct copy of the original as the same appears in the files of the City of Sacramento, California.

2. The undersigned hereby certifies that the within and foregoing is a true and correct copy of the original as the same appears in the files of the City of Sacramento, California.

(City of Sacramento - 000-1111-01)

11/11/01
11/11/01
11/11/01

סאדאט מבחיר הצעתו לוועדת עבודה להכנה מדוקדקת של ג'נבה

בשובו מסיור ברומניה, באיראן ובסעודית העניק סאדאט ראיון לטלוויזיה המצרית (4.11) בו פרט את הדברים ואם תהשקפות שהשמיע בשעת סיורו, ובעיקר את הצעתו לוועדת עבודה שתכין בצורה מדוקדקת את ועידת ג'נבה. את בתחילה, במגע עם ארה"ב, הורגש מאמץ מצרי להקן נייר העבודה האמריקני-ישראלי ולשלב בתוכו חלקים מההצעה האמריקנית הראשונה מה-29.9, הרי עתה מבקש סאדאט לפתוח במהלך שונה ע"י ועדת עבודה שתכין ראשי פרקים של הנושאים שיידונו בג'נבה.

עיקרי דברי סאדאט

להלן עיקרי הדברים שהשמיע סאדאט בעת סיורו ובראיון הטלוויזיוני:

ההצעה להכנה מדוקדקת של ג'נבה

1. בבוקרסט הורגש השינוי בעמדה המצרית כשסאדאט אמר לעיתונאים (30.10): "חבר החשוב ביותר אצלן בשלב זה, הוא תהכנה הרצינית לוועידת ג'נבה, שכן אני מעדיף לא ללכת לוועידה אם היא לא תוכן היטב. איגבי רוצה בוועידה דוגמת הוועידה לפרוק הנשק שנערכה במשך 25 שנים".

על התיאום המצרי-סודי

2. אין חילוקי דעות בין מצרים לסוריה. בשדר מאסד, שנמסר באמצעות מפקד חיל תאוויר סודי-באג'י ג'מיל (22.10) - הובחרו כמה עמדות וסאדאט השיב על שדר זה.

על תפקיד סעודיה

3. סעודית ממלאה תפקיד נכבד בפתרון הסכסוך הערבי-ישראלי. בשיתוף עם ראשי סעודיה הושג תיאום אסטרטגי מצרי-סעודי.

מצרים לא תחתום על הסכם נפרד

4. מצרים לא תחתום על שום הסכם נפרד וצבקה בדרישה לנסיגה מלאה מכל השטחים שנכבשו ב-67' ולהקמת מדינה פלסטינית.

מחול ועדת העבודה

5. בעוזבו את סעודיה (5.11) אמר סאדאט שמצרים לא תבוא לג'נבה ללא הכנה של ממש. הכנה זו תיעשה ע"י ועדת עבודה שתכין ראשי פרקים של הנושאים שיידונו ויוסכמו על כך עם מדינות ערב וצרפת וארה"ב.

6. בראיון לטלוויזיה המצרית (4.11) פירט סאדאט את הרכב ועדת העבודה: שתי המעצמות, מדינות העימות - מצרים, סוריה, ירדן, לבנון והפלסטינים (לא הזכיר אש"ף) וישראל.

7. עורך העיתון הקתירי אלאח'באר (עפ"י רויטר 4.11), שבילוזה לסאדאח במסעו, מטר ששיות בין שרי החוץ של ישראל והערבים כדי להכין גייר עבודה לחידוש ועידת ג'נבה יכולות להתקיים בבירה נייטראלית, בלי שהצדדים ייפגשו פנים אל פנים. לדברי צברי החצעה הזו נידונה לאהרונה בין וושינגטון לבירות הערביות הנוגעות בדבר, והוא הוסיף שוואנס יחיה המנוון במהלך שיחות הקירבה.

שבחים לקארטר על נאמו בפני הקונגרס היהודי העולמי - הצגת פייר העבודה כותורים ישראלים

8. סאדאח הפליג בשבחו של קארטר (חטלויזיה חמצרית 4.11) על נאמו בפני הקונגרס היהודי העולמי. לדבריו קארטר אמר דברים מצויינים והבחיר ש"הצדדים הנוגעים בדבר תסכימו בעניני נוהל, כלומר שישראל תסכימה למשלוח ערבית מאוחדת בהשתתפות הפלסטינים, לדיון בעתיד הגדמ"ע ועזה עם יורד, מצרים והפלסטינים ולמו"ם ללא תנאים מוקדמים".

סאדאח הביע שוב אמונו בקארטר הפועל למען השלום והדגיש שהשלום אינו ניתן לחלוקה בעולם וכי בסחון אירופה וגם בסחון ארה"ב וברית"מ קשורים בנעשה באזור זה. השגיש שוב את תפקידה של ארה"ב בתהליך הנוכחי באומרו שהכעיה הערבית זכתה להתקדמות בארה"ב וכי היסוד האמריקני הוא יסוד חשוב מאוד מיסודות ההסדר.

על השיחות ברומניה ובאיראן

9. בבקור בבוקרשט התבהרו לסאדאח, לדבריו (3.11) כמה דברים מעורפלים, שכן צ'אושסקו, שהוא ידיד שבי הצדדים, יכול היה להבחיר כמה עניינים חשובים. שיחותיו לא הצטמצמו לבעיות תמזה"ת אלא הקיפו בעיית בסחון אירופה וכנס וובש"א בבלגד.

10. עם טאת איראן דף על הסכסוך ועל עתיד ואזור בכללותו. סאדאח הגדיר השאח כאח אשר הסכסוך מחות חלק מבעיותיו.

הערות

1. גיבוש גייר העבודה האמריקני-ישראלי הוציא את היוזמה ואת הכוונה המהלכים מידי הערבים והעביר את נטל ההסכמה או הדחיה למגרש שלהם. במקביל חששו הערבים כי באמצעות קביעת הנוהל, נקבעו במידה רבה גם הפרמטרים של התוכן והמהות של ההסדר.

2. מרות נכוונתה של מצרים לגמישות בנושאים הפרוצדורליים וסדרת נגעים וחבהרות בינה לבין ארה"ב, החבר ככל הנראה כי תן עמדותיה של סוריה ותן עמדות סעודיה (התובעת ייצוג אש"ף ומדינה פלסטינית) אינן מאפשרות להגיע לחשבה ערבית מוסכמת שארה"ב תוכל להגיש לישראל כתצעה נגדית לגייר העבודה.

3. מצד שני, למחצית יש מחויבות לקדם את התהליך המדיני כדי לחגן על קו הפעולה שתלא מסיפ לו ואולי גם כדי להמנע ממבוי סתום או דריכה ממושכת במקום שייחבות ללכת בדרך האופציה הצבאית, כפי שסאדאח הודיע בישיבה הראשונה של הממשלה החדשה (26.10).

4. סאדאט נ'סה איפוא, להפש דורך לעקוף המכשולים האלה תוך החזרת היוזמה למחנה הערבי.
(כזכור, קרא סאדאט בראיון לעיתונאים ירדניים ב-15.10 לערבים לא להקלע למצב של אומרי לאו לג'נבה). מכאן, דרישתו להכנה המהותית שעלתה כבר בדבריו ברומניה.

5. אם בסעודית ניסוחיו של סאדאט חיו מעורפלים (מדבריו השתמע שכונתו לקבוצת עבודה שתקיף את מדינות העימות ואת ישראל בלבד), חרי בראיון הטלוויזיוני הבחיר שבועדת העבודה ישתתפו גם שתי המעצמות והפלסטינים. קשה להבחין, מה התבדל בין הרכב זה לבין הרכב ועימות ג'נבה כפי שהוגדר בנייר העבודה האמריקני-ישראלי. יתכן שסאדאט מבקש באמצעות ועדת העבודה להתגבר על הקשיים בניסוח ההשתתפות והפלסטינים בג'נבה.

6. כזכור, העלת סאדאט את רעיון קבוצת העבודה עוד בבקורו בארה"ב וכן במהלך בקור מזכיר המדינה באזור בתחילת אוגוסט. הרעיון נדחה אז על הסף ע"י הסורים, הן בגלל התנגדות הברורה של עקיפת בעיית שתוף אש"ף, והן בגלל התמיכה הסורית הבסיסית את ועידת ג'נבה כמקום לקביעת לו"ז לביצוע הפתרון, ולא להדיינות על פרטיו. אין בידינו ידיעות אם העמדה הסורית כלפי רעיונו של סאדאט השתנתה בינתיים. מכל מקום, נראה כי סאדאט עצמו מציג הבעיה כהקמת קבוצת תיאום אמריקנית-ערבית כשמדובר במשלוח כלל-ערבית, וע"י כך מנסה לתרגיע את הסורים החוששים כל הזמן מפני כוונות מצרים להליכה נפרדת. בהקשר זה יש לראות הבטחתו שמצרים לא תחתום על הסכם נפרד.

7. לא ברור אם סעודיה נתנה את הסכמתה או את גיבויה לרעיון של סאדאט. יצויין שסאדאט מצא לנכון להדגיש בבקורת מצרים בניסגה ובעקרון המדינה הפלסטינית. ייתכן שהדגשה זו באה לספק דרישתה של סעודיה שהנה המדינה הערבית היחידה שעמדה בשיחות עם ארה"ב במפורש על הצורך בהקמת מדינה פלסטינית בנוסף ליצוג אש"ף. בדרך זו, מקוות אולי סאדאט להשיג את התמיכה הסעודית נגד ההסתייגויות למהלכו החדש העלולות להיות מצד סורית, זאת מתוך תחושה שבחלק מבעיות המחות - ואולי הגדול - תתיצב ארה"ב לימין הערבים. סאדאט חושש מעמדה ערבית שתטשטש התבדלים הקיימים בין ווסינגטון וירושלים בבעיות המחות וחותר לתחזיר הכרור לישראל. מן הראוי להצביע על תשבים המופלגים שהילק סאדאט לקארטר, תוך התעלמות מהדברים הלא נוחים לערבים שבעמדה האמריקנית (הצורך בבורמליזציה).

8. מעניין לציין שסאדאט הציג את העמדה הישראלית כפי שבאה לידי בטוי בנייר העבודה כותורים ישראלים שהושגו בחשפעת ארה"ב.

9. על סאדאט לוחץ מועד ה-12.11, שבו אמורים להתכנס שרי החוץ הערבים לתכנה הפסגה הערבית. הוא חושש שכנוס כזה, בלי שתקדם לו נושחה ערבית משותפת המקובלת על ארה"ב, תכבול ידיו. כן נמשכים הדיבורים על כינוס פסגה מצומצמת בהשתתפות מדינות העימות, סעודיה והפלסטינים.

אין חגובות ממדינות ערב ומברית"מ; "פקידים פלסטינים" תביעו באופן פרטי הסתייגות מהחצעה.

בינתיים (עד לשנה 1800) לא הגיעו כל חגובות ממדינות ערב ותאזרות ומברית"מ על חצעה ותאזרות של סודא. לעומת זאת, תביעו "פקידים פלסטינים", באופן פרטי הסתייגות מהחצעה.

1. חוסיין לסעודיה ומצרים

חוסיין יצא (5.11) לסעודיה וסמנה ימשיך למצרים ב-6.11.

2. סוריה - שר התסברה תובע שתוף אש"ף בג'נבה ופונדון כולל לסכסוך

כראיון ל"אלבירוק" חלבונני, לתי דויטר 5.11, חזר שר התסברה הסורי על התנגדות סוריה לייצוג פלסטיני, אחר משל אש"ף, בג'נבה. ואמר כי אש"ף הינו הנציג החוקי היחידי של הפלסטינים ושיש לתתיחס אליו על בסיס שויון לצדדים המעונינים תאזרים. כן אמר שסוריה רוצה פתרון כולל לסכסוך, ותתקיף את ישראל על כוונות התתפשטות שלה. הוא גם תאר את יחסי סוריה-מצרים כ"טובים מאוד".

3. אש"ף - "פקידים פלסטינים" מביעים הסתייגות

לפי כתב דויטר מביירות (4.11) נמנעו דוברים של אש"ף מלהגצער על חידוש החצעה תמצרית לתקנות קבוצה עבודה. עם זאת, תביעו "פקידים פלסטינים" באופן פרטי הסתייגות מן החצעה.

נספח

ראיון טאדאט לשלויזיה המצרית (סימז"ת 4.11)

עיקרי דברים

1. ועידת ג'נבה

א. לאחר שני הסיוורים של וואנס הטכנולוגי שקארטר יפגש עם שרי החוץ של כל הצדדים, ובספטמבר הוא נפגש איתם. אח"כ החל שלב חדש ביחס לוועידת ג'נבה. וואנס השלים את שני סיווריו וקארטר נפגש עם שרי החוץ של כל הצדדים ... עקב כך החל באוקטובר מה שמכונה הנייר הראשון שלח ארה"ב ואח"כ הנייר השני ואח"כ באה הזמנה נוספת. כל זה היה במטרה אחת והיא לכנס את ועידת ג'נבה לא לשם פתרון חלקי, כלומר לא במטרה שנרון בחלק מתכניה ונעזוב את החלק השני, כי אם במטרה לחתום תפעס על הסכם שלום סופי באזור. כמובן שמעתה שממשלת ישראל דנה בנייר העבודה, דחתה דברים מסוימים ותסכימה לדברים מסוימים ... המאורעות משחנים כיום מדי שעה בשעה ומדי יום/אנו נהיה עדים לעצבנות והססריה רבה מצד ישראל. זהו דבר טבעי, אך בסופו של דבר אסור לנו להתפס לקטנות ולא במלה מיותרת או חסרה.

ב. ג'נבה אינה מטרה בפני עצמה, ולכן אני אומר שכל עוד ועידת ג'נבה מהווה אמצעי לחשנת שלום חרי שאנו חייבים לעשות לה הכנוח קפדניות והכוונה בכך ... הוא הרכבת קבוצת עבודה שתכין נייר שעל פיו תערך הוועידה. ישראל מקווה שאנו נחזקס (בג'נבה) בענייני נוהל במשך שנתיים ושלוש לפני שנגיע לעצם העניין. עלינו לתמנע מכל זה ע"י הכנת טובה.

ג. כל הגורמים שישתתפו בוועידה צריכים להשתתף בהכנתה, כלומר שתי המעצמות: ארה"ב וברית"ט, מדינות העמות: מצרים, סוריה, ירדן, לבנון והפלסטינים וכן ישראל. ועדת העבודה תחל בחקדם במגיעים על כל הצדדים ובהכנת הנייר.

2. על סיוור בחו"ל

א. כרומניה דנפי בבעיית המזח"ת, ובו בזמן דנתי גם בבעיית כטחון אירופה, ועידת הלסינקי והוועידה הנערכת עתה בבלגריה. אין אנו יכולים להפריד בין כטחון אירופה לבין בקית המזח"ת. כטחון המזח"ת מהווה חלק בסיסי שאין לוותר עליו בכטחון אירופה.

ב. אשר לאיראן, הסכסוך הערבי-ישראלי אינו מקומי, ונוגע לערכים כלכל. אם הסכסוך אינו נפרד מכטחון אירופה חרי קל וחומר שסכסוך אינו נפרד מאיזור המזח"ת. השאה ואיראני הוא את לנו והסכסוך הערבי-ישראלי מהווה חלק מבעיותיו, שכן הוא חי איתנו במזח"ת ... כמו כן השאה עומד לצאת לארה"ב בנובמבר ואנו שותתנו.

ג. בסעודיה עשינו הערכה מצב, בפרט לאחר ששב סעוד אלפיצל - שה"ח הסעודי - מארה"ב ותביא לנו רשמים טריים, שכן אלפיצל נפגש עם קארטר וואנס. כמו כן הוא בקר בפאריס ותביא לנו רשמים אחרונים. תוך כדי עשית התערכות האחרונות.

ד. בהיותי במסופס קבלתי הודעה שהמלך חוסיין יבקר בסעודיה ביום א' הקרוב.

3. תגובה סאדאת לנאום קארטר בפני הקונגרס היהודי העולמי

הגיע הנאום האחרון של קארטר בפני "הועידה היהודית" בארה"ב, הוא אמר דברים מצויינים באמת. אנצל את ההזדמנות ואומר כאן, שאדם זה, שהוא כן עם עצמו ועם אחרים, ימלא בוודאי תפקיד למען השלום באזור זה, השלום שאינו ניתן לחלוקה בעולם, כלומר לא רק כסחון אירופה כי אם גם כסחון ארה"ב ובסחון בריה"מ באזור זה.

קארטר הבחיר בנאום שהעדיף בנוגעים בדבר הסכימו בענייני נוהל, כלומר ישראל הסכימה לרעיון הרכבה משלחת ערבית מאוחדת לג'נבה בהשתתפות הפלסטינים. כמו כן היא הסכימה לדון בעתיד הגדמ"ע ועזה עם ירדן, מצרים והפלסטינים, וכמו כן הסכימה לנהל מו"מ ללא הנאים מוקדמים. כן הדגישה שאפשר לדון על כל הנושאים. הבעיה הערבית זכתה לתקדמות בארה"ב ואני מצייין אומר שהיסוד האמריקני הוא יסוד חשוב מאוד מיסודות ההסדר.

ירושלים, כג' בחשוון תשל"ח
4 בנובמבר 1977

סאדאט מציע הכנה מעודדת של ג'נבה באמצעות ועדת העבודה

בצאתו את סעודיה, השמיע סאדאט (3/11) הצהרה ממנה מתאשר שהתחוללה כנראה תפנית בעמדתה של מצרים ושביטוי ראשון נתן לה סאדאט בעצמו, ברומניה (30/10). אם בתחילה, במגעים עם ארה"ב, הורגש מאמץ מצרי לתקן נייר העבודה האמריקני-ישראלי, הרי עתה מבקש סאדאט לפתוח במהלך שונה ע"י ועדה עבודה שתכין ראשי פרקים של הנושאים שיידונו בג'נבה ושיוסכם עליהם בין מדינות ערב וארה"ב.

עיקרי דברי סאדאט

1. בבוקרסט (30/10) אמר סאדאט לעיתונאים:
חדבר החשוב ביותר אצלי כשלב זה הוא ההכנה הרצינית לוועידה ג'נבה, שכן אני מעדיף לא ללכת לוועידה אם היא לא תוכן חיובי. אינני רוצה בוועידה דוגמת הוועידה לפירוק הנשק שנערכה בג'נבה במשך 25 שנים.
2. סאדאט מסר לעיתונאים שנלוו אליו במטוס בשובו מסעודיה (3/11):
 - א. אין חלוקי דעות בין מצרים לסוריה. בשדר מאסד שנמסר באמצעות מפקד חיל תאוויר הסורי נאג'י צ'מיל (22/10) הובהרו כמה עמדות וסאדאט חשיב על שדר זה.
 - ב. מצרים לא תתחום על שום הסכם נפרד ודבקה בדרישה לנסיגה מלאה מכל השטחים והקמת מדינה פלסטינית.
 - ג. לא נבוא לג'נבה ללא הכנה של ממש, כלומר שתוקם ועדת עבודה שתכין ראשי פרקים של הנושאים שיידונו ושיוסכם על כך עם מדינות ערב וארה"ב.
 - ד. בבקור ברומניה התבחרו לסאדאט, לדבריו, כמה דברים מעורפלים שכן צ'אושסקו, שהוא ידיד שני הצדדים, יכול היה לתבכיר כמה עניינים חשובים.
 - ה. סעודיה ממלאת תפקיד נכבד בפתרון הסכסוך הערבי-ישראלי. בעת הביקור הושג תיאום אסטרטגי עם סעודיה.
 - ו. עם שאח איראן, דן סאדאט על כל המתרחש במזרח"ת, לא רק על הסכסוך הערבי-ישראלי אלא גם על עתיד תאזור-בכללותו.
3. העתונאי מוסא דברי, שנלווה לסאדאט במסעו כותב בל-אח'באר 4.11; (לפי רויטר):
 - א. שיחות בין שרי החוץ של ישראל והערבים כדי לתכין נייר עבודה לקראת חידוש ועידת

ג' נבה יכולות להתקיים במלון בבירה נייטראלית, בלי שהצדדים ייפגשו פנים אל פנים. לדברי מוסא צברי התצעה לפגישת כזו הוגשה לאחרונה ונידונה בין וושינגטון לבירות הערביות הנוגעות בדבר.

ב. צברי מוסיף שמזכיר המדינה וואנס יהיה תמנון בין שרי החוץ הערבים ושה"ח הישראלי כמתלך שיחות הקרבה.

4. שה"ח המצרי מסר לסוכנות הידיעות הטעודית לפני שובו לקהיר (3.11):

א. הפגישות בין סאדאת לבין ה'אלד ופחד היו מועילות ושקפו חקשרים האיתנים בין העמים.
ב. אנו מביטים לעתיד באופטימיות, אך חוך ראיה ברורה, כשתחלטה היא של האומה הערבית. "למשאבים הערביים בעימות עם כל אתגר, אין גבול".

ג. מה שחשוב הוא לא מתי ותיכן תיערך ועידת ג' נבה, אלא שהיא תיערך אחרי הכנה מספקת, כדי שניתן יהיה לראות בצורה ברורה את האספקטים העיקריים של פתרון השלום.

ד. החשוב הוא שאין לאבד זמן בשאלות נוהל, או בהיסוסים בקשר להליכה לג' נבה. אנו נקדם פני האויב בשלב המדיני כפי שקדמנו את פניו ברמדאן בשדה הקרב.

ה. מצרים תמיד בעד ועידת פסגה. היא לא נעדרה משום פסגה וקוקאט לכנוס ועידות בזמן המתאים ואחרי הכנה מתאימה.

5. מזכיר הליגה מחמוד ריאד קוא בראיון לאחראם (3.11) לכנס פסגה של מדינות העימות שתטכיס על חכניות פעולה משותפות. לדבריו קיימת עמדה ערבית מאוחדת אך יש להכניסה למסגרת חכבית כלל-ערבית מחייבת. ריאד הצטרף גם הוא לקריאה שיחיה סדר יום מוסכם לפני החליכה לג' נבה, משום שזה עיקר הנושא. ללא הסכמה על סדר יום אין תועלת בוועידת ג' נבה.

הערות

1. גיבוש נייר העבודה האמריקני-ישראלי הוציא את היוזמה ואת הכוונה המהלכים מידי הערבים ותעביר את נטל התסכמה או הדחיה למגרש שלהם. במקביל חששו הערבים כי באמצעות קביעת הנוהל, נקבעו במידה רבה גם הפרמטרים של התוכן והמתות של ההסדר.

2. למרות נכונותה של מצרים לגמישות בנושאים הפרוצדורליים וסדרת מגעים והבהרות בינה לבין ארה"ב, התברר ככל הנראה כי הן עמדותיה של סוריה והן עמדות טעודיה (התובעות ייצוג אש"ף ומדינה פלסטינית), אינן מאפשרות להגיע לחשובה ערבית מוסכמת שארה"ב תוכל להגישת לישראל כחצעת נגדית לנייר העבודה.

3. מצד שני, למצרים יש מחוייבות לקדם את ההחליך המדיני כדי להגן על קו תפעולה שהיא מטיפה

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 3, 1863. It is a very important document, as it contains the President's message to Congress, and is one of the most important documents in the history of the United States.

2. The second part of the document is a letter from the Secretary of the Treasury to the President, dated January 3, 1863. It is a very important document, as it contains the Secretary's report to the President, and is one of the most important documents in the history of the United States.

3. The third part of the document is a letter from the Secretary of the Treasury to the Congress, dated January 3, 1863. It is a very important document, as it contains the Secretary's report to the Congress, and is one of the most important documents in the history of the United States.

4. The fourth part of the document is a letter from the Secretary of the Treasury to the President, dated January 3, 1863. It is a very important document, as it contains the Secretary's report to the President, and is one of the most important documents in the history of the United States.

5. The fifth part of the document is a letter from the Secretary of the Treasury to the Congress, dated January 3, 1863. It is a very important document, as it contains the Secretary's report to the Congress, and is one of the most important documents in the history of the United States.

6. The sixth part of the document is a letter from the Secretary of the Treasury to the President, dated January 3, 1863. It is a very important document, as it contains the Secretary's report to the President, and is one of the most important documents in the history of the United States.

7. The seventh part of the document is a letter from the Secretary of the Treasury to the Congress, dated January 3, 1863. It is a very important document, as it contains the Secretary's report to the Congress, and is one of the most important documents in the history of the United States.

8. The eighth part of the document is a letter from the Secretary of the Treasury to the President, dated January 3, 1863. It is a very important document, as it contains the Secretary's report to the President, and is one of the most important documents in the history of the United States.

9.

10. The tenth part of the document is a letter from the Secretary of the Treasury to the Congress, dated January 3, 1863. It is a very important document, as it contains the Secretary's report to the Congress, and is one of the most important documents in the history of the United States.

11. The eleventh part of the document is a letter from the Secretary of the Treasury to the President, dated January 3, 1863. It is a very important document, as it contains the Secretary's report to the President, and is one of the most important documents in the history of the United States.

12. The twelfth part of the document is a letter from the Secretary of the Treasury to the Congress, dated January 3, 1863. It is a very important document, as it contains the Secretary's report to the Congress, and is one of the most important documents in the history of the United States.

לו ואולי גם כדי להמנע ממבוי סתום או דריכה ממושכת במקום שיחייבה ללכת בדרך האופציה הצבאית, כפי שאדאת הודיע בישיבה הראשונה של הממשלה החדשה (26.10).

4. סאדאת ניסה איפוא לחפש דרך לעקוף המכשולים האלה תוך החזרת היוזמה למחנה הערבי. (כזכור, קרא סאדאת בראיון לעיתונאים ירדניים ב-15.10 לערבים לא להקלע למצב של אומרי לאו לג'נבה). מכאן, דרישתו לחכמה המהותית שעלתה כבר בדבריו ברומניה.

5. יצויין כי ניסוחיו של סאדאת עצמו היו מעורפלים: הוא דבר על ועדת עבודה שתכין ראשי פרקים של הנושאים שנדונו ושיוסכם על כרובין מדינות ערב לארח"ב. הוא לא הזכיר את שרי החוץ. ייתכן שהפריטת המופיעים בעתון אל-אח'באר נועדו להיות כדור גישוש לבדיקת התגובות הערביות שהגדירה ~~היא גם~~ ^{היא גם} לשותף ^{לשותף} ישראל.

6. כזכור העלה סאדאת את רעיון קבוצת העבודה עוד בבקורו בארח"ב וכן במהלך בקור מזכיר המדינה באזור בתחילת אוגוסט. הרעיון נדחה אז על הסף ע"י הסורים, והן בגלל המפגש החברות של עקיפת בעיית שותף אש"ף, והן בגלל התפיסה הסורית תבסיסית את ועידת ג'נבה כמקום לקביעת לוח לביצוע הפתרון, ולא להדיינות על פרטיו. אין בידינו ידיעות אם העמדה הסורית כלפי רעיונו של סאדאת השתנתה בינתיים. מכל מקום נראה כי סאדאת עצמו מציג תביעה כהקמת קבוצת תיאום אמריקנית-ערבית כשמדובר במשלוח כלל-ערבית, וע"י כך מנסה להרגיע את הסורים החוששים כל הזמן מפני כוונות מצרים להליכה נפרדת. בהקשר זה יש לראות תבססתו שמצרים לא תחתום על הסכם נפרד.

7. לא ברור אם סעודיה נתנה את הסכמתה או את גיבויה לרעיון של סאדאת. יצויין שסאדאת מצא לנכון להדגיש דבקות מצרים בנסיגה ובעקרון המדינה הפלסטינית. ייתכן שהדגשה זו באה לספק דרישתה של סעודיה שתנה המדינה הערבית היחידה שעמדה בשיחות עם ארח"ב במפורש על הצורך בהקמת מדינה פלסטינית בנוסף לייצוג אש"ף. בדרך זו מקווה אולי סאדאת לחשיג את התמיכת הסעודית בגד התסתייגויות שתהיינה בוודאי מצד סודיה, למחלכו החדש שמטרתו להתגבר על מעיות הנוהל שבמסמך העבודה האמריקני-ישראלי מתוך תחושה שבחלק מבעיות המחוז - ואולי הגדול - תתיצב ארח"ב לימין הערבים. סאדאת חושש מעמדת ערבית שתטשטש ההבדלים הקיימים בין וושינגטון וירושלים בבעיות המחוז וחותר לחזיר הכדור לישראל.

8. על סאדאת לוחץ מועד ת-12.11, שבו אמורים להתכנס שרי החוץ הערבים לחכמת תפסגה הערבית. הוא חושש שכנוס כזה, בלי שתקדם לו נוסחה ערבית משותפת המקובלת על ארח"ב, תכבול ידיו.

1. That the said ... (text is mirrored and illegible)
2. That the said ... (text is mirrored and illegible)
3. That the said ... (text is mirrored and illegible)
4. That the said ... (text is mirrored and illegible)
5. That the said ... (text is mirrored and illegible)
6. That the said ... (text is mirrored and illegible)
7. That the said ... (text is mirrored and illegible)
8. That the said ... (text is mirrored and illegible)

ירושלים, כג' בחשוון תשל"ח

4 בנובמבר 1977

התבטאויות מצריות בנושא ועידת ג'נבה

1. דברי סאדאת לעתונאים שנלוו אליו עם שובו מסעודה למצרים (סימז"ח 3.11)
2. בהצטרף שמסר למשלחת העתונאים שנלוותה אליו במסעו חזרה מסעודיה למצרים אמר סאדאת כי אין חלוקי דעות בין מצרים לסוריה וכי השרד שתעביר אליו נא'גי ג'מיל מאסד נועד להבהיר כמה עמדות והוא חשיב על השרד זה. עוד אמר סאדאת כי מצרים לא תחתום על שום הסכם שפרד והיא דבקת בקו שלה עליו הכריזה בברור כבר בעבר, ודורשת נסיגה מלאה מכל השטחים הערבים שנכבשו ב-1967 והקמת מדינת פלסטינית.
עוד אמר סאדאת: לא נבוא לג'נבה ללא הכנה של ממש, כלומר, שתוקם ועדת עבודה שתכין ראשי פרקים של הנושאים שידונו ושיוסכם על כך עם מדינות ערב וארה"ב.
סאדאת אמר כי בבקורו ברומניה התבחרו לו כמה דברים שהיו מעורפלים שכן צ'אושסקו שהוא ידיד של שני הצדדים יכול היה להבהיר כמה עניינים חשובים.
בהתייחסו לביקורו באיראן אמר סאדאת כי שאק איראן מבין את המצב ותומך בעמדת הערבים.
"דנתי עימו בכל המתרחש במזה"ת, לא רק בסכסוך הערבי-ישראלי אלא גם בעתיד האזור בכללותו, שכן המזה"ת נמצא עתה בנקודת מפנה ואין ספק שאיראן היא חברה חשובה באזור".
בהתייחסו לביקורו בסעודיה אמר סאדאת כי סעודיה ממלאת תפקיד נכבד בפתרון הסכסוך הערבי-ישראלי. תאחזם הסעודיים ממלאים את תפקידם על הצד הטוב ביותר והסכמנו עמם על הכל.
סאדאת הדגיש כי בעת הביקור הושג תאום אסטרטגי עם סעודיה.
עוד אמר סאדאת כי הוא דן עם נשיא מאע"ס בפגישתו עימו בטראן בהתפתחות האחרונות באזור.
הוא תאר את נשיא מאע"ס כמנהיג מזחיר נאמן לענין הערבי.
2. מוסא צברי ^{צברי} היומון המצרי "אלאח'באר" (4.11).
מוסא צברי, עורך אלאח'באר, שהתלווה לסאדאת בביקורו ברומניה, איראן וסעודיה כתב הווקר בעתונו שיתכן והשיחות בין שרי החוץ של מדינות ערב וישראל להכנת "נייר עבודה" לכינוס מחדש של ועידת ג'נבה, תערכנה בבירה ניטרלית מבלי ששרי החוץ יפגשו פנים אל פנים.
צברי ציין שהצעה לשיחות אלו הועלתה לאחרונה ונדונה בין וושינגטון לבירות הערביות הנוגעות בדבר, וששח"ח ארה"ב יהיה המתווך בין שרי החוץ של מדינות ערב וישראל במהלך "שיחות קרבה" שיתכן ויערכו בבית מלון בבירה ניטרלית.

3. דברי פהמי לסוכנות הידיעות הסעודית לפני שובו לקהיר (3.11)

בהצהרה לסי"ס לפני שובו לקהיר ב-3 נוב' הדגיש פהמי, כי הפגישות בין סאדאת לח'אלד ולפהד היו מועילות מכל הבחינות ושיקפו את הקשרים האיתנים שבין שני העמים. בהתייחסו להתפתחויות בעניין הערבי אמר: אנו מביטים תמיד לעתיד באופטימיות, אולם תוך ראייה ברורה. כשהחלטה היא של האומה הערבית. "למשאבים הערביים בעימות עם כל אתגר אין כל גבול". בתשובה לשאלה על כינוס ועידת ג'נבה הדגיש פהמי, כי מה שחשוב הוא לא מתי ותיכן תיערך הועידה, אלא שהועידה תיערך לאחר הכנה מספקת. כדי שניתן יהיה לראות בצורה ברורה את האספקטים העיקריים של פתרון השלום. החשוב הוא שאין לאבד זמן בשאלות נוהל או בהיסוסים בקשר להליכה לג'נבה. אנו נקדם פני האויב בשלב המדיני כפי שקידמנו פניו באוקטובר בשדה הקרב. בתשובה לשאלה בקשר לכינוס ועידת הפסגה הערבית הבאה אמר כי מצרים תמיד בעד ועידת פסגה. היא לא נעדרה מועידה כלשהי והיא קוראת לכינוס ועידות בזמן המתאים ואחרי הכנה מתאימה. שה"ח המצרי הדגיש בתום דבריו כי, היחסים בין מצרים ולוב מתנהלים על מי מנוחות ובאותו קו שהם צריכים להתנהל.

2. (11.2) "The first and foremost principle of the theory of the state is that the state is a legal entity, which is created by the people and for the people, and which is responsible to the people for its actions."

The first and foremost principle of the theory of the state is that the state is a legal entity, which is created by the people and for the people, and which is responsible to the people for its actions.

The first and foremost principle of the theory of the state is that the state is a legal entity, which is created by the people and for the people, and which is responsible to the people for its actions.

The first and foremost principle of the theory of the state is that the state is a legal entity, which is created by the people and for the people, and which is responsible to the people for its actions.

The first and foremost principle of the theory of the state is that the state is a legal entity, which is created by the people and for the people, and which is responsible to the people for its actions.

The first and foremost principle of the theory of the state is that the state is a legal entity, which is created by the people and for the people, and which is responsible to the people for its actions.

The first and foremost principle of the theory of the state is that the state is a legal entity, which is created by the people and for the people, and which is responsible to the people for its actions.

The first and foremost principle of the theory of the state is that the state is a legal entity, which is created by the people and for the people, and which is responsible to the people for its actions.

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: 24/10/77

מספר:

סודי

אל: ☒ המנכ"ל
מנהל לשכת שה"ח
מר נ. לביא, יועץ לשר

מאת: היועץ המשפטי

הנדון: ההתנחלויות - עדות ר. אטרטון

נראה שרצוי לציין מספר נקודות חשובות מבחינתנו בעדות זו:

- (1) בניגוד לדברי הנשיא בשעתו - לא טען אטרטון שההתנחלויות הן: illegal.
- (2) בניגוד לאשר מסר לנו חביב בשיחות - מסתבר מהעדות שאין בידי מחלקת המדינה חוות דעת משפטית הקובעת שההתנחלויות הן בלתי-חוקיות, ובמחלך עדויות אלו ~~המסמך~~ ^{המסמך} להכין חוות דעת משפטית בהנדון.
- (3) לאור נסיון זה - נראה לי לרצוי לנצל הסעון המשפטי ביצול מירבי למטרות הסברה.

בברכה,
מ. רוזן

העתק: מר מ. ארד, סמנכ"ל
מנהל הסברה

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: י"א בחשוון תשל"ח
23 באוקטובר 1977

מספר:

ס ו ד י

אל : אלוף ש. גזית, ר/אגף מודיעין, צה"ל

מאת : היועץ המשפטי

הנדון : ההסכם בין ישראל למצרים - תקופת נפקותו

רב תודות לך על מכתבך מס' ל/2271/581.12 מה-2 דנא ועל מכתב רע"ן מ-20/9.

להלן הערותי :

(1) במכתבו של רע"ן מיום 20/9/77 ישנם מספר דברים הטעונים הבהרה :

1.1 בסעיף 2 : אין זה מדויק לומר ש-"מצרים התחייבה רק לשני חידושי מנדט (דהיינו עד אוקטובר 78)".

1.2 מה מצרים יכולה או לא יכולה לעשות במישור המדיני - זהו ענין שאיננו כרוך בהסכמים. מבחינה זו - יכול כל צד לנסות ולהתחמק מהתחייבות כל-שהיא. אך לא בכך מדובר. השאלה שנשאלת היא :

1.2.1 לכמה זמן קיים הסכם בין ישראל ומצרים.

1.2.2 האם יש בסיס משפטי לטענה שמצרים התחייבה להסכים להארכת מנדט כח החירום רק עד אוקטובר 1978.

לשתי שאלות אלו ישנן תשובות חד-משמעיות :

(א) נקבע בהסכם שהוא יהיה בתוקף עד אשר יבוא תחתיו הסכם אחר :

"Art. 9 - This Agreement shall enter into force upon signature of the Protocol and remain in force until superseded by a new agreement".

באשר לכוח החירום נאמר בסעיף :

"Art. 5 - The United Nations Emergency Force is essential and shall continue its functions and its mandate shall be extended annually".

משרד החוץ
ירושלים

תאריך:

מקום:

הבנות שלא בכתב

(2)

יש הטוענים שבמו"מ שהתנהל בין ארה"ב ומצרים וארה"ב וישראל - הושגה הסכמה ישראלית לכך שהמצרים מסכימים להארכת מנדט כח החירום לתקופה של שלוש שנים בלבד.

לא מצאתי סימוכין להנחה זו במסמכים הנמצאים בידנו. אודה לך מאוד אם תוכל להודיעני אם בתיקים ישנם מסמכים המוכיחים שמצרים הודיעה ושישראל הסכימה לכך שתהיינה רק שתי הארכות של מנדט כח החירום או שההסכם הוא בתוקף רק עד אוקטובר 1978 על אף האמור בהסכם.

הוכחה נוספת שההסכם הוא ללא הגבלת זמן, וגם אם מצרים תסרב להסכים להארכת המנדט - ההסכם נשאר בתוקף - אנו מוצאים בתזכיר ההסכם שנחתם בין ישראל וארה"ב ב-1/9/75 והקובע בס' 15:

(3)

"15. In the event that the United Nations Emergency Force or any other United Nations organ is withdrawn without the prior agreement of both Parties to the Egypt-Israel Agreement and the United States before this Agreement is superseded by another agreement, it is the United States view that the Agreement shall remain binding in all its parts."

ארה"ב לא היתה מסכימה לקבל על עצמה התחייבות זו, אם היה מוסכם ע"י ישראל שהכח יישאר רק שלוש שנים.

אין ספק שאפשר להפר כל הסכם בינלאומי ותקדימים לכך לא חסרים, ועל פי הגיון זה נשאלת השאלה לשם מה בכלל דרושים הסכמים בינלאומיים. אך לא בכך המדובר. נראה לי שמצבנו המשפטי הוא איתן, ואם מצרים תטען שההסכם פג באוקטובר 1978 או שהיא איננה מסכימה להארכת תוקף מנדט כח החירום - נוכל להוכיח משפטית לארה"ב שמצרים מפרה התחייבות בינלאומית.

(4)

לצורך הפעלת ארה"ב במקרה של סירוב מצרי להסכים להארכת המנדט ו/או לתוקף ההסכם - נוכל להסתמך על הסעיף המופיע בנדון בהסכם שלנו עם ארה"ב, אשר הינו הסכם בינלאומי לכל דבר, הופקד בקונגרס של ארה"ב, ומחייב גם את הממשל הנוכחי.

3/..

מדינת ישראל

- 3 -

משרד החוץ

ירושלים

תאריך:

מספר:

(5) ב ס י כ ו ס :

(א) אין בניירות שברשותי שום אסמכתא לכך שממשלת ישראל הסכימה אי-פעם לפירוש המצרי של ההסכם.

(ב) בהסכם עצמו, לרבות במכתב הסודי המתייחס לתארכת המנדט - אין כל זכר לכך שמצרים חתמה על ההסכם אתנו מתוך ידיעה שהוא לתקופה של שלוש שנים בלבד.

(ג) ההסכם בין ישראל למצרים וההסכם בין ישראל לארה"ב מוכיחים בעליל שההסכם שנחתם בין ישראל למצרים הוא בתוקף עד אשר הוא יוחלף בהסכם אחר, וכן אם ללא הסכמת ישראל יוצא כח החירום הרי שארה"ב רואה בהסכם כתקף - על כל חלקיו.

"...It is the United States view that the Agreement shall remain binding in all its parts".

ב ב ר כ ה ,

מ. ב. ז. ז.

העתק : לשכת שה"ח
לשכת המנכ"ל

מ"ד-272

3/0 - 1.2

ירושלים, יא' חסון השל"ח
23 אוקטובר 1977

~~10/10~~
10/10

אל : שר החוץ
ההמנכ"ל
מאת : ראש המרכז

חגובות ערכיות וסובייסיות לנייר הישראלי אמריקני

א. ר"ב :

1. סיכום עקרי החגובות והידיעות לפי מדינות.
 2. טבלה מפורטת ובה החגובות והידיעות לפי סעיפי הנייר.
 3. עקרי נוסח הודעה שהמליץ פהמי בפני הועדה לאחון לאומי, ללענינים ערכיים וליחס חוץ של מועצת העם המצרית.
 4. תשובות פהמי לשאלות חברי הועדה הנ"ל.
 5. הערכות והערות לדברי פהמי בפני הועדות הנ"ל.
- ב. החומר מבוסס בעיקרו על מידע מאמצעי התקשורת אך כולל גם המידע הסודי בידענו ובכלל והמקורות כמוסים ורגישים ביותר.

ב ב ר כ ח

סודי ביותר

ירושלים, יא' בחשוון תשל"ח
23 באוקטובר 1977

אל : שר החוץ

המנכ"ל

מאת : ראש המרכז

סיכום עקרי התגובות הערביות והסובייטיות לנייר העבודה הישראלי - אמריקני

1. פעילות

במדינות העימות מתנהלת פעילות דיפלומטית ערבית אינטנסיבית: מגעים בין דמשק, אש"פ ומוסקבה, סידרת התיעצויות בין קהיר לאש"פ, ביקור חדאם הסורי בעמאן, אגרת (ב-22/10) מאסד לסאדאת באמצעות נאגי גמיל (מפ' ח"א הסורי ואחד מהשלישיה השלטת), אגרת (ב-22/10) מחוסיין לאסד בידי ראש לשכת החצר עבד אל-חמיד שרף. היום (23/10) עומד חדאם לצאת לכווית. ובמקביל לכל אלה:

- * תגובה מצרית רשמית ראשונה באגרת (ב-19/10) לווינגסטון בה'חלה מצרים לבקש תבהרות ותיקונים".
- * ותשובה ראשונה של ארה"ב לקהיר (ב-22/10) ובה "תבהרות ראשונות".
- * כן שיגר אסד אגרת (ב-21/10) לווינגסטון.

2. בריה"מ

בריה"מ שתקה שבוע ימים בטרם החלו להופיע תגובותיה לנייר העבודה בכלי התקשורת שלה. בתגובותיה אלה - השידורים ברוסית בערבית ובעתונות הסובייטית - תומכת בריה"מ באופן מלא בעמדות הערביות ובתביעה לשיתוף אש"פ בועידת ג'נבה. לפי תגובות אלה - נועד הנייר הישראלי - אמריקני לפלג את הערבים ולכפות על הערבים את תנאי ישראל. "זמנים חדשים" (19/10) מגדיר מדיניות ישראל בשטחים כרצח עם. "הפלסטינים מנהלים מאבק אמיץ למען עצמאות וחקמת מדינה משלהם והדבר נכון גם לגבי זכויות עמים אחרים באזור לרבות ישראל".

בתקופה הנסקרת התבטאות הסובייטית הפומבית הרשמית היחידה בהקשר לסכסוך - הושמעה שלשום (21/10) שעה שנשיא בריה"מ אמר בסעודה לכבוד רוח"מ הודו "שבחודשים האחרונים נעשו מאמצים רציניים לקראת הסדר כולל של הסכסוך במזה"ת" והביע תקווה "שהצדדים המעורבים

סודי ביותר

- 2 -

ישירות בסכסוך עם יו"ר הועידה ינצלו האפשרויות החדשות שנפתחו".

ממקור רגיש ביותר וסודי ביותר נודע לנו שדוברינין נפגש ביוזמתו עם שגריר ירדן בווינגטון ואמר לו שלדעת בריה"מ רצוי שמדינות העימות תקיימנה ועידת פסגה ותחלטנה על תגובה אחידה על הנייר הישראלי-אמריקני שלא תחלם לגמרי מאש"פ (יש לזכור שזו התבטאות סובייטית כלפי נציג ירדני).

3. מצרים

בהצטרפותו גילה סאדאת אופטימיות וקרא לשמור על קור רוח ולראות את הדברים בבהירות, לברר קודם עמדת ארה"ב ולעשות אחשכ הערכת מצב ולהחליט תוך התייעצות בינערבית. כן קרא לשמור על היוזמה הנמצאת מאז אוקטובר 73 בידי הערבים. סאדאת הזהיר "מפני מצב שבו הערבים יאמרו שאינם חולכים לג'נבה".

ראויה לתשומת לב מיוחדת הופעתו (19/10) של פתמי בפני ישיבה משותפת של הועדה לבטחון לאומי, לעניינים ערביים, וליחסי חוץ במועצת העם. מהדברים שפורסמו מהופעה זו של פתמי (ושבגלל חשיבותה מצורפים בנפרד בתוספת הערות-הערות) ראוי לחדגיש את העיקר:

מצרים "תחלה לבקש מארה"ב הבטחות ותיקונים מסוימים". פתמי קבע "שאינן מנוס מכינוס ועידת ג'נבה לפני סוף השנה", אמר שמצרים "מוכנה לשתף פעולה בכל מה שעשוי להקל על כנוס ג'נבה בתנאי שלא תהיה בכך פגיעה בעמדותינו כלפי האספקטים הקשורים בהסדר". "איננו מוכנים להתיר פגיעה בחישובים שהשיג העם הפלסטיני ובארגון בו בחר עם זה. זהו הגוף היחיד המדבר בשם הפלסטינים לפי תחלואת רבאט". "עמדת מצרים מושתתת על יצוג אש"פ בג'נבה באמצעות (נציגים?) שיבחרו על ידו". פתמי סיפר שהוסכם בין סאדאת וערפאת על עמדת שתשיב את רצון אש"פ. הוא תוסיף שמצרים הסכימה למשלחת ערבית מאוחדת "על מנת להתגבר על התעמולה המכוונת נגד אש"פ". "אנו (מצרים וערפאת) הגענו לפוסחה אחידה והיא שהחברים הערבים ישבו ויבחרו את נציגיהם יחדיו ויודיעו שמותיהם ליושבי הראש". "העניין הפלסטיני-אמר פתמי - ידון על בסיס הנייר הראשון ועל יסוד הנייר המצרי החדש הכולל תיקון בועדה שעתידה לדון בנושא עזה והגדה"ע. יש להניח שישבו בה ישראל מצרים ירדן והפלסטינים והיא אשר עתידה לדון בבעיה הפלסטינית בכללותה ובפרטיות".

אלאהראם מאתמול (22/10) מוסר שמצרים קיבלה מארה"ב מספר הבטחות עקרוניות בקשר לחשובות מצרים ונייר העבודה. אתמול עמדו להתקיים מגעים מצריים נוספים עם ארה"ב כדי לעמוד על עמדת ארה"ב ביהם לתיקונים לנייר העבודה. התיקונים - לפי אלאהראם מתרכזים בשתי נקודות:

* הייצוג הפלסטיני.

* שימת דגש שיש לדון בבעית הפלסטינית ולהשיב לה פתרון על בסיס הקמת מדינה פלסטינית ושתפלסטינים הם אשר ידונו על כך בועדה המיוחדת.

אמש שידר רדיו (מחבלים ממצרים שעתוני קהיר מאתמול מסרו "שפהמי דווח לערפאת על העמדה המצרית כפי שהוצגה בפני הממשל האמריקאי ביחס לענין הפלסטיני ולחשתתפות אש"פ בוועידת ג'נבה תוך שוויון ליתר הצדדים.

4. סוריה

מתגובות כלי התקשורת הסוריים נהן להתרשם שלמעשה דוחה סוריה את נייר העבודה כמו שהוא מאחר שהוא עומד בסתירה לעמדתה הנסיסית (ג'נבה כפוף לקביעת סידורים ולוח זמנים לביצוע) ומתעלם מנושאים מהותיים מבחינתה: הסדר בעית הזכויות הלאומיות של הפלסטינים, שיתוף אש"פ כנציג הפלסטינים ונסיגה ישראלית כוללת. סוריה רואה בנייר נסיגה לעומת ההודעה הסובייטית - אמריקנית וכן רואה היא בנייר נסיגה לכפות תנאים על הערבים. בעיתונות הסורית חוזרת ומופיעה פרשנות לפיה " קיימת האפשרות שישראל תפתח בהרפתקה צבאית כדי לכפות מצב חדש על הערבים".

- * מקור רגיש (סגול) מדווח שחזאם אמר לדיפלומט אירופי (12/10) כי סוריה מסכימה למשלחת ערבית מאוחדת בלל שלבי הדיונים היות והבעיה הינה כלל-ערבית.
- * ב-21/10 מסרו עיתוני סוריה שבאגרוחיו לנשיאי ארה"ב מציע אסד שלאחר ישיבות הפתיחה של ועידת ג'נבה יורכבו ועדות לפי נושאים כמו: הנסיגה הישראלית, זכויות העם הפלסטיני וערובות השלום.
- * חדאם (ב-15/10) הצהיר שישנה הסכמה ערבית שבג'נבה ישתתפו הצדדים הערביים בעלי הקשר הישיר למאבק והם: סוריה, ירדן, מצרים ואש"פ. חדאם (ב-8/10): "אם תתכנס ועידת ג'נבה עם ייצוג פלסטיני משני ולא רשמי סוריה לא תשלח לוועידה נציגים בדרג ראשי".
- * חדאם (ב-15/10): הנייר אינו מהווה בסיס איתן וקונסטרוקטיבי לג'נבה כיוון שהוא קובע שתחלשות 242 ו-338 יהיו הפסיס לפתרון המדיני באיזור. תחלשות אלה לא נגעו בענין הפלסטיני. התעלמות מהענין הפלסטיני וממעמדו הסבעי אינה יכולה להיות בסיס מתקבל על הדעת לוועידת השלום.

אל-בעת' הסורי מסכם ומגדיר את קווי המדיניות הסורית כדלקמן:

- * כינוס ג'נבה לדיון על השלום המבוסס על נסיגה מלאה והבטחת הזכויות של העם הפלסטיני לרבות זכותו לחזרה ולחגירה עצמית.
- * תכליתו של המחלף המדיני לחשיג הסדר כולל.
- * קבוצת העבודה הגיאוגרפיות צריכות לדון בשאלת הנסיגה המלאה וזכויות הפלסטינים ולא בשאלת הפתרון הכולל.
- * בנושא ערבויות ושלום יש לדון במסגרת כוללת של ועידת ג'נבה (קרי המליאה) ולא בקבוצות הגיאוגרפיות.

* אש"פ הוא הנציג הלגיטימי היחיד של העם הפלסטיני והוא ייוצג באמצעות אש"פ.

5. ירדן

התבטאויות בכלי התקשורת הירדנים אינן דוחות את חנייר העבודה ומתקבל הרושם שנייר זה נותן סיפוק לאחדות מתבטאויות הירדניות לפחות בצורה חלקית.

* ירדן תומכת בכך שהייצוג הערבי יהיה במסגרת משלחת ערבית מאוחדת.

* עמדתה הפורמלית של ירדן היא שהח"מ יתנהל בועדות שתוקמנה על בסיס פונקציונלי (ירדן חוששת ממצב בו תהיה לבדה עם תידורש לעשות ויתורים).

מחומר כמזכר ביותר (סגול) שעבד אל-מונעם ריפאעי התרשם שעמדת המלך היא שלא לקבל את אש"פ במסגרת המשלחת הערבית המאוחדת. יתכן שיש למלך תבטאות אמריקניות לפיהן תקבל ירדן את התפקיד העיקרי ביחס לגדפ"ע ולכן סבור שהימצאות נציגי פלסטינים במשלחת המאוחדת נחשבת כצעד שמטרתו לכסות על תפקידה של ירדן ולא כמטרה לכסות על מטרות הארגון. המלך סבור שהנוסחה המעשית לייצוג הפלסטיני היא שמצרים סוריה וירדן ישתפו פלסטינים במשלחותיהם שיתמזגו במשלחת המשותפת.

6. כרים - חלף בדיו מונטה קרלו:

בתשובה לשאלה הכריז ראש ערית רמאללה שאש"פ הוא הנציג היחיד של העם הפלסטיני בכל מקום, אם זה בשטחים הכבושים ואם בגולה. כל ראש ערית או נכבד אינו יכול לייצג אלא את עצמו "ואני כרים-חלף ראש ערית רמאללה מייצג את רמאללה מבחינה חברתית ולא מדינית. נציגינו הוא אש"פ". "אם תאח הגדול יעאסר ערפאת יבקש ממני ללכת לוועידת ג'נבה אני אסרב ואומר לו שהוא האחראי ועליו ללכת לג'נבה ולדבר בשם הפלסטינים משום שהוא המייצג את אש"פ".

7. אש"פ

כל דוברי אש"פ התייחסו בשלילה לחנייר העבודה ודחו אותו על הסף. ערפאת מקיים פעילות אינטנסיבית ועומד במגע ותחיעצויות עם סוריה, בריח"מ סאדאת ופתמי. פורסם שקיימת כוונה לכנס בקרוב את המועצה הלאומית של אש"פ שהינה המוסד המרכזי בכל סמכויות להחליט בנושאי יסוד.

* SECRET - This document contains information which is exempt from public release under E.O. 11652.

2. SECRET

SECRET - This document contains information which is exempt from public release under E.O. 11652.

* SECRET - This document contains information which is exempt from public release under E.O. 11652.

* SECRET - This document contains information which is exempt from public release under E.O. 11652.

SECRET - This document contains information which is exempt from public release under E.O. 11652.

3. SECRET

SECRET - This document contains information which is exempt from public release under E.O. 11652.

4. SECRET

SECRET - This document contains information which is exempt from public release under E.O. 11652.

תגובות ערכיות וסובייקטיות על נייר העבודה האמריקאי-ישראלי

הנושא	מצויים	סוריה	ירדן	א"ש	בריה"מ
כללי (התייחסויות כוויות לנייר העבודה)	1. עד להופעת פתמי כמועצת העם הגיבו ח המצרים לנייר העבודה בכללותו: וכמעט לא היו תגובות לסעיפים ספציפיים. 2. בשלב הראשון, ועד לפרסום נייר העבודה בישראל, ניסו המצרים להצטרף מקימו. פתמי סען שקיים המסמך האמריקני (מ-29.9) ושכל הצדדים צריכים להעיר עליו את הערותיהם. גם בהודעתו במועצת העם ב-19.10 קבע פתמי כי התחייבויות של ארה"ב לישראל אינן אינן תופסות לגבי מצרים. 3. בשיחותיו עם עתונאים ירדנים (15.10) ואינדונזים (18.10) גלה סאדאת אופטימיות וקרא לשמור על קור רוח ולראות הדברים בבהירות לברר קודם אז עמדת ארה"ב, לעשות הערכה מצב ולהחליט חוץ התיעצות בינערבית	1. מיליונאים רגילים (המוצאים ביטוי בהתייחסויות בכלי התקשורת) עולה שסוריה דוחה מסמך העבודה מאחר והוא סותר עמדתה הבסיסית ומתעלם מנושאים מהותיים מבחינתה: - שיתופו של אש"ף כנציג הפלסטינים. - הסדר בעיית "הזכויות הלאומיות" של הפלסטינים. - נסיגה ישראלית כוללת. 2. עיקר טענה של הסורים שהמסמך מהווה נסיגה לעומת ההודעה המשותפת האמריקנית סובייטית ומרוקן אותן מתוכן באותם הסעיפים הקבילים על סוריה והמהווים מבחינתה הישג. הסורים גם רואים בנייר נסיון לכפות תנאים על הערבים, תנאים המתעלמים מהחלטות או"ם.	1. התחבטויות הירדניות אינן דוחות את נייר העבודה האמריקני-ישראלי ומתקבל הרושם שנייר זה נותן סיפוק לאחדות מתביעותיה לפחות בצורה חלקית - של ירדן. בעיקר המדובר בעמדתה של ירדן שהיצוג הערבי יהיה במסגרת משלחת מאוחדת. עמדתה הפורמלית של ירדן היא שהמו"מ יתנהל ע"י ועדות שתוקמנה על בסיס פונקציונלי. הטעם לעמדה הירדנית הזו הוא בכך שהיא מעוניינת שהיחידים שתידרש לעשות בג'נבה יזקפו לא לחובתה הערבים כולם. 2. בכל זאת אין ירדן ממחרת לאענות, והודיעה שעמדתה הסופית ביחס לעקרונותיה ובתיאום עם מדינות ערב הבוגעות לעניין.	1. כל דוברי אש"ף התייחסו בשלילה לנייר העבודה ודחו אותו על הסף. הטיעונים העיקריים בגדה הירדנית: א. התעלמותו מהזכויות הלגיטימיות של הפלסטינים (חזית חואתמה). ב. נסיון לייצג את העם הפלסטיני ללא אש"ף מאיים על מאמצי השלום (פאחוס, יו"ר המועצה הלאומית). ג. זו תכנית שאינה לוקחת בחשבון את הזכויות הלאומיות הפלסטיניות לרבות הקמת מדינה פלסטינית זכות השיבה והגדרה עצמית נפוצת מיסודה. 2. משום חדירה הכללית לא היתה התייחסות לסעיפים ספציפיים של נייר העבודה.	במרוצת השבוע הראשון אחר פרסום נייר העבודה קיימו כלי התקשורת הסובייטיים שתיקה ובמנעו מכל התייחסות לנייר 2. משיצאה משתיקתה החלה בריה"מ דוחה את נייר העבודה האמריקני- ישראלי בשל התעלמותו מהצורך בנסיגה מלאה ובשיתוף אש"ף בוועידת ג'נבה. לטענת הסובייטים נייר העבודה נועד לפלג את הערבים ולכפות עליהם את תנאי ישראל. 3. מוסקבה יוצאת ב בתמיכה מלאה בעמדות הערביות ומדגישה את הצורך של שיתוף אש"ף בוועידה. בריה"מ קוראת גם לכפות על ישראל את הערבים וזאת בעיקר באמצעות הפעלת לחץ אמריקאי עליה. (אם כי באותו זמן מעלים ספקות לגבי כינות עמדותיה של ארה"ב ורצונה ללחוץ על ישראל).

הנושא	מצרים	סוריה	ירדן	אש"ף	בריה"מ
כללי	כן קרא לשמור על היזמה הנמצאת בידי הערבים מאז מלחמת אוקטובר: הזהיר מפני מצב שבו הערבים יאמרו שאינם הולכים לג'נבה.	3. הערבים - כותב אלבעת' הסורי ב-21 - תומכים בכינוס ועידת ג'נבה בתנאי שתשמש מסגרת למימוש החלטות האו"ם	4. בעתונות הסורית חוזרת ומופיעה הפרשנות לפיה "קיימת האפשרות שישראל תפתח בהרפתקאה צבאית כדי לכפות מצב חדש על הערבים".	3. ערפאת מקיים פעילות אינטנסיבית ועומד במגע והתייעצויות עם סוריה, בריה"מ, סאדאת ופהמי. פורסם שקיימת כוונה לכנס בקרוב את המועצה הלאומית של אש"ף שתיבה המוסד המרכזי בעל סמכויות להחליק בנושאי יסוד.	4. בריה"מ פתחה במגעים דיפלומטיים עם סוריה ועם אש"ף כדי לתאם עמדות לקראת המהלכים הבאים במזה"ת, במגעים אלה חיזקה בריה"מ ידי אלה הדוחים נייר העבודה כיסוד להתליך המדיני
שך משתי השיחות סאדאת אמר גם כי יסרב ללכת לג'נבה אם יודע לו משהו שיתיה בניגוד לעמדות העקרוניות הערביות, או כהגדרתו ב-18.10 "נגד שאיפותינו ותקוותינו".	4. הן סאדאת והן פהמי דברו על <u>שב</u> נקודות מוצא" (או במינוח אחר "שני עקרונות יסוד מצריים וערביים"); שחרור כל האדמות שנכבשו מאז '67, ובנושא הפלסטיני - מדינת פלסטינית שפרושה פתרון תבעיה הפלסטינית,			5. בריה"מ חותרת לכינוס ועידת ג'נבה על סמך העקרונות שהוסכם עליהם בהודעה המשותפת עם ארה"ב מ-1.10.77.	6. "בזמנים חדשים" (19.10) מגדיר העתון את מדיניות ישראל כלפי הפלסטינים, ביחוד בשטחים, כרצח עם ומסיים שלא יתכן שלום תוך רמיסת זכויות כל מדינה ועם; שהדבר נכון במלואו לגבי זכויות הערבים הפלסטינים המנהלים מאבק אמיץ למען עצמאות והקמת מדינה משלהם והדבר נכון גם לגבי זכויות עמים אחרים באזור לרבות ישראל.
				7. נשיא בריה"מ אמר ב-21.10 בסעודה לכבוד רנה"מ הודו שכחודשיים האחרונים נעשו מאמצים להביע תקווה שהצדדים המעורבים ישירות בסכסוך עם יו"ר ועידת ג'נבה ינצלו האפשרויות החדשות שנפתחו.	

מצרים

!

כללי הגדרה עצמית וזכות השיבה. פהמי הדגיש (19.10) כי אם לא יתמלאו שני תנאי יסוד אלה, לא רק שלא יהיה הסכם שלום, אלא גם לא יהיה סיום מצב המלחמה.

5. בשיחותיו בפאריס עם ג'יסקאר וגירנגו (10.10) אמר פהמי - לפי מידע סודי המצוי בידינו כי בנייר העבודה לא יהיה מצע לג'נבה כי חסר בו סדר יום. פהמי העריך אז כי עשויה להתקיים פסגה ערבית לפיאום התשובה וכי הערכים ישיבו: כן, אבל יש לקבוע מראש הנושאים למו"מ. מאוחר יותר נמסר על פגישה צפויה בדרג שרים בין מצרים, סוריה, ירדן, ואש"ף לדיון בנייר העבודה.

6. גם בהודעתו לפני מועצת העם טען פהמי בזכות הסולידריות הערבית ושמצרים לא תלך לבד. עם זאת גטמ מסר כי ב-19.10 כבר נמסרה תשובה מצרית לאגרת קארטר ב-14.10, שבה נמסר כנראה רשמית תוכן בנייר העבודה.

7. במידע פנימי שדיפלומטים מצריים (וסוריים) טענו שנייר העבודה הוא בעל אופי בלתי ברור. הדיפלומטים המצריים הביעו חשש מפני כניסה למלכודת, דהיינו שועידת ג'נבה תימשך זמן רב מאוד - חדשים ושנים בלי להגיע לתוצאה. טענו שמצרים אינה יכולה להרשות זאת לעצמה.

8. בהודעתו במועצת העם ב-19.10 ציין פהמי ש"אין מנוס מכינוס ועידת ג'נבה לפני סוף השנה" ואמר שמצרים "מוכנה לשתף פעולה בכל מה שעשוי להקל על כינוס ג'נבה בתנאי שלא תהיה בכך פגיעה בעמדותינו כלפי האספקטים הקשורים בהסדר "וכן גלה פהמי כי מצרים כבר החלה לבקש מארה"ב הבהרות ותיקונים מסויימים, מדבריו נראה שעיקר ההבהרות והתיקונים הוא בנושא הפלסטיני. (ראה פרטים נוספים בהמשך הטבלה)

9. אלאהראם (22.10) מוסר שמצרים קיבלה מארה"ב מספר הבהרות עקרוניות בקשר לתשובת מצרים לבנייר העבודה. אלאהראם מוסר שב-22.10 יתקיימו מגעים נוספים עם ארה"ב כדי לעמוד על עמדת ארה"ב ביחס לתיקונים בנייר העבודה. התיקונים מתרכזים ב:

- ייצוג הפלסטיני

- שימת דגש שיש לדון בבעיה הפלסטינית ולהשיב לה פתרון על בסיס הקמת מדינה פלסטינית ושהפלסטינים הם אשר ידונו על כך בוועדה המיוחדת.

הנושא	מצרים	סוריה	\$\$ ירדן	אש"ף	ברית"מ
סעיף 1 ייצוג ערבי במשלחת מאוחדת שמשלבת הפתיחה שתכלול ערבים פלסטי ושותפרד לקבוצות למו"מ ולדיון.	1. בשיחתו פרשנות בצאות אלערב (14.10) אמר אחד מעורכי אל-אהראם כי כל ענין המשלחת המאוחדת היה כדי לאפשר שתוף אש"ף. 2. בראיונו לאי.בי.סי. אמר פהמי כי אש"ף ישתתף בישיבת הפתיחה או שג' נבה לא תתכנס. במסיבת עיתונאים בפריס אמר שאש"ף ישתתף בצורה זו או אחרת תוך שליון מלא	1. מקור רגיש (סגול) מדווח שח'דאס אמר לדי לדיפלומט אירופאי (12.10) כי סוריה מסכימה למשלחת ערבית מאוחדת בכל שלבי הדיונים היות והבעיה הינה כלל- ערבית. 2. "תשרין" 16.10 מצין שבנייר העבודה ישנו אספקט חיובי הראוי לציון והוא התחייבותה של ישראל להכיר ב בנוכחותם של פלסטינים (בועידה). 3. בהתייחסו לקוי הפעילות - הסוריים אומר "אלבעת" (19.10) ש"אש"ף הוא הנציג הלגיטימי היחיד של העם הפלסטיני והוא יוצג באמצעות אש"ף.	ירדן קראה לייצוג הצד הערבי במשלחת אערבית אחת כשמסגרת הפעולה בועידה תהיה על בסיס של חלוקה לוועדות עפ"י הקריטריון של נושאים ולא עפ"י הקריטריון של גאוגרפיה (דברי חסן אברהם).	אין התייחסות מפורשת	1. רדיו מוסקבה בערבית 12.10 "ידיעות שהגיעו מת"א מסרו כי המסמך מדגיש את המנעות שתי המדינות (ישראל וארה"ב) ממתן זכות השתתפות לאש"ף בועידת ג' נבה" 2. סאט"ס 14.10: "ע"י הסכרת אי-הבהירות של המסמך חזר וקבע דיון בימים האחרונים שת"א לא תסכים לנהל מו"מ עם אש"ף בכל נסיבות שהן". 3. רדיו מוסקבה בערבית 16.10 "ת"א עומדת בתקיפות בסרובה לשתף את אש"ף בכל הרכב שהוא בועידת ג' נבה בדיונים ביחס להשגת הזכות להגדרה עצמית של העם הפלסטיני, להקמת מדינתו העצמאית ולהחזרת האדמות הכבושות ובמיוחד הגדמ"ע ורצועת עזה". 4. הערה: בריה"מ מתנגדת למשלחת משותפת ותומכת במשלחת אש"ף עצמאית, ומשלחת כזו תאפשר למוסקבה יכולת תמרון רבה יותר ובמקרה הצורך אף יכולת טרפור של הועידה. עם זאת הבהירו הסובייטים, שאם אש"ף יחליט להשתתף במשלחת מאוחדת בריה"מ תקבל את הדין.

סודי ביותר

- 5 -

חבושא	מצרים	סוריה	ירדן	אש"ף	ברית"מ
סעיף 2 קבוצות העבודה למו"מ ולכריחת הסכמי שלום יורכבו מהמדינות השונות וישראל בנפרד	בתחילה התנגדה מצרים למשלחת מאוחדת במשך כל זמן הועידה ואמרה זאת גם לארה"ב. סחומר כמוס ידוע כי במסעו בתחלת אוקטובר במדינות ערב דחה מבארץ הצעה להשאיר המשלחת המאוחדת לאוהר כל הועידה והדגיש שעל נסיגה מסיני וחופש השיט יכולות לדון רק מצרים וישראל.	ר' דמשק 12.10: ישראל מארה"ב מהסכמתה להשתתפות משלחת ערבית מאוחדת ודחתה ההסכמה (לדון) בנושא שהותי כלשהו עם משלחת כזו והודיעה בברור כי כל הסכם שלום ידון אך ורק בין ישראל לבין סוריה, מצרים, ירדן ולבנון ללאוהר. פירוש הדבר שישראל סוקדת להרחיק הפלסטינים מהועידה ולהתעלם משורש המאבק הערבי- ציוני. עחוני סוריה טסרו ב-21.10 (לפי צות אלערב) שבאגרוחיו לנשיאי ערב מציע מסר שלאחר ישיבות הפתיחה של ועידה ג' נכה יורכבו ועדות לפי נושאים כמו: הנסיגה הישראלית, זכויות העם הפלסטיני וערובות השלום במקום הועדות הזו-צדדיות.	ע"פ האמור בטעיף הקודם אין התחסות מפורטת. ירדן אינה מעוניינת בקבוצות עבודה שיורכבו מהמדינות בודדות.	אין התחסות ישירה הערה: בברית"מ הכהירה לעבר שהיא חומכת בועדות פונקציונליות במסגרת ועידה ג' נכה.	

הנושא	מצרים	סוריה	ירדן	אש"ף	ברית"מ
סעיף 3 בעיות בגדה המערבית ורצועת עזה ידונו בקבוצת עבודה שתורכב מישראל, ירדן מצרים וערבים פלסטינים	1. לדברי אהראם 15.10 תכלול תשובת מצרים שהנושא הפלסטיני אינו רק נושא נוהלי ויש להוסיף ניסוח בדבר הישות הפלסטינית. 2. הערה: אין ספק שמצרים תתאמתההשג בצרופה לקבוצת העבודה הדנה בנושאי הגדמ"ע ועזה, ובאי הכללת סוריה בה. עם זאת יתכן שמצרים מביאה בחשבון שדווקא הוצאת סוריה מקבוצת עבודה זו תקשיח את עמדתה ותכביד על קידום המהלך המדיני.	מקומה של סוריה ב-12.10 ששגריר סוריה אמר שסוריה עומדת על דרישתה שתהיה נציגות של אש"ף בג'נבה ושיערך דיון על הקמת מדינה פלסטינית ללא קיומם של שני תנאים אלה סוריה לא תוכל ללכת לג'נבה. 2. ח'דאם ל"אלנתאר" אלערבי ואיולי" (יוצא ספאריס) ב-15.10 אמר שיטנה הסכמה ערבית על כך שבג'נבה ישתתפו הצדדים הערבים בעלי הקשר הישיר למאבק והם סוריה, ירדן, מצרים ואש"ף. 3. ח'דאם צוטט ב"פינח פלסטין מדמשק" (8.10) שאם תתכנס ועידת ג'נבה עם ייצוג פלסטיני משני ולא רשמי, סוריה לא תשלח לוועידה נציגים בדרג ראשי.	ירדן הקפידה לדאוג להשתתפות העם הפלסטיני בכל הועידות הכינלאומיות המטפלות בבעיה הפלסטינית ובכלל זה בוועידת ג'נבה (דברי חסן אברהים שר המדינה).	אין התייחסות מפורשת.	אין התייחסות מפורשת.
3. נראה שיש קשר בין הפרסום באהראם לבין דברי פהמי על העדר סדר יום בניר העבודה.	4. פהמי גלה 19.10 כי בניר המצרי החדש כולל תיקון בוועדה שעתידה לדון בנושא עזה והגדמ"ע.				

הנושא	מצרים	סוריה	ירדן	אש"ף	ברית"מ
סעיף 3 (המשך)	לא פירט, אך סען שהענין הפלסטיני יידון על בסיס הנייר הראשון (ט-29.9, בו זכר עדיין אש"ף) ועל בסיס הנייר המצרי החדש. אמר עוד שהועדה עתידה לדון בבעיה הפלסטינית "בכללותה ובפרטיה".				
סעיף 4: פתרון בעיה הפליטים הערבים והיהודים תידון בהתאם למה שיוסכם.	1. אין התיחסות מפורשת. 2. הערה: סוריה אינה מכירה בקיום בעיה הפליטים ככזאת - אלא כבעיה לאומית של הפלסטינים. באשר ל"פליטים" יהודים, הכריזה בעבר שמוכנה לקלוט אותם כחזרה.	אין התיחסות מפורשת. אין התיחסות מפורשת. אין התיחסות מפורשת.			

הנושא	מצרים	סוריה	ירדן	אש"ף	בריה"מ
טעיף 5: הכסית	לפני העברת המסמך האמריקני למצרים	1. ח'דאט ל"אלנהאר אלערבי ואלדוליי" (15.10): הנייר אינו מהווה בסיס איתן וקונסטרקטיבי לג'נבה כיוון שקובע שהחלטות 242 ו-338 יהיו בסיס לפתרון מדיני באיזור. החלטות אלו לא נגעו בעניין הפלסטיני. התעלמות מהעניין הפלסטיני וממעמדו הטבעי אינה יכולה להיות בסיס מתקבל על הז'נבה לוועידת שלום.	אין התייחסות מפורשת.	לפי דברי פאהוט (יו"ר המועצה הלאומית הפלסטינית) נוגד טעיף זה את החלטות המועצה הלאומית. <u>הערה:</u> אש"ף פועל עתה להשגת החלטה חדשה במועבי"ט לאשור הזכויות הפלסטיניות.	1. רדיו מוסקבה בערבית (12.10): "אשר ליחס של הפלסטינים להחלטה 242, הרי שאש"ף תובע בצדק שהדיון בבעיה הפלסטי' לא יצטמצם בבעית הפליטים, כי אם יתיחס לשאלת הלאומית". 2. <u>הערה:</u> להערכתנו ידרשו הסובייטים שימח דגש על פתרון הבעיה הלאומית הפלסטינית תוך זריזה לביטול העקרון הקובע דיון בפליטים בלבד.
		2. ר' דמסק (15.10) התנגדות נייר העבודה להשתתפות אש"ף בג'נבה סותרת החלטות האו"ם 242 ו-338 שאינן מטילות בעניין הפלסטי' <u>הערה:</u> סוריה עומדת על הרחבת הבסיס לזימון הועידה, הכללת החלטות האו"ם הרלוונטיות מאחר ו-242 ו-338 אינן דנות בנושא הפלסטיני. (הכרה באש"ף וזימונו לוועידה).			

הנושא	מצרים	סוריה	ירדן	אש"ף	בריה"מ
טעיף 5 (המשך)	3. בהתייחסו לקוי הפעולה הסוריים כותב "אלבעת" (19.10) שבנושא הערבויות לשלום יש לדון במסגרת כוללת של ועידת ג'נבה (קרי המליאה) ולא בקבוצות הגאוגרפיות.				
טעיף 6 ועידת ג'נבה החבהל על פי המסגרת שהקימו אותה אלא אם כן יוסכם אחרת ע"י המשתתפים.	אין התייחסות מפורשת.	אין התייחסות מפורשת.	אין התייחסות מפורשת.	אין התייחסות מפורשת.	אין התייחסות מפורשת.

ירושלים, ה' בחשוון תשל"ח
20 באוקטובר 1977

אל : שר החוץ

המנכ"ל

מאת : ראש המרכז

הנדון: תגובות ערביות וטוביטיות על בנייר האמריקני-ישראלי

רצ"ב טבלה ובה עקרי התגובות הערביות והטוביטיות המצויות בידינו, הן הגלויות והן ממקורות סודיים, לבנייר העבודה הישראלי-אמריקאי (עדכון עד 19/10).

הטבלה כוללת התייחסויות הן לבנייר בכללותו והן לפריטים בתוכו ככל שהיו כאלה.

בינתיים הופיע אחמול פהמי בפני ישיבה משותפת של הוועדות לבטחון לאומי, לעניינים ערביים וליחסי חוץ במועצת העם. בהופעתו מסר פהמי הודעה ואח"כ ענה לשאלות שהוצגו בפניו. חומר זה בצירוף הערות-הערכה מועבר בנפרד בפרוט.

מדברי פהמי מתברר שמצרים "תחלה לבקש מארה"ב הבחרות ותיקונים מסוימים" פהמי קבע "שאין מנוס מכינוס ועידת ג'נבה לפני סוף השנה", אמר שמצרים "מוכנה לשחק פעולה קכל מה שעשוי להקל על כנוס ג'נבה בתנאי שלא תהיה בכך פגיעה בעמדותינו כלפי האספקטס הקשורים בהסדר". "איננו מוכנים להתיר פגיעה בחישים שחשיג העם הפלסטיני ובארגון בו בחר עם זה. זהו הגוף היחיד המדבר בשם הפלסטינים לפי החלטות בבאט". "עמדת מצרים מושתתת על יצוג אש"פ בג'נבה באמצעות (נציגים) שיבחרו על ידו". פהמי סיפר שהוסכם בין סאדאת וערפאת על עמדה שתשביע את רצון אש"פ. הוא הוסיף שמצרים הסכימה למשלחת ערבית מאוחדת "על מנת להתגבר על התעמולה המכוונת נגד אש"פ". "אנו הגענו לנוסחה אחידה והיא שתחברים הערבים יישבו ויבחרו את נציגיהם יחדיו ויודיעו שמותיהם ליושבי הראש".

העניין הפלסטיני - אמר פהמי - ידון על בסיס הבנייר הראשון ועל יסוד הבנייר המצרי החדש הכולל תיקון בוועדה שעתידיה לדון בנושא עזה וחגדמ"ע. יש להניח שישבו בה ישראל מצרים ירדן והפלסטינים והיא אשר עתידה לדון בבעיה הפלסטינית בכללותה ובפרטיות.

ב ב כ ה,
מש"ח ששון

מגובות ערכיות וסובייסיות על נייר העבודה האמריקאי-ישראלי

נכון ליום 19.10.77

הנושא	מצרים	סוריה	ירדן	אש"ף	בריה"מ
כללי	1. עד להופעת פהמי במועצת העם הגיבו המצרים לנייר העבודה בכללותו; וכמעט לא היו תגובות לסעיפים ספציפיים. 2. בשלב הראשון, ועד לפרסום נייר העבודה בישראל, ניסו המצרים להתעלם מקיומו. פהמי טען שקיים המסמך האמריקני (מ-29.9) ושכל הצדדים צריכים להעיר עליו את הערותיהם. גם בהודעתו במועצת העם ב-19.10 קבע פהמי כי התחייבויות של ארה"ב לישראל אינן תופסות לגבי מצרים. 3. בשיחותיו עם עתונאים ירדניים (15.10) ואינדונזים (18.10) גלה סאדאת אופטימיות וקרא לשמור על קור רוח ולראות הדברים בבהירות, לברר קודם את עמדת ארה"ב, לעשות הערכת מצב ולהחליט תוך התיעצות בינערבית. כן קרא לשמור על היזמה הנמצאת בידי הערבים מאז מלחמת אוקטובר; הזהיר מפני מצב שבו הערבים יאמרו שאינם הולכים לג'נבה,	1. מדיווחים רגילים (המוצאים ביטוי בהתייחסות בכלי התקשורת) עולה שסוריה דוחה מסמך העבודה מאחר והוא סותר עמדתה הבסיסית ומתעלם מנושאים מהותיים מבחינתה: - שיתופו של אש"ף כנציג הפלסטינים. - הסדר בעיית "הזכויות הלאומיות" של הפלסטינים. - נסיגה ישראלית כוללת. 2. עיקר טעונם של הסורים שהמסמך מהווה נסיגה לעומת ההודעה המשותפת האמריקנית סובייטית ומרוקן אותם מתוכן באותם הסעיפים הקבילים על סוריה והמתווים מבחינתה. פישג. הסורים גם רואים בנייר נסיון לכפות תנאים על הערבים, תנאים המתעלמים מהחלטות או"ם.	1. ההתבטאויות הירדניות אינן דוחות את נייר העבודה האמריקני-ישראלי ומתקבל הרושם שנייר זה נותן סיפוק לאחדות מתביעותיה לפחות בצורה חלקית - של ירדן. בעיקר המדובר בעמדתה של ירדן שהיצוג הערבי יהיה במסגרת משלחת והמו"מ יתנהל ע"י ועדות שתוקמנה על בסיס פונקציונלי. הטעם לעמדה הירדנית הזו הוא בכך שהיא מעונינת שהויתורים שתידרש לעשות בג'נבה יזקפו לא לחובתה הבלעדית אלא לחובת הערבים כולם. 2. בכל זאת אין ירדן ממהרת להענות, והודיעה שעמדתה הסופית ביחס לנייר תקבע בהתאם לעקרונותיה ובתיאום גם מדינות ערב הנוגעות לעניין.	1. כל דוברי אש"ף התייחסו בשלילה לנייר העבודה ודחו אותו על הסף. הטיעונים העיקריים נגד הנייר היו: א. התעלמות מהזכויות הלגיטימיות של הפלסטינים (חזית חואתמה). ב. נסיון לייצג את העם הפלסטיני ללא אש"ף מאיים על מאמצי השלום (פאהום, יו"ר המועצה הלאומית). ג. תכנית שאינה לוקחת בחשבון את הזכויות הלאומיות הפלסטיניות לרבות הקמת מדינה פלסטינית, זכות השיבה והגדרה עצמית נצחית מיסודה. 2. מעשם הדחיה הכללית לא היתה התייחסות לסעיפים ספציפיים של נייר העבודה.	1. כשידורים דוחה בריה"מ את נייר העבודה האמריקני-ישראלי בשל התעלמותו מהצורך בנסיגה מלאה ובשיתוף אש"ף בועידת ג'נבה. לטענת הסובייטים נייר העבודה נועד לפלג את הערבים, ולכפות עליהם את תנאי ישראל. 2. מוסקבה יוצאת בתמיכה מלאה בעמדות הערביות ומדגישה את הצורך של שיתוף אש"ף בועידה. בריה"מ קוראת גם לכפות על ישראל את התנאים הערבים וזאת בעיקר כאמצעות הפעלת לחץ אמריקאי עליה. (אם כי כאותו זמן מעלים ספקנות לגבי כינות עמדותיה של ארה"ב ורצונה ללחוץ על ישראל). 3. בריה"מ פתחה במגעים דיפלומטים עם סוריה ועם אש"ף כדי לתאם עמדות לקראת המהלכים הבאים במזה"ת, במגעים אלה חיזקה בריה"מ ידי אלה הדוחים נייר העבודה כיסוד לתהליך המדיני. 4. בריה"מ חותרת לכינוס ועידת ג'נבה על סמך העקרונות שהוסכם עליהם בהודעה המשותפת עם ארה"ב מ-1.10.77.

הנושא	מצרים
כללי	אך בשתי השיחות אמר גם כי יסרב ללכת לג'נבה אם יודע לו משהו שיהיה בנגוד לעמדות העקרוניות הערביות, או כהגדרתו ב-18.10 "נגד שאיפותינו ותקוותינו". 4. הן סאדאת והן פהמי דברו על שתי נקודות מוצא, או במינוח אחר שני עקרונות יסוד מצריים וערביים; שחרור כל האדמות שנכבשו מאז '67, ובנושא הפלסטיני - מדינה פלסטינית שפרושה פתרון הבעיה הפלסטינית, הגדרה עצמית וזכות השיבה. פהמי הדגיש 19.10 כי אם לא יתמלאו שני תנאי יסוד אלה, לא רק שלא יהיה הסכם שלום, אלא גם לא יהיה סיום מצב המלחמה. 5. בשיחותיו בפאריס עם ג'יסקאר וגירנגו (10.10) אמר פהמי כי נייר העבודה לא יהיה מצע לג'נבה כי חסר בו סדר יום. פהמי העריך אז כי עשויה להתקיים פסגה ערבית לתיאום התשובה וכי הערבים ישיבו: כן, אבל יש לקבוע מראש הנושאים למו"מ. מאוחר יותר נמסר על פגישה צפויה בדרג שרים בין מצרים סוריה, ירדן, ואש"ף לדיון בנייר העבודה. 6. גם בהודעתו לפני מועצת העם טען פהמי בזכות הסולידריות הערבית ושמצרים לא תלך לבד. עם זאת גם מסר כי ב-19.10 כבר נמסרה תשובה מצרית לאגרת קארטר מ-14.10, שבה נמסר כנראה רשמית תוכן נייר העבודה. 7. דיפלומטים מצריים (וסוריים) טענו שנייר העבודה הוא בעל אופי בלתי ברור. הדיפלומטים המצריים הביעו חשש מפני כניסה למלכודת, דהיינו שועידת ג'נבה תימשך זמן רב מאד - חודשים ושנים בלי להגיע לתוצאה. טענו שמצרים אינה יכולה להרשות זאת לעצמה. 8. בהודעתו במועצת העם ב-19.10 גלה פהמי כי מצרים כבר החלה לבקש מארה"ב הבהרות ותיקונים מסויימים, מדבריו נראה שעיקר ההבהרות והתיקונים הוא בנושא הפלסטיני. 9. מדברי פהמי ב-19 ברור כי אין מצרים מסתייגת מההסדר בעניין ישיבות הפתיחה, הפיצול לוועדות והרכב הוועדה הדנה בגדמ"ע ובעזה. עם זאת הזכיר פהמי כי מצרים הסכימה למשלחת ערבית מאוחדת כדי להתגבר על "התעמולה נגד אש"ף". 10. לגבי הטכניקה של הרכבת המשלחת הערבית המאוחדת גלה פהמי כי "אנו הגענו לנוסחה אחידה שהחברים הערבים ישבו ויבחרו את נציגיהם יחדיו ויודיעו על שמותיהם ליושבות הראש". 11. בשאלת ייצוג אש"ף הדגיש פהמי שעמדת מצרים מושתתת על ייצוג אש"ף בג'נבה באמצעות נציגים שיבחרו על ידו. כן הטעים שמצרים לא תסכים לפגיעה בהישגים שהשיג העם הפלסטיני והארגון בו בחר עם זה, ושלפי החלטות רבאט הוא הגוף היחיד המדבר בשם העם הפלסטיני. עם זאת גלה גם כי אש"ף מעוניין בהיבטים מהותיים חיוביים ושליילים יותר מאשר בשאלות נוהל. 12. פהמי גלה כי הנייר המצרי החדש כולל תיקון בועדה שעתידיה לדון בנושא עזה והגדמ"ע. לא פירט, אך טען שהעניין הפלסטיני יידון על בסיס הנייר הראשון (מ-29.9, בו נזכר עדיין אש"ף) ועל בסיס הנייר המצרי החדש. אמר עוד שהועדה עתידה לדון בבעיה הפלסטינית "בכללותה ובפרטות".

הנושא	מצרים	סוריה	ירדן	אש"ף	בריה"מ
סעיף 1 ייצוג ערבי במשלחת אחת שתכלול ערבים פלסטי לישיבת הפתיחה ושתופרד לקבוצות עבודה למו"מ	1. בשיחת פרשנות בצאות אלערב 14.10 אמר אחד מעורכי אל-אהראם כי כל ענין המשלחת המאוחדת היה כדי לאפשר שתוף אש"ף. 2. בראיונו לאי.בי.סי. אמר פהמי כי אש"ף ישתתף בישיבת הפתיחה או שג'נבה לא תתכנס. במסיבת עיתונאים בפאריס אמר שאש"ף ישתתף בצורה זו או אחרת, תוך שויון מלא. (9.10). 3. בהודעה המשותפת עם אינדונזיה 18.10 הדגישו שתי המדינות הצורך לכנס את ג'נבה ללא שהיות בהשתתפות כל הצדדים כולל אש"ף.	1. מקור רגיש (סגול) מדווח שח'דאם אמר לדיפלומט אירופאי (12.10) כי סוריה מסכימה למשלחת ערבית מאוחדת בכל שלבי הדיונים היות והבעיה הינה כלל-ערבית. 2. "תשרין" 16.10 מציין שבנייר העבודה ישנו אספקט חיובי הראוי לציון והוא התחייבותה של ישראל להכיר בנוכחותם של פלסטינים (בועידה).	ירדן קראה לייצוג הצד הערבי במשלחת ערבית אחת כשמסגרת הפעולה בועידה תהיה על בסיס של חלוקה לנועדות עפ"י הקריטריון של נושאים ולא עפ"י הקריטריון של גאוגרפיה (דברי חסן אברהים).	אין התיחסות מפורשת.	1. רדיו מוסקבה בערבית 12.10: "ידועות שהגיעו מת"א מסרו כי המסמך מדגיש את המנעות שתי המדינות (ישראל וארה"ב) ממתן זכות השתתפות לאש"ף בועידת ג'נבה". 2. טאס"ס 14.10: "ע"י הסכרת אי-הבהירות של המסמך חזר וקבע דיין כימים האחרונים שת"א לא תסכים לנהל מו"מ עם אש"ף בכל נסיבות שהן". 3. רדיו מוסקבה בערבית 16.10: "ת"א עומדת בתקיפות בסרובה לשתף את אש"ף בכל הרכב שהוא בועידת ג'נבה בדיונים כחם לחשגת הזכות להגדרה עצמית של העם הפלסטיני, להקמת מדינתו העצמאית ולתחזרת האדמות הכבושות ובמיוחד הגדמ"ע ורצועת עזה". 4. הערה: בריה"מ מתנגדת למשלחת משותפת ותומכת במשלחת אש"ף עצמאית, ומשלחת כזו תאפשר למוסקבה יכולת תמרון רבה יותר ובמקרה הצורך אף יכולת טרפוד של הועידה. עם זאת הבהירו הסובליטים, שאם אש"ף יחליט להשתתף במשלחת מאוחדת בריה"מ תקבל את הדין.

תבואה	מצרים	סוריה	ירדן	אש"ף	בריה"מ
סעיף 2 קבוצות העבודה למו"מ ולכריית הסכמי שלום יורכבו מהמדינות השונות וישראל בנפרד	מצרים התנגדה למשלחת מאוחדת במשך כל זמן הועידה. אמרה זאת גם לארה"ב. מחומר כמוס ידוע כי במסעו בתחלת אוקטובר במדינות ערב דחה מבארכ הצעה להשאיר המשלחת המאוחדת והדגים שעל נסיגה מסיני וחופש השיט יכולות לדון רק מצרים וישראל.	ר' דמשק 12.10; ישראל חזרה בה מהסכמתה להשתתפות משלחת ערבית מאוחדת ודחתה ההסכמה (לדון) בנושא מהותי כלשהו עם משלחת כזו והודיעה בברור כי כל הסכם שלום ידון אך ורק בין ישראל לבין סוריה, מצרים, ירדן ולבנון לחוד. פירוש הדבר שישראל שוקדת להרחיק הפלסטינים מהועידה ולהתעלם משורש המאבק הערבי-ציוני.	ע"פ האמור בסעיף הקודם ירדן אינה מעוניינת בקבוצות עבודה שיורכבו ממדינות בודדות.	אין התייחסות מפורשת	אין התייחסות ישירה הערה: בריה"מ הבהירה לעבר שהיא תומכת בועדות פונקצי, נליות כמסגרת ועידת ג'נבה.
סעיף 3 בעיות בגדה המערבית ורצועת עזה ידונו בקבוצה עבודה שתורכב מישראל, ירדן, מצרים וערבים פלסטינים	1. לדברי אהראם 15.10 תכלול תשובת מצרים שהנושא הפלסטיני אינו רק נושא בזהלי ויש להוסיף ניסוח בדבר הישגות הפלסטינית 2. הערה אין ספק שמצרים תראה הישג בצרופה לקבוצת העבודה הדנה בנושאי הגדמ"ע ועזה, ובאי הכללת סוריה בה. עם זאת יתכן שמצרים מביאה בחשבון שדווקא הוצאת סוריה מקבוצת עבודה זו	א. מקור צופתי מציין (12.10) ששגריר סוריה אמר שסוריה עומדת על דרישתה שתהיה נציגות של אש"ף בג'נבה ושיעיר דיון על הקמת מדינה פלסטינית. ללא קיומם של שני תנאים אלה סוריה לא תוכל ללכת לג'נבה. ב. ח'דאם ל"אלנהאר אלערבי ואדולי" (יוצא בפאריס) ב-15.10 אמר שישנה הסכמה ערבית על כך שבג'נבה ישתתפו הצדדים הערבים בעלי הקשר הישיר למאבק והם סוריה, ירדן, מצרים ואש"ף.	ירדן הקפידה לדאוג להשתתפות העם הפלסטיני בכל הועידות הבינלאומיות המטפלות בבעיה הפלסטינית ובכלל זה בועידת ג'נבה (דברי חסן אברהים שר המדינה).	אין התייחסות מפורשת	אין התייחסות מפורשת

סודי ביותר

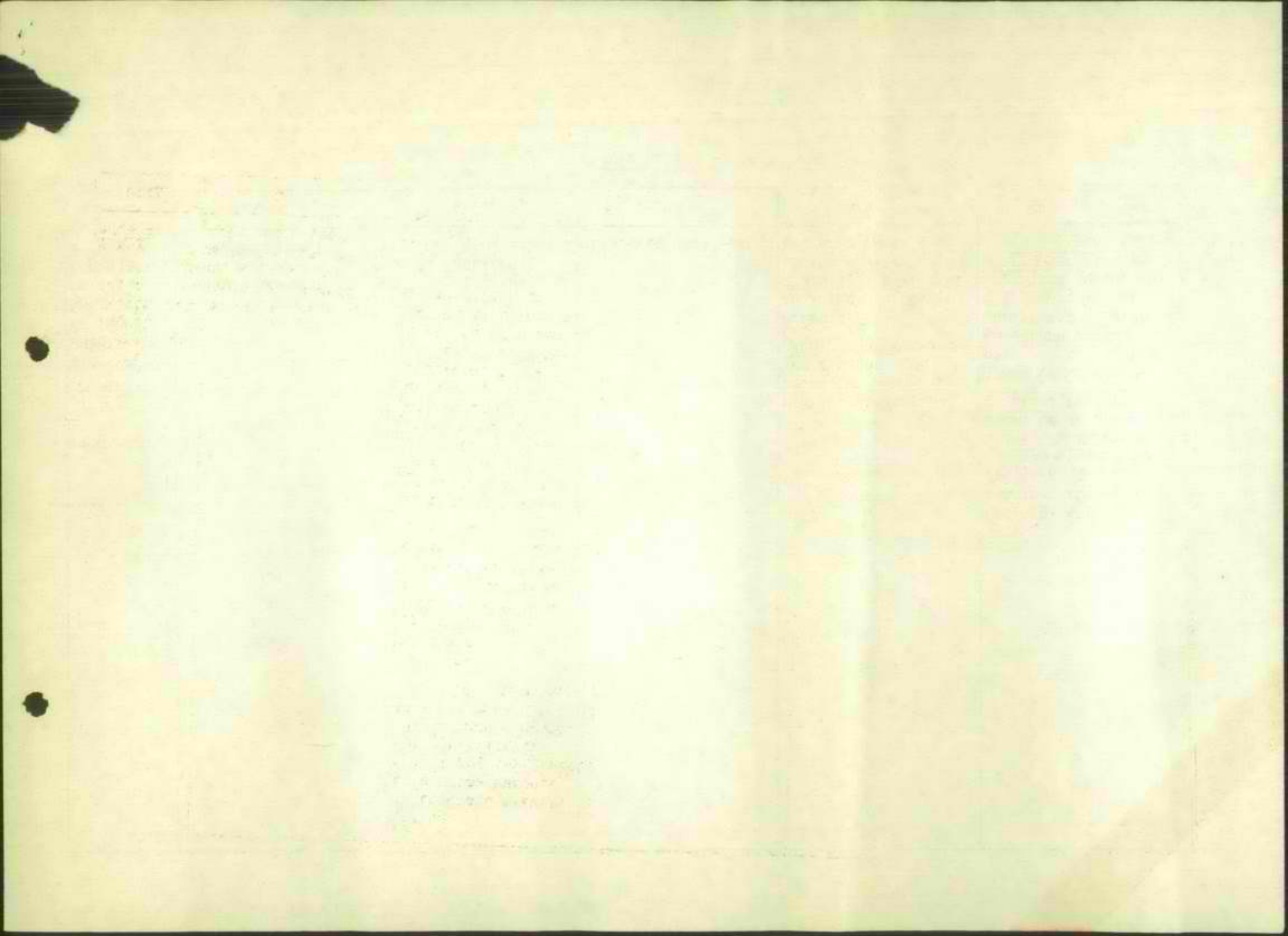
-5-

הנושא	מצרים	סוריה	ירדן	אש"ף	ברית"מ
	תקשיח את עמדתה ותכביד על קידום המהלך המדיני 2. נראה שיש קשר בין הפרסום באהראם לבין דברי פהמי על העדר סדר יום בנר העבודה.	ג. ח'דאם צוטט ב"פינת פלסטין מדמשק" (8.10) שאם תתכנס ועידת ג'נבה עם ייצוג פלסטיני משני ולא רשמי, סוריה לא תשלח לוועידה נציגים בדרג ראשי.			
סעיף 4: פתרון בעית הפליטים הערבים והיהודים תידון בהתאם למה שיוסכם.	אין התייחסות מפורשת.	1. אין התייחסות מפורשת. 2. הערה: סוריה אינה מכירה בקיום בעית הפליטים ככזאת - אלא כבעיה לאומית של הפלסטינים. באשר "לפליטים" יהודים, הכריזה בעבר שמוכנה לקלוט אותם בחזרה.	אין התייחסות מפורשת.	אין התייחסות מפורשת.	אין התייחסות מפורשת.

סודי ביותר

-6-

הנושא	מצרים	סוריה	ירדן	אש"ף	בריה"מ
סעיף 5: הבסיס המוסכם למו"מ בג'נבה והן החלטות מועבי"ט 242 ו-338.	לפני העברת המסמך האמריקני למצרים (29.9) דיבר פהמי בפומבי על אפשרות של תיקון החלטת 242.	1. ח'דאס ל"אלנהאר אלערבי ואלדולי" (15.10): הנייר אינו מהווה בסיס איתן וקונסטרוקטיבי לג'נבה כיוון שקובע שהחלטות 242 ו-338 יהיו בסיס לפתרון מדיני באיזור. החלטות אלו לא נגעה בעניין הפלסטיני. התעלמות מהעניין הפלסטיני וממעמדו הטבעי אינה יכולה להיות בסיס מתקבל על הדעת לוועידת שלום. 2. ר' דמשק (15.10); התנגדות נייר העבודה להשתתפות אש"ף בג'נבה סותרת החלטות האו"ם ומתבססת על החלטות 242 ו-338 שאינן מטפלות בעניין הפלסטיני. הערה: סוריה עומדת על הרחבת הבסיס לזימון הועידה, הכללת החלטות האו"ם הרלוונטיות מאחר ו-242 ו-338 אינן דנות בנושא הפלסטיני. (הכרה באש"ף וזימונו לוועידה).	אין התייחסות מפורשת.	לפי דברי פאהוס (יו"ר המועצה הלאומית הפלסטינית) נוגד סעיף זה את החלטות המועצה הלאומית. הערה: אש"ף פועל עתה להשגת החלטה חדשה במועבי"ט לאשור הזכויות הפלסטיניות.	1. רדיו מוסקבה בערבית 12.10: "אשר ליחס של הפלסטינים להחלטה 242, הרי שאש"ף תובע בצדק שהדיון בבעיה הפלסט' לא יצטמצם בבעית הפליטים, כי אם יתייחס לשאלה הלאומית". 2. הערה: להערכתנו יורשו הסובייטים שימת דגש על פתרון הבעיה הלאומית הפלסטינית תוך דרישה לביטול העקרון הקובע דיון בפליטים בלבד.

סודי ביותר

-7-

הנושא	מצרים	סוריה	ירדן	אש"ף	בריה"מ
סעיף 6: ועידת ג'נבה חתנהל על פי המסגרת שהקימו אותה אלא אם כן יוסכם אחרת ע"י המשתתפים.	אין התיחסות מפורשת.	אין התיחסות מפורשת.	אין התיחסות מפורשת.	אין התיחסות מפורשת.	אין התיחסות מפורשת.

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לחיזוק דיני העונשין (בטחון המדינה) יחסינות וטוהר רשמיים. תשי"ז - 1957.

סודי ביותר

אל: המשרד

מאת: וושינגטון

מסי 406

מיד

נשלח 291700 ספט. 77

נחקבל 300106 ספט. 77

אל: מנכ"ל, מרכז, דע אליהו רובינשטיין נ"י. (הלוואה)

שיחה עם קוואדט במועצה לבטחון לאומי.

השיחות עם פחמי ושרפ בושינגטון בסוף השבוע שעבר.

א. השיחות עם פחמי -

1) פחמי הדגיש שני עקרונות או נקודות לחם מייחסת מצרים חשיבות רבה

במחנות של משלוח ערבי מאוחדת לגנבה.

תקודה הראשונה - פחמי עמד על כך שבמום המעשי על חבטות הביטחון

בין מצרים לישראל בוגע לסיני לא ישתתפו נציגים ערביים אחרים.

ושלא יוצר מצב בו מדינות ערב האחרות תוכלנה להתערב במום בין מצרים

לישראל. פחמי ציין שזוהי הבעיה והקושי של מצרים בוגע לדעיון של

משלוח ערבי מאוחדת. הצד האמריקני הדגיש את פחמי בקודה זו תוך

הבהרה שזוהי גם עמדת ארה"ב ועמדת ישראל. קוונט העיר כי עד כמה שידוע

עמדת סוריה בדיוק והדפכ מכך וכי אחת הסיבות העקריות שסוריה וירדן

כאחת מעדיפות את המחנות של משלוח ערבי מאוחדת היא בכדי לבצע

ממצרים אפשרות לנהל מומ עם ישראל ולעשות כל מיני עסקות עם ישראל

מבלי שאפילו יהיה לה מידע בלתי אמצעי על מה שמדובר במום מזה.

תקודה השנייה - פחמי עמד על כך שהפלשתינאים צריכים להיות נוכחים

בגנבה והשתתף באופן פעיל בשיחות על הגדה המערבית וכי אשפ צריך

להיות מוצג בצורה זו או אחרת. פחמי הדגיש כי השתתפות אשפ בגנבה

וניהול המומ עם אשפ הינם חיוניים על מנת שמצרים תוכל במסגרת הוועידה

לנהל את המומ הביטחוני שלה עם ישראל.

3. פחמי הביע את דעתו או אמונתו כי אשפ יסכים לקבל את 242 אם יובטח

לו מראש על ידי ארה"ב כי בתמורה לכך יוזמ. לגנבה. פחמי טען

כי עמדה תוסדית של ארה"ב לפיה הצהירה שתמורה לקבלת 242 על ידי אשפ

כל המוסד תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה) תשי"ז - 1957.

דף מספר _____ מתוך _____ דפים
עותק מספר _____ מתוך _____ עותקים

סודי ביותר

=2=

חדיה מוכנה להחל מגעים עם אשפ היא איננה מספיקה היות וממגעים אלו לא יצא לאשפ מאומה. הצד האמריקני השיב לפחמי כי ארזב אינה יכולה ואינה מוכנה להבטיח כזאת לאשפ משום שהזמנת אשפ לגנבה איננה תלויה בה בלבד.

(הערת קשר: סעיף 2 אינו מופיע גם בתוכן עצמו לפיכך אינו חסר)

4. בהמשך השיחה אמר פחמי שהינו מבינ את הבעיה או הקושי מבחינת ישראל בנוגע להשתתפות רשמית של אשפ בגנבה. לסטופ ההקבל הרושם מדבריו שמצרים מוכנה כי אשפ לא ישתתף רשמית בגנבה, אלא ישתתפו נציגים פלשתינאים שיקבלו אישית את הסכמת אשפ או יוסמכו להשתתף על ידי אשפ לרבות חברי

אשפ בדרך נמוכ. בתשובה לשאלתי ענה קוונדט שהעמדה האמריקאית בסוגיה זו גורסת שבגנבה ישתתף נציגים פלשתינאים שאינם

well known members of PLO

וזאת כאשר המחלוקת בינם לבין עמדתו מתמצית כא במילה well קוואנדט אמר שנראה כי פחמי מקבל או יקבל את חגירתה האמריקנית בקוזה זו. אולם פחמי ציין שהדבר תלוי באשפ אם יהיה מוכן להסכים לא השתתפותו הרשמית ולהשתתף בהסכמת פלשתינאים שיראו עצמם כנציגי אשפ ובנוסף להם ישתתפו חברי אשפ בדרך נמוכ. קוונדט העירכי מסא החשיבות של הפגישה שהערכ עם חדא מ היות והרבה תלוי אם סוריה תסכים לגירסה זו.

5. פחמי עמד גם על התנגדותו שהנציגים הפלשתינאים במזם עם ישראל יהיו חלק אורגני ופורמלי מהמשלחת הירדנית. פחמי אמר שהנציגים הפלשתינאים חברי המשלחת הערבית המאוחדת יופיעו יחד עם הירדנית ובציחה של המשלחת הירדנית.

6. שאלתי את קוונדט אם לאור המגעים שהתנהלו עד כה והמידע שברשותו הינו מעריכ שהערבים בסופו של דבר יסכימו לכך כי אשפ לא ישתתף רשמית בתור שכזה בוועידה אבל ישתתפו נציגים פלשתינאים שיקבלו הסכמת

כל המוסר חוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על חוק לתיקון דיני העונשין (בסחון המדינה) (חסי-חוק וסודות רשמיים) תשי"ז - 1957.

דף מספר _____ מתוך _____ דפים
עותק מספר _____ מתוך _____ עותקים

סודי ביותר

אשפ או יוסמכו על ידו. כל זאת כמובן תוכ ידיעת עמדתו הגורסת שפלשתינאים יהיו חברי המשלחת הירדנית. קונצט השיב כי הוא סבור שהערבים כן יקבלו זאת אב בתנאי שבשיחות על הגזה המערבית לא יהיו תוציגים הפלשתינאים חלק אורגני ופורמלי של המשלחת הירדנית.

ב. תשיחה עם עבד אל חמיד שרפ-

1. לשרפ התלוו בפגישה שני עוזרים בלבד והם שר המדינה חסן אברהים והשגריר בושנינגטון עבדאללה צלחה. שניהם לא פתחו פיהם בשיחה. מעניין כי שניהם פלשתינאים.
2. שרפ חזר אמנם על העמדה הירדנית לפיה אין לירדן הרשאה או הסכמה מצד מדינות ערב להחיל את המום עם ישראל על הגזה המערבית ובנושא הפלשתינאים. עם זאת היתה לשרפ נקודה מעניינת שהיוותה את עיקר השיעור שלו. שרפ טען כי ההתעסקות המרובה בשלב זה בשאלה מי יהיו תוציגים הפלשתינאים ובאיזו סטטוס הם יופיעו בוועידה, והיא משנית או יותר נכון קשה לפתרון בשלב זה. תחת זאת הציע שרפ שארזב הצהיר או תבדיר כי הבעיה הפלשתינאית וזכויותיהם הלאומיות של הפלשתינאים לחגודה עצת יהיו נושא מרכזי בוועידה וכי ידונו בהם ברצינות רבה. על ידי כך מקווה שרפ שיוצא תהליך לפיו פלשתינאים רבים מתונים יותר מאשפ הן בגדה המערבית וכן מחוצה לה יגיעו למסקנה שביכולתם להשיג ולממש את זכויותיהם הלאומיות בוועידה גם בלעדי אשפ או רק ללא אשפ. דבר זה יחזק ויעודד גורמים מתונים להופיע בוועידה ולחציג אלטרנטיבה לאשפ. כמובן כל זאת בתנאי שישראל תחזור בה מעמדה שלא יהיה שלטון זר בגדה המערבית וכי יוסכם על נסיגה בגדה המערבית.
4. שרפ צידד עקרונית בתקופת מעבר בגדה המערבית והציע כי אחרי כן ייערך משאל עם בקרב כל הפלשתינאים בגדה המערבית עזה ירדן והפזורה בוגע לזיקה בין המדינה הפלשתינאים לבין ירדן. שרפ מאמין כי יהיה רוב ליצירת קשר עם ירדן ואפילו במחכונת של פחדציה. חישובו של שרפ הוא כי הפלשתינאים המתגוררים בירדן גזה מערבית ובעזה ברובם הגדול יבחרו בזקמת קשר עם ירדן ומאחר והללו מהווים לפחות שני

כל המוסד תוכן מסמך זה כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לחיקון
דיני העונשין (בסחון המדינה
יחסיתוץ וסודות ושמייס)
תשנ"ז - 1957.

סודי ביותר

שליש מכל העם הפלשתינאי הדי גם אם אנש יצליח לקבוע את תוצאות משאל
העם בפזורה הפלשתינאית הוא יישאר במיעוט. שרפ השעים כי חשוב שייערך
משאל עם אמיתי, וזאת כדי שהקמת הקשר הפורמלי בין הגוזה המערבי ת ועזה
לבינ ירדן ויקבע בצורה מוסמכת וברורה על מנת שלא יהיה אחרי כן
פחחור. פה לפלשתינאים לטעון שהדבר נכפה עליהם.
5. שרפ הוסיף שגם במקרה הגרוע אם תקום מדינה פלשתינאית עצמאית
חריהו אינו חושש מכך, שהרי חזקה על ישראל שהיא תדאג לכך שמדינה
זו תהיה מפורזת ולכך היא לא תהווה סכנה ליירדן.
תורגמן.

שהי רהג גנא טהגא גנא אכיוא דין סס ויה/גהי רב/גלס/א
רס חלילין

המסמך נכתב על ידי
המחלקה לביטחון
המדינה
במסגרת תפקידו
הרגיל

הודעה

אנו מודיעים כי משרד הביטחון הודיע על
שינוי בפרוטוקול הביטחון. שינוי זה
הוא חלק מהתהליך הרגיל של
המשרד. כל המידע הנדרש
הוא זמין למי שצריך אותו.
המידע הנדרש הוא זמין למי שצריך אותו.
המידע הנדרש הוא זמין למי שצריך אותו.
המידע הנדרש הוא זמין למי שצריך אותו.
המידע הנדרש הוא זמין למי שצריך אותו.

10/10/2024 10:10:10
10/10/2024 10:10:10

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך:

מספר:

שכור - דהוף

אל: מר ז. סופות, מנהל לשכת המנכ"ל

מאת: מנהל המחלקה למשפט בינ"ל

הנדון: הצהרת שהח"צ בנושא התחייבות ארה"ב לגבי שינוי 242

1. במסגרת ההכניה - Face the Nation (הוברק ושינגטון 361) אמר שהח"צ,

... We have a written agreement if I may be allowed to read it. In the Memorandum of Agreement between the Government of Israel and the United States of September 1 1975, it stated that the United States will oppose and if necessary vote against any initiative in the Security Council to alter the terms of the reference of the Geneva Peace Conference or to change Resolution 242 and 338. And that is in writing. And I don't think that your country is going to abuse this Agreement signed by your country. We expect you to vote against such a resolution trying to change 242. It is in writing it is a part of the agreement between us and your country ...

2. אולם לתשובה לבכס כי בהסכם ההבנה עצמו בין ישראל וארה"ב מיום 1.9.75 בנושא ועידת ג'נבה נאמר (הדגש הוסף)

3. ... The United States will make every effort to ensure at the Conference that all the substantive negotiations will be on a bilateral basis.

The United States will oppose and, if necessary, vote against any initiative in the Security Council to alter adversely the terms of reference of the Geneva Peace Conference or to change Resolutions 242 and 338 in ways which are in-compatible with their original purpose.

3. באם יעלו האמריקאים את השוני בין הנוסחים מוצע למעון בין היתר:

2/..

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך:

- 2 -

מספר:

1. 242, ו-338 נוסחו במכוון וביוזמתו בלי אזכור הנושא הפלשתינאי יש להניח
adverse
על מנת להשאיר ירדן כפרטנר. כל הכנסה של נושא פלשתינאי מהוה סיכור/זהירות
incompatible עם המטרה הראשונה.

2. בהחלטאות דשכיות של ארה"ב לאחר חתימת הסכם עם ישראל נאמר בין היתר.

דברי השגריר פטריק מוניחן במליאה עצרה האו"ם 7.11.75

... But we are not prepared to participate in or support changes by the General Assembly in the painstakingly negotiated framework for negotiations established by the Security Council and accepted by the parties. Nor are we prepared to support rights for one group at the expense of rights of others.

3. באגרה מס"ד לשגרירות בריה"מ מיום 1.12.75 נאמר:

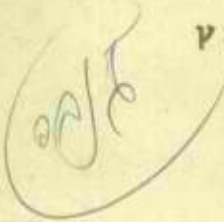
... It also remains the view of the United States that the appropriate U. N. resolutions to serve as the basis for negotiations leading toward a peace settlement, and the ones which the parties have accepted for this purpose, are Security Council Resolutions 242 and 338. It would therefore not be appropriate to introduce other resolutions not accepted by all parties for this purpose.

(Dept. of State Bulletin, Vol. LXXIV, No. 1906, Jan. 5, 1976, pp. 12-13)

נ. ר. כ. ה.
ר. סיבל

הערה: מר ט. רביב, מנהל מצפ"א

משרד החינוך
המחוזי

חוזם 501

אל: וושינגטון ניו יורק

מאת: המשרד

נשלח 2721930 טפטי 77

מ י ד י

רובינשטיין - עבור שהחי. העתק וושינגטון.

תגובות ערביות על הסכמת ישראל לשלחת ערבית מאוחדת.

1. תגובות רשמיות.

א. מצרים. פהמי בהצעה, 26/9, לפי סימזת, שהצעות ישראל הן בדיה ומוכחות חוסר רצינותה של ישראל. מטרת ההצעות להוליכ שולל את דעת הקהל האמריקאית, משום שהינן למעשה הצעות ישראליות ולא אמריקאיות. לענין השתתפות אשפי בגנבה אין שום קשר לווסחה או להצעות כלשהן, וניתן לטכס ענין זה בדבר אחד - והוא השתתפות אשפי בוועידת גנבה.

בראיון לטובנות הידיעות הסעודיות, 27/9, אמר פהמי לפי סימזת, כי כל נוסחה לכינוס ועידת גנבה שכא הכול את ייצוג אשפי בוועידת הידחה עיי מצרים ועיי כל הערבים. לדבריו רעיון המשלחת המאוחדת בא במקורו כדי להתגבר על סירוב ישראל לשאת ולטת עם אשפי, ולא כדי להחזיקו. דברי דיין תוארו על ידו כהונאה מצד ממשלת ישראל המעיזה שישאל אינה רצינית. מפתח הבעיה הוא אופן ייצוג אשפי בגנבה.

ב. סוריה. דובר רשמי סורי אמר ב-26/9, לפי רויטר, כי הסכמת ישראל למשלחת ערבית מאוחדת מכוננת לשבש את ועידת גנבה, וכי לישראל אין דבר חדש להציע.

ג. בוריה. לפי רויטר, 26/9, גינח שהחי בפועל של כורית את ההסכמה הישראלית על שום שהיא מרחיקה את אשפי מחזיונים, וטען שאין חדש בהצעות הישראליות, על הפלסטינים בעצמם להחליט על דרכ ייצוגם.

2. תגובות בכלי התקשורת.

א. מצרים. לפי יאאל מחזריהי, 26/9, כמצוטט עיי רויטר, טוענים פקידים מצריים כי מצרים לא תסכים למשלחת ערבית מאוחדת, אם הכוונה להחזיק את אשפי. את הסכמת ישראל תארו לפי העתון, כ- יי עמחה טקטית יי. עם זאת מצרים עדיין מצהיח במשלחות ערביות נפרדות, במיוחד משלחת פלסטינית עצמאית. בכל מקרה הייצוג הערבי בגנבה הינו ענין שבו יחליטו הערבים

2/...

-2-

עצמם ללא התערבות ישראל.

י"אלאחראי קובע ב-27/9 שדנאי ישראל נוחים ע"י הערבים, ושיש לשחפ את אשפי בסדהי"י של גנבה באופן מלא.

ב.סוריה. - י"תשרי"י כתב (לפי רדיו דמשק 26/9) שהכוחה של ארזבי בצורכ שהפלסטינים י"וצגו בשיחות השלום הינה יוזמה חיובית אך תשאר לקויה ובנלי מסוגלת להורם להסרת הקשיים בדרך לויעזה כל עוד ארזבי מתעלמת מאשפי, וזאת בניגוד לאזרה שזכה זה ואירגון ממדינות שונות-לרבות הסוציאליסטיות.

ב-27/9 יצאו עתוני חמשק (לפי רדיו דמשק) בכותרות: התנגדות ערבית להסרת הישראלי החוש, החלטה ערבית נחושה בדבר שיתוף אשפי בשיחות השלום ובועידת גנבה.

ג.ירדן. - י"אלא"י הידני (עפי" רדיו רבת עמון 26/9) חוזר על עמדת הדובר הישמי ב-25/9, ומסכם כי הסכמת ממשלת ישראל להצעה האמריקאית מחוץ מלכודת בפ"י מאמצי כינוס ועידת גנבה, מלכודת שאינה מותירה כל תקנה להזקקות לקראה כינוסה. עם זאת, לפי אי.פי, קובע י"אלא"י כי לירדנים ייעדין יש אמונה בגשיא קארטריי.

גם בכותרות העתונים הידניים ב-26/9 (לפי רדיו רבת עמון) מתוארת הסכמת ישראל להסרת מאמצי השלום. ב-27/9 נאמר בהן כי סוריה ומצרים תצטרפו לירדן בהשפעת בהימרון הישראלי, וכי אלשריפ שולח אמר שישראל שישראל הסכימה לצורה ולכלא לחיב.

ד.ג'ווסלביה. - סוכנות הידיעות הי וגוסלביה הישמית, י"טניוגי"י, 26/9, שהסכמת ישראל להצעה אמריקאית הינה נצחון לחאי וגם לממשל קארטר. ומ זאת הי וזמה ה אמריקאית מתוארת כהתפתחות חיובית בעמדה האמריקאית.

מרכז-

עד כאן המשוד-

שהח וזהם מכלל מכלל מזחים הקר מצמא מאומ א ב טעת הסכמה רס אמר
תעוד איסור וחויב
לכ/ יכ

חוזם 455

נשלח 260130 ספט 77

אלה נציגויות בכ

מאת: המשרד

מהול/מייד

בישיבת השבועית החליטה הממשלה להסמיך את שר החוץ להודיע על שיא ארד ייב שישראל מקבלת את הצעתו בדבר התנאים לכינוס ישיבה נוספת של ועידת ג'נבה.

כהול פרטי ההצעה האמריקנית שנמסרו לכתבים בתדירות של מזכיר הממשלה ובתדירות דובר משרד החוץ:-

א. הפתיחה הטקסטית בג'נבה תהיה עם משלוח ערבית מאוחדת.

ב. במשלוח מאוחדת זו יהיו ערבים ארצישראלים

(PALESTINIAN ARABS) שאינם אנשי אש"פ ידועים, אך שלא

יבדקו בציוותיהם. ערבים ארצישראלים אלה לא יהיו בפתיחה כגופ

הפני עצמו אלא חלק מ המשלוח הידנית.

ג. עם המשלוח המאוחדת לא ייערך כל מו"מ.

ד. לאחר הפתיחה יעשה חלק המשלוח המאוחדת למשלוחות של המדינות השונות

כדי להיל מו"מ בושהיים הנוגעים לכל אחת מ המדינות ב"פרד.

כמו כן נמסר לכתבים בתדירות כי הסכמת ממשלת ישראל מותנית בכך שלא

יחול שום שינוי בהחלטות 338,242 של מועבי"ט המהוות הבסיס היחיד

לועידת השלום בג'נבה.

מע"ה

שורה דהם מכלל סמכל מאומ א בס צ מצא איר א ב מלש מעת הסברה מזח"מ

הקור"מ.

מב/צא.

ויתור על זכויות לאי

הנני מציב צילום של צמוד 515 מהכרך ה-4 מספרו של פרטין גילברט על צירצייל. ראו הקטע המסומן המצוטט מכתבו של לורנס לאדוארדס מארש עבור צירצייל מה-17 בינואר 1921.

המכתב היה בארכיון של משהיה הבריטי אשר לא מזמן נפתח לצבור. בהמשך מסביר גילברט שהויתור של פייסל היה תמורה הבטחת הבריטים שהציונים יוותרו על זכויותיהם להתיישבות בגדה המזרחית אשר הצניקה להם הצהרת בלפור והסנדס.

אורי נ. ג.
שאל רמתי

הסוכיל

10 בספטמבר 1977

ning his own

12, Churchill
comprehen-
problem,' he
to deal with it
rabian penin-
problem is all
same paralysis
est two years.'

cting or diver-
Mecca; King
all; the Shickh
ly interwoven,
ot pull all the

uld be to dis-
doubt about
Hirtzel or to
that when the
ould 'demon-
he went on to
cc.' 'I am just
ir letter, 'and
es to light on

und their first
January 13 he
duction in his
instrument of

1916-24 (he had
as, and abdicated.
honorary knight-

1902. Received
the Rithad, 1916.
ing of the He ar,
sua', of which he
to an American

ed a month later,
ntal 1920.

control would not work. The same day an even more outspoken telegram was despatched from Baghdad by Sir Percy Cox, who stated bluntly that if Churchill's outline of policy and plans was intended simply as a basis of discussion only, all would be well, but that if it was an order, then Cox wished Churchill to know at once 'that I am not prepared to associate myself with one or the other, and if pressed to do so, must, with deep regret, ask His Majesty's Government to accept my resignation'. On January 15 Cox telegraphed again, this time to state that he supported Haldane's fears that any substantial reduction of troops would be a mistake, and that the Royal Air Force could be 'nothing more' than a 'valuable auxiliary'.

Before leaving Paris, Churchill had gone with Major Geiger¹ to an art gallery to see the paintings of a newly exhibited artist, Charles Morin. As Geiger wrote to Sinclair a few days later: 'The works of this artist were produced and criticized for forty minutes . . . and the S of S was very interested.' Charles Morin was in fact Churchill himself; it was the first public exhibition of his paintings.

While Churchill was in the South of France, Sir Arthur Hirtzel sent him copies of all Middle East telegrams, and Churchill sent Hirtzel his draft replies. On January 14 Hirtzel wrote to Churchill about the negotiations being carried on between Feisal and the Foreign Office. Feisal's willingness to accept Mesopotamia was, he wrote, 'a surprise— & does him credit, if he has no *arrière-pensée*'.

In his letter to Churchill of January 14 Hirtzel added: 'You will, I suppose, await Lawrence's report before doing anything.' Lawrence sent Churchill his report three days later, on Monday January 17. It was addressed to Edward Marsh:

Concerning Feisal this is how it stands:

He has agreed to make no reference to the French-occupied area of Syria in his talks with H.M.G.

He has agreed to abandon all claims of his father to Palestine. This leaves four questions:

- (a) Mesopotamia: for which he claims a watching brief in respect of the McMahon papers.
- (b) Trans-Jordan: where he hopes to have a recognized Arab State with British advice.
- (c) Nejd: where he wants the Hussein-Ibn Saud question regulated.
- (d) Yemen: on which he has a suggestion to make.

¹ Gerald John Percival Geiger, 1876-1958. A contemporary of Churchill's at Harrow and Sandhurst. Entered the Army, 1896. Served in Crete, 1897-8. Major, 1915. Awarded the Croix de Guerre (twice), 1917, 1918 and the Legion d'Honneur, 1918. Head of the British Military Mission to Paris (in succession to General Spears), 1920-2. OBE, 1921.

(00/6) 8.9.77

ASPECTS OF THE QUESTION OF JEWISH SETTLEMENT IN
JUDAEA AND SAMARIA

1. Israel's position is the IVth Geneva Convention is not applicable to the territories.

- 1.1 Article 2 of the Convention refers to "partial or total occupation of territory of a High Contracting Party" ...

The area concerned was, prior to 1967, under the occupation of the Kingdom of Jordan, it was not, however, sovereign Jordanian territory and no State other than Pakistan and the U. K. recognized Jordanian sovereignty over the areas. It should be added that even the other Arab States refused to recognize Jordanian sovereignty over the area.

- 1.2 The IVth Geneva Convention, where it applied (to our knowledge it has never formally been applied anywhere in the world), is intended for short-term military occupation and is not relevant to the qui generis situation in this area.

2. Moreover, even were the laws of belligerent occupancy applicable, these rules, including the 1907 Hague Regulations, contain no restriction on the freedom of persons to take up residence in the areas involved.

It has been claimed, however, that Article 49 of the IVth Geneva Convention is pertinent here. Article 49 provides:

Article 49 - Deportations, Transfers, Evacuations

Individual or mass forcible transfers, as well as deportations of protected persons from occupied territory to the territory of the Occupying Power or to that of any other country, occupied or not, are prohibited, regardless of their motive.

Nevertheless, the Occupying Power may undertake total or partial evacuation of a given area if the security of the population or imperative military reasons so demand. Such Evacuation may not involve the displacement of protected persons outside the bounds of the occupied territory except when for material reasons it is impossible to avoid such displacement. Persons thus evacuated shall be transferred

back to their homes as soon as hostilities in the area in question have ceased.

The Occupying Power undertaking such transfers or evacuations shall ensure, to the greatest practicable extent, that proper accommodation is provided to receive the protected persons, that the removals are effected in satisfactory conditions of hygiene, health, safety and nutrition, and that members of the same family are not separated.

The Protecting Power shall be informed of any transfers and evacuations as soon as they have taken place.

The Occupying Power shall not detain protected persons in an area particularly exposed to the dangers of war unless the security of the population or imperative military reasons so demand.

The Occupying Power shall not deport or transfer parts of its own civilian population into the territory it occupies.

3. From the overall reading of Article 49 it is evident that the purpose of this Article is to protect the local population from deportation and displacement. Para. 6 must be read in the light of the general purpose of the Article. It thus becomes apparent that the movement of population into the territory under control is prohibited only to the extent that it involves the displacement of the local population.

This conclusion finds expression in the leading treatise Oppenheim-Lauterpach International Law (Vol. II, 7th ed., p. 452):

"The occupying power must not deport or transfer parts of its own civilian population into the territory occupied by him - a prohibition intended to cover cases of the occupant bringing in its nationals for the purpose of displacing the population of the occupied territory."

Article 49 must be understood against the background of World War II. It was aimed in part against such horrors as the barbarous extermination camps in occupied Europe to which Jews and others were taken

by the Nazis and in part against the displacement of the local population with a view to making room for the German invaders.

Bearing in mind both the provisions of the Article and its legislative history it is clear that the situation envisaged by Article 49 does not apply to the Jewish settlements in question. No Arab inhabitants have been displaced by Jewish settlements or by these peaceful villages and townships.

Furthermore, the Government of Israel has clearly stated that these settlements will not prejudice the negotiations with Israel's neighbours and will not interfere with the peace-making process. The Government of Israel considers it inconceivable that Jews be discriminated against and barred from peaceful settlement in the land of their forefathers, involving no forcible displacement of population in the process.

8.9.1977

(S) Jb

Jerusalem, 1 September 1977

Dear Sam,

At your meeting with the Foreign Minister on August 30th, you said that Secretary Vance discussed with us the four options regarding Arab participation at the Geneva Peace Conference. One of those options was President Sadat's idea that the Arabs, including the PLO, would be represented by the Arab League. You added that you do not recall our rejecting this idea.

May I draw your attention to the following quotation from Prime Minister Begin's remarks during the meeting with Mr. Vance on August 9, 1977 (pages 32 and 33 of the verbatim transcript):

"Now, I would like to point out about the United Arab delegation: a question about this problem was put to me in the Cabinet Room in Washington and then we said in very clear terms that we want peace treaties. You can sign a peace treaty with a State. You can't sign a peace treaty with an Arab League or with any United Arab delegation. You have to sign with a State a peace treaty. And we do not accept, consent, to a United Arab delegation at all. We stand on this solid ground that if they accept the concept of a peace treaty, the negotiations must be between the States. Otherwise how are we going to reach the stage of signing a peace treaty when there will be a general Arab delegation with the participation of the Secretary-General of the Arab League, which is comprised of 21 or 22 Arab States: not of our neighbours. And we are not going to sign a peace treaty with Kuwait! We want to sign a peace treaty with our neighbours. So therefore there must be national delegations. I think it is reasonable, logical and I would like to emphasize it for the sake of clarity."

As you can see, Mr. Begin replied immediately and clearly to that proposition.

Sincerely,

Ephraim Evron

His Excellency
Ambassador Samuel W. Lewis
American Embassy
in Israel.

cc: (Unshown) Prime Minister
Foreign Minister
Ambassador Dinitz, Washington

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: 14/8/77

מספר:

אל: המנכ"ל ✓
לשכת שה"ח

מאת: היועץ המשפטי

הנדון: עמדת אש"ף ביחס להחלטה 242

מצי"ב החלטת הכנס הרביעי של המועצה חלואמית הפלסטינאית בענין ההחלטה 242 ...
(קהיר 12 - 6 ביולי 1968).

נוסח ההחלטה מלמד שהתנגדות אש"ף ל-242 נובעת לא רק מהעדר התייחסות לפלסטינים,
אלא גם בגלל שהיא כוללת : סיום הלוחמה, הבטחת חופש שיט לישראל, כינון גבולות
מוכרים ובטוחים עם ישראל, כינון שלום במזה"ת, אפשרויות להמשך העליה לישראל
ועוד.

ב ב ר כ ה ,

מ. רוזן

מסמך מס' 100

מס' 100
מס' 100

מס' 100
מס' 100

מס' 100

מס' 100
מס' 100

מס' 100
מס' 100

מס' 100
מס' 100

מס' 100
מס' 100

מס' 100
מס' 100

מס' 100

מס' 100

החלטת מועצת הבטחון מ-22 לנובמבר 1967 בדחיית בגלל הסיבות הבאות:

א. ההחלטה כוללת סיום מצב המלחמה בין מדינות ערב וישראל ומכך נובע סיום מצב המלחמה, פתיחת המעבריים הימיים הערביים לפני הספנות הישראליות והתחייב מדינות ערב לסיים את החרם הערבי על ישראל, לרבות ביטול כל החקנות הערביות בענין ארגון החרם הערבי על ישראל. מחיסול מצב המלחמה מתחייבת גם הקלת הלחץ על הכלכלה הישראלית ופתיחת הדלת להצפת כל השווקים הערביים במוצרים ישראליים, שכן מעבר הסחורות, המסחר בהן והפצתן לשווקים אינם מוחנים בקיום או באי קיום הסכמים כלכליים.

ב. ההחלטה כוללת קיום גבולות בטוחים ומוסמכים עם ישראל, ופרט לכך שגבולו בטוחים וגבולות מוסמכים צופנים הכרה דה-פאקטו בישראל, הריהם צופנים מצד מדינות ערב חריגה שיש לדחותה מזכותו המוחלטת של העם הערבי הפלסטיני למולדתו כולה. הסכמת מדינות ערב לגבולות בטוחים לישראל צופנת התחייבות מצד מדינות ערב לשמור על בטחון ישראל, ובראש וראשונה ממהלומתה של הפעולה הפיזית, לעצור את המהפכה הפלסטינית, ולמנוע את העם הערבי הפלסטיני וההמונים הערבים ממימוש החובה הלאומית המקודשת של שחרור פלסטין, החזרתה וחיסול המציאות הציונית האימפריאליסטית.

ג. ההחלטה מחייבת השכנת שלום מתמיד בין מדינות ערב לישראל אשר ממנו נובעות התוצאות המזיקות הבאות:

1. בטחון ויציבות יוענקו לישראל מבחינה פנימית, ערבית ובין-לאומית. הדבר יפתח פתח רחב לתנועה הציונית לפתות חלקים גדולים מן הקיבוצים הישראליים המצויים באירופה המערבית ובאמריקה להגר לישראל ולהתישב בה, אחר אשר בעשרים השנים האחרונות נמנעו מכך, בגלל אי הודאות לגבי בטחון ישראל, עתידה וקביעות קיומה.

2. ייעלמו הגורמים, לרבות גורמי ההשפעה הערבית, שמנעו עד כה מדינות ידידותיות מלהרשות לאזרחיהם להגר לישראל, ובראשם מיליוני יהודים המצויים בברית המועצות.

3. ייעלמו כל הסיבות להימנעותן של רבות מן המדינות הידידות לערבים מלהכיר בישראל ומלקיים אתה יחסים בכל החומים.

4. יכון חיץ אנושי וגיאוגרפי המבחר את מזרח המולדת הערבית ממערבה, דבר שיפגע קשות בהקמת האיחוד הערבי החלקי והשלם.

5. ייפגע המאבק הפלסטיני המזוין, ותיפגע תנועת-השחרור הערבית (במהלכה) לקראת השחרור, הקידום החברתי והאיחוד. כתוצאה תגדל ההשפעה האימפריאליסטית במולדת הערבית שתגרור עמה השפעה ציונית, בתוקף הקשר האורגני בין האימפריאליזם לציונות בתחומים המדיניים, הכלכליים והתחומים אאאאא האחרים. כתוצאה מכך תיאלץ המדיניות הערבית להתרחק מקו הנייטרליזם ואי-ההזדהות.

6. ההחלטה פירושה פניית עורף לבעיית פלסטין גם מבחינת השם, ופניית עורף לזכויות ערביי פלסטין למולדתם ולארצם, שכן ההחלטה הצביעה עליו ועליהם בחזרת בעיית פליטים, מה שמבשר את החיסול הסופי של בעיית פלסטין כבעיית ארץ ומולדת.

7. ההפסד לאומה הערבית במלחמת יוני אינו מצטמצם בטריטוריה בלבד, אלא כולל את הכבוד הערבי ואמון הערבים בנפשם. הפתרון בדרכי שלום מחזיר חלק מן הטריטוריה או כולה, אבל בשום פנים לא יחזיר את הכבוד והאמון העצמי.

על האומה הערבית להבין כי עליה חובה, שאין מנוס ממנה, והיא חובת ההגנה על המולדת, וכי עליה לדחות את ההיסמכות על הזולת להגנה על עצמה, או להחזרת הטריטוריות והזכויות שלה, וכי קבלת הפתרון בדרכי שלום היא בהכרח הסגרה מצד מדינות ערב של השליטה בגורלן לידי המעצמות, והוא ויתור על הרצון הערבי.

הפתרון בדרכי שלום מוליד אשליה אצל המדינות הערביות, כי הן בשוחות במסגרת אשליה זו, ישראל, בסופו של צד דבר, בהכרח שתהלוך מחדש, אחרי שחכין נסיבות מדיניות מתאימות יותר, ובכך תממש את השאיפות ההתפשטותיות שלה על חשבון אדמת מדינות ערב.

לכן, מורה המועצה הלאומית לוועד הפועל הנבחר לקבוע תכנון מושלם ברמות הערבית, העממית הרשמית והממשלתית המיועד להכשיל כל פתרון מדיני לבעיית פלסטין.

כמו-כן מאשרת המועצה, כי התוקפנות נגד האומה הערבית ואדמתה התחילה בפלישה הציונית לפלסטין בשנת 1917 ולכן "סילוק תוצאות התוקפנות" פירושו סילוק כל התוצאות שמומשו מאז התחלת הפלישה הציונית, ולא רק מאז מלחמת יוני 1967. לפיכך סיסמת "סילוק תוצאות התוקפנות" בצורתה הנוכחית היא סיסמה פסולה, ויש צורך להמירה בסיסמת "חיסול מכשיר התוקפנות", אצאך ורק בכך יחממש השלום המושחת על הצדק.

המועצה הלאומית מורה לוועד הפועל הנבחר לקבוע את התכנית הדרושה להגן על המהפכה הפלסטינית מהסכנות המאיימות עליה, במקרה של הוצאה לפועל של החלטות מועצת הבטחון.

* * * * *

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

14/8/77

תאריך:

מספר:

ס ו ד י

אל : המנכ"ל
לשכת שה"ח

מאת : היועץ המשפטי

הנדון : ההתנחלויות - והאמנה הרביעית
בהמשך למכתבי מה- 8 ו-9 דנא

מצ"ב תוכן המזכר שנמסר לי ע"י היועץ המשפטי
לממשלה בעקבות התיעצות שהיתה לו עם רוה"מ.

ב ב ר כ ה ,

מ. רוזן

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

JEWISH SETTLEMENTS IN THE ADMINISTERED TERRITORIES

It has been asserted that the establishment of Jewish settlements in the administered territories is in violation of International Law. However in International Customary Law including the 1907 Hague Regulations, there is nothing that prohibits nationals of the state having effective control of a territory from moving into and taking up residence in that territory.

2. It has been claimed that Article 49 of the IVth Geneva Convention on the Protection of Civilians in Time of War is pertinent here. Israel reaffirms its position that the IVth Convention is not applicable in the administered territories. It should be pointed out in this respect that even under Article 49 the establishment of settlements is not forbidden.

3. Article 49 provides:

ARTICLE 49. - DEPORTATIONS, TRANSFERS, EVACUATIONS

Individual or mass forcible transfers, as well as deportations of protected persons from occupied territory to the territory of the Occupying Power or to that of any other country, occupied or not, are prohibited, regardless of their motive.

Nevertheless, the Occupying Power may undertake total or partial evacuation of a given area if the security of the population or imperative military reasons so demand. Such evacuations may not involve the displacement of protected persons outside the bounds of the occupied territory except when for material reasons it is impossible to avoid such displacement. Persons thus evacuated shall be transferred back to their homes as soon as hostilities in the area in question have ceased.

The Occupying Power undertaking such transfers or evacuations shall ensure, to the greatest practicable extent, that proper accommodation is provided to receive the protected persons, that the removals are effected in satisfactory conditions of hygiene, health, safety and nutrition, and that members of the same family are not separated.

The Occupying Power shall not detain protected persons in an area particularly exposed to the dangers of war unless the security of the population or imperative military reasons so demand.

The Occupying Power shall not deport or transfer parts of its own civilian population into the territory it occupies.

4. From the overall reading of Article 49 it is evident that the purpose of this Article is to protect the local population from deportation and displacement. Para. 6 must be read in the light of the general purpose of the Article. It thus becomes apparent that the movement of population into the territory under control is prohibited only to the extent that it involves the displacement of the local population.

This conclusion finds expression in the leading treatise Oppenheim - Lauterpach International Law (Vol. II, 7th ed., p. 452):

"The occupying power must not deport or transfer parts of its own civilian population into the territory occupied by him - a prohibition intended to cover cases of the occupant bringing in its nationals for the purpose of displacing the population of the occupied territory."

Article 49 must be understood against the background of World War II. It was aimed in part against such horrors as the barbarous extermination camps in occupied Europe to which Jews and others were taken by the Nazis and in part against the displacement of the local population with a view to making room for the German invaders.

Bearing in mind both the provisions of the Article and its legislative history it is clear that the situation envisaged by Article 49 does not apply to the Jewish settlements in question. No Arab inhabitants have been displaced by Jewish settlements or by these peaceful villages and townships.

משרד החוץ

ירושלים, י"א אלול תשל"ז

25 אוגוסט 1977

אל : כל הנציגות

מאת: מנהל המח' למשפט בינ"ל

הנדון : התנחלות יהודית בשטחים

להלן נייר טעון משפטי בנושא התנחלות יהודית ביהודה ושומרון.

מוצע לנצל הטעון רק באם החקלו בטענה כי מדובר במעשים בלתי חוקיים.

ב ב ר כ ה

העחק: מחלקת המשרד

LEGAL ASPECTS OF THE QUESTION OF JEWISH SETTLEMENT IN
JUDAEA AND SAMARIA

1. Israel's position is that the IVth Geneva Convention is not applicable to the territories.

- 1.1 Article 2 of the Convention refers to "partial or total occupation of the territory of a High Contracting Party" ...

The area concerned was, prior to 1967, under the occupation of the Kingdom of Jordan, it was not, however, sovereign Jordanian territory and no State other than Pakistan and the U.K. recognized Jordanian sovereignty over the areas. It should be added that even the other Arab States refused to recognize Jordanian sovereignty over the area.

- 1.2 The IVth Geneva Convention, where it applied (to our knowledge it has never formally been applied anywhere in the world), is intended for short-term military occupation and is not relevant to the sui generis situation in this area.

2. Moreover, even were the laws of belligerent occupancy applicable, these rules, including the 1907 Hague Regulations, contain no restriction on the freedom of persons to take up residence in the areas involved.

It has been claimed, however, that Article 49 of the IVth Geneva Convention is pertinent here. Article 49 provides:

Article 49 - Deportations, transfers, evacuations

Individual or mass forcible transfers, as well as deportations of protected persons from occupied territory to the territory of the Occupying Power or to that of any other country, occupied or not, are prohibited, regardless of their motive.

Nevertheless, the Occupying Power may undertake total or partial evacuation of a given area if the security of the population or imperative military reasons so demand. Such evacuations may not involve the displacement of protected persons outside the bounds of the occupied territory except when for material reasons it is impossible to avoid such displacement. Persons thus evacuated shall be transferred back to their homes as soon as hostilities in the area in question have ceased.

The Occupying Power undertaking such transfers or evacuations shall ensure, to the greatest practicable extent, that proper accommodation is provided to receive the protected persons, that the removals are effected in satisfactory conditions of hygiene, health, safety and nutrition, and that members of the same family are not separated.

The Protecting Power shall be informed of any transfers and evacuations as soon as they have taken place.

The Occupying Power shall not detain protected persons in an area particularly exposed to the dangers of war unless the security of the population or imperative military reasons so demand.

The Occupying Power shall not deport or transfer parts of its own civilian population into the territory it occupies.

3. From the overall reading of Article 49 it is evident that the purpose of this Article is to protect the local population from deportation and displacement. Para. 6 must be read in the light of the general purpose of the Article. It thus becomes apparent that the movement of population into the territory under control is prohibited only to the extent that it involved the displacement of the local population.

This conclusion finds expression in the leading treatise Oppenheim-Lauterpach International Law (Vol. II, 7th ed., p. 452):

"The occupying power must not deport or transfer parts of its own civilian population into the territory occupied by him - a prohibition intended to cover cases of the occupant bringing in its nationals for the purpose of displacing the population of the occupied territory."

Article 49 must be understood against the background of World War II. It was aimed in part against such horrors as the barbarous extermination camps in occupied Europe to which Jews and others were taken by the Nazis and in part against the displacement of the local population with a view to making room for the German invaders.

Bearing in mind both the provisions of the Article and its legislative history it is clear that the situation envisaged by Article 49 does not apply to the Jewish settlements in question. No Arab inhabitants have been displaced by Jewish settlements or by these peaceful villages and townships.

מס. 104

בשלה 241430 ארג 77

אלזב"ב

מאת: המשרד

ראלי. שלך 99.

להלן נוסח מוצע. יש לשבץ נוסח סעיף 49 למוד הפקטה.

LEGAL ASPECTS OF THE QUESTION OF JEWISH SETTLEMENT IN JUDEA AND SAMARIA

1. ISRAEL'S POSITION IS THAT THE IV TH GENEVA CONVENTION IS NOT APPLICABLE TO THE TERRITORIES.

1.1 ARTICLE 2 OF THE CONVENTION REFERS TO "PARTIAL OF TOTAL OCCUPATION OF THE TERRITORY OF A HIGH CONTRACTING PARTY". THE AREA CONCERNED WAS, PRIOR TO 1967, UNDER THE OCCUPATION OF THE KINGDOM OF JORDAN. IT WAS NOT, HOWEVER, SOVEREIGN JORDANIAN TERRITORY AND NO STATE OTHER THAN PAKISTAN AND THE U.K. RECOGNIZED JORDANIAN SOVEREIGNTY OVER THE AREAS. IT SHOULD BE ADDED THAT EVEN THE OTHER ARAB STATES REFUSED TO RECOGNIZE JORDANIAN SOVEREIGNTY OVER THE AREA.

1.2 THE IV TH GENEVA CONVENTION, WHERE IT APPLIES (TO OUR KNOWLEDGE IT HAS NEVER FORMALLY BEEN APPLIED ANYWHERE IN THE WORLD), IS INTENDED FOR SHORT TERM MILITARY OCCUPATION AND IS NOT RELEVANT TO THE SUI GENERIS SITUATION IN THIS AREA.

2. MOREOVER, EVEN WERE THE LAWS OF BELLIGERENT OCCUPANCY APPLICABLE, THESE RULES, INCLUDING THE 1907 HAGUE REGULATIONS, CONTAIN NO RESTRICTION OF THE FREEDOM OF PERSONS TO TAKE UP RESIDENCE IN THE AREAS INVOLVED.

IT HAS BEEN CLAIMED, HOWEVER, THAT ART. 49 OF THE IV TH GENEVA CONVENTION IS PERTINENT HERE.

ARTICLE PROVIDES: (LETZATET KOL SEIF 49).

3. FROM THE OVERALL READING OF ARTICLE 49 IT IS EVIDENT THAT THE PURPOSE OF THIS ARTICLE IS TO PROTECT THE LOCAL POPULATION FROM DEPORTATION AND DISPLACEMENT. PARA. 6 MUST BE READ IN THE LIGHT OF THE GENERAL PURPOSE OF THE ARTICLE. IT THUS BECOMES APPARENT THAT THE MOVEMENT OF POPULATION INTO THE TERRITORY UNDER CONTROL IS PROHIBITED ONLY TO THE EXTENT THAT IT INVOLVED THE DISPLACEMENT OF THE LOCAL POPULATION. THIS CONCLUSION FINDS EXPRESSION IN THE LEADING TREATISE OPPENHEIM - LAUTERPACH INTERNATIONAL LAW (VOL II, 7TH ED. P. 450).

= 2 =

"THE OCCUPYING POWER MUST NOT DEPORT OR TRANSFER PARTS OF ITS OWN CIVILIAN POPULATION INTO THE TERRITORY OCCUPIED BY HIM - A PROHIBITION INTENDED TO COVER CASES OF THE OCCUPANT BRINGING IN ITS NATIONALS FOR THE PURPOSE OF DISPLACING THE POPULATION OF THE OCCUPIED TERRITORY."

ARTICLE 49 MUST BE UNDERSTOOD AGAINST THE BACKGROUND OF WORLD WAR II IT WAS AIMED IN PART AGAINST SUCH HORRORS AS THE BARBAROUS EXTERMINATION CAMPS IN OCCUPIED EUROPE TO WHICH JEWS AND OTHERS WERE TAKEN BY THE NAZIS AND IN PART AGAINST THE DISPLACEMENT OF THE LOCAL POPULATION WITH A VIEW TO MAKING ROOM FOR THE GERMAN INVADERS.

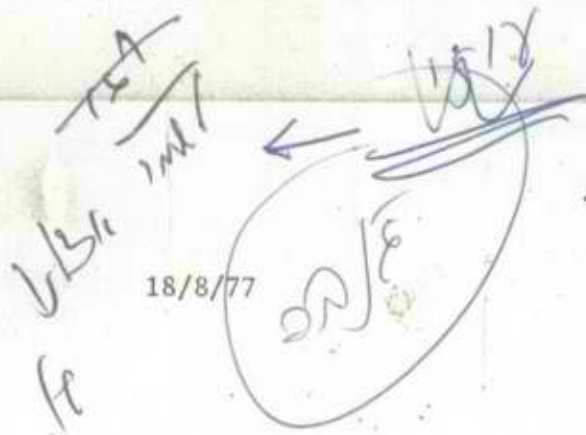
BEARING IN MIND BOTH THE PROVISIONS OF THE ARTICLE AND ITS LEGISLATIVE HISTORY IT IS CLEAR THAT THE SITUATION INVISAGES BY ARTICLE 49 DOES NOT APPLY TO THE JEWISH SETTLEMENTS IN QUESTION. NO ARAB INHABITANTS HAVE BEEN DISPLACED BY JEWISH SETTLEMENTS OR BY THESE PEACEFUL VILLAGES AND TOWNSHIPS.

MI SHP AT.=====

RECEIVED
JAN 11 1948
U.S. DEPT. OF STATE
WASHINGTON

סגן רחם מנכ"ל ממנכ"ל ירון ירון ששון סאדס א ב משפס חקר גרנן אנדלי

מב/חא

משרד-החוץ

היועץ המשפטי

ס ו ד י

אל : היועץ המשפטי לממשלה

הנדון : א מ נ ת ש ל ו ם

בעקבות החלטת הממשלה מה- 11/8/77 ובהמשך לדיונים שקיימנו בלשכתך בנדון -
להלן הסעיפים שיש לכלול באמנת שלום:

(1) כותרת ההסכם : "אמנת שלום" - Peace Treaty.

- אמנת השלום עם איטליה - 10/2/47.
- אמנת השלום עם בולגריה - 10/2/47.
- אמנת השלום עם פינלנד - 10/2/47.
- אמנת השלום עם רומניה - 10/2/47.

(2) מבוא - מרכיבים :

- התייחסות להחלטות 242 ו- 338.
- התייחסות לוועידת ג'נבה.
- הצורך לחיות בשלום.
- הצורך בשיתוף פעולה.
- סיום מצב המלחמה (ציטוט מהסעיף הרלוונטי בהחלטה 242).

סעיף 1

סיום מצב המלחמה ;

- הסכם ריגה (בריה"מ-פולין), 1921 - המבוא וסעיף 1.
- הסכם ברסט-ליטובסק (בריה"מ-גרמניה), 1918 - המבוא וסעיף 1.
- הצהרת טשקנט (הודו-פקיסטאן), 1966 - המבוא להסכם.
- הסכם צ'אקו (בוליביה-פארגואי), 1938 - סעיף 1.
- הסכם יפאן-כנות הברית, 1951 - סעיף 1.
- הסכם יפאן-סין, 1952 - סעיף 1.
- הסכם יפאן-הודו, 1952 - סעיף 1.
- הסכמי כנות הברית עם רומניה, הונגריה, בולגריה, איטליה ופינלנד, 1947 - המבוא להסכם.
- הסכם תאילנד-בריטניה, 1946 - המבוא וסעיף 21.
- הסכם וויאטנם, 1973 - סעיף 1.

סעיף 2

ויתור על תביעות לזכויות הנובעות ממצב מלחמה ;

- החלטת העצרת 242.
- הצהרת אויאן הראשונה.

סעיף 3

הסדר כל הסכסוכים העתידיים בדרכי שלום; כינון שלום צודק ובר-קיימא ;

- הצהרת טשקנט, 1966 - סעיף 1.
- הסכם צ'אקו, 1938 - סעיף 10.
- הסכם פינלנד-בריה"מ, 1940 - סעיף 3.
- הסכם יפאן-סין, 1952 - סעיף 6.
- הסכם בנות הברית-יפאן, 1951 - סעיף 5.

סעיף 4

הכרה בגבולות המצויינים במפה;

- הסכם ריגה (בריה"מ-פולין), 1921 - סעיף 5.
- הצהרת טשקנט, 1966 - סעיף 3.
- הסכם בנות הברית-יפאן, 1951 - סעיף 1.

- בהסכם צ'אקו, 1938 - נקבע כי הגבול יותווה ע"י בוררות של חמישה נשיאים שישפטו ex aequo et bono ואולם, עקרונות כלליים נקבעו כבר בהסכם השלום.

- בהסכם פינלנד-בריה"מ, 1940 - נקבעו מספר מקומות שיהיו בתחומי בריה"מ ובכפוף לכך יקבע הגבול ע"י ועדה משותפת.

- בהסכם ריגה, 1921 - ישנו תיאור ארוך ומפורט של הגבול ואח"כ מדובר בוועדה משותפת שתקבע את הגבול בעזרת כללים נוספים הקבועים באמנה.

סעיף 5

פירוז, הגבלת כוחות, ופיקוח (יש לשקול אם רצוי להתייחס לפיקוח ע"י כוחות משותפים, כוחות זרים או נוכחות ייכנאים אמריקנים);

- הסכם פינלנד-בריה"מ, 1940 - סעיף 5.
- הסכם ברסט-ליטובסק, 1918 - סעיף 5.
- הסכם האירי, 1921 - סעיף 8.
- הסכם בנות הברית-פינלנד, 1947 - סעיפים 13-18.
- הסכם בנות הברית-איטליה, 1947 - סעיפים 46-66.
- הסכם בנות הברית-רומניה, 1947 - סעיפים 11-13.

סעיף 6

הפסקת מירון החימוש.

סעיף 7

הסדר בעית הפליטים לפי החלטה 242.

סעיף 8

הכרה הדדית - de jure.

סעיף 9

כינון יחסים דיפלומטיים וקונסולריים ;

- הסכם ריגה, 1921 - סעיף 24.

- הסכם ברסט-ליטובסק, 1918 - סעיף 10.

- הסכם צ'אקו, 1938 - סעיף 6.

- הסכם תאילנד-בריטניה, 1946 - סעיף 21.

- הצהרת טשקנט, 1966 - סעיף 5.

- הסכם בנות הברית-בולגריה, 1947 - סעיף 21(2). + שני הסעיפים האלה אינם קובעים

- הסכם בנות הברית-איטליה, 1947 - סעיף 74(3). + אמנם קשירת יחסים דיפלומטיים

אולם, הנחתם היא - שיחסים כאלה יהיו קיימים.

סעיף 10

איסור פעולות איבה מכל סוג שהוא, לרבות תוקפנות בלתי-ישירה.

סעיף 11

איסור פעולות טרור בכל מקום שהוא, לרבות התחייבות שלא לפגוע במוסדות או יחידים האוהדים את הצד השני, והתחייבות למנוע ולהעניש מבצעי פעולות טרור.

- בנות הברית-בולגריה - סעיף 4.

- בנות הברית-פינלנד - סעיף 8.

- בנות הברית - הונגריה - סעיף 4.

- בנות הברית - רומניה - סעיף 5.

- בנות הברית-איטליה - סעיף 17.

- הסכם ריגה, 1921 - סעיף 5.

סעיף 12

איסור בריתות צבאיות תוקפניות נגד הצד השני והתחייבות לבטל חברות כבריתות מסוג זה ;

- הסכם ריגה, 1921 - סעיף 5.

- הסכם בריה"מ-פינלנד, 1940 - סעיף 3.

סעיף 13

הפסקת לוחמה כלכלית וביטול חוקי חרם.

סעיף 14

אי-התערבות בעניינים פנימיים של המדינה השניה ;

- הסכם ריגה בין פולין, רוסיה ואוקראינה, 1921 - סעיף 5.

סעיף 15

המנעות מפעילות דיפלומטית עוינת.

סעיף 16

התחייבות לא לתמוך בפעילות כלשהי מצד מדינה או אירגון שמטרתם חיסול הצד השני (נסיון למנוע ש"פ עם אש"ף).

סעיף 17

ביטול הסתייגויות לאמנות בינלאומיות והתחייבות שלא לכלול בעתיד הסתייגויות מסוג זה.

סעיף 18

איסור תעמולה עוינת והסתה;

- הסכם ברסט-ליטובסק (בריה"מ-גרמניה), 1918 - סעיף 2.

- הסכם ריגה, 1921 - סעיף 5.

- הצהרת טשקנט, 1966 - סעיף 4.

➤ הסכם בנות הברית-פינלנד, 1947 - סעיף 8.

➤ הסכם בנות הברית-רומניה, 1947 - סעיף 5.

➤ הסכם בנות הברית-הונגריה, 1947 - סעיף 4.

➤ הסכם בנות הברית-בולגריה, 1947 - סעיף 4.

- הסכם אנגליה-איטליה, 1938 - נספח 4.

הכוונה בסעיפים אלה -
לתעמולה שמנהלים ארגונים
פרטיים אסורים.

סעיף 19

התחייבות לגבי יישום עקרונות מגילת האו"ם ביחסים בין שתי המדינות.

סעיף 20

חינוך לסובלנות הדדית לקראת שיתוף פעולה בין שתי האומות.

סעיף 21

טיפול אינטרסים הדדיים.

סעיף 22

התחייבות לשחק פעולה במוסדות בינלאומיים ואירגונים איזוריים;

- הסכם תאילנד-בריטניה, 1946 - סעיפים 22, 20.

סעיף 23

חופש תנועה בין המדינות : חופש מעבר ביבשה, בים ובאוויר, הקמת קשרי טלקומוניקציה, דואר;

- הסכם בריה"מ-פינלנד, 1940 - סעיפים 6-7.

- הסכם צ'אקו, 1938 - סעיף 7.

- הסכם וורסאי - סעיפים 321-326.

- הסכם בריה"מ-פינלנד, 1947 - סעיף 4.

- הסכם בנות הברית-איטליה, 1947 - סעיף 8.

סעיף 24

קשרי תיירות, תרבות ומסחר (נפט) ;

- הצהרת אויאן הרביעית.

- הצהרת טשקנט, 1966.

- הסכם ריגה, 1921.

סעיף 25

כיבוד מקומות קדושים וחופש גישה אליהם, ושמירה על נכסי תרבות.

סעיף 26

חופש כניסה לנמלי הצד השני ושירות בנמלים ;

- הסכם ריגה, 1921 - סעיף 21.

- הסכם וורסאי - סעיפים 327-353, 365-364.

- הסכם הודו-יפאן, 1952 - סעיף 2 (ב) (3).

- הסכם יפאן-סין, 1952 - סעיף 7.

- הסכם בנות הברית-יפאן, 1952 - סעיף 12.

- הסכם בנות הברית-בולגריה, 1947 - סעיף 29 (ג).

- הסכם בנות הברית-איטליה, 1947 - סעיף 82 (ג).

- הסכם בנות הברית-רומניה, 1947 - סעיף 31 (ג), 36 (חופש שיט בדנובה).

- הסכם בנות הברית-הונגריה, 1947 - סעיף 33 (ג), 38 (חופש שיט ברנובה).

- הסכם בנות הברית-פינלנד, 1947 - סעיף 30 (ג).

סעיף 27

חתימת הסכם הסגרה.

סעיף 28

העברת ארכיונים, ספריות, ספרי רישום קרקעות וכו' לצד השני;

- הסכם בנות הברית-איטליה, 1947 - סעיף 12.

- הסכם ריגה, 1921 - סעיפים 2, 11.

סעיף 29

שיחוף פעולה כלכלי וניצול אוצרות טבע, הענקת מעמד המדינה המועדפת ביותר וכו'.

סעיף 30

ויתור על תביעות כספיות שנובעות מהסכסוך;

- הסכם וורסאי - סעיפים 227-231, 245-247.

- הסכם ברסט-ליטובסק, 1918 - סעיף 9 (ויתור הדדי).

- הסכם תאילנד-בריטניה, 1946 - סעיף 2 (פיצויים בגין כבוס).

- הסכם צ'אקו, 1938 - סעיף 9 (ויתור הדדי).

- הסכם ריגה, - סעיף 8.

סעיף 31

הסדר לגבי רכוש אזרחים שנמצא בשטח המדינה השניה (רוב הרכוש הוא רכוש הנמצא בידינו - יש לשקול אם רצוי לכלול סעיף בגדון);

- הסכם תאילנד-בריטניה, 1946 - סעיף 3.

- הסכם בנות הברית-רומניה, 1947 - סעיף 24.

- הסכם בנות הברית-איטליה, 1947 - סעיף 78.

- הסכם בנות הברית-הונגריה, 1947 - סעיף 26.

- הסכם בנות הברית-בולגריה, 1947 - סעיף 23.

- הסכם בנות הברית-פינלנד, 1947 - סעיף 25.

- הסכם בנות הברית-יפאן, 1952 - סעיף 4, 7.

- הסכם ריגה, 1921 - סעיף 12.

- אמנת פורטסמוט בין רוסיה ליפאן, 1905 - סעיף 10.

סעיף 32

קביעת מעמד התושבים הערבים שישארו בשטח ישראל (הסדר בעיות אזרחות);

- הסכם ריגה, 1921 - סעיף 6.

- הצהרות אויאן השניה והשלישית.

- הסכם בנות הברית-איטליה, 1947 - סעיף 20.
- הסכם יפאן-סין, 1952 - סעיף 10.
- הסכם לוזן, 1923 - סעיף 30 ואילך.

סעיף 33

חנינה לאסירים שהם אזרחי המדינה השניה ואי-העמדה לדין את מי שגילה יחס אוהד לצד השני לפני חתימת האמנה.

סעיף 34

התחייבות לכבד זכויות האדם בשטח המדינה ביחס לכל התושבים ללא הבדל מין, דת ולאום;

- הסכם ריגה, 1921 - סעיף 7.
- הסכם השלום האירי - סעיף 16.
- הצהרות אויאן 1962 -ההצהרה השניה והשלישית.
- הסכם בנות הברית-הונגריה, 1947 - סעיף 2.
- הסכם בנות הברית-בולגריה, 1947 - סעיף 2.
- הסכם בנות הברית-רומניה, 1947 - סעיף 3.
- הסכם בנות הברית-פינלנד, 1947 - סעיף 6.
- הסכם בנות הברית-איטליה, 1947 - סעיף 15.

- הסכם ריגה

סעיף 35

הצדדים מתחייבים לשמור על בתי הקברות בהם נקברו אזרחי או תושבי המדינה השניה ולאפשר העברת גופות לקבורה בשטח המדינה המבקשת;

- הסכם ריגה, 1921 - סעיף 9.
- הסכם תאילנד-בריטניה, 1946 - סעיף 17.
- הסכם וורסאי - סעיפים 225-226.

סעיף 36

סעיף על מיצרים (חופש מעבר וחופש טייס מעל למיצרים).

סעיף 37

חופש שיט בתעלת-סואץ (עם מצרים), והכרה בחופש זה בהסכם עם סוריה, ירדן ולבנון.

סעיף 38

חופש מעבר באיזורים כלכליים, במימי חופין וחופש טייס מעליהם.

סעיף 39

זכויות טייס.

סעיף 40

מניעת זיהום של חופי המדינה השניה ושיתוף פעולה במסגרות בינלאומיות.

(סעיף 41)

(סעיף בענין זכות להגנה עצמית ע"פ סעיף 51 למגילת האו"ם - ממליצים לא לכולל באמנת השלום)

סעיף 42

יישוב סכסוכים הקשורים בפירוש או יישום האמנה על-ידי מו"מ דיפלומטי, ובהעדר הסדר - זכות כל צד לבקש בוררות;

- הסכם בנות הברית-איטליה, 1947 - סעיף 83, 87.
- אמנה נגד פשע השמדת עם - סעיף 9.
- הסכם ידידות בריטניה-לוב, 1953 - סעיף 4.
- הסכם ידידות תורכיה-עבר הירדן, 1947 - סעיף 4.
- אמנת השקעות ארה"ב-צילון, 1966 סעיף 6.

סעיף 43

הצירופים והמפות הם חלק אינטגרלי של האמנה. (את הגבולות יש לתאר גם במלים, ובמקרה של סתירה בין המפה לתאור המילולי - התאור המילולי קובע).

סעיף 44

האמנה תהיה כפופה לאישרור בשתי המדינות - ותיכנס לתוקף עם החלפת כתבי האישרור;

- הסכם תחבורה אוירית ארה"ב-הרפובליקה הדומיניקנית, 1949 - סעיף 1.
- הסכם על מעמד הגבול בין בריה"מ לפרס, 1957 - סעיף 43.
- הסכם על מעמד מיצרי הבוספורוס, 1936 - סעיף 26.
- הסכם בלגיה-ספרד בעניני הסגרה, 1947 - סעיף 2.
- הסכם מסחרי ארה"ב-מכסיקו, 1942 - סעיף 18.
- הסכם ורסיל, 1919 - סעיף 147.

סעיף 45

במקרה של סתירה בין אמנה זו לכל אמנה אחרת - אמנה זו עדיפה. כנ"ל במקרה של סתירה בין האמנה לחוק או לתקנה;

- מגילת האו"ם, 1945 - סעיף 103.
- הסכם האו"ם-אוגנדה, 1967 - סעיף 6(2).
- הסכם דואר אוסטרליה-צ'כוסלובקיה, 1955 - סעיף 16.
- ההסכם האירופאי לשיתוף פעולה בענינים פליליים, 1957 - סעיף 26.

- חברית הצפון-אטלנטית, 1949 - סעיף 8.
- הסכם ידידות יוון-תורכיה-יוגוסלביה, 1953 - סעיף 7.
- הסכם לכינון השוק המשותף, 1957 - סעיף 234.

סעיף 46

- התחייבות לנקוט בכל הצעדים הדרושים ליישום האמנה בחוק הפנימי על-ידי
ביטול כל חקיקה ראשית או משנית העומדת בסתירה להסכם ;
- אמנה לבעור פשע השמדת עם, 1948 - סעיף 5.
 - אמנה על מכר סחורות, 1955 - סעיף 7.
 - אמנה ליישוב סכסוכים הכרוכים בהשקעות, 1965 - סעיף 69.
 - אמנה לכינון איזור סחר חופשי באירופה, 1960 - סעיף 10.

סעיף 47

- הצדדים מתחייבים להחיל אמנה זו על כל תאגיד או אדם הנמצאים בשטח הנתון
לשליטתם ;
- הסכם הדואר הבי"ל, 1957 - סעיף 47.
 - אמנה למניעת זיהום הים ע"י שמנים, 1954 - סעיף 12.

סעיף 48

- ויתור על טענה שהאמנה נכפתה על-ידי אחד הצדדים (למנוע טענת אילוץ בעתיד).

סעיף 49

- תוקף האמנה הוא לתקופה בלתי-מוגבלת ;
- הסכם לשיתוף פעולה אינטלקטואלי פולין-צרפת, 1947 - סעיף 11.
 - האמנה לבעור פשע השמדת עם, 1948 - סעיף 14.
 - ברית וורשה, 1955, סעיף 11.
 - אמנת מנטראו על מעמד המיצרים, 1936 - סעיף 28.
 - ההסכם הבי"ל לקפה, 1962 - סעיף 71.
 - הסכם הדואר הבי"ל, 1952 - סעיף 83.
 - הסכם התרבות צרפת-אוסטריה, 1947 - סעיף 22.
 - הסכם ייבוא זמני של ציוד רפואי, 1960 - סעיף 9(1).
 - הסכם ידידות בין בריה"מ וצ'כוסלובקיה, 1943 - סעיף 1.

סעיף 50

- אין לכלול סעיף בקשר לאפשרות שינוי האמנה ;
- הסכם לסקר גאודזי ארה"ב-מאלי, 1968 - סעיף 10.
 - הסכם ש"פ האו"ם-אוגנדה, 1967 - סעיף 3.
 - הסכם תעופה פולין-רומניה, 1947 - סעיף 8.

סעיף 51

רישום באו"ם על-פי סעיף 102 למגילת האו"ם;

- סעיף 102 למגילת האו"ם.
- תקנות העצרת ליישום סעיף 102 - 1950.
- אמנה לשינוי ההסכם על תעריפים ומסחר, 1955 - סעיף 7.
- הסכם על עקרונות פעילות מדינות בחק החלל, 1967 - סעיף (6) 14.

סעיף 52

האמנה תיערך בשלוש שפות : עברית, ערבית ואנגלית;

- הסכם תרבות יפאן-פאקיסטן, 1957.
- הסכם תעופה שוודיה-סודאן, 1958.
- פרוטוקול לשינוי הסכם וורשה מ-1929 (1955).
- חוזה שלום יפאן-אינדונזיה, 1958.
- חוזה שלום עם בולגריה, 1947 - סעיף 38.

סעיף 53

האמנה תיחתם על-ידי אזרחים.

בנוסף לסעיפים הנ"ל - ניתן לכלול :

- (1) באמנה עם ירדן : (א) במל חופשי.
(ב) חלוקת מי הירדן.
- (2) באמנה עם סוריה : (א) חופש עליית יהודים לארץ.
(ב) חלוקת מי הירדן - (Yearbook of The J.L.C. Vol. II 1974)
- (3) באמנה עם מצרים : (א) יפורט נושא חופש המעבר בתעלת-סואץ ומפרץ-סואץ (וכן חופש טייס).
(ב) באמנות האחרות יצויין שהמדינות היחירות (ירדן, סוריה ולבנון) מכירות בחופש המעבר לאניות ישראל-ליות בתעלת-סואץ.

ב ב ר כ ה ,
ס א א ש ח ל
ד ר ' מ א י ר ר ו ז נ

(1)

SECRET

MEMORANDUM OF AGREEMENT BETWEEN THE
GOVERNMENTS OF ISRAEL AND
THE UNITED STATES

The Geneva Peace Conference

1. The Geneva Peace Conference will be reconvened at a time coordinated between the United States and Israel.
 2. The United States will continue to adhere to its present policy with respect to the Palestine Liberation Organization, whereby it will not recognize or negotiate with the Palestine Liberation Organization so long as the Palestine Liberation Organization does not recognize Israel's right to exist and does not accept Security Council Resolutions 242 and 338. The United States Government will consult fully and seek to concert its position and strategy at the Geneva Peace Conference on this issue with the Government of Israel. Similarly, the United States will consult fully and seek to concert its position and strategy with Israel with regard to the participation of any other additional states. It is understood that the participation at a subsequent phase of the Conference of any possible additional state, group or organization will require the agreement of all the initial participants.
- K
V.A.

SECRET

-2-

3. The United States will make every effort to ensure at the Conference that all the substantive negotiations will be on a bilateral basis.

4. The United States will oppose and, if necessary, vote against any initiative in the Security Council to alter adversely the terms of reference of the Geneva Peace Conference or to change Resolutions 242 and 338 in ways which are incompatible with their original purpose.

5. The United States will seek to ensure that the role of the cosponsors will be consistent with what was agreed in the Memorandum of Understanding between the United States Government and the Government of Israel of December 20, 1973.

6. The United States and Israel will concert action to assure that the Conference will be conducted in a manner consonant with the objectives of this document and with the declared purpose of the Conference, namely the advancement of a negotiated peace between

Y.A.

SECRET

-3-

Israel and each one of its neighbors.

K
Y.A.

Yigal Allon
Deputy Prime Minister and
Minister of Foreign Affairs

Henry A. Kissinger
Secretary of State

For the Government of Israel

For the Government of
the United States

The General Secretariat of the Government of Israel

2, El Al Building, Jerusalem 9100

Telephone: 3333333

The undersigned, Yigal Allon, Deputy Prime Minister and

Minister of Foreign Affairs of the Government of Israel,

has signed on the Government of Israel's behalf

the Joint Declaration of Understanding between the Government

of Israel and the Government of the United States

of 1977, which is attached hereto.

Witness my hand and the seal of the Government of Israel

this 1st day of December 1977.

Yigal Allon

Minister of Foreign Affairs

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: 3/8/77
מספר:

ס ו ד י

אל : מנהל המרכז

מאת : היועץ המשפטי

הנדון : היבטים משפטיים של ההסדר

ע"פ הנחיות שה"ח מה- 24/7/77 - מצא-נא בלוטה ...
שלושה ניירות הדגים ב - :

- (1) התחייבויות סודיות - משמעותן ותוקפן.
- (2) ערכויות לבטחון ולשלמות טריטוריאלית.
- (3) הצבת כוחות זרים.

ב כ ר כ ה ,

מ. רוזן

העתק : ☒ המנכ"ל
לשכת שה"ח

טל 531111

הקריה, דוממה ירושלים 91999

מדף 1046

3/8/77

ס ו ד יהתחייבויות סודיות - משמעותן ותוקפןכללי

(1)

מגילת האום (ס' 102) קובעת כי אין להסתמך בפורום בינלאומי על הסכם שלא פורסם.

הסכם סודי בין מדינה ערבית לישראל

(2)

בעקבות הוראת המגילה, ישראל לא תוכל לנקוט בשום צעד באם המדינה הערבית תפר תנאי הסכם סודי.

בכל מקרה של פרסום תנאי מההסכם עם המדינה הערבית - תוכל לטעון אותה מדינה, שבכך הפרה ישראל ההסכם ועל-כן המדינה הערבית פטורה מלקיימה.

התחייבויות סודיות של ארה"ב כלפי ישראל

(3)

3.1 כל אמנה המחייבת את ארה"ב טעונה אישור ע"י הסנט של ארה"ב, דבר הכרוך בפרסום.

3.2 הנשיא רשאי אמנם לעשות Executive Agreement ולבקש מהסנט לשמור על ההסכם כסודי, אולם - אין בכוח Executive Agreement לחייב את ארה"ב בצורה כלשהיא להפעיל כוחות צבא. הסכמי ישראל-ארה"ב מה- 1/9/75 וגם הסכמי מצרים-ארה"ב מאותה עת - היו כאלה.

התחייבויות סודיות של מדינה ערבית כלפי ישראל באמצעות ארה"ב

(4)

4.1 על הסכם זה חלות כל המגבלות שצויינו בס' (2) לעיל, ובנוסף לכך - ספק רב אם המשפט הבינלאומי רואה בזה הסכם מחייב. גם אם הסכם זה תופס מבחינה משפטית, הרי שרק ארה"ב תוכל להחליט אם להפעילו או לאו, והיא תקבע בלעדית אם ההתחייבות הופרה או לאו.

4.2 ניתן להצביע על גורל ההתחייבויות הסודיות שניתנו ע"י מצרים במסגרת הסכם הביניים ואשר הופרו בצורה גסה (ריסון החרם, ריסון תעמולה עויינת, המנעות מהפעלת לחצים על חידוש יחסים דיפלומטיים בין ישראל ומדינות אפריקה).

4.3 בולט ההבדל בין גישת מצרים להסכם הגלוי (הסכם הביניים) שכלל-כובד, לבין הפרותיה את ההסכם הסודי.

ערכויות לבטחון ולשלמות טריטוריאליה

(1) ערכויות משותפות של המעצמות לכל הצדדים

- 1.1 תוקף הערכויות
ערכויות כנ"ל לשלמות הטריטוריאליה הנן בעלות תוקף רק אם הן ניתנות במסגרת אמנה רב-צדדית אשר תאושר בכל אחת המדינות החתומות על-פי חוקיהן, כשהמדינות המעניקות ערכות זאת מתחייבות להפעילה מיידית.
- 1.2 משמעות מעשית
מלבד ערכה המדיני המרתיע - אינני רואה דרך בה ניתן יהיה להפעיל ערכות מסוג זה מיידית - וכל צעד יהיה ודאי טעון התיעצויות המבטלות למעשה, אפשרות פעולה ממשית.
- 1.3 ערכות שלא במסגרת אמנה
ניתן להביא הדוגמא של אי-האפקטיביות של ההצוה המושלשת משנת 1950 בדבר שמירת הסטאטוס-קוו במזרח. להצהרה זו לא היה כל תוקף משפטי מלכתחילה.

(2) ערכויות המעצמות באמצעות מועבי"ט

- 2.1 יש להניח שהמעצמות תצענה להעניק ערכות זאת באמצעות מועבי"ט - ובמקרה זה ברור שאין לערכויות כל משמעות מעשית, מפני שבכדי להפעילן יהיה צורך בהצבעה חיובית במועבי"ט.

(3) ערכות אמריקנית לישראל - חוזה הגנה

- 3.1 הצהרה נשיאותית
הצהרות נשיאותיות משקפות כוונת נשיא ארה"ב, ומדיניותה של ארה"ב אותה עת, והן לא מהוות התחייבויות כלשהן במישור הבינלאומי.
(ראה דו"ח ועדת החוץ של סנט ארה"ב מאפריל 1969).
דו"ח זה ציין שאפילו ההתחייבויות שניתנו לישראל ב- 1957 בקשר להבטחת חופש השיט במפרץ עקבה - לא מחייבות)
- 3.2 Executive Agreement
- 3.2.1 הגדרה - הסכמים אלה נעשים על-ידי הזרוע המבצעת (הנשיא) ואינם טעונים אישור. הם מובאים לידיעת הסנט.
- 3.2.2 הסכמי ישראל עם ארה"ב מה- 1/9/75 היו Executive Agreements
- 3.2.3 הסכמים מסוג זה אינם מאפשרים לארה"ב הפעלת כח צבאי אמריקני מחוץ לגבולותיה.

3.3 חוזה הגנה

- 3.3.1 רק חוזה הגנה בין ארה"ב לישראל מאושרר ע"י הסנט של ארה"ב - יכול להיות בסיס לפעולה צבאית אמריקנית להגנת ישראל.
- 3.3.2 מכל הסכמי ההגנה של ארה"ב - המרחיק לכת ביותר הוא הסכם נאט"ו. ס' 5 לברית נאט"ו קובע ש- : "The Parties agree that an armed attack against one or more of them in Europe or North America shall be considered an attack against them all".
דהיינו, כל התקפה על מדינה חברה בנאט"ו תחשב להתקפה על ארה"ב ועל-כן מוסמך יהיה הנשיא להפעיל את הצבא גם ללא אישור הקונגרס. אפילו במסגרת נאט"ו אין נשיא ארה"ב חייב להפעיל את הצבא, כי ארה"ב שומרת לעצמה את חופש הפעולה להחליט לפי שיקול דעתה אם להפעיל את הצבא או לאו.
הפעולה לא חייבת להיות דוקא צבאית וארה"ב תהיה חופשית לנקוט בכל פעולה אחרת אשר תראה לזו, כגון פעילות דיפלומטית.
- מזכיר המדינה, דין אצ'סון קבע זאת מפורשות (ראה "The Meaning of the North Atlantic Pact" March 18, 1949 XX Bulletin, Department of State, No. 508 March 27, 1949, pp. 384-387, Whiteman, Vol. 5 p. 1086.
- 3.3.4 בכדי לחזק את ברית ההגנה - יש להציב כוחות אמריקנים בשטח (ראה נייר נפרד).
- 3.3.5 עצם הצבת הכוחות איננו מפעיל עדיין אוטומטית את ערכות ארה"ב במקרה של התקפה על המדינה הנהנית מערכות זו. (ראה הצהרת נציג הפנטגון בעת חידוש חוזה ההגנה עם הפיליפינים :
Hearings before the subcommittee on U.S. Security Agreements and Commitments Abroad of the Committee on Foreign Relations, U.S. Senate, 91st Congress, Vol. 1, p. 6.)
- 3.3.6 לאור הנ"ל - חוזה הגנה עם ארה"ב יהיה בעל משמעות רק אם הוא מלווה בנוכחות צבאית אמריקנית קבועה. על הכוחות להיות ערוכים כך שלא ניתן יהיה לתקוף את ישראל מכלי שיותקפו גם כוחות ארה"ב.

מטריה גרעינית

(4)

המטריה הגרעינית של ארה"ב ניתנת במסגרת הסכמי ההגנה שיש לארה"ב עם מדינות זרות ע"י המצאות כח גרעיני בשטח המדינה הנהנית ממטריה זו, כשהפיקוח על הנשק הוא בלעדית בידי ארה"ב.

(קיימת "מטריה גרעינית" במסגרת מועבי"ט. כך למשל הגנה לכל המדינות הלא-גרעיניות שהינן צד לאמנה לאי-הפצת נשק גרעיני. "מטריה" זו יכולה להיות מופעלת רק על-פי החלטת מועבי"ט, על-כן משמעותה אפסית. זאת הובהר גם בדיוני הסנט של ארה"ב בעת האישור של האמנה לאי-הפצת נשק גרעיני).

(-) מ. רזון

הצבת כוחות זרים

(ראה נייר על ערכויות)

הצבת כוחות ארה"ב כשטח ישראל

(1)

- 1.1 הצבת הכח טעונה אישור הקונגרס של ארה"ב.
- 1.2 סביר להניח שהצבת כוחות אמריקנים תהיה מלווה בקביעה שקיימת סמכות בלעדית של ארה"ב להוציא כוחות אלו בכל מקרה שייראה לה. (ראה ההגבלות הרבות בענין הצבת הטכנאים האמריקנים והאפשרות החוקית שארה"ב שמרה לעצמה להוציא טכנאים אלה למעשה בכל רגע שייראה לה).
- 1.3 הצבת כוחות זו אפשרית רק במסגרת חוזית בין ישראל לארה"ב, שתיקבע מפורשות שרק בהסכמת שני הצדדים ניתן להוציא כוחות אלו מהשטח.
- 1.4 במסגרת ההסכם הדו-צדדי יהיה צורך לקבוע את היקף הכח, מעמדו, סמכויותיו וכו'.

הצבת כוחות ארה"ב או אחרים בשטחים המוחזקים מאז 1967

(2)

- 2.1 יש להניח שיהיה דרוש הסכם שייחתם ע"י המדינה המציבה כוחות, ע"י ישראל וע"י המדינה שהחזיקה בשטח לפני יוני 1967.
- 2.2 בכל הסכם על הצבת כוחות בשטחים הנ"ל יהיה צורך לקבוע ברורות שאין להוציא את הכוח אלא בהסכמת כל הצדדים (ראה תקדים אונ"ף-1956).
- 2.3 יהיה צורך לפרט - סמכויות הכח, דרכי מימונו וכו'.

הצבת כוחות או"ם

(3)

- 3.1 יהיה צורך לקבוע אם הכוחות הללו הם דוגמאת אונ"ף, אנדו"ף או אונטס"ו.
- 3.2 לאור הנסיון שנרכש - יש צורך למצוא דרך להבטחת יציבות הכוח, סמכויותיו, ודרך מימונו.
- 3.3 בהצבת כוח כנ"ל יהיה צורך לזכור ש- :
 - המדינות המספקות יחידות תהיינה רשאיות להוציאן בכל עת.
 - גם אם הכח יוצב ללא הגבלת זמן - ניתן יהיה להוציאו או ע"פ החלטת מועבי"ט וכו'.
- 3.4 יציבות הכח תהיה תלויה בבסיס המשפטי להקמתו, דהיינו : האם הוא יוקם במסגרת החלטת העצרת, מועבי"ט, או ע"פ הסכם דו-צדדי בין המדינה שבשטחה הוא מוצב והמדינה המספקת את הכוח.

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: 12/8/77

מספר:

ס ו ד ה

Handwritten signature

אל: ^Vהמנכ"ל
לשכת שה"ח

מאת: היועץ המשפטי

הנדון: הודעת סאדאת על תוקף הסכם הביניים

(1) מחפסממ היום בעתונות הודעת סאדאת שההסכם בין מצרים לישראל הנו בתוקף עד אוקטובר 1978.

(2) הודעה זו איננה נכונה :
בהסכם שנחתם בין ישראל למצרים ב- 1975 (פורסם ב- S/11818/Add.1)
נאמר בס' 9 :

"This Agreement shall enter into force upon signature of the Protocol and remain in force until superseded by a new agreement".

כלומר: ההסכם בתוקף עד אשר יוחלף בהסכם אחר.

(3) הפרסומים שהיו בעתונות בשעתו בדבר הסכם בין ישראל ומצרים לשלוש שנים מתפרסמים כנראה על ^{הסכם}התחייבות סודית שנתנה ע"י מצרים לארה"ב אשר על-פיה- התחייבה מצרים שבמקרה ובגלל פעולתה של מדינה שלישית (קרי: בריה"מ) - לא ניתן יהיה להאריך את מנדט אונ"ף ע"פ החלטה של מועבי"ט, מתחייבת מצרים לשותף פעולה עם ארה"ב בכדי להביא לידי כך שהעצרת הכללית של האו"ם תאריך תוקף המנדט לפחות לתקופה של שנתיים נוספות. ובמקרה והעצרת לא תחליט על הארכת המנדט - מצרים מתחייבת לבקש הגדלת כוח המשקיפים בכדי להבטיח המשך פעולות הפיקוח בשיתוף פעולה עם הקבוצה המשותפת הישראלית-מצרית.

ב ב ר כ ה ,

Handwritten signature

מסמך מס' 1000

תאריך: 12/8/77

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

(1) מס' 1000

(2) מס' 1000

"This Agreement shall enter into force upon signature of the Protocol and remain in force until superseded by a new agreement."

מס' 1000

(3) מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

9/8/77

תאריך:

מספר:

ס ו ד י

אל : המנכ"ל
לשכת שה"ח

מאת : היועץ המשפטי

הנדון : התנחלויות - היבט משפטי

... בהמשך לשלי מאתמול, מצ"ב הנוסח הסופי של הניר המשפטי שהוכן על-ידי הצוות בראשות היועץ המשפטי לממשלה, שימסר לרוה"מ היום. מר שמואל כץ סבור שיתכן ורצוי למסור ניר זה למזכיר המדינה בעת שהותו כאן. בדיון הבעתי הסתייגותי בהתחשב בכך ש- :
(א) ארה"ב לא הגישה לנו ניר בנושא זה.
(ב) על-ידי כך שאנו עצמנו נעלה הנושא ונגיש ניר - נחייב את ארה"ב להגיב, גם כן בכתב, דבר שמכל הבחינות איננו רצוי לנו.

ב ב ר כ ה ,

מ. רוען

JEWISH SETTLEMENTS IN THE ADMINISTERED TERRITORIES

It has been asserted that the establishment of Jewish settlements in the administered territories is in violation of International Law. However in International Customary Law including the 1907 Hague Regulations, there is nothing that prohibits nationals of the state having effective control of a territory from moving into and taking up residence in that territory.

It has been claimed that Article 49 of the IVth Geneva Convention On The Protection of Civilians in Time of War, is pertinent. Israel reaffirms its position that the IVth Geneva Convention On The Protection of Civilians in Time of War, is not applicable in the territories administered by it and that Israel is not a belligerent occupant in any part of the former Palestine Mandate. However, it should be pointed out in this respect that even under Article 49 the establishment of settlements is not forbidden.

Article 49 provides:

ARTICLE 49 - DEPORTATIONS, TRANSFERS, EVACUATIONS

Individual or mass forcible transfers, as well as deportations of protected persons from occupied territory to the territory of the Occupying Power or to that of any other country, occupied or not, are prohibited, regardless of their motive.

Nevertheless, the Occupying Power may undertake total or partial evacuation of a given area if the security of the population or imperative military reasons so demand. Such evacuations may not involve the displacement of protected persons outside the bounds of the occupied territory except when for material reasons it is impossible to avoid such displacement. Persons thus evacuated shall be transferred back to their homes as soon as hostilities in the area in question have ceased.

The Occupying Power undertaking such transfers or evacuations shall ensure, to the greatest practicable extent, that proper accommodation is provided to receive the protected persons, that the removals are effected in satisfactory conditions of hygiene, health, safety and nutrition, and that members of the same family are not separated.

The Occupying Power shall not detain protected persons in an area particularly exposed to the dangers of war unless the security of the population or imperative military reasons so demand.

The Occupying Power shall not deport or transfer parts of its own civilian population into the territory it occupies.

From the overall reading of Article 49 it is evident that the purpose of this Article is to protect the local population from deportation and displacement. Para. 6 must be read in the light of the general purpose of the Article. It thus becomes apparent that the movement of population into the territory under control is prohibited only to the extent that it involves the displacement of the local population.

This conclusion finds expression in the leading treaties Oppenheim - Lauterpacht International Law (vol. II, 7th ed., p. 452):

"The occupying power must not deport or transfer parts of its own civilian population into the territory occupied by him - a prohibition intended to cover cases of the occupant bringing in its nationals for the purpose of displacing the population of the occupied territory."

Article 49 must be understood against the background of World War II. It was aimed in part against such horrors as the barborous extermination camps in occupied Europe to which Jews and others were taken by the Nazis and in part against the displacement of the local population with a view to making room for the German invaders.

Bearing in mind both the provisions of the article and its legislative history it is clear that the situation envisaged by article 49 does not apply to the Jewish settlements in question. No Arab inhabitants have been displaced by Jewish settlements or by these peaceful villages and townships.

It should also be pointed out that a close scrutiny of the precise language of article 49 para. 6 reveals that it refers to State actions by which the Government in control transfers parts of its population to the territory concerned. This cannot be construed to cover the voluntary movement of individuals.

As is well known, the Jewish pioneers who have established these new settlements have done so not as a result of State transfer but on their own volition and as an expression of their personal choice.

מדינת ישראל

משרד החוץ

ירושלים

תאריך: 8/8/77

ס ו ד י

מספר:

אל : המנכ"ל
לשכת שה"מ

מאת : היועץ המשפטי

הנדון : התנחלויות ביהודה ושומרון -
היבט משפטי

ראש-הממשלה בקש מהיועץ המשפטי לממשלה להכין ביר
משפטי בו יכללו טעונינו באשר לחוקיות ההתנחלויות
ביהודה ושומרון. ביר זה יימסר למזכיר המדינה.

מצ"ב הניר שהוכן ע"י צוות בו היינו חברים. הצוות
זומן ע"י היועץ המשפטי לממשלה, אשר עומד למסור ביר
זה לרוה"מ היום.

ב ב ר כ ה ,

מ. רוסן

STATE OF NEW YORK

IN SENATE
JANUARY 1, 1911

REPORT

OF THE

OF THE
COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE

FOR THE YEAR 1910

ALBANY:
J. B. LIPPINCOTT & CO., PRINTERS

THE LAND OFFICE OF THE STATE OF NEW YORK, created by Chapter 108 of the Laws of 1892, has the honor to acknowledge the receipt of the report of the COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE, for the year 1910, and to transmit herewith a copy of the same to the SENATE and ASSEMBLY.

Very respectfully,
J. B. LIPPINCOTT & CO.,
PRINTERS.

J. B. LIPPINCOTT & CO.

ALBANY.

Israeli (Jewish) Settlement in Judea and Samaria and the IV th Geneva CONVENTION

It has been asserted that the establishment of Israeli (Jewish) settlements in Judea and Samaria is in violation of the IVth Geneva Convention.

Israel's position is that Judea and Samaria are not occupied territories and that therefore the IVth Geneva Convention is not applicable.

Notwithstanding the non applicability of the Convention, Israel has undertaken to comply fully with its humanitarian provisions.

The IVth Geneva Convention contains no provision whatsoever forbidding nationals of the occupying Power, (or other persons) from residing and living in occupied territory.

Such a provision if it existed would mean an unprecedented interference with the right of individuals to move freely and unwarranted restriction on the right of the Authorities to allow such movement. It would entail discrimination against the nationals of one State.

Art. 49 paragraph 6 has been referred to as having relevance to the issue however the provision in question states;

"The occupying power shall not deport or transfer parts of its own civilian population into the territory it occupies " (emphasis added)

This provision refers to deportation or transfer. The title of the Article specifically refers to "Deportations, Transfers and Evacuations". There is no reference whatsoever to the voluntary movement of individuals .

The State of Israel has neither transferred , deported or evacuated parts of its population.

The official commentary of the International Committee of the Red Cross

on the IVth Convention (at p.283) categorically states that this paragraph refers to the practice by "certain States" ~~xx~~ - a euphemism for Nazi Germany- during the Second World War.

In Oppenheim's International Law (vol. II 7th ed. p452) it is again clearly stated that the ratio legis of Article 49 (6) is to prevent the displacing of the population of the occupied territory.

" The occupying power must not deport or transfer parts of its own civilian population into the territory occupied by him- a prohibition intended to cover cases of the occupant bringing in its nationals for the purpose of displacing the population of the occupied territory."

Article 49 (6) is clearly irrelevant.

No Arab inhabitants have been displaced by Israeli settlements and the peaceful villages and townships set up by Israel nationals (Jewish settlers) can in no conceivable manner be considered as a violation of the laws of war.

8.8.77

הושפט הרכבי
16.12.76

מר ש. אבינרי, מנכ"ל משה"ח

הסדרי בינים או פתרון כולל, שיטת השלבים או ג'נבה - יתרונות ומגבלות

הכוונה בתזכיר זה לקטב שני מסלולים מדיניים אלה כדי לעיין במה שכרוך בהם מבחינה עקרונית.

א. הסדרי בינים, צעד אחר צעד, דיפלומטית הדילוגים

מגבלות

- נסיגות ישראליות בלי תמורה מדינית ערבית משמעותית, שכן עצם הנכונות הערבית לתהליך זה נתפסת בארה"ב כתמורה מספקת.
- הנסיגה הראשונה שתתבע גם על-ידי מצרים היא בגולן. הסורים יתבעו נסיגה משמעותית הכוללת יציאה מתלי קוניטרה ופרוק ישובים, ובלעדי זאת הסדר לא יהיה אפשרי.
- זעזוע בישראל.
- סרוב ישראלי וכשלון התהליך יזקקו דוקא לחובת ישראל שתקרא אזי ללכת להסדר כולל מעמדה חלשה יותר.
- אי הצלחה לפלג את השורה הערבית תחזק את ליכודה שכן מדינות ערב תתלכדנה לתמוך בדרישה הסורית.
- הסדר עם מדינה ערבית אחת כמצרים איננו צפוי עוד.
- התהליך אם יכנס לפעולה יביא להדלדלות הקלפים שבידי ישראל.
- יש מקום להנחה שגם לגבי הסדר חלקי אי אפשר יהיה לעקוף כליל את הענין הפלסטיני, שכן תוצג התביעה לצאת במשהו גם לקראתו.

יתרונות

- מרחיק רגע של אמת ישראלי.
- אפשרות, אמנם בסיכוי נמוך, של רוח זמן כתוצאה מהסתבכויות פנים-ערביות שתעקבה הפוגה.
- אפשרות בסיכוי נמוך של פילוג החזית הערבית.

ב. פתרון כולל - ג'נבה

מגבלות

- מסלול כזה יעמיד את ישראל בפני "רגע של אמת" לגבי מטרות לאומיות, על הסכנות הכרוכות בכך למחלוקת פנימית.
- הערבים יתארגנו כצד מלוכד במוי"מ ויציגו חזית אחידה.
- שיתוף סובייטי ותמיכה סובייטית בתביעות הערביות.
- ארה"ב תאלץ להציג דגם של הסדר שישראל עלולה לדחותו ותוצג סרבנית, אלא אם תשכיל להציג עמדה וותרנית ולגלגל את הסרבנות על הצד הערבי.
- תועלה דרישה לפרוז גרעיני.
- יכולת הסדר מדיני לענין הפלסטיני על הסבך הקשור בכך לישראל.

יתרונות

- הערבים גם הם יזדקקו לרגע של אמת לנכונות לתמורה מדינית, לסיים את הסכסוך ולתת לכך ביטוי מעשי, והדבר עלול לגוררם למחלוקות פנימיות.
- הנסיגה של ישראל יתכן שתתפרס על פני לוח זמן ממושך בהתאם לביטויי הנכונות לסיים את הסכסוך בצד הערבי. עכ"פ ישראל תזכה לתמיכה אמריקאית בתביעה כזו.

- לישראל ינתן לחשוף את הקיצוניות הערבית באם תדע לתמרן.

- יש אפשרות לגלגל האשמה לפיצוץ המו"מ על הערבים.

מסקנות

- אין בפני ישראל דרך מלך שאיננה ממוקשת. דרך ההסדר הכולל עדיפה. זו מאפשרת

להטיל את האשמה לכשלון על הערבים, מה שאין כן בדרך הסדרי הביניים שבכשלון בה תואשם ישראל.

- בשני המסלולים תהיה כפיה אמריקאית. היינו, קבלת ההסדר בלחצה.

- בשני המסלולים יש אפשרות של השהיות ומשיכת התהליך על פני זמן. דומני, שדוקא הגישה של הסדר כולל מאפשרת השהיות ותמיכה אמריקאית בהן שכן הביצוע עשוי להיות מחולק ופרוס על פני תקופה ארוכה יחסית, ואילו הדרך של הסדרי ביניים עלולה להפוך מואצת.

- לישראל עשוי להיות אינטרס בהסדר הפסקת לוחמה אם תמורתו תדרש לסגת לקוים שבינם לבין גבולות 1967 מצוי שטח משמעותי. כיון שהערבים נכונים לכל היותר להפסקת לוחמה, עיקר ההתמקחות תהיה איך להרחיב שטח זה, שכן הם תובעים נסיגה מלאה בעבור הפסקת לוחמה.

- הסכם ביניים של הפסקת לוחמה לפני הסדר שלום מתאים יותר למסלול של ההסדר הכולל, ולא להסדרי ביניים.

- השלב הנוכחי בסכסוך (שנמשך כבר שנים) הוא מאבק על דעת הקהל ולא עימות בין קונצפציות על ההסדר. הצלחה בשלב זה מחייבת עמדה הקוראת להסדר כולל. זאת הבינו הערבים שטכסיסיהם מכוונים ליצור רושם שלכך מועדות פניהם, ואילו העדפה מצד ישראל של נסיגות קטנות עלולה להתקבל כהתחמקות מצורך בהסדר מדיני ושלום.

בברכה,

י. הרכבי

משרד החוץ

המנהל הכללי

ירושלים, כ"ז אייר תשל"ז
15 במאי 1977

ס ו ד י

אל: שר החוץ

(1) במברק תורגמן 230 מ-12.5.77 נמסר מפיליפ סטודארד במחמ"ד:

בנושא מהות השלום, תצפה ארה"ב לשמוע מישראל את תפיסתה
ביתר פירוט תוך ציון סדר הקדימויות ומהם הדברים בעלי
חשיבות ראשונית והם בחשיבות משנית. הנייר האחרון אם
לא היחיד המצוי בנושא זה בידי ארה"ב נמסר לה על ידי
ישראל בראשית 1975. השאלה איפוא, אם אין מקום או אם
ישראל עצמה אינה מעוניינת לעדכן נייר זה ולעורכו מחדש
שהרי עד כה פעלה ארה"ב על סמך ההנחה שהנייר ההוא מבטא
את העמדה והתפיסה הישראלית.

(2) נראה לי כי ראוי, במסגרת היערכותנו הכללית, להכין נייר עבודה
פנימי מעודכן בנושא זה שיכיל הן את מרכיבי השלום המפורטים והן
הצעות לסדר הקדימויות המדיני.

(3) אם המלצתי נראית לך, אטיל על צוות מצומצם להכין נייר כזה.

(4) אנא הכרעתך.

ב ב ר כ ה,

פרופ' שלמה אבינרי

1. אט משרד במל"ה.

2. ציין אמת/מחוז האילת המג.

3. מאוי האן ציין אמת במל"ה
אוי 5.

(א.)

16.5.77

כל המוסד תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסינות וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

→ e

סודי ביותר

מס 235

נשלח: 141430 אוג 74

אל: וושינגטון

מאת: המשרד

ב ה ו ל

דינ"צ. אריאל.

- א. להלן המרכיבים העיקריים לקביעת מצב של סיום הלוחמה (END OF BELLIGERENCY) שהכשתו להמציא למזכיר:
1. הימנעות מכל פעולה מלחמתית-סדירה או בלתי סדירה - בימשה בים ובאוויר.
2. איסור על חניית כוחות זרים סדירים או בלתי-סדירים, במדינות המקבלות על עצמן מצב סיום הלוחמה.
3. הימנעות מהפרעות ישירות ועקיפות לשייט וטייס בכל נתיבי ים ואוויר.
4. הימנעות מסיוע לפעולות פיגוע נגד אובייקטים ישראליים ויהודיים בישראל- בחול.
5. הימנעות מהשתתפות בבריתות נגד הצדדים להסכם על סיום הלוחמה.
6. הימנעות מלוחמה כלכלית על כל צורותיה וביטוייה.
7. הימנעות מתעמולה והסתה ולוחמה מדינית ודיפלומטית במישור הבינלאומי ובמכלול הבינלאומי.
- ב. קרוב לוודאי שתוכן כדי עיון יתברר הצורך בהכללת מרכיבים נוספים לא צוינו לעיל.
- ג. את הנאמר בסעיפים א'-ו-בי יש להעביר לקיסיןגר. אינן להעביר זאת כמסמך כתוב, אלא לקראו באוזני מזכירו ולאמר שהדברים נאמרים על דעתי מכלי שהובאו לאישור הממשלה ויש לדאוגם כחלק משיחות עם קיסיןגר בווישינגטון.
- ד. מיד שהדברים נמסרים לידיעתו בלבד ואינן להציגם כעמדות ישראליות מוסמכות. לקראת המום נכין נייר רשמי, מוסמך ומפורט לזכות החגודה המשפטית לסיום מצב הלוחמה.

אלון =

רחם שוח מנכל שחבט ממנכל רמ/אמנ
הא/רע

10/8
10/8
10/8

4/7/77

ס ו ד י

אל : [✓]המנכ"ל
לשכת שה"ח

הנדון : ועידת ג'נבה - נושאים שיש לסכם עם ארה"ב לפני כינוס הועידה

- (1) במשך הדיונים בוועידת ג'נבה לא ייערך דיון במועבי"ט או בכל גוף או"מי אחר בנושאי המזה"ת פרט לכינוס לצורך הארכת מנדט כח האו"ם.
- (2) כללי נוהל :
יסוכמו כללי נוהל וייקבעו עקרונות כגון : אין הצבעות וכל החלטה צריכה להתקבל על-פי קונצנזוס.
- (3) גם אם דיוני ועידת ג'נבה יופסקו מאיזו סיבה שהיא - הרי שההסכמים הקיימים בין ישראל למצרים ובין ישראל וסוריה נשארים בתוקפם. כן נשארות בתוקפן החלטות מועבי"ט בדבר הפסקת אש.
- (4) ארה"ב לא תסכים להמשך השתתפותה בוועידת ג'נבה אם ישונה הבסיס לוועידה זו ע"י פירוש עויין של החלטה 242 (ע"י עצרת האו"ם למשל) או הוספת החלטות עוינות של העצרת כבסיס למו"מ.
- (5) הדיונים בוועידת ג'נבה יהיו על בסיס בילטרלי בין ישראל וכל אחת ממדינות ערב.
- (6) ארה"ב תעמוד בכל הבטחותיה לרבות מניעת שיתוף אש"ף בכל צורה שהיא בוועידת ג'נבה.
- (7) ארה"ב תמנע הפיכת ועידת ג'נבה למכשיר לניהול מדיניות עוינת לישראל ותמנע קביעה חד-צדדית של תאריכים לנסיגה ישראלית מכל שטח שהוא .
- (8) מוסכם בין ישראל לארה"ב שמדינות החסות (בריה"מ-ארה"ב) צריכות למלא תפקיד פסיבי בלבד, ועליהן לא לנקוט יוזמות כלשהן במסגרת ועידת ג'נבה. עליהן להמנע מהגשת הצעות משלהן.
- (9) מוסכם בין ארה"ב לישראל שמזכיר האו"ם או נציגי האירגון האחרים לא ימלאו תפקידים משמעותיים כלשהם בוועידה פרט לתפקידים נוהליים - כפי שיוסכם בין הצדדים לסכסוך.

(10) במידה ועל אף האמור בס' (8) לעיל - תוגשנה הצעות גם על-ידי מדינות החסות - מסכימות ארה"ב וישראל שכל הצעה אמריקנית שתוגש לוועידה תהיה גם על דעת ישראל וזבתאום עמה.

(11) יוסכם שדיוני הוועידה הם סודיים וכל פרסום ייעשה רק בהסכמת הצדדים.

(12) יוסכם בין ארה"ב וישראל שאין לערוך כל הסכם הפרדה נוסף במסגרת ועדה צבאית - וכל הסכם יהיה מדיני במהותו.

ב ב ר כ ה ,

מ. רחא

4/7/ 77

היועץ המשפטי

ס ו ד י

אל : ✓ שר-החוץ
המנכ"ל

הנדון : ועידת ג'נבה

(1) ישראל הסכימה להשתתף בוועידת ג'נבה על-פי התנאים שסוכמו בהסכמים בינה לבין ארה"ב ובמכתב הזימון לוועידה.

(2) להלן תנאי השתתפותנו :

- 2.1 הבסיס לוועידת ג'נבה הוא החלטת מועבי"ט 338.
- 2.2 מזכיר האו"ם ימלא תפקיד מוגבל בלבד. ישראל עמדה על דרישה זו כדי למנוע דיונים בוועידה על-סמך החלטות עצרת האו"ם. הוסכם שהמזכ"ל יהיה יושב ראש בישיבת הראשונה.
- 2.3 הצדדים לסכסוך אשר יוזמנו לג'נבה הם : מצרים, ישראל, ירדן, סוריה בלבד.
- 2.4 ניתן יהיה להזמין צדדים נוספים רק בהסכמת כל הצדדים המקוריים. נושא זה יידון בשלב הראשון לוועידה.
- 2.5 ארה"ב התחייבה שלא תנהל מו"מ עם אש"ף כל עוד לא הכיר אש"ף בזכות ישראל להתקיים ובהחלטות 242 ו- 338 כבסיס להסדר.
- 2.6 הוועידה תתכנס מחדש בתאריך שיתואם בין ארה"ב לישראל.
- 2.7 ארה"ב תפעל על-מנת להבטיח שעיקר המו"מ יתנהל בין הצדדים המעורבים בסכסוך, והמעורבות של המעצמות הגדולות תהיה מוגבלת במידת האפשר.
- 2.8 ארה"ב תפעל על-מנת להבטיח שבריה"מ תמלא תפקיד קונסטרוקטיבי.
- 2.9 ארה"ב תעשה כמיטב יכולתה בכדי למנוע כל נסיון לכינוס מועבי"ט או כל גוף או"ם אחר לצורך דיון או נקיטת פעולה בנושאים שיידונו בוועידת ג'נבה.
- 2.10 ארה"ב תתנגד, ואם יהיה צורך בכך תטיל ויטו על כל נסיון לשנות לרעה את ה- terms of reference ועידת ג'נבה או את החלטות מועבי"ט 242 ו- 338.
- 2.11 ארה"ב תעשה כל מאמץ בכדי להבטיח שהמו"מ הסובסטנטיבי יהיה על בסיס בילטרלי.

(3) בתום ועידת ג'נבה - בדצמבר 1973 - פורסמה הודעה מוסכמת על-פיה תוקמנה קבוצות עבודה צבאיות ואחרות.

(4) כל ההתחייבויות דלעיל שנתנו על-ידי הממשלה האמריקני הקודם במסגרת הסכמים כתובים וחתומים על-ידי ארה"ב וישראל (ב-1973 וב-1975), בהיותם Executive Agreements הם מחייבים גם את הממשל האמריקני הנוכחי, ויש לכך סימוכין במשפט הקונסטטוציוני של ארה"ב.

(5) סימוכין להסכמה אמריקנית לכך שההתחייבויות הללו בעינן - אנו מוצאים בין היתר, בהתבטאות מזכיר המדינה וואנס בשיחתו עם שר-החוץ יגאל אלון בלונדון ב-20/5/77 ע"פ דווח שגרירותנו בלונדון במברק מס' 138 מ-20/5/77 :

We would stand by the commitment we gave to you at the conclusion of the Sinai Agreement.

(6) יצויין שמזכיר האו"ם אישר את העקרון של הצורך באישור כל המשתתפים המקוריים לזימון צדדים נוספים במסיבת עיתונאים שערך בקהיר ב-4/2/77 בה קבע ביחס להשתתפות לבנון :

"The final decision will have to be made by the Conference itself."

ובאשר להזמנת אש"ף לוועידת ג'נבה הוא קבע :

"The invitation will have to come from the Conference, although here there are different opinions: I hope it will be possible to overcome these difficulties and to work out a reasonable formula."

(U.N. Press Release, SG/ 7/ 728 - February 4, 1972).

(7) אינני מתייחס ליתר מכלול הבעיות בענין ועידת ג'נבה - וביניהן :

- עמדת המעצמות
- הדיון במועבי"ט בענין ועידת ג'נבה (החלטה 344)
- כללי נוהל ורשימת הנושאים שעל ישראל לסכם עם ארה"ב לפני כינוס הועידה.

... בלוטה - האסמכתאות להתחייבויות ארה"ב כמפורט לעיל.

ב ב ר כ ה ,

(-) כנ. רוזן
מאיר רוזן

מס 230

נשלח 151400 יולי 77

אל: רושין גטון

מאת: המשרד

מ י ד י

בנצור.

בזמנך לשיחתנו - להלן הציטוטים הפומביים: v

NEED FOR NEW BOUNDARIES.
RESOLUTION 242 DOES NOT INDICATE ANY OBLIGATION TO WITHDRAW
TO THE 1967 BORDERS.

STATEMENTS BY U.S. PERSONALITIES:

1. STEPHEN M. SCHWABEL - ASSISTANT LEGAL ADVISER, DEPARTMENT OF STATE
AMERICAN JOURNAL OF INTERNATIONAL LAW, 1964:

"ISRAEL HAS BETTER TITLE IN THE TERRITORY OF WHAT WAS PALESTINE,
INCLUDING THE WHOLE OF JERUSALEM, THAN DO JORDAN AND EGYPT
... MODIFICATIONS OF THE 1949 ARMISTICE LINES AMONG THOSE STATES
WITHIN FORMER PALESTINIAN TERRITORY ARE LAWFUL." (PP. 346, 347).

"THE FACTS OF THE 1948 HOSTILITIES BETWEEN THE ARAB INVADERS OF
PALESTINE AND THE NASCENT STATE OF ISRAEL FURTHER DEMONSTRATE THAT
EGYPT'S SEIZURE OF THE GAZA STRIP, AND JORDAN'S SEIZURE AND
SUBSEQUENT ANNEXATION OF THE WEST BANK AND THE OLD CITY OF
JERUSALEM WERE UNLAWFUL. ISRAEL WAS PROCLAIMED TO BE AN INDEPENDENT
STATE WITHIN THE BOUNDARIES ALLOTTED TO HER BY THE GENERAL
ASSEMBLY'S PARTITION RESOLUTION. THE ARABS OF PALESTINE AND OF THE
NEIGHBOURING ARAB STATES REJECTED THAT RESOLUTION, BUT THAT
REJECTION WAS NO WARRANT FOR THE INVASION BY THOSE ARAB STATES
OF PALESTINE, WHETHER OF TERRITORY ALLOTTED TO ISRAEL, TO THE
PROJECTED STILLBORN ARAB STATE OR TO THE PROJECTED, INTERNATIONALIZ-
ED CITY OF JERUSALEM. IT WAS NO WARRANT FOR ATTACK BY THE ARMED
FORCES OF NEIGHBOURING ARAB STATES UPON THE JEWS OF PALESTINE,
WHETHER THEY RESIDED WITHIN OR WITHOUT ISRAEL.
BUT THE ATTACK DID JUSTIFY ISRAELI DEFENSIVE MEASURES, BOTH WITHIN
AND, AS NECESSARY, WITHOUT THE BOUNDARIES ALLOTTED HER BY THE
PARTITION PLAN (AS IN THE NEW CITY OF JERUSALEM). IT FOLLOWS
THAT THE EGYPTIAN OCCUPATION OF GAZA, AND THE JORDANIAN
ANNEXATION OF THE WEST BANK AND JERUSALEM, COULD NOT VEST IN EGYPT
AND JORDAN LAWFUL, INDEFINITE CONTROL, WHETHER AS OCCUPYING
POWER OF SOVEREIGN: EX INJURIA IUS NON ORITUR".

-2-

2. PRESIDENT LYNDON JOHNSON-ADDRESS RE HIS 5-POINT PLAN FOR PEACE SETTLEMENT IN THE MIDDLE EAST, 19 JUNE 1967(DEPT.OF STATE BULLETIN,33).

"THE NATIONS OF THE REGION HAVE HAD ONLY FRAGILE AND VIOLATED TRUCE LINES FOR 20 YEARS. WHAT THEY NOW NEED ARE RECOGNIZED BOUNDARIES AND OTHER ARRANGEMENTS THAT WILL GIVE THEM SECURITY AGAINST TERROR, DESTRUCTION AND WAR".

PRESIDENT LYNDON JOHNSON(CONT'D)- 10 SEPTEMBER 1968
(59 DEPT. OF STATE BULLETIN,P. 348).

"WE ARE NOT THE ONES TO SAY WHERE OTHER NATIONS SHOULD DRAW LINES BETWEEN THEM THAT WILL ASSURE EACH THE GREATEST SECURITY. IT IS CLEAR, HOWEVER, THAT A RETURN TO THE SITUATION OF JUNE 4 1967, WILL NOT BRING PEACE. THERE MUST BE SECURE AND THERE MUST BE RECOGNIZED BORDERS. SOME SUCH LINES MUST BE AGREED TO BY THE NEIGHBOURS INVOLVED".

3. ARTHUR GOLDBERG- ADDRESSING THE SECURITY COUNCIL IN THE COURSE OF DISCUSSIONS WHICH PRECEDED THE ADOPTION OF RESOLUTION 242--
15 NOV.1967.

"TO SEEK WITHDRAWAL WITHOUT SECURE AND RECOGNIZED BOUNDARIES. FOR EXAMPLE, WOULD BE JUST AS FRUITLESS AS TO SEEK SECURE AND RECOGNIZED BOUNDARIES WITHOUT WITHDRAWAL. HISTORICALLY THERE HAVE NEVER BEEN SECURE OR RECOGNIZED BOUNDARIES IN THE AREA. NEITHER THE ARMISTICE LINES OF 1949 NOR THE CEASE-FIRE LINES OF 1967 HAVE ANSWERED THAT DESCRIPTION. ALTHOUGH THE ARMISTICE AGREEMENT EXPLICITLY RECOGNIZES THE NECESSITY TO PROCEED TO PERMANENT PEACE, WHICH NECESSARILY ENTAILS THE RECOGNITION OF BOUNDARIES BETWEEN THE PARTIES. NOW SUCH BOUNDARIES HAVE YET TO BE AGREED UPON. AN AGREEMENT ON THAT POINT IS AN ABSOLUTE ESSENTIAL TO A JUST AND LASTING PEACE JUST AS WITHDRAWAL IS. SECURE BOUNDARIES CANNOT BE DETERMINED BY FORCE, THEY CANNOT BE DETERMINED BY THE UNILATERAL ACTION OF ANY OF THE STATES, AND THEY CANNOT BE IMPOSED FROM THE OUTSIDE. FOR HISTORY SHOWS THAT IMPOSED BOUNDARIES ARE NOT SECURE AND THAT SECURE BOUNDARIES MUST BE MUTUALLY WORKED OUT AND RECOGNIZED BY THE PARTIES THEMSELVES AS PART OF THE PEACE-MAKING PROCESS".
(S/PV 1377,P. 37).

4. PRESIDENT RICHARD NIXON-TELEVISION INTERVIEW, 1 JULY 1970.
"ISRAEL MUST WITHDRAW TO BORDERS, BORDERS THAT ARE DEFENSIBLE".

5. JOSEPH SISCO- ASSISTANT SECRETARY OF STATE, NBC "MEET THE PRESS"

-3-

12 JULY 1970.

"THAT RESOLUTION DID NOT SAY "WITHDRAWAL TO THE PRE-JUNE 5 LINES. THE RESOLUTION SAID THAT THE PARTIES MUST NEGOTIATE TO ACHIEVE AGREEMENT ON THE SO-CALLED FINAL SECURE AND RECOGNIZED BORDERS. IN OTHER WORDS, THE QUESTION OF THE FINAL BORDERS, IS A MATTER OF NEGOTIATIONS BETWEEN THE PARTIES".

"WE FEEL THAT THIS TIME WHAT WE NEED IS A PEACE AGREEMENT, NOT A DE FACTO ARMISTICE AGREEMENT WHICH EXISTED FOR 20 YEARS AND GAVE RISE TO SEVERAL WARS DURING THE PERIOD".

6. PROFESSOR EUGENE V. PORTOW- IN 1967, UNDER SECRETARY OF STATE FOR POLITICAL AFFAIRS-AMERICAN JOURNAL OF INTERNATIONAL LAW, VOL. 64 SEPT 1970.

"THE AGREEMENT REQUIRED BY PARAGRAPH 3 OF THE RESOLUTION, THE SECURITY COUNCIL SAID, SHOULD ESTABLISH "SECURE AND RECOGNIZED BOUNDARIES" BETWEEN ISRAEL AND ITS NEIGHBOURS "FREE FROM THREATS OR ACTS OF FORCE", TO REPLACE THE ARMISTICE DEMARCATION LINES ESTABLISHED IN 1949, AND THE CEASE-FIRE LINES OF JUNE 1967. THE ISRAELI ARMED FORCES SHOULD WITHDRAW TO SUCH LINES, AS PART OF A COMPREHENSIVE AGREEMENT, SETTLING ALL THE ISSUES MENTIONED IN THE RESOLUTION, AND IN A CONDITION OF PEACE".

"... PARAGRAPH 1 (1) OF THE RESOLUTION, CALLS FOR THE WITHDRAWAL OF ISRAELI ARMED FORCES "FROM TERRITORIES OCCUPIED IN THE RECENT CONFLICT". AND NOT "FROM THE TERRITORIES OCCUPIED IN THE RECENT CONFLICT". REPEATED ATTEMPTS TO AMEND THIS SENTENCE BY INSERTING THE WORD "THE" FAILED IN THE SECURITY COUNCIL. IT IS THEREFORE NOT LEGALLY POSSIBLE TO ASSERT THAT THE PROVISION REQUIRES ISRAELI WITHDRAWAL FROM ALL THE TERRITORIES NOW OCCUPIED UNDER THE CEASE-FIRE RESOLUTIONS TO THE ARMISTICE DEMARCATION LINES".

THE ILLEGALITY OF THE ARAB ATTACK ON ISRAEL OF OCTOBER 6, 1973- AMERICAN JOURNAL OF INTERNATIONAL LAW, VOL. 69, P. 28-

"WHEN THE FRENCH TEXT APPEARED, THE BRITISH AND AMERICAN GOVERNMENTS RAISED THE MATTER AT ONCE WITH THE U.N. SECRETARIAT, AND WITH THE

-4-

FRENCH GOVERNMENT, TO BE TOLD THAT THE FRENCH LANGUAGE OFFERED NO OTHER SOLUTION FOR THE PROBLEM. SINCE THE QUESTION HAD BEEN DEBATED SO LONG AND SO INTENSIVELY AND THE DECISION OF THE COUNCIL WAS SO CLEAR, THE MATTER WAS DROPPED, ESPECIALLY SINCE NONE OF THE PEOPLE INVOLVED COULD THINK OF A MORE ACCURATE FRENCH TRANSLATION".

7. I.L. HARGROVE-SENIOR ADVISER ON INTERNATIONAL LAW TO THE UNITED STATES MISSION TO THE UNITED NATIONS, 1967-1970-AT HEARINGS ON THE MIDDLE EAST BEFORE THE SUBCOMMITTEE OF THE HOUSE COMMITTEE ON FOREIGN AFFAIRS, 92ND CONG. 1ST SESSION, 187(1971).

"THE PROVISION OF RESOLUTION 242 WHICH BEARS MOST DIRECTLY ON THE QUESTION WHICH YOU RAISED. CONGRESSMAN, IN SUBPARAGRAPH 1(1) OF PARAGRAPH 1 OF THE RESOLUTION, WHICH ENVISAGES "WITHDRAWAL OF ISRAELI ARMED FORCES FROM TERRITORIES OCCUPIED IN THE RECENT CONFLICT".

THE LANGUAGE FROM TERRITORIES WAS REGARDED AT THE TIME OF THE ADOPTION OF THE RESOLUTION AS OF HIGH CONSEQUENCE BECAUSE THE PROPOSAL PUT FORWARD BY THOSE ESPOUSING THE EGYPTIAN CASE WAS WITHDRAWAL FROM THE TERRITORIES. IN THE SOMEWHAT MINUTE DEBATE WHICH FREQUENTLY CHARACTERIZES THE PERIOD BEFORE THE ADOPTION OF A UNITED NATIONS RESOLUTION, THE ARTICLE "THE" WAS REGARDED OF CONSIDERABLE SIGNIFICANCE BECAUSE ITS INCLUSION WOULD SEEM TO IMPLY WITHDRAWAL FROM ALL TERRITORIES WHICH ISRAEL HAD NOT OCCUPIED PRIOR TO THE JUNE WAR, BUT WAS AT THE PRESENT TIME OCCUPYING.

Q
CONSEQUENTLY THE OMISSION OF "THE" WAS INTENDED ON OUR PART. AS I UNDERSTOOD IT AT THE TIME. AND WAS UNDERSTOOD ON ALL SIDES. TO LEAVE OPEN THE POSSIBILITY OF MODIFICATION IN THE LINES WHICH WERE OCCUPIED AS OF JUNE, 4, 1967, IN THE FINAL SETTLEMENT".

8. AMBASSADOR JOHN SCALI-U.N. REPRESENTATIVE TO THE UNITED NATIONS UN DOC.S/PV.1735-JULY 26 1973 AT 59-60.
OPERATIVE PARAGRAPH 2 OF THE DRAFT RESOLUTION TREATS IN ISOLATION

-5-

THE ISRAELI PRESENCE IN TERRITORIES OCCUPIED IN THE 1967 CONFLICT. IT SPEAKS OF THE TERRITORIES IGNORING THE SIGNIFICANCE-RECOGNIZED WHEN RESOLUTION 242 (1967) WAS ADOPTED-OF THE OMISSION OF THIS DEFINITE ARTICLE, THE WORD "THE" FROM THE TEXT OF RESOLUTION 242 (1967)... AND IT TAKES NO NOTICE OF THE OTHER FUNDAMENTAL AND INSEPARABLE ELEMENTS OF THAT RESOLUTION, NAMELY: THAT THE ENDING OF THE OCCUPATION MUST BE IN THE CONTEXT OF PEACE BETWEEN THE PARTIES THAT IT MUST BE IN THE CONTEXT OF THE RIGHT OF ALL STATES IN THE AREA LIVE WITHIN SECURE AND RECOGNIZED BOUNDARIES, AND THAT IT MUST BE ON THE BASIS OF AGREEMENT BETWEEN THE PARTIES. OPERATIVE PARAGRAPH 2 BEARS NO RELATIONSHIP TO THE PROVISION AND PRINCIPLES OF RESOLUTION 242 (1967). IT WOULD CONSTITUTE AN ENTIRELY DIFFERENT RESOLUTION, CONTRARY TO THE ENTIRE CONCEPT OF RESOLUTION 242 (1967)."

9. SECRETARY OF STATE HENRY KISSINGER-DEPARTMENT OF STATE BULLETIN DECEMBER 10, 1973

"HOWEVER, I WOULD ASSUME THAT IF THE PEACE NEGOTIATIONS SUCCEED, THERE WILL BE A VERY SERIOUS PROBLEM, ESPECIALLY FOR ISRAEL, OF HOW ITS SECURITY CAN BE ASSURED UNDER CONDITIONS WHEN THE FINAL BORDERS WILL CERTAINLY BE DIFFERENT FROM THE CEASE-FIRE LINES AND WHEN WITHDRAWALS ARE INVOLVED AS SECURITY COUNCIL RESOLUTION 242 PROVIDES".

ISRAEL HAS ALWAYS AGREED THAT THE FINAL BORDERS WILL NOT BE THE CEASE-FIRE LINES EITHER OF 1967 OR 1973, AND WE HAVE EVERY HOPE THAT THROUGH THE PROCESS OF NEGOTIATION A MUTUALLY ACCEPTABLE SETTLEMENT WILL BE ACHIEVED".

AD KAN--

M. ROZEN-----

שר החוץ מנכ"ל מנכ"ל רוזן נאמן

צג/יכ

לשכת	ראש	אמ"נ
טל.		4268
ל/	או"מ /	1354
תמוז	תשל"ז	
יולי	77	

מנכ"ל משרד החוץ
מזכיר צבאי לרוה"מ

הנדון: כנוי הסכם סיני בידי המצרים
מכתב אל"מ לוינזון: פג/כללי-1 (121) 462
מ- 10 יולי 77

1. אני מניח שעיינת בדו"ח אל"מ לוינזון על תשובת הגנרל גמאסי, באמצעות מפקד כוחות או"מ במזה"ת הגנרל סילאסבו, לשדר ראש ממשלת ישראל, בענין קיומו המדוקדק של ההסכם בינינו לבין המצרים.
2. דו"ח זה המצטט מן הכתב את גנרל גמאסי, חוזר פעמים מספר ומכנה את ההסכם האחרון שבין ישראל למצרים כהסכם "הפרדת כוחות שני".
3. נראה לי כי אין זה מקרי - מצרים משתדלת באופן מודע להמעיט בחשיבותו של הסכם זה מבחינה יורידית ופוליטית גם יחד :
 - א. זהו איננו הסכם להפרדת כוחות. זהו הסכם ראשון זיחיד שנחתם בין ישראל למדינה ערבית כלשהי שלא בלהט מלחמה.
 - ב. ההסכם מכונה "הסכם בין מצרים וישראל".
 - ג. לכל ארכו - הוא שזור ניסוחים אופטימיים של פתרון הסכסוך בדרכי שלום, המנעות מהפעלתו של כוח או אף איומים בכוח, וכו'.
4. נראה לי כי יש לשים יתר משקל על היבט פורמלי ויורידית זה של ההסכם.

בברכה,

שלמה
גזית
אלוף
ראש
אגף
המודיעין

4/7/77

ס ו ד י

מ.מ.מ.
כמשר

אל : המנכ"ל
לשכת שה"ח

הנדון : ועידת ג'נבה - נושאים שיש לסכם עם ארה"ב לפני
כינוס הועידה

- (1) במשך הדיונים בוועידת ג'נבה לא ייערך דיון במועבי"ט או בכל גוף או"מי אחר בנושאי המזה"ת פרט לכינוס לצורך הארכת מנדט כח האו"ם.
- (2) כללי נוהל :
יסוכמו כללי נוהל וייקבעו עקרונות כגון : אין הצבעות וכל החלטה צריכה להתקבל על-פי קונצנזוס.
- (3) גם אם דיוני ועידת ג'נבה יופסקו מאיזו סיבה שהיא - הרי שההסכמים הקיימים בין ישראל למצרים ובין ישראל וסוריה נשארים בתוקפם. כן נשארות בתוקפן החלטות מועבי"ט בדבר הפסקת אש.
- (4) ארה"ב לא תסכים להמשיך השתתפותה בוועידת ג'נבה אם ישונה הבסיס לוועידה זו ע"י פירוש עויין של החלטה 242 (ע"י עצרת האו"ם למשל) או הוספת החלטות עויינות של העצרת כבסיס למו"מ.
- (5) הדיונים בוועידת ג'נבה יהיו על בסיס בילטרלי בין ישראל וכל אחת ממדינות ערב.
- (6) ארה"ב תעמוד בכל הבטחותיה לרבות מניעת שיתוף אש"ף בכל צורה שהיא בוועידת ג'נבה.
- (7) ארה"ב תמנע הפיכת ועידת ג'נבה למכשיר לניהול מדיניות עויינת לישראל ותמנע קביעה חד-צדדית של תאריכים לנסיגה ישראלית מכל שטח שהוא .
- (8) מוסכם בין ישראל לארה"ב שמדינות החסות (בריה"מ-ארה"ב) צריכות למלא תפקיד פסיבי בלבד, ועליהן לא לנקוט יוזמות כ"שהן במסגרת ועידת ג'נבה. עליהן להמנע מהגשת הצעות משלהן.
- (9) מוסכם בין ארה"ב לישראל שמזכיר האו"ם או נציגי האירגון האחרים לא ימלאו תפקידים משמעותיים כלשהם בוועידה פרט לתפקידים נוהליים - כפי שיוטכם בין הצדדים לסכסוך.

(10) במידה ועל אף האמור בס' (8) לעיל - תוגשנה הצעות גם על-ידי מדינות החסות - מסכימות ארה"ב וישראל שכל הצעה אמריקנית שתוגש לוועידה תהיה גם על דעת ישראל וובתאום עמה.

(11) יוסכם שדיוני הוועידה הם סודיים וכל פרסום ייעשה רק בהסכמת הצדדים.

(12) יוסכם בין ארה"ב וישראל שאין לערוך כל הסכם הפרדה נוסף במסגרת ועדה צבאית - וכל הסכם יהיה מדיני במהותו.

ב ב ר כ ה ,

מ. ד.
דו"ח

אל : שר-החוץ
המנכ"ל ✓

הנדון : ועידת ג'נבה

(1) ישראל הסכימה להשתתף בוועידת ג'נבה על-פי התנאים שסוכמו בהסכמים בינה לבין ארה"ב ובמכתב הזימון לוועידה.

(2) להלן תנאי השתתפותנו :

- 2.1 הבסיס לוועידת ג'נבה הוא החלטת מועבי"ט 338.
- 2.2 מזכיר האו"ם ימלא תפקיד מוגבל בלבד. ישראל עמדה על דרישה זו כדי למנוע דיונים בוועידה על-סמך החלטות עצרת האו"ם. הוסכם שהמזכ"ל יהיה יושב ראש בישיבה הראשונה.
- 2.3 הצדדים לסכסוך אשר יוזמנו לג'נבה הם : מצרים, ישראל, ירדן, סוריה בלבד.
- 2.4 ניתן יהיה להזמין צדדים נוספים רק בהסכמת כל הצדדים המקוריים. נושא זה יידון בשלב הראשון לוועידה.
- 2.5 ארה"ב התחייבה שלא תנהל מו"מ עם אש"ף כל עוד לא הכיר אש"ף בזכות ישראל להתקיים ובהחלטות 242 ו- 338 כבסיס להסדר.
- 2.6 הוועידה תתכנס מחדש בתאריך שיתואם בין ארה"ב לישראל.
- 2.7 ארה"ב תפעל על-מנת להבטיח שעיקר המו"מ יתנהל בין הצדדים המעורבים בסכסוך, והמעורבות של המעצמות הגדולות תהיה מוגבלת במידת האפשר.
- 2.8 ארה"ב תפעל על-מנת להבטיח שבמדינת ישראל תמלא תפקיד קונסטרוקטיבי.
- 2.9 ארה"ב תעשה כמיטב יכולתה בכדי למנוע כל נסיון לכינוס מועבי"ט או כל גוף או"ם אחר לצורך דיון או נקיטת פעולה בנושאים שיידונו בוועידת ג'נבה.
- 2.10 ארה"ב תתנגד, ואם יהיה צורך בכך תטיל ויטו על כל נסיון לשנות לועז את ה- terms of reference של ועידת ג'נבה או את החלטות מועבי"ט 242 ו- 338.
- 2.11 ארה"ב תעשה כל מאמץ בכדי להבטיח שהמו"מ הסובסטנטיבי יהיה על בסיס בילטרלי.

(3) בתום ועידת ג'נבה - בדצמבר 1973 - פורסמה הודעה מוסכמת על-פיה תוקמנה קבוצות עבודה צבאיות ואחרות.

(4) כל ההתחייבויות דלעיל שנחנו על-ידי הממשלה האמריקני הקודם במסגרת הסכמים כתובים וחתומים על-ידי ארה"ב וישראל (ב-1973 וב-1975), בהיותם Executive Agreements הם מחייבים גם את הממשל האמריקני הנוכחי, ויש לכך סימוכין במשפט הקונסטיטוציוני של ארה"ב.

(5) סימוכין להסכמה אמריקנית לכך שההתחייבויות הללו בעינן - אנו מוצאים בין היתר, בהתבטאות מזכיר המדינה וואנס בשיחתו עם שר-החוץ יגאל אלון בלונדון ב-20/5/77 ע"פ דיווח שגירותונו בלונדון במברק מס' 138 מ-20/5/77 :

We would stand by the commitment we gave to you at the conclusion of the Sinai Agreement.

(6) יצויין שמזכיר האו"ם אישר את העקרון של הצורך באישור כל המשתתפים המקוריים לזימון צדדים נוספים במסיבת עיתונאים שערך בקהיר ב-4/2/77 בה קבע ביחס להשתתפות לבנון :

"The final decision will have to be made by the Conference itself."

ובאשר להזמנת אש"ף לוועידת ג'נבה הוא קבע :

"The invitation will have to come from the Conference, although here there are different opinions: I hope it will be possible to overcome these difficulties and to work out a reasonable formula."

(U.N. Press Release, SG/7/728 - February 4, 1972).

(7) אינני מתייחס ליתר מכלול הבעיות בענין ועידת ג'נבה - וביניהן :

- עמדת המעצמות
- הדיון במועבי"ט בענין ועידת ג'נבה (החלטה 344)
- כללי נוהל ורשימת הנושאים שעל ישראל לסכם עם ארה"ב לפני כינוס הועידה.

... בלוטה - האסמכתאות להתחייבויות ארה"ב כמפורט לעיל.

ב ב ר כ ה ,

[~] מ ד ו ז
מאיר רוזן

משרד החוץ	
תאריך	
מ"ד 11 הדו	ומידים נוספים
14/2/77	
זה העתקה אוסרה ע"י	
תאריך ההחלטה	
עומק זה סגור מספר	רישום ביומן
דף	סדרה

משרד-החוץ

ס ו ד י

היועץ המשפטי

התחייבויות ארה"ב כלפינו בנושאי : (1) ועידת ג'נבה
(2) אש"ף
(3) תפקיד מזכ"ל האו"ם

התחייבויות ארה"ב בנדון כלולות במספר מסמכים.
מכתב ניקסון לגולדה מאיר מה-13/12/73 - במכתב זה נקבע, בין היתר :

(1)

1.1 לגבי תפקיד המזכיר הכללי של האו"ם :

"Your Foreign Minister has said that your Government is opposed to the greatly enhanced role which the letter accords to the U.N. and the Secretary General. But the letter does not do this. The Secretary General does not have a substantial role. His role is specifically limited and symbolic."

1.2 באשר לשיתוף אש"ף בוועידת ג'נבה - נאמר במכתב מה-13/12/73 :

"As to your final suggestion that the sentence providing for discussion of participation of the Palestinians during the first stage of the Conference be deleted, I want to stress that the present formulation does not in any way prejudice the question. This is a major achievement since all other participants wanted the letter to embrace a decision in principle in favor of Palestinian representation. Moreover, as you know, in accordance with accepted international procedure the participation at an appropriate stage of the conference of any possible additional state, group or organization will require the agreement of all the initial participants, who will have the right to decline to negotiate with any state, group or organization to whose participation they have not agreed. I have approved a formal understanding to this effect."

מסמך שני אשר בו נתנו התחייבויות בנדון הוא Memorandum of Understanding

(2)

מה-20/12/73 (יום לפני פתיחת ועידת ג'נבה).

מסמך זה אף הוא סודי, אך עצם קיומו פורסם - ע"י הכללת התייחסות מפורשת אליו בהסכם מה-1/9/75 (בס' 5).

בתזכיר ההבנה נאמר בנושא עמדת ארה"ב בעניין הסכם עם ארצות ערב
ואופן ניהול השיחות בג'נבה :

2.1

"1. The Governments of Israel and the United States agree that the Geneva Conference is aimed at the attainment of a just and durable peace between the parties, that this peace will be a contractual peace between Israel and its Arab neighbours, and that its objective is full reconciliation between the two sides."

"9. Since the negotiations between the parties are under U.S. - USSR auspices, it is expected that the two major powers will maintain close contact with each other and the negotiating parties. At the same time, it is the view of both Israel and the United States that the prime focus should be negotiations between the parties concerned. The U.S. will work in concert with Israel to maximize opportunities for negotiations between the parties without the presence of either of the major powers."

בנושא חובת ההתייעצות עם ישראל :

2.2

"2. In the spirit of the special relationship that exists between our two countries, the United States will consult fully with Israel on a step-by-step basis with respect to any ideas it may wish to explore with the Soviets or with the Arabs concerning the settlement."

בנושא השתתפות אש"ף בוועידת ג'נבה-

2.3

נאמר בתזכיר ההבנה מה-20/12/73 :

"7. It is understood that, in accordance with accepted international procedure, the participation at a subsequent phase of the conference of any possible additional state, group or organization will require the agreement of all the initial participants."

בנושא תפקיד המזכיר הכללי של האו"ם :

2.4

"8. The negotiations in the Conference will be conducted between the parties concerned as specified in Resolution 338.

Israel and the United States agree that it is their view that the Secretary General should participate in the opening sessions in a non-substantive capacity and that he can appoint a representative who would remain throughout the Conference after he has left. His principal duty would be to keep the Secretary General informed and to help assure that the technical and conference arrangements being provided by the U.N. are in order."

2.5 בנושא עמדת ארה"ב כלפי בריה"מ בנושא המו"מ :

"10. In view of the fact that the Soviet Union does not maintain diplomatic relations with Israel, the Government of Israel seriously questions the propriety and the feasibility of the Soviet Union acting as one of the two powers under whose auspices the Conference is being held. The United States notes Israel's reservations regarding the role of the Soviet Union at the Conference. The United States will make every effort in its consultations with the Soviet Union to encourage it to play a constructive role at the Conference."

2.6 בנושא מניעת העברת הדיון ביישוב הסכסוך מג'נבה למועבי"ס או העצרת הכללית

"12. The United States will do its utmost to prevent any attempt to convene the U.N. Security Council or any other U.N. body for the purpose of discussing or taking action on any of the outstanding issues which were discussed at Kilometer 101 or which will be discussed at the Peace Conference."

מסמך שלישי - מכתב קיטינג לאבן מה- 18/12/73

במכתבו של שגריר ארה"ב לשה"ח אבן מה- 18/12/73, הכולל הודעת מזכיר המדינה קיטינג לרוה"מ ישראל - נאמר, בין היתר :

"In conveying the joint letter to Waldheim, we and the Soviets would make clear to him that the parties to the conflict are Egypt, Israel, Jordan and Syria."

(4) מסמך רביעי - מכתב הזימון לוועידת ג'נבה מה- 18/12/73

(המורכב ממכתב וולדהיים המצרף אליו שני מכתבים זהים של סגן נציג ארה"ב באו"ם ונציג בריה"מ באו"ם). במכתב זה נאמר :

4.1 על שיתוף אש"ף :

"The parties have agreed that the Conference should proceed under the joint chairmanship of the Soviet Union and the United States.

The parties have also agreed that the question of other participants from the Middle East area will be discussed during the first stage of the Conference."

4.2 על תפקיד האו"ם ומזכ"ל האו"ם :

"We hope that you will find it possible to participate in the opening of the Conference at which it is hoped the Governments concerned will be represented by their respective Foreign Ministers and later by their specially appointed representatives with the rank of Ambassador.

We also hope that you will make available a representative who will keep you fully informed of the course of the work of the Conference. And finally, we should be grateful if the United Nations could provide the necessary facilities for the work of the Conference.

If, as we hope, you find it possible to participate, the Soviet Union and the United States, as co-chairmen, would be grateful if you would agree to act as convener of the Conference and to preside at its opening."

מזכ"ל האו"ם עצמו בפתחת ועידת ג'נבה - הדגיש שהועידה מתכנסת על-פי החלטה 338 בכדי ליישם את החלטה 242.

(5) תזכיר ההסכם מה- 1/9/75

5.1 בקשר לתזכירים אלה יש להדגיש :

5.1.1 הסכמים אלה הופקדו בקונגרס של ארה"ב - אך לא עברו הליך

אשרור כמקובל לגבי Treaties

- 5.1.2 לפי חוות דעת משפטית של היועץ המשפטי של מחלק המדינה, תזכירי הסכם אלה הנם הסכמים בינלאומיים לכל דבר.
- 5.1.3 תזכירי הסכם אלה נשארים בתוקף על אף חילופי ממשל ארה"ב.
- 5.1.4 תוקפם המשפטי של תזכירי ההסכם - כתוקפו של כל הסכם בי"ל המחייב בין הצדדים שחתומים עליו.
- 5.1.5 לנאמר לעיל סימוכין בספרות המשפטית הקונסטיטוציונית האמריקנית.

5.2 התחייבויות בנושא אש"ף - וועידת ג'נבה

5.2.1 בטעין 2 לתזכיר ההסכם בנושא ועידת ג'נבה

"2. The United States will continue to adhere to its present policy with respect to the Palestine Liberation Organization, whereby it will not recognize or negotiate with the Palestine Liberation Organization so long as the Palestine Liberation Organization does not recognize Israel's right to exist and does not accept Security Council Resolutions 242 and 338. The United States Government will consult fully and seek to concert its position and strategy at the Geneva Peace Conference on this issue with the Government of Israel. Similarly, the United States will consult fully and seek to concert its position and strategy with Israel with regard to the participation of any other additional states. It is understood that the participation at a subsequent phase of the Conference of any possible additional state, group or organization will require the agreement of all the initial participants."

"4. The United States will oppose and, if necessary, vote against any initiative in the Security Council to alter adversely the terms of reference of the Geneva Peace Conference or to change Resolutions 242 and 338 in ways which are incompatible with their original purpose."

"1. The Geneva Peace Conference will be reconvened at a time coordinated between the United States and Israel."

"3. The United States will make every effort to ensure at the Conference that all the substantive negotiations will be on a bilateral basis.

5.2.2 ארה"ב התחייבה לתאם את מדיניותה עם מדיניות ישראל

ס' 8 - בתזכיר ההסכם הראשון קובע :

"8. The United States Government will vote against any Security Council resolution which in its judgment affects or alters adversely the Agreement.

ס' 9 - קובע :

"9. The United States Government will not join in and will seek to prevent efforts by others to bring about consideration of proposals which it and Israel agree are detrimental to the interests of Israel."

מ. רון
ל. ג.

6

APPENDIX

SEPTEMBER 1, 1975.

MEMORANDUM OF AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENTS OF ISRAEL AND THE UNITED STATES

The United States recognizes that the Egypt-Israel Agreement initialed on September 1, 1975, (hereinafter referred to as the Agreement), entailing the withdrawal from vital areas in Sinai, constitutes an act of great significance on Israel's part in the pursuit of final peace. That Agreement has full United States support.

UNITED STATES-ISRAELI ASSURANCES

1. The United States Government will make every effort to be fully responsive, within the limits of its resources and Congressional authorization and appropriation, on an on-going and long-term basis to Israel's military equipment and other defense requirements, to its energy requirements and to its economic needs. The needs specified in paragraphs 2, 3 and 4 below shall be deemed eligible for inclusion within the annual total to be requested in FY76 and later fiscal years.

2. Israel's long-term military supply needs from the United States shall be the subject of periodic consultations between representatives of the United States and Israeli defense establishments, with agreement reached on specific items to be included in a separate United States-Israeli memorandum. To this end, a joint study by military experts will be undertaken within 3 weeks. In conducting this study, which will include Israel's 1976 needs, the United States will view Israel's requests sympathetically, including its request for advanced and sophisticated weapons.

3. Israel will make its own independent arrangements for oil supply to meet its requirements through normal procedures. In the event Israel is unable to secure its needs in this way, the United States Government, upon notification of this fact by the Government of Israel, will act as follows for five years, at the end of which period either side can terminate this arrangement on one-year's notice.

(a) If the oil Israel needs to meet all its normal requirements for domestic consumption is unavailable for purchase in circumstances where no quantitative restrictions exist on the ability of the United States to procure oil to meet its normal requirements,

the United States Government will promptly make oil available for purchase by Israel to meet all of the aforementioned normal requirements of Israel. If Israel is unable to secure the necessary means to transport such oil to Israel, the United States Government will make every effort to help Israel secure the necessary means of transport.

(b) If the oil Israel needs to meet all of its normal requirements for domestic consumption is unavailable for purchase in circumstances where quantitative restrictions through embargo or otherwise also prevent the United States from procuring oil to meet its normal requirements, the United States Government will promptly make oil available for purchase by Israel in accordance with the International Energy Agency conservation and allocation formula as applied by the United States Government, in order to meet Israel's essential requirements. If Israel is unable to secure the necessary means to transport such oil to Israel, the United States Government will make every effort to help Israel secure the necessary means of transport.

Israeli and United States experts will meet annually or more frequently at the request of either party, to review Israel's continuing oil requirement.

4. In order to help Israel meet its energy needs, and as part of the overall annual figure in paragraph 1 above, the United States agrees:

(a) In determining the overall annual figure which will be requested from Congress, the United States Government will give special attention to Israel's oil import requirements and, for a period as determined by Article 3 above, will take into account in calculating that figure Israel's additional expenditures for the import of oil to replace that which would have ordinarily come from Abu Rodels and Ras Sudar (4.5 million tons in 1973).

(b) To ask Congress to make available funds, the amount to be determined by mutual agreement, to the Government of Israel necessary for a project for the construction and stocking of the oil reserves to be stored in Israel, bringing storage reserve capacity and reserve stocks now standing at approximately six months, up to one-year's need at the time of the completion of the project. The project will be implemented within four years. The construction, operation and financing and other relevant questions of the project will be the subject of early and detailed talks between the two Governments.

5. The United States Government will not expect Israel to begin to implement the Agreement before Egypt fulfils its undertaking under the January 1974 Disengagement Agreement to permit passage of all Israeli cargoes to and from Israeli ports through the Suez Canal.

6. The United States Government agrees with Israel that the next agreement with Egypt should be a final peace agreement.

7. In case of an Egyptian violation of any of the provisions of the Agreement, the United States Government is prepared to consult with Israel as to the significance of the violation and possible remedial action by the United States Government.

8. The United States Government will vote against any Security Council resolution which in its judgment affects or alters adversely the Agreement.

9. The United States Government will not join in and will seek to prevent efforts by others to bring about consideration of proposals which it and Israel agree are detrimental to the interests of Israel.

10. In view of the long-standing United States commitment to the survival and security of Israel, the United States Government will view with particular gravity threats to Israel's security or sovereignty by a world power. In support of this objective, the United States Government will in the event of such threat consult promptly with the Government of Israel with respect to what support, diplomatic or otherwise, or assistance it can lend to Israel in accordance with its constitutional practices.

11. The United States Government and the Government of Israel will, at the earliest possible time, and if possible, within two months after the signature of this document, conclude the contingency plan for a military supply operation to Israel in an emergency situation.

12. It is the United States Government's position that Egyptian commitments under the Egypt-Israel Agreement, its implementation, validity and duration are not conditional upon any act or developments between the other Arab states and Israel. The United States Government regards the Agreement as standing on its own.

13. The United States Government shares the Israel position that under existing political circumstances negotiations with Jordan will be directed toward an overall peace settlement.

14. In accordance with the principle of freedom of navigation on the high seas and free and unimpeded passage through and over straits connecting international waters, the United States Government regards the Straits of Bab-el-Mandeb and the Strait of Gibraltar as international waterways. It will support Israel's right to free and unimpeded passage through such straits. Similarly, the United States Government recognizes Israel's right to freedom of flights over the Red Sea and such straits and will support diplomatically the exercise of that right.

15. In the event that the United Nations Emergency Force or any other United Nations organ is withdrawn without the prior agreement of both Parties to the Egypt-Israel Agreement and the United States before this Agreement is superseded by another agreement, it is the United States view that the Agreement shall remain binding in all its parts.

16. The United States and Israel agree that signature of the Protocol of the Egypt-Israel Agreement and its full entry into effect shall not take place before approval by the United States Congress of the United States role in connection with the surveillance and observation functions described in the Agreement and its Annex. The United States has informed the Government of Israel that it has obtained the Government of Egypt agreement to the above.

YIGAL ALLON,
*Deputy Prime Minister and
Minister of Foreign Affairs*
(For the Government of Israel).

HENRY A. KISSINGER,
Secretary of State
(For the Government of
the United States).

MEMORANDUM OF AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENTS OF ISRAEL
AND THE UNITED STATES.

THE GENEVA PEACE CONFERENCE

1. The Geneva Peace Conference will be reconvened at a time coordinated between the United States and Israel.

2. The United States will continue to adhere to its present policy with respect to the Palestine Liberation Organization, whereby it will not recognize or negotiate with the Palestine Liberation Organization so long as the Palestine Liberation Organization does not recognize Israel's right to exist and does not accept Security Council Resolutions 242 and 338. The United States Government will consult fully and seek to concert its position and strategy at the Geneva Peace Conference on this issue with the Government of Israel. Similarly, the United States will consult fully and seek to concert its position and strategy with Israel with regard to the participation of any other additional states. It is understood that the participation at a subsequent phase of the Conference of any possible additional state, group or organization will require the agreement of all the initial participants.

3. The United States will make every effort to ensure at the Conference that all the substantive negotiations will be on a bilateral basis.

4. The United States will oppose and, if necessary, vote against any initiative in the Security Council to alter adversely the terms of reference of the Geneva Peace Conference or to change Resolutions 242 and 333 in ways which are incompatible with their original purpose.

5. The United States will seek to ensure that the role of the co-sponsors will be consistent with what was agreed in the Memorandum of Understanding between the United States Government and the Government of Israel of December 20, 1973.

6. The United States and Israel will concert action to assure that the Conference will be conducted in a manner consonant with the objectives of this document and with the declared purpose of the Conference, namely the advancement of a negotiated peace between Israel and each one of its neighbors.

YIGAL ALLON,
*Deputy Prime Minister and
Minister of Foreign Affairs*
(For the Government of Israel).

HENRY A. KISSINGER,
Secretary of State
(For the Government of
the United States).

THE WHITE HOUSE
WASHINGTON

December 13, 1973

שגריר

1

2

2

5

Dear Madame Prime Minister:

I have read Ambassador Keating's report of his conversation with Foreign Minister Eban regarding Israel's objections to the joint U.S. -USSR letter to the Secretary General which would convene the Geneva conference on December 18. I am also aware of your oral note to Secretary Kissinger objecting to the letter. I must tell you in all candor I am disturbed over these reports. For weeks we have been in intensive negotiations, and we have achieved with great difficulty a draft letter which protects fully all of Israel's vital interests.

Of the three issues which Foreign Minister Eban has raised, we have achieved the deletion of the words "and 339." However, the other two points cannot be accomplished. Your Foreign Minister has said that your Government is opposed to the greatly enhanced role which the letter accords to the UN and the Secretary General. But the letter does not do this. The Secretary General does not have a substantial role. His role is specifically limited and symbolic. Moreover, you must appreciate, Madame Prime Minister, that this conference is being convened under Resolution 338 and it is unavoidable that in this sense it should be convened under UN auspices.

As to your final suggestion that the sentence providing for discussion of participation of the Palestinians during the first stage of the conference be deleted, I want to stress that the present formulation does not in any way prejudge the question. This is a major achievement since all other participants wanted the letter to embrace

a decision in principle in favor of Palestinian representation. Moreover, as you know, in accordance with accepted international procedure the participation at an appropriate stage of the conference of any possible additional state, group or organization will require the agreement of all the initial participants, who will have the right to decline to negotiate with any state, group or organization to whose participation they have not agreed. I have approved a formal understanding to this effect.

I conclude with this final thought, Madame Prime Minister. I want to say to you in all solemnity that if Israel now fails to take a favorable decision to participate in the conference on the basis of the letter that we have worked out, this will not be understood either in the United States or in the world and I will not be able to justify the support which I have consistently rendered in our mutual interests to your Government.

I urge that you transmit promptly your favorable reply.

Her Excellency
Golda Meir
Prime Minister of Israel
Tel Aviv

C

PEACE CONFERENCE ON THE MIDDLE EAST

60w
PCME/2
22 December 1973
Original: ENGLISH

Statement by the Secretary-General of the United Nations summing up the conclusions of the Peace Conference on the Middle-East about the future work of the Conference:

"After both formal and informal deliberations the Conference reached a consensus to continue its work through the setting up of a military working group, as well as other working groups which the Conference may wish to establish. The Military Working Group will start discussing forthwith the question of disengagement of forces. The working groups will report their findings and recommendations to the Conference, which is continuing on an ambassadorial level. The Conference at the Foreign Ministers level will reconvene in Geneva as needed in the light of developments."

SECRET
MEMORANDUM OF UNDERSTANDING

1
This Memorandum of Understanding is intended to express how Israel and the United States will approach their respective roles at the Geneva Conference.

1. The Governments of Israel and the United States agree that the Geneva Conference is aimed at the attainment of a just and durable peace between the parties, that this peace will be a contractual peace between Israel and its Arab neighbors, and that its objective is full reconciliation between the two sides.

2. In the spirit of the special relationship that exists between our two countries, the United States will consult fully with Israel on a step-by-step basis with respect to any ideas it may wish to explore with the Soviets or with the Arabs concerning the settlement.

3. The U.S. will make a major effort with the Syrians and Soviets to achieve a prompt and satisfactory solution to the Israeli-Syrian POW problem. It will press Syria to submit promptly a list of POW's, to permit the International Committee of the Red Cross to visit them and report that they are being treated in conformity with the Geneva Convention and will agree to an immediate exchange of wounded POW's. If Syria has not taken the above action, Israel will participate in the opening phase of the conference

SECRET

2.
out not undertake any substantive discussion with Syria at that phase, and the U.S. will show full understanding for Israel's attitude.

4. Israel reiterates its decision to observe scrupulously the ceasefire on land, air and sea on a reciprocal basis. The United States will exercise its good offices in order to assure that the other side will abide by its undertaking to observe scrupulously the ceasefire. If the U.S. has reason to believe that there has been any change in the Egyptian position the U.S. will seek a reconfirmation that the Egyptian commitment to observe the ceasefire remains in force.

5. All the existing arrangements with regard to the non-military supply to the Third Army as well as the City of Suez will be maintained unless superseded by other arrangements mutually agreed.

6. The United States will do its utmost to insure that the existing arrangement regarding the uninterrupted passage of ships through Bab-El-Mandeb, to and from Israel, will remain in force, and that Egypt will not apply any blockade measures.

7. It is understood that, in accordance with accepted international procedure, the participation at a subsequent phase of the conference of any possible additional state, group or organization will require the agreement of all the initial participants.

SECRET

2
8. The negotiations in the Conference will be conducted between the parties concerned as specified in Resolution 338. Israel and the United States agree that it is their view that the Secretary General should participate in the opening sessions in a non-substantive capacity and that he can appoint a representative who would remain throughout the Conference after he has left. His principal duty would be to keep the Secretary General informed and to help assure that the technical and conference arrangements being provided by the U.N. are in order.

9. Since the negotiations between the parties are under U.S.-USSR auspices, it is expected that the two major powers will maintain close contact with each other and the negotiating parties. At the same time, it is the view of both Israel and the United States that the prime focus should be negotiations between the parties concerned. The U.S. will work in concert with Israel to maximize opportunities for negotiations between the parties without the presence of either of the major powers.

10. In view of the fact that the Soviet Union does not maintain diplomatic relations with Israel, the Government of Israel seriously questions the propriety and the feasibility of the Soviet Union acting as one of the two powers under whose auspices the Conference is being held. The United States notes Israel's reservations regarding the role of the Soviet

SECRET

SECRET

Union at the Conference. The United States will make every effort in its consultations with the Soviet Union to encourage it to play a constructive role at the Conference.

11. The Peace Conference will not discuss or take any action on any substantive issue prior to the elections in Israel, other than the question of the disengagement and separation of forces. The Peace Conference will reconvene only after the new Cabinet is formed.*

12. The United States will do its utmost to prevent any attempt to convene the U.N. Security Council or any other U.N. body for the purpose of discussing or taking action on any of the outstanding issues which were discussed at Kilometer 101 or which will be discussed at the Peace Conference.

13. Israel and the United States agree that nothing in this Memorandum alters the text of the joint U.S.-USSR letter which will be despatched to the U.N. Secretary General upon receipt of the approval of the parties concerned.

SECRET

*(provided it is understood that the U.S. does not feel resumption of Conference could be delayed beyond mid-January).

20 December 1973

ס ו ד י

פריז, 4 יולי 1977

אל: שר החוץ, מר משה דיין

מאת: השגריר, פריז

הנדון : מצרים והתחייבותה שלא להשתמש עוד בכח צבאי כלפי ישראל

בשעתו כתבתי בנדון לשר החוץ מר אלון (ראה-נא מצ"ב). אולי גרמו טרדותיו
עקב הבחירות לכך שלא נמסר לי אם הצעתי נראתה לו.

הנני להביא, איפוא, הדברים כאן מחדש:
א. בהסכם בין ישראל למצרים נאמרו דברים מפורשים (ר' הפסקאות מתוך
סעיפים 1 ו-2 של ההסכם המסומנות בירוק):

The Government of the Arab Republic of Egypt and the Government of Israel have agreed that:

ARTICLE I

The conflict between them and in the Middle East shall not be resolved by military force but by peaceful means.

The Agreement concluded by the parties 18 January 1974, within the framework of the Geneva Peace Conference, constituted a first step towards a just and durable peace according to the provisions of Security Council resolution 338 of 22 October 1973.

They are determined to reach a final and just peace settlement by means of negotiations called for by Security Council resolution 338, this Agreement being a significant step towards that end.

ARTICLE II

The parties hereby undertake not to resort to the threat or use of force or military blockage against each other.

ARTICLE III

The parties shall continue scrupulously to observe the cease-fire on land, sea and air and to refrain from all military or para-military actions against each other. The parties also confirm that the obligations contained in the annex and, when concluded, the Protocol shall be an integral part of this Agreement.

ס ו ד י

- 2 -

ב. בסעיף 9 נאמר שההסכם נשאר בתוקף עד שיבוא במקומו הסכם אחר.

ARTICLE IX

This Agreement shall enter into force upon signature of the Protocol and remain in force until superseded by a new agreement.

ג. הנשיא סאדאת התחייב במכתב סודי לנשיא פורד לחדש את נוכחותם של כוחות האו"ם בסיני לפחות שלוש פעמים. דהיינו כוח האו"ם ישאר בסיני עד אוקטובר 1978. * ראוי לשים לב לניסוח "לפחות שלוש פעמים", דהיינו לא נשללת האפשרות לחידושים נוספים. מכל מקום מניסוחו של סעיף 9 של ההסכם ברור כי המשך תקפו של ההסכם מובטח בכל מקרה, כל עוד לא בא במקום הסכם זה הסכם אחר. כלומר הרחקת כוח האו"ם אינה עילה לביטול ההסכם. אגב, ראוי לשים לב לסעיף 5 של ההסכם האומר:

ARTICLE V

The United Nations Emergency Force is essential and shall continue its functions and its mandate shall be extended annually.

בהסכם הוכר איפוא שנוכחות כוח האו"ם היא "חיונית" (essential) וכי נוכחות זו תחודש מדי שנה (כלומר, אין כאן הגבלת זמן, אך מכתב סאדאת הגביל את הנוכחות ל"לפחות שלוש שנים").

ראוי עוד לציין כי: 1. ההסכם אינו מכונה "הסכם ביניים" אלא "הסכם בין מצרים לישראל"; 2. נאמר בו שממשלות "הרפובליקה הערבית של מצרים וממשלת ישראל" באו לידי הסכם וצוין שהוא נחתם ע"י נציגי שתי הממשלות (כלומר לא אינסטנציות צבאיות). פרטים אלה שהם פורמליים לכאורה עשויים לחזק את הטענות שלפנינו שהסכם חשוב הרבה יותר מן המקובל לחשוב.

* מאחר שתאריך כניסת ההסכם לתוקף היה לאחר שהקונגרס של ארה"ב אישר את הנוכחות האמריקנית בסיני ממילא שתאריך זה ולא תאריך החתימה בראשי-תיבות ב-1 ספטמבר 1975 הוא הקובע. לנו כדאי כמובן לעמוד על התאריך המאוחר יותר.

ס ו ד י

- 3 -

עד כאן הנתונים ואני בטוח שהיועץ המשפטי של משרד החוץ יאשר את דיוקם.
ועתה להצעת שיעקרה להסביר לארה"ב כלהלן:

א. מדי פעם מכריזה מצרים הכרזות בהן היא מאיימת במלחמה על ישראל.
הודעות כאלה הן הפרה של סעיף 2 (המנעות מאיומי מלחמה) של ההסכם. אך חשובה
בהרבה מזה היא העובדה שמצרים התחייבה בהסכם שלה עם ישראל שלא להזדקק בכלל
עוד לכוח צבאי.

ב. התחייבות זו בדבר אי הזדקקות עוד לכח צבאי היא בלתי מוגבלת בזמן.
גם אם יסולק כוח החירום (למשל באוקטובר 1978) עדיין נשאר ההסכם בתקפו
המלא והבלתי מוגבל.

ג. ארה"ב מודה כי נסיגה של ישראל משטחים כרוכה בנטילת סיכונים. ויתור
על שטחים הוא ענין שלא קל להבטיח לו תמורה. והרי כך אמר סגן הנשיא מונדייל
בנאומו במועצה לענינים בינלאומיים של צפון קליפורניה ב-17 ביוני 1977:
"Territory is tangible, and once ceded difficult to regain short of war.
Peace, on the other hand can be ephemeral. Peaceful intentions can
change overnight..."

ד. דא עקא שמצרים כבר הפרה פעם בצורה חמורה הסכם עם ישראל (ההסכם
להפסקת אש ול-standstill מאוגוסט 1970). ארה"ב הכירה אז בהפרה זו והודיעה
עליה פומבית כמה וכמה פעמים. היתה זו עדיין מצרים של נאצר.

ה. לאור הנ"ל (במיוחד סעיפים ג' ו-ד') על ארה"ב ליחס חשיבות עליונה
לכיבוד מלא של ההסכם ע"י מצרים. אנו מבקשים את נשיא ארה"ב להבהיר לסאדאת
שאמינותה של ארה"ב כגורם הממלא את השירותים הטובים מחייבת אותה לומר למצרים
שארה"ב תעשה הכל כדי להביא להסדר במזה"ת, אך תנאי בל יעבור הוא שמצרים
תכבד את הסכמה עם ישראל. כיצד תוכל ארה"ב להניע את ישראל לויתורים - אשר
כדברי מונדייל הם ממשיים (tangible) תמורת התחייבויות שהן בנות חלוף (ephemeral) -
אם בינתיים יתברר שמצרים הפרה בשנית (מאז 1970) הסכם שיש לה עם ישראל.
ארה"ב סבורה שיש צורך באקלים מינימלי של אמון הדדי, כדי להבטיח התקדמות
לקראת הסדר.

ס ו ד י

- 4 -

לסכום, אינני בא בני"ל להציע את הטקטיקה המפורטת של המהלך הדיפלומטי המתואר כאן. איני מציג את השאלה מתי עלינו לומר כדברים הנ"ל לקרטור והאם על רוה"מ בגין לומר לו זאת בפגישתם (יולי) אך אני משוכנע שחשוב שהדברים יוחדרו לתודעה האמריקנית גם אם יתקשה קרטור לומר לסאדאת כל המובא כאן, או גם אם בתאריך קרוב לא תזדמן לו ההזדמנות הנאותה לכך, הרי עצם ניתוח כנ"ל חייב לחזק את מעמדנו בעיני קרטור, שכן הנובע ממנו הוא שקיימת התחייבות מצרית חד-משמעית ומרחיקת לכת המונעת ממצרים את היציאה למלחמה נגד ישראל, כל עוד ההסכם בתוקפו, והרי על ההסכם להשאר בתוקפו עד שיבוא הסכם אחר במקומו. מדינה שוחרת חוק כארה"ב אינה יכולה לזלזל בזה.

בברכה,

מרדכי גזית

✓
העתקים: מר א. עברון - מבכ"ל

מר מ. ששון - משנה למבכ"ל

מר מ. רוזן - יועץ משפטי.

פאריס, ח' באייר תשל"ז
26 באפריל 1977

סודי

אל : פר י. אלון, שר החוץ

מאת : השגריר, פאריס

יגאל היקר,

לאחרונה מרכים לדבר על אפשרות חידוש פעולות המלחמה מצד הערבים. על כן הנני להציע כאן שימוש בטיעון מסויים אשר גם אם הוא פורמלי משפטי במקצה בכ"ז הוא נראה לי כעשוי להועיל לנו במגעינו הדיפלומטיים המרכזיים, דהיינו בואשינגטון.

אני מציע להצביע על כך כי בהסכם הביניים התחייבה מצרים שהסכסוך בינה לישראל והסכסוך במזה"ח (דהיינו, שניהם) לא יוסדרו בכוח הזרוע אלא באמצעים של שלום. בשום מקום לא הוגבל משך ההסכם הגבלה של זמן. יחירה מזו, קיימת התחייבות סודית (מכתב מטאדא) בעניין חידוש יוג"ף למשך לפחות שלוש שנים. כלומר, עד לפחות אוקטובר 1978. מצרים קשרה איפוא בהתחייבותה כלפי ישראל וכלפי ארה"ב לשמור על השקט. מצרים הפרה, כזכור, באוגוסט 1970 את הסכם הפסקת האש אשר הושג בחוץ אמריקני והזיזה את טיליה מזרחה וארה"ב הכירה בשעתו פומבית (במסכות עתונאים, בהודעות באו"ם) שאכן אירעה הפרה זו. אי לכך אנו מפנים את השומה לבה של ארה"ב (קרטר, ואנס) לחומרה הרכה בה נראה הפרה מצרית נוספת. יוצר משבר אסון חמור לגבי אמינות כל הסכם עם מצרים לעתיד אם גם הסכם הביניים מאוקטובר 1975 יופר על ידה.

הטיעון הנ"ל מובא כאן בצורה תמציתית ומובן שניתן להוסיף עליו כהנה וכהנה. ראוי לדעתי להשתמש בו בהקדם למטרות מניעה. נדמה לי שעל סאדאת לדעת שקרטר ער להתחייבויות המצריות הנ"ל וכי הוא מפרש אותן כקושרות את מצרים, כמינימיום, יהיה בזה הישג חשוב אם האמריקנים בדרג העליון יהיו מודעים לטיעון זה גם אם יחסכו להשתמש בו כמגעים עם סאדאת.

בברכה,

מרדכי גזית

העתיקו: הסנכ"ל

פר א. עברון, המשנה לסנכ"ל
מא.פ. רוזן, היועץ המשפטי

ל-החל

משרד-החוץ

היועץ המשפטי

י"ז בסיון תשל"ז
3 ביוני 1977

אל : הנציגות

הבסיס המשפטי להסדר הסכסוך במזה"ת

לאור פרסומים בלתי מדויקים שהופיעו לאחרונה בעתונות באשר לבסיס המשפטי להסדר במזרח-התיכון, רצוי להעמיד דברים על דיוקם.

(1) החלטות 242 ו-338 הן הבסיס המשפטי היחיד להסדר הסכסוך במזה"ת
וזאת משום ש- :

- 1.1 גם מדינות ערב וגם ישראל הסכימו לשתי החלטות אלו כבסיס להסדר.
- 1.2 בכל ההסכמים שנחתמו בין ישראל, מצרים וסוריה מאז תום מלחמת יום-כיפור יש התייחסות לכך שהסכמים אלה הם שלב ראשון בהסדר הסכסוך על בסיס החלטת מועצת-הבטחון 338.

החלטה 338 כוללת קטע בו נאמר :
The Security Council

..... (2) Calls upon the parties concerned to start immediately
after the cease fire the implementation of Security Council
Resolution 242 (1967) in all of its parts.

מכאן שהסכמה להחלטה 338 מהווה מכללא הסכמה להחלטה 242.

1.2.1 בהסכם ההפרדה בין ישראל למצרים מיום 24/1/74 נאמר בס' D :

D: This agreement is not regarded by Egypt and
Israel as a final peace agreement. It constitutes a first
step toward a final, just and durable peace according to
the provisions of Security Council Resolution 338 and
within the framework of the Geneva Conference.

1.2.2 בהסכם ההפרדה בין ישראל לסוריה מיום 31/5/74 נאמר בס' H :

H: This agreement is not a peace agreement. It
is a step toward a just and durable peace on the basis of
Security Council Resolution 338 dated October 22, 1973.

1.2.3 בהסכם בין ישראל למצרים שנכנס לתוקף באוקטובר 1975 נאמר
בס' 1 :

The Agreement concluded by the parties 18 January 1974,
within the framework of the Geneva Peace Conference,
constituted a first step towards a just and durable peace
according to the provisions of Security Council resolution
338 of 22 October 1973.

They are determined to reach a final and just peace settle-
ment by means of negotiations called for by Security Council
resolution 338, this Agreement being a significant step
towards that end.

ובס' 8 נאמר :

The parties shall continue their efforts to negotiate a
final peace agreement within the framework of the Geneva
peace conference in accordance with Security Council
resolution 338.

1.2.4 ירדן הסכימה להחלטות 338 ו-242 כבסיס להסדר עקב הסכמתה
להשתתף בוועידת ג'נבה ב- 21/12/73.

1.3 ארה"ב רואה בהחלטות אלו כסיס להסדר הסכסוך
באמנה בינלאומית שנחתמה על-ידי ישראל וארה"ב ב- 1/9/75 ואשר הופקדה
בקונגרס של ארה"ב (Memorandum of Agreement between the
government of Israel and the United States)

נקבע :

4. The United States will oppose and, if necessary,
vote against any initiative in the Security Council to alter adversely

the terms of reference of the Geneva Peace Conference or to change Resolutions 242 and 338 in ways which are incompatible with their original purpose.

(2) החלטות עצרת האו"ם אינן מחייבות

- 2.1 ע"פ מגילת האו"ם החלטות העצרת הכללית הינן בגדר המלצות - recommendations בלבד ואין להן שום תוקף משפטי מחייב .
- 2.2 רק החלטות מועצת הבטחון המתקבלות במסגרת הפרק השביעי של המגילה (סכנה לשלום העולם) הינן מחייבות את המדינות החברות באו"ם.
- 2.3 החלטות 242 ו-338 שלדעת הכל נתקבלו במסגרת הפרק הששי של המגילה (הסדר סכסוכים) מחייבות את המדינות שהסכימו להן, והחלו כבר בניהול מו"מ זה הן במסגרת ועידת ג'נבה והן במסגרת ההסכמים שנחתמו עד עתה.

(3) החלטת החלוקה מ-1947

- 3.1 ישראל הסכימה להחלטת העצרת הכללית של האו"ם מה-29/11/47. החלטה זו כוללת גם הקמת יישות ערבית בחלק משטח המנדט.
- יחד עם זאת, יש לזכור ש- :
- 3.1.1 הערבים דחו הצעת החלוקה ופלטו לשטחה של ישראל. פלישה זו הוגדרה כמעשה תוקפנות גם ע"י בריה"מ עצמה במסגרת דיוני האו"ם.
- 3.1.2 האו"ם לא עשה דבר כדי לשים קץ לתוקפנות הערבית ובכדי להבטיח יישומה של המלצת העצרת.
- 3.1.3 מאז 1947 ועד היום עברו 30 שנה בהן תקפו מדינות ערב את ישראל מספר פעמים ובטלו באופן חד-צדדי את כל הסכמי שביתת-הנשק משנת 1949. בכל הסכמי שביתת-הנשק נאמר במפורש שהסכמים אלה אינם קובעים גבולות בין הצדדים.
- 3.1.4 בעת הדיונים במועצת-הבטחון במאי 1967 הצהירו שרי-החוץ של ארצות ערב שקווי שביתת-הנשק אינם גבולות סופיים.

שר-החוץ הירדני הצהיר :

There is an Armistice Agreement. The Agreement did not fix boundaries; it fixed a demarcation line. The Agreement did not pass judgment on rights political, military or otherwise. Thus I know of no territory, I know of no boundary; I know of a situation frozen by an Armistice Agreement (1345th Meeting of the Security Council, 31 May 1967).

(4) החלטת מועבי"ט 242 מ-22/11/67

נוכח הדברים הבלתי-מדויקים שנאמרו ונכתבו על החלטה 242 יש להעמיד דברים על דיוקם :

4.1 החלטה 242 לא קובעת גבולות. היא קובעת מספר עקרונות כלליים בלבד להסדר הסכסוך במזה"ת. הסדר זה צריך לכלול :

4.1.1 סיום מצב המלחמה והכרה בשלמות הטריטוריאליה והעצמאות המדינית של כל מדינות האזור. (אין התייחסות לעמים, אלא למדינות בלבד). דהיינו : ההסדר שיושג יהיה בין מדינות, ולא בהשתתפות אירגונים כלשהם.

4.1.2 נסיגה ישראלית משטחים.

4.1.3 חופש מעבר בנתיבי מים בינלאומיים.

4.1.4 הסדר צודק של בעית הפליטים.

4.1.5 לצורך הכטחת בטחון המדינות באזור יש לנקוט במספר פעולות ביניהן - הקמת אזורים מפורזים.

4.2 לא נאמר בהחלטה 242 בשום מקום ש- :

- 4.2.1 הנסיגה צריכה להיות קודמת ליישום יתר העקרונות.
- 4.2.2 שישראל צריכה לסגת מכל השטחים.
- 4.2.3 שצריך להקים מולדת לעם הפלסטיני. (ההחלטה מתייחסת ל-"פליטים", ולא ל- "פליטים ערבים". יצויין שהיה נסיון סובייטי לכלול התייחסות ל-"פליטים ערבים", והצעה זו לא נתקבלה). יש איפוא, סימוכין לכך שבמונח "פליטים" מתכוונים לפליטים ערבים ויהודים כאחד.

4.3 מנוסח החלטה 242 ברור בתכלית שיש לקבוע גבולות חדשים בין המדינות באזור וזאת ניתן להסיק מ- :

- 4.3.1 ההתייחסות לכך שיש לקבוע "גבולות בטוחים ומוכרים", הווה אומר שהגבולות הקודמים לא היו לא בטוחים ולא מוכרים, דהיינו : מדינות האזור לא הכירו בהם.
- 4.3.2 יש לקבוע "הסדרים" בשטח - ובין היתר יש להקים איזורים מפורזים, דהיינו : מדובר כאן בהסדרים חדשים לחלוטין ולא ל-"החזרת המצב לקדמותו".
- 4.3.3 היה לחץ ערבי וסובייטי בכדי לכלול בהחלטה התייחסות לנסיגה מכל השטחים (withdrawal from the territory) אך נסיון זה נכשל.
- 4.3.4 אף כי הנוסח הצרפתי כולל התייחסות לנסיגה מכל השטחים - הנוסח הקובע הוא הנוסח האנגלי של ההחלטה הקובע שיהיה "withdrawal of Israeli armed forces from territories occupied in the recent conflict".

הנוסח האנגלי הוא המחייב מפני ש- :

- לפי כל כללי הפרשנות במשפט הבי"ל וע"פ התקדימים הקיימים, לרבות בהחלטה של ביח"ד הבי"ל, אם יש סתירה בין שני נוסחים - הקובע הוא הנוסח המקורי של הטקסט, ובמקרה זה יש להדגיש שהיוזמה להחלטה היתה של נציג בריטניה, לורד קארדון, והטקסט עליו דנה מועצת-הבטחון היה הטקסט האנגלי.

- לפני קבלת החלטה 242 הוגשו למועצת-הבטחון שתי הצעות החלטה אחרות : האחת של בריח"מ, והשניה של הודו, מאלי וניגריה. בהחלטות אלו נאמר במפורש שישראל צריכה לסגת לקווים של ה-4 ביוני 1967. הצעות אלו לא נתקבלו.

- מהתבטאויות חברי מועצת-הבטחון לפני ואחרי קבלת ההחלטה נובע ברורות שניתן היה להשיג הצבעה פה אחד על ההחלטה רק בהעדר התייחסות ל-"נסיגה מכל השטחים", דהיינו : בלי הכללת " the בהחלטת מועצת הבטחון.

לאור הנ"ל - ברור בתכלית שכוונת מועצת-הבטחון היתה לקבוע שבמסגרת ההסדר הכולל של הסכסוך תיסוג ישראל משטחים מסויימים. ברור בתכלית שכוונת מועצת-הבטחון לא היתה לקבוע שישראל חייבת לסגת מכל השטחים.

החלטת מועבי"ט 338 מה-22/10/73 (5)

5.1 החלטה 338 קובעת בין היתר :

5.1.1 שיש לפתור את בעיות הסכסוך במזה"ת ע"פ החלטה 242 - שיש ליישם אותה על כל חלקיה.

5.1.2 יש להתחיל מיד במו"מ בין הצדדים : "negotiations between the parties concerned under appropriate auspices..."

החלטה 338 מחזקת טעונה של ישראל שיש לנהל מו"מ ישיר בין הצדדים.

5.1.3 מו"מ זה בין הצדדים צריך להתנהל "under appropriate auspices" כלומר "בחסות מתאימה". חסות זו היא ועידת ג'נבה - כפי שהצדדים הסכימו לה.

(6) ב ס י כ ו ס

- 6.1 הבסיס הבלעדי להסדר הן החלטות מועצת-הבטחון 242 ו-338. החלטות העצרת הכללית לא מחייבות משפטית, וישראל אף פעם לא הסכימה להן.
- 6.2 החלטה 242 לא קובעת שהצעד הראשון בהשגת הסדר צריך להיות נסיגה ישראלית ורק אחר-מכן ימלאו הערבים את חובותיהם כלפי ישראל.
- 6.3 החלטה 242 לא קובעת מהיכן חייבת ישראל לסגת, ואיננה קובעת שום גבולות.
- 6.4 השם "פלסטיין" לא מופיע בהחלטה 242.
- 6.5 ההחלטה מתייחסת לפתרון בעית "הפליטים" - ולא לפתרון בעית הפליטים הערביים. הדבר לא נעשה בשגגה כי כמוזכר לעיל (ס' 4.2.3) - בריה"מ הציעה בהצעתה להתייחס לבעית "הפליטים הערביים". מכאן שיש כאן התייחסות לכלל בעית הפליטים במזה"ת, לרבות הפליטים היהודיים מארצות-ערב.
- 6.6 החלטה 242 מתייחסת למדינות האזור ולא לעמים. מכאן : המו"מ הוא בין מדינות ולא עם גופים שאינם מדינות.
- 6.7 בעוד שמהערבים נדרש במסגרת החלטה 242 להכיר בעצמאות ישראל, לשים קץ למצב המלחמה ולא לפגוע בחופש השייט, מעשים המתחייבים בלאו-הכי מכללי המשפט הבי"ל וממגילת האו"ם - מישראל נדרשת תמורה פוליטית - נסיגה משטחים מסויימים.
- 6.7 החלטה 338 קובעת שיש צורך במו"מ ישיר בין הצדדים לסכסוך, (אם כי בחסות מתאימה), מכאן שסירוב הערבים לנהל מו"מ ישיר זה - מהווה הפרה של החלטת מועבי"ט 338.
- 6.8 לא נאמר בשום מקום בהחלטות 242 ו-338 שעל ישראל לשלם פיצויים כלשהם למדינות ערב.

ד"ר מאיר רודן
היועץ המשפטי למשרד-החוץ

27/5/77

אל : מר א. חסין, לשכת שה"ח

מאת : היועץ המשפטי

הנדון : הבסיס המשפטי להסדר הסכסוך

בהמשך לשיחתנו הטלפונית.

לאור הפרסומים הרבים בעתונות על מהות החלטה 242 ועל החלטות העצרת הכללית בעניין תכנית החלוקה מ-1947 - נראה לי שרצוי להעמיד דברים על דיוקם על-ידי התייחסות פומבית של השר למספר עובדות :

החלטות העצרת הכללית שנתקבלו בשנים האחרונות בקשר לאש"ף, זכויות העם הפלסטיני וכו' - אינן מחייבות איש, כי ^{התקבלה} הקבלת העצרת הכללית הן המלצות בלבד שאין להן שום תוקף משפטי. אלה הן recommendations בלבד. דבר זה נקבע במגילת האו"ם עצמה.

(2) נכון שב-1947 ישראל הסכימה להחלטת העצרת הכללית שהקימה גם ייטות ערבית, אך :

2.1 הערבים דחו ההצעה ופלטו לשטחה של ישראל. מעשיהם היו מעשי תוקפנות כפי שבריה"מ עצמה הגדירה זאת במסגרת הדיונים באו"ם.

2.2 מאז 1947 ועד היום עברו 30 שנה בהן תקפו מדינות ערב את ישראל מספר פעמים ובטלו באופן חד-צדדי את כל הסכמי שביחת-הנשק מ-1949.

(3) הבסיס להסדר במזרח-התיכון מורכב משני מסמכים בלבד : - החלטה מועבי"ט 242 - החלטה מועבי"ט 338.

(4) נוכח הדברים המסולפים שנאמרו על החלטה 242 יש להעמיד דברים על דיוקם :

4.1 החלטה 242 לא קובעת גבולות. היא מורכבת ממספר עקרונות כלליים בלבד. העקרונות הללו הם :

4.1.1 הכרה בשלמות הטריטוריאליה והעצמאות המדינית של מדינות האזור.

4.1.2 נסיגה ישראלית משטחים.

4.1.3 חופש מעבר כנתיבי מים בינלאומיים.

- 4.1.4 פתרון בעית הפליטים.
- 4.2 לא נאמר בהחלטה 242 בשום מקום ש- :
- 4.2.1 הנסיגה צריכה להיות קודמת ליישום יתר העקרונות.
- 4.2.2 שישראל צריכה לסגת מכל השטחים.
- 4.2.3 שצריך להקים מולדת לעם הפלסטיני. אפילו בענין פתרון בעית הפליטים נאמר "פליטים" ולא "פליטים ערביים", כי היו הלוא גם פליטים יהודיים.
- 4.3 מנוסח 242 ברור בתכלית שיש לקבוע גבולות חדשים, וזאת ניתן להסיק מ- :
- 4.3.1 ההתייחסות לכך שיש לקבוע "גבולות בטוחים ומוכרים", הוות אומר שהגבולות הקודמים לא היו בטוחים ומוכרים.
- 4.3.2 יש לקבוע איזורים מפורזים.
- 4.3.3 לפני קבלת החלטה 242 היו שתי הצעות אחרות : האחת - של בריה"מ, והשניה - של הודו, מאלי וניגריה בהן נאמר במפורש שישראל צריכה לסגת לקוים של ה- 4/6/67. הצעות אלו לא נתקבלו.
- 4.4 לפי כל כללי הפרשנות במשפט מבטל לאומי, על-פי התקדמות הקיימים, ע"פ הצהרות לורד קארדון שהיה יוזם ההצעה וכן ע"פ הסברי ההצבעה שנחנו - ברור בתכלית שכוונת מועצת הבטחון לא היתה שישראל חיבת לסגת מכל השטחים.
- (5) בסיכום :
- 5.1 הבסיס הבלעדי להסדר הן החלטות 242 ו-338. החלטות העצרת הכללית לא מחייבות משפטית, וישראל אף פעם לא הסכימה להן.
- 5.2 החלטה 242 לא קובעת מהיכן ישראל צריכה לסגת.
- 5.3 בעוד שמהערכים נדרש במסגרת החלטה 242 - להכיר בעצמאות ישראל ולא לפגוע בחופש השייט, מעשים המתחייבים מכללי המשפט הבי"ל וממגילת האו"ם בלאו-הכי - הרי שמישראל נדרשת תמורה פוליטית : נסיגה משטחים מסויימים.

5.4 החלטה 338 מחזקת עוד יותר את טעוניה של ישראל ודרישתה למו"מ

יטיר כי בהחלטה 338 יש התייחסות מפורשת ל- :

5.4.1 פתרון הבעיה על סמך החלטה 242.

5.4.2 מו"מ בין הצדדים, אם כי מו"מ צריך להיות "כחסות מתאימה".

(6) לאור הנ"ל - רצוי מאוד להגיב פומבית על הפרסומים המסולפים שהופיעו לאחרונה
ש כי העדר תגובה תיצור רושם מוטעה ומזיק.

ב ב ר כ ה ,

מ. רוזן

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: 8/3/77

מספר:

סודי

אל : שר-החוץ
המנכ"ל
המשנה למנכ"ל
מר א. רון, סמנכ"ל

מאת : היועץ המשפטי

הנדון : השתתפות לבנון בוועידת ג'נבה
מברק מס' 81 מורשינגטון מה- 4 דנא

רצוי לדעתי להבהיר לאמריקנים :

(1) לפני שהם מעלים הצעה כלשהי להשתתפות גורם נוסף כלשהו בוועידת ג'נבה - יש להיוועץ בנו, וכן לקבל הסכמת כל המשתתפים המקוריים בוועידה עצמה :

1.1 בתזכיר ההכנה מה- 20/12/73 נאמר בסעיף 7 :

It is understood that, in accordance with accepted international procedure, the participation at a subsequent phase of the Conference of any possible additional State, group or Organization will require the agreement of all the initial participants

(החדגשה שלי).

1.2 במכתב הזימון (מסמך או"ם S / 11161 מה- 18/12/73 נאמר :

"The Parties have also agreed that the question of other participants from the Middle East area will be discussed during the first stage of the Conference."

1.3 בתזכיר ההכנה מה- 1/9/75 בסעיף 2 בסיפא נאמר :

Similarly, the U.S. will consult fully and seek to concert its position and strategy with Israel with regard to the participation of any other additional States. It is understood that the participation at a subsequent phase of the Conference of any possible additional

2/..

Page 10

Date:

Time:

Subject:

Reference:

Remarks:

Signature:

Initials:

Comments:

Notes:

Observations:

Conclusions:

Recommendations:

Summary:

Final Report:

Appendix:

References:

Index:

Glossary:

Acronyms:

Abbreviations:

Footnotes:

Endnotes:

References:

Index:

Glossary:

Acronyms:

Abbreviations:

Footnotes:

Endnotes:

References:

Index:

Glossary:

Acronyms:

Abbreviations:

Footnotes:

Endnotes:

References:

Index:

Glossary:

Acronyms:

Abbreviations:

Footnotes:

Endnotes:

References:

Index:

Glossary:

Acronyms:

Abbreviations:

Footnotes:

Endnotes:

References:

Index:

Glossary:

Acronyms:

Abbreviations:

Footnotes:

Endnotes:

References:

Index:

מדינת ישראל

- 2 -

משרד החוץ
ירושלים

תאריך:

מספר:

State, group or organization will require the agreement of all the initial participants.

(2) בסיכום

2.1 לפי המסמכים שנחתמו ביבנו לבין ארה"ב - לפני הגשת הצעה כלשהי על-ידי ארה"ב בקשר לשיתופם של גורמים נוספים בוועידה ג'נבה - דרושה היוועצות בנו.

2.2 גם אם ארה"ב ואנו מסכימים שיש לצרף מדינה נוספת - אין אפשרות לקבל החלטה פורמלית לצירוף גורם נוסף - אלא בוועידה ג'נבה עצמה, כמפורט בס' 1 לעיל.

2.3 לדעתנו אנו חייבים לעמוד על-כך שאך ורק בוועידה עצמה יש לדון בשיתוף גורם נוסף - כי ויתור מצדנו על סעיף זה ממכתב הזימון - יצור תקדים לשתוף אש"ף - גם בלי דיון בוועידה עצמה.

אי-לזאת, בשלב זה נראה לי שמצבנו המשפטי איתן כדי להשיב לאמריקנים ששיתוף לבנון יידון בוועידה. אין אפשרות כיום לשגר הזמנה כלשהי ללבנון לוועידה, גם אם ארה"ב ובריה"מ מסכימות לכך.

בברכה,
ד. ט. ב.
מ. רוזן

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

30/8/77
הגנרל

תאריך: 6/3/77

מספר: 311/5

ס ו ד י

אל : מר א. רון, סמנכ"ל
דר' י. בררומי, מנהל מאו"ם א'
מר ד. לאור, מנהל מאו"ם ב'
מר מ. רביב, מנהל מצפ"א

מאת : היועץ המשפטי

הנדון : עמדת ארה"ב במועצת-הבטחון בעת קבלת החלטה 381

בעת ביקורו של דר' וולדהיים בארץ (בפרואר ש.ז.) מסר לי Jonas ש- :

(1) יש משפטנים אמריקנים וערבים הטוענים שתזכירי ההבנה שנחתמו בינינו לבין ארה"ב אינם תופסים יותר - בגלל שינוי האדמיניסטרציה. הבהרתי לו שאף משפטן רציני לא יכול לטעון טענה כזו - מאחר ותזכירי ההסכם הם הסכמים בינלאומיים לכל דבר גם לפי דעתו של היועץ המשפטי של מחלקת המדינה כפי שבאה לידי ביטוי במסמך שהפקיד בקונגרס. ג'ונס סבור כמוני שתזכירי הבנה אלה תופסים.

(2) בהמשך השיחה הדגיש ג'ונס שבכך שארה"ב לא מנעה קבלת החלטה 381 (בעת הארכת מנדט אנדו"ף), הכוללת פסקה מפורשת על שתוף אש"ף בדיונים - הרי שהיא הפרה סעיף מפורש בתזכיר ההבנה שלה עם ישראל - ותקדים זה מבשר לדעתו, לא טובות לגבי העתיד.

(3) ג'ונס מסר שבעת התכנסות ועידת ג'נבה בדצמבר 1973 - הוא קבל מידי איש המשלחת שלנו (הוא סרב לזהותו) - הצעה לכללי נוהל לוועידה, והוא בקש שנמציא לו :

3.1 הצעה לכללי נוהל אם יש לנו הצעות חדשות.

3.2 טיוטות שהוחלפו בינינו לבין ארה"ב בנושא זימון ועידת ג'נבה, כי בידיהם הטיוטות שהוחלפו בין בריה"מ ומצרים, ושם נאמר במפורש שיש לזמן גם את אש"ף לוועידה. על בקשותיו אלו השיבותי :

3.1.1 במידה ויהיו לנו הצעות לכללי נוהל - נמציאם לו - אם יתגבשו.

3.2.1 מה שקובע הוא לא מה שנאמר בטיזאט זו או אחרת, אלא מה שנאמר במכתב הזימון עצמו ובמכתב הזימון של המזכ"ל וכן בשתי

2/..

מדינת ישראל

- 2 -

משרד החוץ
ירושלים

תאריך:

מספר:

המכתבים הנלווים למכתב זה ישנה התייחסות מפורשת לכך שבשלב הראשון של הועידה ידונו בנושא שיתופם של צדדים נוספים.

(4) בסיכום : לאור האמור לעיל - נראה לי חשוב ש- :

- 4.1 נכין כללי נוהל מפורטים לוועידת ג'נבה - וזאת בכל המקרים.
- 4.2 תמצא הזדמנות להדגיש מחויבות ארה"ב על-פי תזכירי ההכנה שלנו עם ארה"ב.

בברכה,
מ. רוזן

העתק לשכת שה"ח
לשכת המנכ"ל

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

13/2/77

תאריך:

מספר:

189.10.1

(7)

סודי ביותר

אל : מנהל מצפ"א

מאת : היועץ המשפטי

הנדון : התחייבויות ארה"ב כלפי ישראל מאז 1967

לפי בקשתך הריני מצרף בזאת העתקי המסמכים הנמצאים ברשותי והמהווים התחייבויות של ארה"ב כלפינו.

התחייבויות אלו נתנו בצורות שונות - ע"י מכתבים מנשיא ארה"ב לרוה"מ ישראל או ממזכיר המדינה לרוה"מ או לשר-החוץ של ישראל, וכן בצורת הסכמים כתובים והתומים אשר הופקדו בקונגרס של ארה"ב.

להלן רשימת המסמכים :

- (1) מכתב ניקסון לגולדה מאיר מה- 13/12/73. (א) מכתב נשיא ארה"ב לגולדה מאיר מה- 24/7/70.
- (2) ✓ מכתב ניקסון לגולדה מאיר מה- 31/5/74.
- (3) ✓ הסכם הבנה עם ארה"ב מה- 20/12/73.
- (4) ✓ תזכיר ההבנה מה- 12/9/74.
- (5) ✓ הזכירי ההסכם עם ארה"ב (שני תזכירים) מה- 1/9/75.
- (6) ✓ מכתב מזכיר המדינה לשר-החוץ מה- 23/10/75.
- (7) ✓ מכתב מזכיר המדינה לשר-החוץ מה- 1/9/75.
- (8) ✓ ה- "PROPOSAL" האמריקני על הצבת הטכנאים.
- (9) ✓ מכתב מזכיר המדינה לשר-החוץ (הגדרת מטענים צבאיים).
- (10) מכתב פורד לרבין (בענין אורך המנדט) ללא תאריך.

הערות :

- (1) מלבד מסמכים אלה יש להניח שנחנו על-ידי ארה"ב התחייבויות נוספות במסגרת מכתבים שלא הגיעו לידינו.

הייתי על-כן, מאוד ממליץ שתפנה למשרד-ראש הממשלה בכדי שתיערך בדיקה יסודית - מהן

2/..

מדינת ישראל

- 2 -

משרד החוץ
ירושלים

תאריך:

מספר:

ההתחייבויות הנוספות שנתנו מאז 1967 .

(2) ישנן הרבה התחייבויות שניתנו בהצהרות פומביות על-ידי נשיאים אמריקאים ומזכירי מדינה בתקופות שונות - על מהות ההסדר, על הצורך שתהיה התחייבות חוזית של ארצות ערב כלפי ישראל, " על גבולות בני הגנה" .
רצוי שגם הצהרות אלו תהיינה בידי מי שינהל את המו"מ .
רשימה מפורטת ניתן לערוך מהחומר הנמצא בתיקי מחלקת ההסברה, תעוד והמרכז.

ב ב ר כ ה ,

מ. ר. ז.

העתק : שר-החוץ
המנכ"ל
המשנה למנכ"ל

THE WHITE HOUSE
WASHINGTON

December 13, 1973

שגריר

2

3

4

Dear Madame Prime Minister:

I have read Ambassador Keating's report of his conversation with Foreign Minister Eban regarding Israel's objections to the joint U.S.-USSR letter to the Secretary General which would convene the Geneva conference on December 18. I am also aware of your oral note to Secretary Kissinger objecting to the letter. I must tell you in all candor I am disturbed over these reports. For weeks we have been in intensive negotiations, and we have achieved with great difficulty a draft letter which protects fully all of Israel's vital interests.

Of the three issues which Foreign Minister Eban has raised, we have achieved the deletion of the words "and 339." However, the other two points cannot be accomplished. Your Foreign Minister has said that your Government is opposed to the greatly enhanced role which the letter accords to the UN and the Secretary General. But the letter does not do this. The Secretary General does not have a substantial role. His role is specifically limited and symbolic. Moreover, you must appreciate, Madame Prime Minister, that this conference is being convened under Resolution 338 and it is unavoidable that in this sense it should be convened under UN auspices.

As to your final suggestion that the sentence providing for discussion of participation of the Palestinians during the first stage of the conference be deleted, I want to stress that the present formulation does not in any way prejudge the question. This is a major achievement since all other participants wanted the letter to embrace

a decision in principle in favor of Palestinian representation. Moreover, as you know, in accordance with accepted international procedure the participation at an appropriate stage of the conference of any possible additional state, group or organization will require the agreement of all the initial participants, who will have the right to decline to negotiate with any state, group or organization to whose participation they have not agreed. I have approved a formal understanding to this effect.

I conclude with this final thought, Madame Prime Minister. I want to say to you in all solemnity that if Israel now fails to take a favorable decision to participate in the conference on the basis of the letter that we have worked out, this will not be understood either in the United States or in the world and I will not be able to justify the support which I have consistently rendered in our mutual interests to your Government.

I urge that you transmit promptly your favorable reply.

Her Excellency
Golda Meir
Prime Minister of Israel
Tel Aviv

(1c1)
Tel Aviv, Israel

July 24, 1970

Her Excellency
Golda Meir
Prime Minister of the State of Israel
Jerusalem

Dear Madam Prime Minister :

I have the honor to transmit the following message to you from
President Nixon :

"Dear Madam Prime Minister :

"I am writing to inform you that we have received the following
oral message from the Foreign Minister of the UAR :

'The Government of the UAR accepts the
proposal of Mr. Rogers contained in his
message of June 19. We are ready to
subscribe to the statement as it is written
in this message that is in the form of a
report from Ambassador Jarring to the
Secretary General of the United Nations.'

"In our prior confidential discussions regarding this proposal,
we asked that the Government of Israel refrain from taking a
public position pending receipt of the Egyptian reply. As you
know, we made this suggestion in the belief that it would not
have served our mutual interests for Israel to have assured the
responsibility for rejecting a proposal whose aim is to stop the
fighting and to begin negotiations under the auspices of
Ambassador Jarring.

"I am fully aware, Madam Prime Minister, of your Government's
strong objections regarding this proposal. In light of the
Egyptian acceptance, I ask you and your Government to revise
this matter in hopes that a prompt affirmative reply from the
Government of Israel will lead to an early stop of hostilities
and bloodshed on both sides and to serious talks between the
parties conducted by Ambassador Jarring within the framework
of the UN Security Council Resolution of November 22, 1967.

"The Egyptians have informed us their acceptance is unconditional. On the basis of additional views conveyed to us in writing by the UAR, we expect that in the negotiations it will continue to press two principal objectives : total Israeli withdrawal from the territories occupied in the 1967 conflict to the pre-June 5 lines, and a refugee solution based exclusively on the strict application of paragraph 11 of UN General Assembly Resolution 194 (III). I want to assure you that we will not press Israel to accept the aforementioned positions of the UAR. Our position on withdrawal is that the final borders must be agreed between the parties by means of negotiations under the aegis of Ambassador Jarring. Moreover, we will not press Israel to accept a refugee solution which would alter fundamentally the Jewish character of the State of Israel or jeopardize your security. We will also adhere strictly and firmly to the fundamental principle that there must be a peace agreement in which each of the parties undertakes reciprocal obligations to the other and that no Israeli soldier should be withdrawn from the occupied territories until a binding contractual peace agreement satisfactory to you has been achieved.

"Finally, and most important of all, I am sure that you noted my recent public comments and nationally televised conference of July 1 in which I made clear the strong and unequivocal support of the United States for the State of Israel and its security. Furthermore, I want again to assure you, as I have previously done in our personal talks, of my support for Israel's existence and security and my intention to continue to provide Israel with the necessary assistance to assure that the balance of power will not be altered to the detriment of Israel.

"I hope, Madam Prime Minister, that you will receive my views in the spirit of mutual friendship and interest that has characterized the close relations between our two countries. I am certain too, you will appreciate the weight of responsibility which I bear to exhaust every effort to achieve a stable and durable peace in the Middle East. I am confident that together we can move towards that goal.

"Sincerely,

Richard Nixon.

Sincerely yours,

Walworth Barbour

(2)

THE WHITE HOUSE
WASHINGTON

SECRET

May 31, 1974

Dear Madam Prime Minister,

The Secretary of State has brought to my attention your letter dated May 12, in which you have outlined your country's major concerns. Let me assure you, Madame Prime Minister, that I read it with great attention and understanding, for you know that during my entire administration I have given concrete evidence of my own feelings for and commitment to Israel's continued survival in peace and security. I would like now to refer to those items which you raised.

With regard to your request to enter with the United States into a long-range military arrangement which will assure Israel the supply of the necessary military equipment for the next ten years, you have my full backing. I have noted the figures that you have quoted. And I understand your basic needs. With respect to modern aircraft, I understand that preliminary talks have already been held with Secretary Schlesinger, and I recognize your need to move into the new generation of aircraft. With respect to ground-to-ground missiles, I agree that Israel should be equipped with weapons similar to those supplied by the Russians to both the Egyptians and Syrians. I assure you of my support in this program.

I suggest that a mission from your country come to Washington in the month of June to work out all concrete details. This will give the opportunity to review the specifics sympathetically and within the framework of the aforementioned principles. I realize that such a long-range military program will entail a heavy financial burden. I was mindful of this fact when I proposed special emergency assistance of 2.2 billion dollar subsequent to the October War. I fully realize that substantial US financial assistance will be needed to support this program and I intend to ask Congress to provide such support. I fully understand your concern for working out a contingency plan to provide Israel with military supplies, both ammunition and replacement of major equipment, in case of emergency. I have authorized our appropriate agencies to work with your officials to devise such a plan.

I noted your particular concern with regard to the continued supply of oil to Israel, in case any interruption occurs resulting from change of circumstances or other development. I suggest that appropriate

representatives of our two countries meet in order to devise a plan whose objective would be to assure uninterrupted oil supply to Israel.

Madam Prime Minister, as you leave Office, I want to pay tribute to the strong and effective leadership which you have given to Israel and its People.

Warmest regards,

Richard Nixon

Her Excellency
Golda Meir
Prime Minister of Israel

I shall look forward to seeing you in a few days.

③
MEMORANDUM OF UNDERSTANDING

This Memorandum of Understanding is intended to express how Israel and the United States will approach their respective roles at the Geneva Conference.

1. The Governments of Israel and the United States agree that the Geneva Conference is aimed at the attainment of a just and durable peace between the parties, that this peace will be a contractual peace between Israel and its Arab neighbors, and that its objective is full reconciliation between the two sides.
2. In the spirit of the special relationship that exists between our two countries, the United States will consult fully with Israel on a step-by-step basis with respect to any ideas it may wish to explore with the Soviets or with the Arabs concerning the settlement.
3. The U.S. will make a major effort with the Syrians and Soviets to achieve a prompt and satisfactory solution to the Israeli-Syrian POW problem. It will press Syria to submit promptly a list of POW's, to permit the International Committee of the Red Cross to visit them and report that they are being treated in conformity with the Geneva Convention and will agree to an immediate exchange of wounded POW's. If Syria has not taken the above action, Israel will participate in the opening phase of the conference

but not undertake any substantive discussion with Syria at that phase, and the U.S. will show full understanding for Israel's attitude.

4. Israel reiterates its decision to observe scrupulously the ceasefire on land, air and sea on a reciprocal basis. The United States will exercise its good offices in order to assure that the other side will abide by its undertaking to observe scrupulously the ceasefire. If the U.S. has reason to believe that there has been any change in the Egyptian position the U.S. will seek a reconfirmation that the Egyptian commitment to observe the ceasefire remains in force.

5. All the existing arrangements with regard to the non-military supply to the Third Army as well as the City of Suez will be maintained unless superseded by other arrangements mutually agreed.

6. The United States will do its utmost to insure that the existing arrangement regarding the uninterrupted passage of ships through Bab-El-Mandeb, to and from Israel, will remain in force, and that Egypt will not apply any blockade measures.

7. It is understood that, in accordance with accepted international procedure, the participation at a subsequent phase of the conference of any possible additional state, group or organization will require the agreement of all the initial participants.

SECRET

8. The negotiations in the Conference will be conducted between the parties concerned as specified in Resolution 328. Israel and the United States agree that it is their view that the Secretary General should participate in the opening session in a non-substantive capacity and that he can appoint a representative who would remain throughout the Conference after he has left. His principal duty would be to keep the Secretary General informed and to help assure that the technical and conference arrangements being provided by the U.N. are in order.

9. Since the negotiations between the parties are under U.S.-USSR auspices, it is expected that the two major powers will maintain close contact with each other and the negotiating parties. At the same time, it is the view of both Israel and the United States that the prime focus should be negotiations between the parties concerned. The U.S. will work in concert with Israel to maximize opportunities for negotiations between the parties without the presence of either of the major powers.

10. In view of the fact that the Soviet Union does not maintain diplomatic relations with Israel, the Government of Israel seriously questions the propriety and the feasibility of the Soviet Union acting as one of the two powers under whose auspices the Conference is being held. The United States notes Israel's reservations regarding the role of the Soviet

SECRET

SECRET

Union at the Conference. The United States will make effort in its consultations with the Soviet Union to encourage it to play a constructive role at the Conference.

11. The Peace Conference will not discuss or take any action on any substantive issue prior to the elections in Israel, other than the question of the disengagement and separation of forces. The Peace Conference will reconvene only after the new Cabinet is formed.*

12. The United States will do its utmost to prevent any attempt to convene the U.N. Security Council or any other U.N. body for the purpose of discussing or taking action on any of the outstanding issues which were discussed at Kilometer 101 or which will be discussed at the Peace Conference.

13. Israel and the United States agree that nothing in this Memorandum alters the text of the joint U.S.-USSR letter which will be despatched to the U.N. Secretary General upon receipt of the approval of the parties concerned.

SECRET

*(provided it is understood that the U.S. does not feel resumption of Conference could be delayed beyond mid-January).

20 December 1973

(4)

SECRET

The Secretary of State presents his compliments to His Excellency the Ambassador of Israel and has the honor to enclose two copies of the Memorandum of Understanding between Israel and the United States of America concerning the Israeli-Syrian disengagement agreement. It would be appreciated if the Ambassador would place his initials on one of the enclosed copies and return it, so that the agreement may be considered final.

HK

Enclosure:

Memorandum of Understanding (2)

Department of State,

Washington September 12, 1974

SECRET

1109

SECRET

MEMORANDUM OF UNDERSTANDING BETWEEN THE
UNITED STATES GOVERNMENT AND THE GOVERNMENT OF ISRAEL

- (1) The United States position is that withdrawal of the United Nations Disengagement Observer Forces agreed upon under the Israeli-Syrian Disengagement Agreement will require the consent of both sides. Should the matter of the withdrawal of the United Nations Disengagement Observer Forces or a change in its mandate be proposed before the United Nations Security Council without the consent of Israel or the United States, the United States will vote against such withdrawal or any change of mandate which would, in our mutual judgment, affect adversely the present operation of the Force.
- (2) The United States will oppose supervision of Israeli held areas by UN personnel from the Soviet Union, from other communist countries, or from countries which have no diplomatic relations with Israel. With respect to the deployment of forces in the area of separation, the United States will approach the United Nations Secretary General or directly Syria with a view to working out arrangements whereunder no units or personnel of nations which do not have diplomatic relations with Israel will (a) be deployed adjacent to the Israeli line, or (b) participate in the inspection of the Israeli area of limited forces and armaments.
- (3) The United States has informed the Governments of Israel and Syria that it will perform aerial reconnaissance missions over the areas covered by the Disengagement Agreement at a frequency of about one mission every ten days or two weeks, including special missions on request, and will forward the photographs to both Israel and Syria as soon as they are ready. In the event aerial reconnaissance detects violations, the United States will take this up diplomatically with Syria to bring about a rectification.
- (4) The United States informs Israel that Egypt has informed the United States that it will support the disengagement agreement with Syria and that it is a fair agreement. It is the United States' understanding, from its discussions with Egypt, that Egypt has not committed

SECRET

SECRET

2

itself to participate militarily in support of Syria if Syria violates the agreement by reopening hostilities or beginning a war against Israel.

(5) Recognizing the defense responsibilities of the Government of Israel following redeployment of its forces under the Disengagement Agreement the United States reaffirms that it will make every effort to be fully responsive on a continuing and long-term basis to Israel's military equipment requirements.

(6) It is the policy of the United States that implementation of the Disengagement Agreement should take precedence over the undertaking of new commitments by the parties related to subsequent phases of the Geneva Conference. The United States will do its best to help facilitate the Conference proceeding at a pace agreed upon by Israel and the United States.

(7) In case of a meaningful Syrian violation of any of the provisions of the Disengagement Agreement, or any of its attachments, the United States Government will immediately consult Israel regarding the necessary reaction and with a view to giving appropriate diplomatic support to Israel.

SECRET

(5)

ISRAEL, AUGUST 22-27, 1976 ישראלי

הכנס הבינלאומי השלישי של עורכי-דין ומשפטינים יהודים
THE THIRD INTERNATIONAL CONGRESS OF JEWISH LAWYERS AND JURISTS

APPENDIX

SEPTEMBER 1, 1975.

MEMORANDUM OF AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENTS OF ISRAEL
AND THE UNITED STATES

The United States recognizes that the Egypt-Israel Agreement initialed on September 1, 1975, (hereinafter referred to as the Agreement), entailing the withdrawal from vital areas in Sinai, constitutes an act of great significance on Israel's part in the pursuit of final peace. That Agreement has full United States support.

UNITED STATES-ISRAELI ASSURANCES

1. The United States Government will make every effort to be fully responsive, within the limits of its resources and Congressional authorization and appropriation, on an on-going and long-term basis to Israel's military equipment and other defense requirements, to its energy requirements and to its economic needs. The needs specified in paragraphs 2, 3 and 4 below shall be deemed eligible for inclusion within the annual total to be requested in FY76 and later fiscal years.

2. Israel's long-term military supply needs from the United States shall be the subject of periodic consultations between representatives of the United States and Israeli defense establishments, with agreement reached on specific items to be included in a separate United States-Israeli memorandum. To this end, a joint study by military experts will be undertaken within 3 weeks. In conducting this study, which will include Israel's 1976 needs, the United States will view Israel's requests sympathetically, including its request for advanced and sophisticated weapons.

3. Israel will make its own independent arrangements for oil supply to meet its requirements through normal procedures. In the event Israel is unable to secure its needs in this way, the United States Government, upon notification of this fact by the Government of Israel, will act as follows for five years, at the end of which period either side can terminate this arrangement on one-year's notice.

(a) If the oil Israel needs to meet all its normal requirements for domestic consumption is unavailable for purchase in circumstances where no quantitative restrictions exist on the ability of the United States to procure oil to meet its normal requirements,

the United States Government will promptly make oil available for purchase by Israel to meet all of the aforementioned normal requirements of Israel. If Israel is unable to secure the necessary means to transport such oil to Israel, the United States Government will make every effort to help Israel secure the necessary means of transport.

(b) If the oil Israel needs to meet all of its normal requirements for domestic consumption is unavailable for purchase in circumstances where quantitative restrictions through embargo or otherwise also prevent the United States from procuring oil to meet its normal requirements, the United States Government will promptly make oil available for purchase by Israel in accordance with the International Energy Agency conservation and allocation formula as applied by the United States Government, in order to meet Israel's essential requirements. If Israel is unable to secure the necessary means to transport such oil to Israel, the United States Government will make every effort to help Israel secure the necessary means of transport.

Israeli and United States experts will meet annually or more frequently at the request of either party, to review Israel's continuing oil requirement.

4. In order to help Israel meet its energy needs, and as part of the overall annual figure in paragraph 1 above, the United States agrees:

(a) In determining the overall annual figure which will be requested from Congress, the United States Government will give special attention to Israel's oil import requirements and, for a period as determined by Article 3 above, will take into account in calculating that figure Israel's additional expenditures for the import of oil to replace that which would have ordinarily come from Abu Rodeis and Ras Sudar (4.5 million tons in 1975).

(b) To ask Congress to make available funds, the amount to be determined by mutual agreement, to the Government of Israel necessary for a project for the construction and stocking of the oil reserves to be stored in Israel, bringing storage reserve capacity and reserve stocks now standing at approximately six months, up to one-year's need at the time of the completion of the project. The project will be implemented within four years. The construction, operation and financing and other relevant questions of the project will be the subject of early and detailed talks between the two Governments.

5. The United States Government will not expect Israel to begin to implement the Agreement before Egypt fulfils its undertaking under the January 1974 Disengagement Agreement to permit passage of all Israeli cargoes to and from Israeli ports through the Suez Canal.

6. The United States Government agrees with Israel that the next agreement with Egypt should be a final peace agreement.

7. In case of an Egyptian violation of any of the provisions of the Agreement, the United States Government is prepared to consult with Israel as to the significance of the violation and possible remedial action by the United States Government.

8. The United States Government will vote against any Security Council resolution which in its judgment affects or alters adversely the Agreement.

9. The United States Government will not join in and will seek to prevent efforts by others to bring about consideration of proposals which it and Israel agree are detrimental to the interests of Israel.

10. In view of the long-standing United States commitment to the survival and security of Israel, the United States Government will view with particular gravity threats to Israel's security or sovereignty by a world power. In support of this objective, the United States Government will in the event of such threat consult promptly with the Government of Israel with respect to what support, diplomatic or otherwise, or assistance it can lend to Israel in accordance with its constitutional practices.

11. The United States Government and the Government of Israel will, at the earliest possible time, and if possible, within two months after the signature of this document, conclude the contingency plan for a military supply operation to Israel in an emergency situation.

12. It is the United States Government's position that Egyptian commitments under the Egypt-Israel Agreement, its implementation, validity and duration are not conditional upon any act or developments between the other Arab states and Israel. The United States Government regards the Agreement as standing on its own.

13. The United States Government shares the Israel position that under existing political circumstances negotiations with Jordan will be directed toward an overall peace settlement.

14. In accordance with the principle of freedom of navigation on the high seas and free and unimpeded passage through and over straits connecting international waters, the United States Government regards the Straits of Bab-el-Mandeb and the Strait of Gibraltar as international waterways. It will support Israel's right to free and unimpeded passage through such straits. Similarly, the United States Government recognizes Israel's right to freedom of flights over the Red Sea and such straits and will support diplomatically the exercise of that right.

5.2.3.

5.2.3.1.

15. In the event that the United Nations Emergency Force or any other United Nations organ is withdrawn without the prior agreement of both Parties to the Egypt-Israel Agreement and the United States before this Agreement is superseded by another agreement, it is the United States view that the Agreement shall remain binding in all its parts.

16. The United States and Israel agree that signature of the Protocol of the Egypt-Israel Agreement and its full entry into effect shall not take place before approval by the United States Congress of the United States role in connection with the surveillance and observation functions described in the Agreement and its Annex. The United States has informed the Government of Israel that it has obtained the Government of Egypt agreement to the above.

YIGAL ALLON,
*Deputy Prime Minister and
Minister of Foreign Affairs*
(For the Government of Israel).

HENRY A. KISSINGER,
Secretary of State
(For the Government of
the United States).

MEMORANDUM OF AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENTS OF ISRAEL
AND THE UNITED STATES

THE GENEVA PEACE CONFERENCE

5.2.1.

1. The Geneva Peace Conference will be reconvened at a time coordinated between the United States and Israel.

2. The United States will continue to adhere to its present policy with respect to the Palestine Liberation Organization, whereby it will not recognize or negotiate with the Palestine Liberation Organization so long as the Palestine Liberation Organization does not recognize Israel's right to exist and does not accept Security Council Resolutions 242 and 338. The United States Government will consult fully and seek to concert its position and strategy at the Geneva Peace Conference on this issue with the Government of Israel. Similarly, the United States will consult fully and seek to concert its position and strategy with Israel with regard to the participation of any other additional states. It is understood that the participation at a subsequent phase of the Conference of any possible additional state, group or organization will require the agreement of all the initial participants.

5.2.1.

3. The United States will make every effort to ensure at the Conference that all the substantive negotiations will be on a bilateral basis.

5.2.1

4. The United States will oppose and, if necessary, vote against any initiative in the Security Council to alter adversely the terms of reference of the Geneva Peace Conference or to change Resolutions 242 and 338 in ways which are incompatible with their original purpose.

5. The United States will seek to ensure that the role of the co-sponsors will be consistent with what was agreed in the Memorandum of Understanding between the United States Government and the Government of Israel of December 20, 1973.

6. The United States and Israel will concert action to assure that the Conference will be conducted in a manner consonant with the objectives of this document and with the declared purpose of the Conference, namely the advancement of a negotiated peace between Israel and each one of its neighbors.

YIGAL ALLON,
*Deputy Prime Minister and
Minister of Foreign Affairs*
(For the Government of Israel).

HENRY A. KISSINGER,
Secretary of State
(For the Government of
the United States).

(6)

THE SECRETARY OF STATE
WASHINGTON

SECRET

October 23, 1975

Dear Mr. Minister:

I am glad to respond to your letter requesting a statement of American policy with respect to the boycott now being applied by certain Arab states against Israel.

It is the policy of this government consistent with its domestic legislation to take such steps as it deems appropriate to

- (a) discourage cooperation by U.S. corporations with the boycott and
- (b) discourage the practice of any form of discrimination directly or indirectly against Israel, Israeli corporations or Israeli nationals.

As you know, the United States has in past years taken a prominent stand in international organizations and with friendly foreign governments in opposition to restrictive and discriminatory practices in international trade. We shall continue to press for acceptance of our policy in international organizations and in our bilateral relations with other governments.

Please be assured that I shall always be open to receive from you any information you may have as to specific instances of discrimination or boycott.

Warm regards,

Henry A. Kissinger

His Excellency
Yigal Allon,
Deputy Prime Minister and
Minister for Foreign Affairs of Israel.

7

THE SECRETARY OF STATE
WASHINGTON

September 1, 1975

SECRET

Dear Mr. Minister:

In connection with the Agreement initialled on September 1, 1975 between the Governments of Egypt and Israel, I hereby convey the following to you:

1. The United States Government has received an assurance from Egypt that it will not use lack of progress at the Geneva Conference as a pretext for not fulfilling its obligations under the Agreement.
2. The United States Government will transmit a letter to Israel conveying Egypt's undertaking on annual renewals of UNEF's mandate.
3. The United States Government has received from Egypt an expression of its intention to reduce hostile propaganda in its government controlled media.
- 6 4. The United States Government has received an assurance from Egypt of its willingness to ease the boycott of American companies on a selective basis and that it will not discriminate against any American company that wants to do business in Egypt, regardless of whether this company is on the boycott list. The United States will encourage the Government of Egypt to expand the above to include European and other companies.
5. It is the understanding of the United States Government that Egypt intends to avoid active diplomatic efforts to discourage selected other states from resuming diplomatic relations with Israel.
6. The United States Government will seek to ascertain whether Egypt is willing that ships, aircraft, passengers and crews of either Party in distress will be given assistance by the other and will be permitted to continue on their route.

His Excellency
Yigal Allon,
Minister for Foreign Affairs of Israel.

SECRET

SECRET

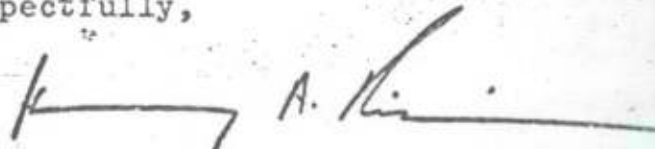
-2-

7. The United States informs Israel that Egypt has informed us that it will maintain the assurances, written and oral, undertaken at the time of the Egyptian-Israeli Agreement on Disengagement of Forces in January 1974 in addition to the provisions of the Agreement.

8. The United States informs Israel that Egypt will not interfere with the flights of any civilian Israeli aircraft in the airspace above the Straits of Bab el-Mandeb leading into the Red Sea.

9. With respect to the reference to "paramilitary forces" in paragraph 3a of the Annex, the United States understanding of the view of the Government of Egypt is that this phrase includes irregular forces as well.

Respectfully,

Henry A. Kissinger

SECRET

THE SECRETARY OF STATE
WASHINGTON

September 1, 1975

Dear Mr. Prime Minister:

I have the honor to transmit to you the text which follows of a letter to Your Excellency from the President of the United States:

"Dear Mr. Prime Minister:

In the context of Secretary Kissinger's discussions with you on the Agreement between Egypt and Israel now being concluded, I am transmitting the attached Proposal as part of that Agreement. I am simultaneously transmitting the attached Proposal to the President of Egypt.

Our receipt of the attached Proposal signed by a representative of your government will constitute acceptance subject to the signature of the same Proposal by a representative of the Government of Egypt.

As soon as the Congress of the United States has given its approval to United States participation in the Early Warning System I will notify you, and this Proposal shall be regarded as an agreement between us.

Sincerely,

Gerald R. Ford

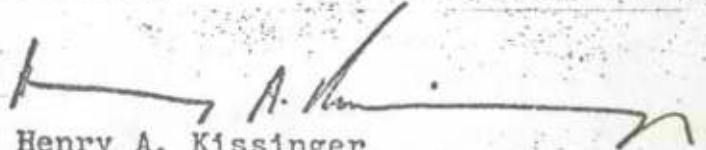
His Excellency
Yitzhak Rabin,
Prime Minister of Israel"

His Excellency
Yitzhak Rabin,
Prime Minister of Israel

-2-

The signed original of this letter will be forwarded to you.

Respectfully,

Henry A. Kissinger

Attachment:

Proposal.

PROPOSAL

In connection with the Early Warning System referred to in Article IV of the Agreement between Egypt and Israel concluded on this date and as an integral part of that Agreement, (hereafter referred to as the Basic Agreement), the United States proposes the following:

1. The Early Warning System to be established in accordance with Article IV in the area shown on the map attached to the Basic Agreement will be entrusted to the United States. It shall have the following elements:
 - a. There shall be two surveillance stations to provide strategic early warning, one operated by Egyptian and one operated by Israeli personnel. Their locations are shown on the map attached to the Basic Agreement. Each station shall be manned by not more than 250 technical and administrative personnel. They shall perform the functions of visual and electronic surveillance only within their stations.
 - b. In support of these stations, to provide tactical early warning and to verify access to

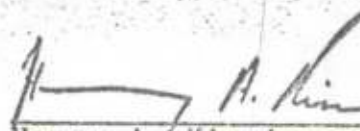
them, three watch stations shall be established by the United States in the Mitla and Giddi Passes as will be shown on the map attached to the Basic Agreement. These stations shall be operated by United States civilian personnel. In support of these stations, there shall be established three unmanned electronic sensor fields at both ends of each Pass and in the general vicinity of each station and the roads leading to and from those stations.

2. The United States civilian personnel shall perform the following duties in connection with the operation and maintenance of these stations.
 - a. At the two surveillance stations described in paragraph 1 a. above, United States civilian personnel will verify the nature of the operations of the stations and all movement into and out of each station and will immediately report any detected divergency from its authorized role of visual and electronic surveillance to the Parties to the Basic Agreement and to the United Nations Emergency Force.

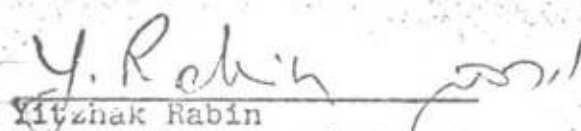
- b. At each watch station described in paragraph 1 b. above, the United States civilian personnel will immediately report to the Parties to the Basic Agreement and to the United Nations Emergency Force any movement of armed forces, other than the United Nations Emergency Force, into either Pass and any observed preparations for such movement.
 - c. The total number of United States civilian personnel assigned to functions under this Proposal shall not exceed 200. Only civilian personnel shall be assigned to functions under this Proposal.
- 3. No arms shall be maintained at the stations and other facilities covered by this Proposal, except for small arms required for their protection.
- 4. The United States personnel serving the Early Warning System shall be allowed to move freely within the area of the System.
- 5. The United States and its personnel shall be entitled to have such support facilities as are reasonably necessary to perform their functions.

6. The United States personnel shall be immune from local criminal, civil, tax and customs jurisdiction and may be accorded any other specific privileges and immunities provided for in the United Nations Emergency Force agreement of February 13, 1957.
7. The United States affirms that it will continue to perform the functions described above for the duration of the Basic Agreement.
8. Notwithstanding any other provision of this Proposal, the United States may withdraw its personnel only if it concludes that their safety is jeopardized or that continuation of their role is no longer necessary. In the latter case the Parties to the Basic Agreement will be informed in advance in order to give them the opportunity to make alternative arrangements. If both Parties to the Basic Agreement request the United States to conclude its role under this Proposal, the United States will consider such requests conclusive.

9. Technical problems including the location of the watch stations will be worked out through consultation with the United States.

Henry A. Kissinger
Secretary of State

Accepted by:

Yitzhak Rabin
Prime Minister of Israel

9

6525 217

THE SECRETARY OF STATE
WASHINGTON

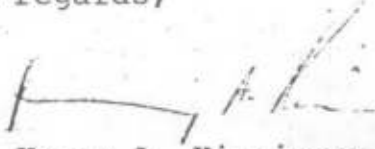
February 27, 1976

SECRET

Dear Mr. Minister:

In connection with Article VII of the Agreement between Israel and Egypt, the United States understanding of the word nonmilitary is that it excludes all types of weapons, weapons systems, ammunition, missiles, and armor. It does not exclude economic items such as raw materials, oil, and other civilian cargo. The foregoing understanding has been conveyed to the Government of Egypt.

Warm regards,

Henry A. Kissinger

His Excellency
Yigal Allon,
Deputy Prime Minister and
Minister for Foreign Affairs of Israel.

THE SECRETARY OF STATE
WASHINGTON

SECRET

Dear Mr. Prime Minister:

I have the honor to transmit to you the text which follows of a letter to Your Excellency from the President of the United States:

"Dear Mr. Prime Minister:

I am writing you this letter to inform you of the statement I have received of the position of Egypt on the question of the duration of the second Egyptian-Israeli agreement on the Sinai. The agreement includes language that the agreement shall "remain in force until superseded by a new agreement."

With respect to the duration of UNEF, I have been informed of Egypt's undertaking to make every effort to extend the United Nations Emergency Force annually for the duration of the agreement. However, should the Security Council, because of the action of a third state, fail to renew the UNEF mandate to assure continuous operation, I am informed that Egypt undertakes to concert actively with the U.S. to have the General Assembly take appropriate action to bring about annual renewals for at least two renewals after the first annual mandate goes into effect.

In the event such affirmative General Assembly action did not prove possible, I am informed that Egypt will request an augmented UNTSO to continue the supervision responsibilities, and to have the joint Egyptian-Israeli Commission cooperate with it.

This letter is for the United States and should not be passed to another government or publicized.

SECRET

SECRET

-2-

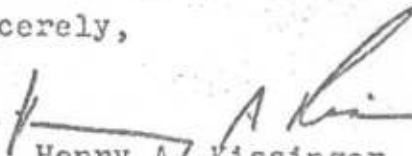
Sincerely,

Gerald R. Ford

His Excellency
Yitzhak Rabin,
Prime Minister of Israel."

The signed original of this letter will be
forwarded to you.

Sincerely,

Henry A. Kissinger

Attachment:
Proposal

His Excellency
Yitzhak Rabin,
Prime Minister of Israel.

SECRET

כ" בשבט תשל"ז
8 בפברואר 1977

אל : חברי צוות ועידה ג' נבה

מאח : עמיאל א. נג'ר.

ירושלים ומועבי"ט

האם ישראל מחוייבת לפי מגילת האו"ם לכבד ולבצע החלטות מועבי"ט
237 מה-14.6.67, 252 מה-21.5.68, 298 מה-25.9.71 והקונסנסוס של מועבי"ט
מה-17.11.76 (העמקים מצורפים בזה).

(א) אין לנקוט יוזמה מצדנו בטוגיה זו בשיחות מדיניות. במקרה ותהעורר
שאלה החלטות מועבי"ט כעניין ירושלים ניהן להגיב כדלהלן:

The resolutions of the Security Council concerning the situation in Jerusalem express
legal evaluations and recommend measures which, in accordance with the Charter, Israel has
no obligation to accept.

These resolutions go contrary to the views of the Government of Israel and are not
acceptable to it.

להלן בקיצור הרקע המשפטי להמלצה זו.

(ב) החלטות מועבי"ט הנ"ל מנוגדות בצורה קוטבית למגמתנו המדינית בעניין
ירושלים ולטעוננו המשפטי בנדון. נשאלת אם כן השאלה האם ישראל מתחבצת
בנגוד או בהתאם למגילת האו"ם כשהיא מחליטה לא להתחשב בהחלטות הנ"ל?
(ג) סעיף מגילת האו"ם הנוגע להחתיבות המדינות החברות להסכים להחלטות
מועצה הבטחון ולבצען הוא סעיף 25. להלן נוסחו:

The members of the United Nations agree to accept and carry out the decisions of the
Security Council in accordance with the present Charter.

Dear Mr. [Name]

I am writing to you

Subject

I am writing to you regarding the matter of [Topic]. I have been thinking about this for some time and I believe it is important that you are aware of the situation.

I am writing to you regarding the matter of [Topic]. I have been thinking about this for some time and I believe it is important that you are aware of the situation.

I am writing to you regarding the matter of [Topic]. I have been thinking about this for some time and I believe it is important that you are aware of the situation.

I am writing to you regarding the matter of [Topic]. I have been thinking about this for some time and I believe it is important that you are aware of the situation.

I am writing to you regarding the matter of [Topic]. I have been thinking about this for some time and I believe it is important that you are aware of the situation.

I am writing to you regarding the matter of [Topic]. I have been thinking about this for some time and I believe it is important that you are aware of the situation.

I am writing to you regarding the matter of [Topic]. I have been thinking about this for some time and I believe it is important that you are aware of the situation.

I am writing to you regarding the matter of [Topic]. I have been thinking about this for some time and I believe it is important that you are aware of the situation.

I am writing to you regarding the matter of [Topic]. I have been thinking about this for some time and I believe it is important that you are aware of the situation.

החתיבות המדינות החברות מותנית אם כן בשני תנאים ברורים,

(1) שההחלטה decision של מועבי"ט

(2) שההחלטה decision תהיה in accordance with the present Charter

(ד) לפי פרק 6 של מגילת האו"ם מועצה הבטחון רשאית אך ורק to recommend

- 1) appropriate procedures or methods of adjustment (art. 36).
- 2) such terms of settlement as it may consider appropriate. (art. 37)

אין למועבי"ט הזכות to decide וכל גמיון לפרש החלטות מועבי"ט decisions יהיה בניגוד למגילת האו"ם ולא

in accordance with the present Charter.

(ה) יש להוסיף שמועצת הבטחון אינה בית משפט. הקביעה על ידה שאמנה ג'נבה הרביעית חלה על השטחים המוחזקים ועל ירושלים או ההכרזה מצידה שכל צעדיה של ישראל הסותרים אמנה ג'נבה זו הינם בטלים אינן בגדר פסק דין מחייב. יש להן כמובן ערך מדיני, בעיקר כאשר אח"ב תומכת בהן, אך הדבר אינו מוריד מזכותה של ישראל לא לראות את עצמה מחוייבת על ידי החלטות מועבי"ט שמזכיר זה דן בהן.

7
(ו) לעומת זאת יש לוודא שבמסגרת פרק/של המגילה יש למועבי"ט הזכות לנקוט בצעדים (measures) to maintain or restore international peace and security.

צעדים אלה יכולים להיות ללא שימוש בכוח צבאי (סנקציות) או אם שימוש בכוח צבאי. לא מדובר בצורה ברורה בזכות מועבי"ט לקבוע terms of settlement

וקיימת דוקטרינה השוללת ממועצת הבטחון הזכות לכפות פתרון מדיני. עם זאת נראה שזכות מועבי"ט להפעיל אמצעי לחץ מובהקים נוחנה לה למעשה האפשרות להכתיב פתרון.

מכל מקום החלטות מועבי"ט בעניין ירושלים לא נתקבלו אף פעם במסגרת פרק 7 של המגילה ולכן אין להתייחס לאפשרות כזו.

הנאמר לעיל בא אך ורק למען הסבר פנימי.

בברכה,

י.י.
עמילא א. גר

... in the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...

... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...

... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...

... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...

...
...
...

ה'תשל"ו (4) 17 נובמבר 1976
ביתן 300
המזרחי

UNITED NATIONS
SECURITY
COUNCIL

Distr.
GENERAL

S/12233
17 November 1976

ORIGINAL: ENGLISH

NOTE BY THE PRESIDENT OF THE SECURITY COUNCIL

At its 1969th meeting, held on 11 November 1976, the Security Council continued its consideration of the situation in the occupied Arab territories, discussion of which had been requested by the Permanent Representative of Egypt to the United Nations in a letter dated 20 October 1976 (S/12218). At that meeting, the President of the Security Council read the following statement, on which the members of the Council had agreed:

"As a result of consultations over which I presided with all members of the Council, I am authorized as President to make the following statement on behalf of the Council.

'Following the request submitted by Egypt on 20 October 1976, the Security Council held four meetings between 1 November and 11 November 1976 to consider the situation in the occupied Arab territories, with the participation of the representative of the Palestine Liberation Organization. After consulting all the members, the President of the Council states that the Council has agreed on the following:

'(1) To express its grave anxiety and concern over the present serious situation in the occupied Arab territories as a result of continued Israeli occupation;

'(2) Reaffirmation of its call upon the Government of Israel to ensure the safety, welfare and security of the inhabitants of the territories and to facilitate the return of those inhabitants who have fled the areas since the outbreak of hostilities;

'(3) Its reaffirmation that the Fourth Geneva Convention relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War is applicable to the Arab territories occupied by Israel since 1967. Therefore, the occupying Power is called upon once again to comply strictly with the provisions of that Convention and to refrain from any measure that violates them. In this regard the measures taken by Israel in the occupied Arab territories that alter their demographic composition or geographical nature and particularly the establishment of settlements are accordingly strongly deplored. Such measures which have no legal validity and cannot prejudice the outcome of the search for the establishment of peace constitute an obstacle to peace;

'(4) It considers once more that all legislative and administrative measures and actions taken by Israel, including expropriation of land and properties thereon and the transfer of populations which tend to change the legal status of Jerusalem, are invalid and cannot change that status, and urgently calls upon Israel once more to rescind all such measures already taken and to desist forthwith from taking any further action which tends to change the status of Jerusalem. In this connexion the Council deplores the failure of Israel to show any regard for Security Council resolutions 237 (1967) of 14 June 1967, 252 (1968) of 21 May 1968 and 298 (1971) of 25 September 1971 and General Assembly resolutions 2253 (ES-V) and 2254 (ES-V) of 4 and 14 July 1967;

'(5) Its recognition that any act of profanation of the Holy Places, religious buildings and sites or any encouragement of, or connivance at, any such act may seriously endanger international peace and security.

'The Council decides to keep the situation under constant attention with a view to meeting again should circumstances require.'"

UNITED NATIONS
SECURITY
COUNCIL

Distr.
GENERAL

S/RES/298 (1971)
25 September 1971

RESOLUTION 298 (1971)

Adopted by the Security Council at its 1582nd meeting,
on 25 September 1971

The Security Council,

Recalling its resolutions 252 (1968) and 267 (1969) and the earlier General Assembly resolutions 2253 (ES-V) and 2254 (ES-V) of July 1967 concerning measures and actions by Israel designed to change the status of the Israeli-occupied section of Jerusalem,

Having considered the letter of the Permanent Representative of Jordan on the situation in Jerusalem (S/10313) and the reports of the Secretary-General (S/8052, S/8146, S/9149 and Add.1, S/9537 and S/10124 and Add.1 and 2), and having heard the statements of the parties concerned on the question,

Reaffirming the principle that acquisition of territory by military conquest is inadmissible,

Noting with concern the non-compliance by Israel with the above-mentioned resolutions,

Noting with concern further that since the adoption of the above-mentioned resolutions Israel has taken further measures designed to change the status and character of the occupied section of Jerusalem,

1. Reaffirms Security Council resolutions 252 (1968) and 267 (1969);
2. Deplores the failure of Israel to respect the previous resolutions adopted by the United Nations concerning measures and actions by Israel purporting to affect the status of the city of Jerusalem;
3. Confirms in the clearest possible terms that all legislative and administrative actions taken by Israel to change the status of the city of Jerusalem including expropriation of land and properties, transfer of populations

S/RES/298
English
Page 2

and leg
invalid

4.
and to
purport

of the
and las

5.
of the
includi

appropri
resolut

The res

In fav
(14)

Against

Abst

and legislation aimed at the incorporation of the occupied section are totally invalid and cannot change that status;

4. Urgently calls upon Israel to rescind all previous measures and actions and to take no further steps in the occupied section of Jerusalem which may purport to change the status of the City, or which would prejudice the rights of the inhabitants and the interests of the international community, or a just and lasting peace;

5. Requests the Secretary-General, in consultation with the President of the Security Council and using such instrumentalities as he may choose, including a representative or a mission, to report to the Security Council as appropriate and in any event within 60 days on the implementation of this resolution.

The resolution was adopted as follows:

In favour : Argentina, Belgium, Burundi, China (Taiwan), France, Italy, Japan,
(14) Nicaragua, Poland, Sierra Leone, Somalia, USSR, UK, USA.

Against : None

Abstaining : Syrian Arab Republic.
(1)

struction

The Security Council,

meeting

Recalling its Resolution 252 (1968) of 21 May 1968 and the earlier General Assembly Resolutions 2253 (ES-V) and 2254 (ES-V) of 4 and 14 July 1967, respectively, concerning measures and actions by Israel affecting the status of the City of Jerusalem,

Having heard the statements of the parties concerned on the question,

Noting that since the adoption of the above-mentioned Resolutions Israel has taken further measures tending to change the status of the City of Jerusalem,

Reaffirming the established principle that acquisition of territory by military conquest is inadmissible,

1. Reaffirms its Resolution 252 (1968);
2. Deplores the failure of Israel to show any regard for the Resolutions of the General Assembly and the Security Council mentioned above;
3. Censures in the strongest terms all measures taken to change the status of the City of Jerusalem;
4. Confirms that all legislative and administrative measures and actions taken by Israel which purport to alter the status of Jerusalem, including expropriation of land and properties thereon, are invalid and cannot change that status;
5. Urgently calls once more upon Israel to rescind forthwith all measures taken by it which may tend to change the status of the City of Jerusalem, and in future to refrain from all actions likely to have such an effect;
6. Requests Israel to inform the Security Council without any further delay of its intentions with regard to the implementation of the provisions of the present Resolution;
7. Determines that, in the event of a negative response or no response from Israel, the Security Council shall reconvene without delay to consider what further action should be taken in this matter;
8. Requests the Secretary-General to report to the Security Council on the implementation of the present Resolution.

Adopted unanimously at the 1485th meeting

270 (1969) of 26 August 1969

The Security Council,

Having considered the agenda contained in document S/Agenda/1498/Rev.1,

Security Council

- 33 -

252 (1968) of 21 May 1968

The Security Council,

Recalling General Assembly Resolutions 2253 (ES-V) of 4 July 1967 and 2254 (ES-V) of 14 July 1967,

Having considered the letter of the Permanent Representative of Jordan on the situation in Jerusalem (S/8560) and the report of the Secretary-General (S/8146),

Having heard the statements made before the Council,

Noting that since the adoption of the above-mentioned Resolutions Israel has taken further measures and actions in contravention of those Resolutions,

Bearing in mind the need to work for a just and lasting peace,

Reaffirming that acquisition of territory by military conquest is inadmissible,

1. Deplores the failure of Israel to comply with the General Assembly Resolutions mentioned above;

2. Considers that all legislative and administrative measures and actions taken by Israel, including expropriation of land and properties thereon, which tend to change the legal status of Jerusalem are invalid and cannot change that status;

3. Urgently calls upon Israel to rescind all such measures already taken and to desist forthwith from taking any further action which tends to change the status of Jerusalem;

4. Requests the Secretary-General to report to the Security Council on the implementation of the present Resolution.

Adopted at the 1426th meeting by 13 votes to none, with 2 abstentions (Canada and United States of America).

256 (1968) of 16 August 1968

The Security Council,

Having heard the statements of the representatives of Jordan and Israel,

1/3/76

הנדון : מה מבינה ישראל במושג של "סיום מצב המלחמה"

אחר בדיקת הנושא, נראה לי שהסכם על "סיום מצב המלחמה" חייב לכלול את ביטולם של כל המעשים המתבצעים כיום על-ידי מדינות ערב נגדנו. אין הסכם זה מתייחס לכינון מלא של יחסי שלום תקינים.

בנייר נפרד העליתי נקודות שכלולות בדרך כלל בהסכם שלום, ואינן כלולות בהסכם המוצע כאן. ניתן לציין שבין ההבדלים העיקריים הקיימים בין הסכם על "סיום מצב מלחמה" ו-הסכם שלום :

(א) להסכמי שלום דוגמאות לרב ולמושג "הסכם שלום" משמעות מיוחדת ומוגדרת במשפט הבינלאומי. (ואין זה משנה אם הופרו הסכמי שלום או לאו - כפי שהופרו הסכמי שביתת-נשק וכו'). לעומת זאת : הסכם על "סיום מצב המלחמה" נחתם בדרך כלל כשקיים שלום למעשה, אך כאשר מסיבות חוקתיות - ותביעות טריטוריאליזם מוגדרות אין אחד הצדדים להסכם מוכן לותר סופית על תביעותיו הטריטוריאליזם או שהנן מקווה לשינוי מבנה המדינה (לדוגמא : הסכם על סיום מצב המלחמה בין בריה"מ ליפאן מה-16/10/56 - כשתביעת יפאן להחזרת השטחים שבידי בריה"מ שרירה וקיימת - והסכם רפ"ג-פולין מה-7/12/70 - כשטרם נפתרה בעית ברלין כאשר גרמניה איננה רוצה לותר על תקותה לאיחוד גרמניה מחדש).

(ב) בעוד אשר אם צד להסכם שלום טוען שהצד השני הפר התחייבות כלשהי הכלולה בהסכם - נטל ההוכחה שהצד שננטק אינו מפר את הסכם השלום הוא על אותו צד שהפר את ההסכם בעוד אשר אם קיים רק הסכם על "סיום מצב המלחמה" הוא על אותו צד שטוען שהיתה הפרה. לדוגמא : אם בין שתי מדינות יש הסכם על סיום מצב המלחמה ואחד הצדדים נוהג במישור הכלכלי בצורה הפוגעת באופן רציני בכלכלת הצד השני - הרי שנטל ההוכחה שהמעשה הוא בניגוד להסכם, הוא על הצד שטוען שהיתה הפרה כנ"ל, בעוד אשר אם קיים הסכם שלום, ומתבצעת הפרה של הסכם שלום - הרי שהצד שבצע אותו צעד חייב להוכיח שהצד אמנם מותר ע"פ הסכם השלום.

(ג) נכון שיש דוגמאות לרב על-פיהן נכללו סעיפים בהסכמי שלום כשנקבע גורלו של איזור מסויים - ייקבע בדרך מסויימת (משאל עם, מו"מ וכו') אין, לפי מיטב ידיעתי, שום הסכם שלום בין מדינות אשר בו נאמר במפורש שכל גבולותיה של מדינה זו או אחרת ייקבעו בשלב מאוחר יותר.

הצדדים מסכימים על סיום מצב המלחמה בין המדינות מיום חתימת ההסכם. במסגרת ההסכם זה הם מתחייבים בין היתר על :

- (1) ביטול הדדי של כל התביעות (פרט לתביעות טריטוריאליות), כספיות וכו'.
- (2) הכרה הדדית.
- (3) ביטול החברות בכל ברית צבאית או ארגון המטיל או אשר עלול להטיל חובות שוטרים את ההסכם בין ישראל והמדינה הערבית. כן מתחייבים הצדדים לא להצטרף לברית כזו בעתיד.
- (4) איסור חניית כוחות צבא זרים סדירים או בלתי-סדירים, בשטח המדינה.
- (5) איסור מתן סיוע ישיר או עקיף לפעולות טרור במדינות אחרות - נגד הצד השני.
- (6) הצדדים מתחייבים למנוע ארגון או תכנון פעילות עויינת כלשהיא משטחם נגד הצד השני. התחייבות זו חלה גם על המנגנון של כל צד הפועל מחוץ לגבולות המדינה.
- (7) איסור מתן מקלט למתכנני או מבצעי פעולות טרור נגד הצד השני.
- (8) איסור פעולות טרור או פעולות עויינות כלשהן נגד מוסדות יהודיים או פרו-ישראלים בעולם.
- (9) איסור מתן עזרה צבאית כלשהיא בכוחות סדירים או בלתי-סדירים לכל מדינה הנמצאת במצב מלחמה עם ישראל.
- (10) כל שטח שיפונה על-ידי ישראל יפורז פירוז מוחלט ויהיה איסור מוחלט להקים ביצורים באיזורים מפורזים או להכניס כוחות או ציוד צבא .
- (11) מצרים, סוריה וירדן מתחייבות לכבד את פירוזם המלא של השטחים המוחזרים על-ידי ישראל. הסדר מיוחד באשר למעמד של שטחים אלה - ייחתם בנפרד.

- (12) הפיקוח על האזור המפורז ייעשה או באמצעות כח החרום או על-ידי פטרולים משותפים של הצדדים.
- (13) הקמת כח או"ם ללא הגבלת זמן.
- (14) מימון כוח האו"ם מתרומות המדינות החברות (בכדי למנוע תלות בהחלטות העצרת הכללית באשר למימון כח זה).
- (15) הצדדים מתחייבים שלא לדרוש ולא לגרום בכל דרך שהיא להוצאת הכוח, פרט אם יוסכם אחרת בין הצדדים.
- (16) הצדדים מתחייבים שלא לפגוע בחופש הפעולה של כוחות האו"ם, וכן לכבד את חסינותם של כוחות אלו, וכן את מעמדו המיוחד של השטח אשר בו פועלים כוחות אלו.
- (17) הצדדים מתחייבים לכבד את איזורי דילול והגבלת הכוחות כפי שהם קיימים כיום.
- (18) הצדדים מתחייבים לכבד את גבולותיו הנוכחיים של הצד השני, שלימותו הטריטוריאלית ועצמאותו המדינית.
- (19) מוסכם על חופש שיט לאוניות בדגל ישראל או בבעלות ישראלית, וכן למטענים ישראלים בתעלת סואץ. התחייבות זו חלה גם באשר לחופש המעבר של אזרחים ישראלים : ישראל תהנה משוויון מוחלט עם כל יתר מדינות העולם באשר לחופש המעבר בתעלה, לרבות קבלת שירותי נמל וכל שירות אחר.
- (20) מצרים מתחייבת שלא לפגוע בחופש המעבר של אוניות ומטענים לישראל או הבאים מישראל. חופש המעבר יהיה לכל כלי שיט ומטען ללא כל הגבלה שהיא.
- (21) חופש שיט לאניות הצד השני במימיו הטריטוריאליים.
- (22) מטוסי כל חברות התעופה יורשו לנחות בשדות-התעופה של הצדדים באותו מסע. (אין הכללת זכויות טייס לחברות הלאומיות של הצדדים).
- (23) אניות הצדדים יוכלו לפקוד באותו מסע נמלים ישראלי ונמלי המדינה הערבית עמה נחתם ההסכם.
- (24) מבלי לפגוע בכלליות ההתחייבות הכלולה לעיל, כל צד מתחייב שלא לפגוע בחופש המעבר של אזרחי הצד השני הנמצאים במעבר בשטח ריבוני, בכל שיט או בכלי טייס כלשהו הנמצא בשטח הצד השני.

- (25) הצדדים יאפשרו לכלי שיט וכלי טייס להגיע לשטחם גם אפ פקדו נמל או שדה-תעופה של הצד השני במהלך נסיעתם.
- (26) חופש המעבר המוקנה לצדדים ע"פ ס' 25 - יחול על כל אדם או חפץ הנמ-צאים בכלי שיט או כלי טייס (יש לשקול אם לכלול מעבר מכוניות).
- (27) הצדדים מתחייבים שלא לנקוט בכל פעולה צבאית שהיא הפוגעת או העלולה לפגוע בחופש המעבר הימי, השיט בנתיבי מים בינלאומיים כלשהם, לרבות הים-התיכון, תעלת-סואץ, ים-סוף, מפרץ-סואץ, מפרץ אילת, מיצרי-טיראן ויובל, מיצרי באב-אל-מאנדב וכל תחום ימי שהוא. התחייבות זו חלה גם על נתיבי הטיס שמעל נתיבי הים. אין בהכללת סעיף זה משום פגיעה או המעטה מהעקרון של חופש הימים המקובל במשפט הבינלאומי.
- (28) הצדדים יימנעו מכל פעילות שנועדה לפגוע באינטרסים הכלכליים של הצד השני, וכן יבטלו חברותם בועדת החרם.
- (29) הצדדים יימנעו מכל פעילות מדינית עויינת נגד הצד השני בכל ארגון בינלאומי או פרטי, ובין היתר : לא יגישו הצעות ולא יתמכו בהחלטות או הצעות כלשהן נגד הצד השני או נגד הלאום, הדת, או העקרונות עליהם מושתת קיומו הלאומי של הצד השני.
- (30) הצדדים לא יפעילו לחצים על מדינה כלשהי לכל תקיים קשרים דיפלומטיים, קונסולריים, כלכליים, תרבותיים וכו' - עם הצד השני.
- (31) הצדדים מתחייבים לאסור ניהול תעמולה עויינת לצד השני באמצעי התקשורת הממלכתיים וכן מתחייב כל צד לנקוט בכל הצעדים הדרושים בכדי שכלי התקשורת הלא-ממשלתיים יימנעו מפרסום תעמולה עויינת לצד השני ולאידיאולוגיה הלאומית שלו (הציונות).
- (32) הצדדים מתחייבים שלא לפגוע באופן ישיר או בלתי-ישיר בכל דרך שהיא, לרבות בדרכים מדיניות בקשרי החוץ של הצד השני, קשרים מדיניים, קונסולריים, קשרי תעופה, שיט, דואר, מסחר ותקשורת.
- (33) הצדדים מתחייבים לאפשר השתתפותם של אזרחי הצד השני בכנסים בינלאומיים ובכנסים איזוריים המאורגנים על-ידי האו"ם, הסוכנויות המיוחדות של האו"ם וכל ארגון בינלאומי שהוא, בין אם מארגן הכנס הוא בינלאומי או לאו.
- (34) הצדדים מתחייבים לשתף פעולה ביניהם בכל פעילות המאורגנת על-ידי מוסדות בינלאומיים או כלליים, ואשר נועדו לפתח את האזור או למנוע פגעי טבע, מגפות וכדומה.

- (35) הצדדים מתחייבים לבטל כל הסתייגות לכל אמנה בי"ל הנועדה למנוע כיבוד הסכמים בי"ל כלפי הצד השני. כל צד יבטל כל חקיקה פנימית או תקנה אדמי-ניסטרטיבית שנועדה ליישם הסתייגות כלשהי במשפט הפנימי.
- (36) במידה וקיימת סתירה כלשהיא בין התחייבות הנובע מההסכם לביום מצב המלחמה וכל התחייבות הנובעת מהסכם בינלאומי או מהחלטות גוף כלשהוא שאחד הצדדים חברים בו, הרי שעדיפה ההתחייבות הנובעת מההסכם. סיום המלחמה.
- (37) במידה וההסכם על סיום מצב המלחמה עומד בסתירה לשהיא לחוק, תקנה או צו פנימי כלשהוא, ההסכם על סיום מצב המלחמה - עדיף.
- (38) הצדדים יתחייבו לבטל כל הוראת חוק פנימי העומדת בסתירה להסכם על סיום המלחמה. צעד זה יינקט תוך ששה חדשים או אחרת מן הסכם.
- (39) כל צד מתחייב לבטל כל חקיקה פנימית שנועדה להפלות לרעה חברות או אנשים המקיימים קשרים עם הצד השני.
- (40) הצדדים מבטלים באופן הדדי כל תביעות לפיצויים על נזקי מלחמה לרבות נזקים או הפסדי רווח שנגרמו כתוצאה ממלחמות שהתחוללו באזור מאז שנת 1948.
- (41) הצדדים מתחייבים להחיל התחייבויות הסכם זה על כל תאגיד או פרט הנמצא בשטחם.
- (42) הסכם זה יהיה בתוקף כל עוד לא נחתם הסכם חדש במקומו.

נ ב ר כ ה ,
ד"ר מאיר רוזן
היועץ המשפטי למשה"ח

י"ג בשבט תשל"ז
1 בפברואר 1977

סודי ביותר
לנמענים בלבד

אל : שר החוץ

העתק: המנכ"ל

מאח : עמיאל א. נג'ר

לקראת ועידת ג'נבה

עבודה הצוות מתקדמת. עם זאת, אין מדובר כאן בתרגיל אקדמי אלא בחכנון מדיני חכסיסי והסברתי המיועד לשרת מגמות מדיניות. יש השלכה מחמדת של המאורעות בשטח ושל המגעים והלחצים המדיניים על הכוונה הפעולה. התמונה אינה סטטית.

משום כך ראיתי לנכון, כמעין הקדמה לעבודה שהסלח על הצוות שעלי לרכז, להביע מספר הערות שהן בגדר הערכת מצב והבחנת נקודת המוצא.

(א) קיימת אופנה מדינית והסברית בפוצה לא מעט, לפיה ישנן בתקופה הנוכחית אפשרויות של הסדר כולל ובר-קיימא באזורנו. לפי אופנה זו, מדינות ערב מוכנות למעשה להשלים עם קיומה של מדינת ישראל ואף להניע אש"ף ללכת באותה הדרך. דרוש רק שישראל תיסוג לגבולות יוני 1967, שתקום מדינה פלסטינית בגדה ובעזה ושיוגדר משטר מיוחד לירושלים. נכון אמנם שלא יקום שלום מלא אלא הפסקה או סיום המלחמה, אבל בעזרת הזמן היא תהפך לשלום אמתי.

במסגרת אותה האופנה המחשבתית נאמר שאם לא תהיה התקדמות נוספת וקרובה לקראת הסדר (קריא נסיגה ישראלית משטחים ומההנגדוה לאש"ף) אזי תהיה סכנה של התפוצצות העלולה לפגוע בשלום האזור ואולי העולם.

החוקטרינה שתוארה לעיל אינה פרי של הערכתה ושל יוזמתה של ישראל והיא מעין מסך עשן המקשה להבחין בתמורות בשטח.

(ב) לפי החלטת 338 המומ' בין הצדדים הנוגעים בדבר, המכונה היום בשם ועידת ג'נבה, מיועד להוביל ל"שלום צודק ובר-קיימא ממז"ח".

למעשה שלושת ההסכמים שחתמנו עם מצרים וסוריה במסגרת ועידת ג'נבה היו רק הסכמי ביניים

מה-1.9.75 בין ישראל לבין

Memorandum of agreement כ-

אח"ב נאמר בסעיפים 6 ו-13 כדלהלן:

THE
OFFICE OF THE
ATTORNEY GENERAL
STATE OF NEW YORK
ALBANY, N. Y.
JANUARY 1, 1907

REPORT OF THE

COMMISSIONER OF THE
LAND OFFICE
FOR THE YEAR 1906

ALBANY, N. Y.:
JANUARY 1, 1907

THE
OFFICE OF THE
ATTORNEY GENERAL
STATE OF NEW YORK
ALBANY, N. Y.
JANUARY 1, 1907

THE
OFFICE OF THE
ATTORNEY GENERAL
STATE OF NEW YORK
ALBANY, N. Y.
JANUARY 1, 1907

THE
OFFICE OF THE
ATTORNEY GENERAL
STATE OF NEW YORK
ALBANY, N. Y.
JANUARY 1, 1907

THE
OFFICE OF THE
ATTORNEY GENERAL
STATE OF NEW YORK
ALBANY, N. Y.
JANUARY 1, 1907

THE
OFFICE OF THE
ATTORNEY GENERAL
STATE OF NEW YORK
ALBANY, N. Y.
JANUARY 1, 1907

THE
OFFICE OF THE
ATTORNEY GENERAL
STATE OF NEW YORK
ALBANY, N. Y.
JANUARY 1, 1907

6. The United States Government agrees with Israel that the next agreement with Egypt should be a final peace agreement.

13. The United States Government shares the Israel position that under existing political circumstances negotiations with Jordan will be directed toward an over-all peace settlement.

עם זאת ולפי החלטת הממשלה מה-23 בפברואר 1976 נוצר מצב שונה מזה שהוגדר בסעיפים 6 ו-13 הנ"ל.

ממשלת ישראל הביעה נכונותה לבדוק, באמצעות אה"ב, האפשרות של מו"מ גם בדבר הסכם לביטול מצב המלחמה ולא רק בדבר הסדר שלום כולל וטופי.

מכאן שהשאלה מה היא מהות ביטול מצב המלחמה הופיעה כשלב ביניים לפני השאלה מה היא מהות השלום.

החייחסי כאן להחלטתה הרשמית של הממשלה ולא להצהרות וגירסות שונות שהושמעו, ומהן ניתן היה להסיק שממשלת ישראל מוכנה ומעוניינת בכנוס ועידת ג'נבה ולכלל הסכמים נוספים העשויים להוות צעד לקראת השלום.

ג) מה הוא המצב באזור ומה הן האפשרויות הקיימות? נחלק את החשובות לארבעה פרקים:

(1) האם אמנם בוערת בעיה הפלסטינים והאם היא בשלה לפתרון?

(2) בעיה מרכזית באזורנו היא התחרות בין מצרים לבין סוריה ומקומה של סעודיה בנדרון.

(3) החזיתות המדיניות הדורשות ערנותנו המיוחדת הן החזית הסורית והחזית המצרית.

(4) מה יכולה להיות דרכה של ישראל בקונפליקטורה המטובכת הנוכחית.

(1) האם אמנם בוערת הבעיה הפלסטינית והאם היא בשלה לפתרון?

באשר למלך חוסיין נראה שהוא מהסס וחושש פן שחרור הגדה ועזה, אם וכאשר יהיה, יחווה חתת הסמל של אש"ף. אם כן, יהיה בכך איום ליציבות ירדן ואף לבית המלוכה עצמו. מסוכנת גם בשבילו השתלטות סוריה על ההנהגה הפלסטינית. השפעה מצרית מדאיגה הרבה פחות בגלל ריחוקה מהמקום. ההתנגדות של ישראל לאש"ף והקשרים המיוחדים בין ירדן לבין השטחים כשהם בשליטתנו, מהווים עבור חוסיין הרע במיעוטו בתנאי שיווצרו בהחמדה תנאים שיבודדו את חושבי הגדה לראות בו ולא באש"ף או בסוריה המוקד לעתידם הערבי.

אסד שהשתלט על לבנון ושואף להשתלטות סוריה על ירדן ועל פלסטין, עסוק בביסוס נצחוננו האחרון. הוא אינו מעוניין שתקום מדינה פלסטינית בראשות אש"ף אם השפעתו עליה לא תהיה מובטחת, דבר שהינו בספק היום, מיד אחרי שפיכות הדמים בלבנון וכשהוא שולט ביד חזקה על הפלסטינים בלבנון.

אשרון 23.4.76

1. The following information was obtained from the records of the Department of the Interior, Bureau of Land Management, regarding the land owned by the United States in the State of California.

2. The total area of land owned by the United States in the State of California is approximately 100,000,000 acres.

3. The land is owned by the United States in several different ways, including:

a. Land owned by the United States in fee simple.

b. Land owned by the United States in trust for the benefit of the people of the State of California.

c. Land owned by the United States in trust for the benefit of the people of the State of California, and for the benefit of the people of the State of California.

4. The land is owned by the United States in several different ways, including:

a. Land owned by the United States in fee simple.

b. Land owned by the United States in trust for the benefit of the people of the State of California.

c. Land owned by the United States in trust for the benefit of the people of the State of California, and for the benefit of the people of the State of California.

5. The land is owned by the United States in several different ways, including:

a. Land owned by the United States in fee simple.

b. Land owned by the United States in trust for the benefit of the people of the State of California.

c. Land owned by the United States in trust for the benefit of the people of the State of California, and for the benefit of the people of the State of California.

6. The land is owned by the United States in several different ways, including:

a. Land owned by the United States in fee simple.

b. Land owned by the United States in trust for the benefit of the people of the State of California.

c. Land owned by the United States in trust for the benefit of the people of the State of California, and for the benefit of the people of the State of California.

7. The land is owned by the United States in several different ways, including:

a. Land owned by the United States in fee simple.

b. Land owned by the United States in trust for the benefit of the people of the State of California.

c. Land owned by the United States in trust for the benefit of the people of the State of California, and for the benefit of the people of the State of California.

לא רק מטעמי יוקרה שואף הממשל המצרי לשחרור חצי האי סיני, ומטעמי התחרות עם סוריה שואפת מצרים לבריה עם אש"ף שתבטיח השפעה עליו ושחאפשר לה גם אחיזה על ירדן. גם משום כך ולאור המאורעות בלבנון לא הפסיקה מצרים, אף לרגע ולמרות הסכם ה-1.9.75 עם ישראל, את מאבקה המדיני בגדה, ובמרכזו תפיסה מדינית נלהבת באש"ף, ומאידך פעלה במרוצת הזמן לחיזוק קשריה עם חוסיין.

עוד כה שליטה ישראל בגדה מנעה התמודדות בין-ערבית בשטח, וכעת כל אחת ממצרים, ירדן וסוריה מהחזרה במלאכת יצירת הנהגה פלסטינית נוחה לה. בכך חשיבותה של הועידה הפלסטינית שתתכנס בקהיר בפברואר או במרס.

חשוב להעיר שמצרים, ירדן וסוריה וכמובן סעודיה חייבו למעשה קיצוץ כנפיו של אש"ף שעשה הטעות החמורה ליצור הרושם, לא פעם מוצדק, שהינו מהווה איום על המשטרים הקיימים במדינות ערב.

אולי ישנה כאן הבעיה העיקרית.

מה היא בעיני כל אחת ואחת מהמדינות הערביות השיטה הטובה ביותר לנטרל את אש"ף מחד ולנצלו מאידך לקידום מגמותיה היא?

מדינה פלסטינית או המשך המצב הקיים?

אינני חושב שנפלה ההכרעה הסופית בנדון, או שחיפול בקרוב, ומכאן הערפל המסובב בעיה השתתפות אש"ף בועידת ג'נבה.

(2) בעיה מרכזית באזורנו היא התחרות בין מצרים לבין סוריה ומקומה של סעודיה בנדון.

מבלי להפליג בנתוח היסטורי רחב, חיוני לשמור למול עינינו שהבעיה המרכזית באזורנו היא שהמדינות הערביות המאוכלסות והמהורבחות יותר, כלומר מצרים וסוריה, חסרות אוצרות טבע, בעוד שהמדינות הערביות הלא-מאוכלסות כגון סעודיה והנסיכויות, עשירות בנפט. היוצא מהכלל היחיד היא עיראק.

יש לזכור שב 1957/8 מצרים וסוריה כרתו ברית ואף איחוד בתקווה להשתלט על עיראק. הנסיון נכשל, והאיחוד התפרק.

גם בחקופה שקדמה למלחמת ששת הימים ניסה נאסר, בהתערבותו במלחמת חימן, להגיע עד לסעודיה ונכשל.

היום סוריה הצליחה לסכל המזימות של עיראק, אש"ף והשמאל הלבנוני. היא השתלטה על לבנון, ושואפת להשתלט על ירדן ופלסטין ובוודאי להתקשר עם סעודיה. בכך היא תעקוף את עיראק ותהפוך למדינה חשובה פי כמה ממצרים.

מצרים לא חשב בחיבוק ידים מול אפשרות כזו.

הממשל הסעודי מצדו, המעוניין בראש וראשונה ביציבותו הוא, ומשום כך בהרגעת המריבות הבין-ערביות, מוכן כנראה למצוא דרכים ליחסים פחות או יותר מקבילים עם מצרים וסוריה גם יחד, זאת תוך הגנה מובנת על כתרו של חוסיין.

(3) החזיתות המדיניות הדורשות ערנותנו המיוחדת הן החזית הסורית והחזית המצרית.

הסכנות של הפיכת גבולנו עם לבנון לחזית צבאית נוספת ידועות. אילו היה בכוחה של סוריה לפלוש בגליל וליצור קשר ישיר עם הגדה היא הייתה עושה זאת מחר.

אבל אין לה כוח כזה, מה גם שהיא תישאר בודדה במאבקה.

אין אם כן ענין סורי להביא להתלקחות רצינית בחזית לבנון.

המשחק הטכני הנוכחי הינו למי שעה פסיכולוגי, הסברתי ותכסיסי, והביקורים של וולדהיים ושל מזכיר המדינה מהווים אף הם גורם בו. סוריה זקוקה גם לזמן וגם לשמירה על חומש פעולה. היא יכולה להיות מעונינת בסדורים זמניים מסוימים אהנו אך לא יותר.

בעיה לוחצת יותר היא בעיה מצרית.

הידוק הקשר בין סעודיה לבין מצרים בחסותה של אה"ב, שהוא הצלחתו העיקרית של קיסינג'ר, ממשיך להיות גורם מדיני מרכזי באזורנו.

הסכם 1.9.75 סיפק למצרים שני יתרונות חשובים ביותר ההולמים באופן מוחלט האינטרסים של אה"ב ושל סעודיה והם:

- משאבים כלכליים אדירים: העלת סואץ ושדות הנפט;

- ארגון הבטחת השקט בגבולה עם ישראל המאפשרת התארגנותו מחדש של הצבא המצרי לאחר ניתוקו מהמקורות הסובייטיים.

הדבר לא הספיק וכעת קיימת האפשרות שאה"ב, בתאום עם סעודיה, ולאור המאורעות הפנימיים במצרים, תרצה בראש ובראשונה לחזק מעמדו של סאדאת. ייתכן ונתבקש לשקול האפשרות של מחווה מיוחדת לקראת משימה זו.

(4) מה יכולה להיות דרכה של ישראל בקונדיטורה המסובכת הנוכחית.

מטבעה, עמדתנו התכסיסית אינה יכולה להיות קבועה מראש מהמהלך הראשון ועד למהלך האחרון.

במהלך הראשון נראים הדברים הבאים:

(א) אנו ביקשנו ממדינות ערב להתייחס לאפשרות של חתימת הסכם בדבר ביטול מצב המלחמה. טרם נענינו. כוונות מדינות ערב לא ברורות לנו והמצב באזור נראה לנו מעורפל מאד.

(ב) בגבול לבנון אין לנו חילוקי דעות עם הלבנונים אלא עם סוריה לגבי הנועוה צבאה בקרבת הגבול אהנו. אנו מוכנים לדון עם סוריה על הסדרים קבועים בנוגע לחזית הצפונית.

(ג) למרות הרעש שמוקם מסביבה, בעית הפלסטינים אינה בוערת ומדינות ערב עצמן, למרות הצהרותיהן, חלוקות לגבי הגישה הרצויה לבעיה. בינחיים ישראל מצידה וירדן מצידה, אשר בגבולותיהן נמצאים רוב רובם של הפלסטינים, דואגות למצבם הכלכלי והחברתי השפיר.

THE HISTORY OF THE UNITED STATES OF AMERICA
FROM 1776 TO 1876

The first part of the book is devoted to the history of the United States from 1776 to 1800. It covers the American Revolution, the early years of the Republic, and the expansion of the United States.

The second part of the book is devoted to the history of the United States from 1800 to 1850. It covers the early years of the 19th century, the expansion of the United States, and the development of the American economy.

The third part of the book is devoted to the history of the United States from 1850 to 1876. It covers the Civil War, Reconstruction, and the late 19th century.

The book is written in a clear and concise style, and it is suitable for students of American history. It is a valuable source of information on the history of the United States, and it is a must-read for anyone interested in the subject.

The book is written by a leading authority on the history of the United States.

The book is a classic work of American history, and it is a must-read for anyone interested in the subject.

The book is a valuable source of information on the history of the United States, and it is a must-read for anyone interested in the subject.

The book is written in a clear and concise style, and it is suitable for students of American history.

The book is a classic work of American history, and it is a must-read for anyone interested in the subject.

The book is a valuable source of information on the history of the United States, and it is a must-read for anyone interested in the subject.

The book is written in a clear and concise style, and it is suitable for students of American history.

The book is a classic work of American history, and it is a must-read for anyone interested in the subject.

The book is written in a clear and concise style, and it is suitable for students of American history.

The book is a classic work of American history, and it is a must-read for anyone interested in the subject.

The book is a valuable source of information on the history of the United States, and it is a must-read for anyone interested in the subject.

The book is written in a clear and concise style, and it is suitable for students of American history. It is a classic work of American history, and it is a must-read for anyone interested in the subject.

(ד) הבעיות האמיתיות של מצרים הן בעיות כלכליות ארגוניות וחברתיות. מסוכן ביותר לבחור בדרך של השגים של יוקרה על מנת להרגיע הרוחות במצרים. אם תושב הרגעה בדרך זו היא תהיה זמנית בלבד ויתעוררו שוב דרישות ולחצים חדשים וייפתח המעגל של הרפתקאות חיצוניות בו נחקל נאסר. רק עזרה כלכלית מסיבית מלווה ביעוץ טכני ממוסד היטב, יכולים להוציא את מצרים ממאוקתה. זו לא תהיה הפעם הראשונה בתולדותיה של מצרים.

(ה) יש להרחיב הדבור על ההסכם עם מצרים מספטמבר 1975 שנתן כה הרבה למצרים, ועל ההפרות המצריות הן בשטח ובעיקר במישור המדיני. לא רק שמצרים הגבירה מאבקה המדיני נגד ישראל בכל הזירות הבינלאומיות, אלא התעלמה לגמרי מהתחייבותה ששיחיה השלום עם ישראל יהיו מבוססות על החלטה מועבי'ט 338 וחו'לא. לפי לשונו הסכם 1975 הינו בחוקף עד לחתימת הסכם חדש. למעשה הוא בחוקף לכל הפחות עד ה-1.9.78. נשארים 18 חודשים בהם מצרים חייבת להוכיח במעשיה - מה שהיא לא עשתה בעבר - רצונה הכנה לכבד את הסכמיה עם ישראל. הדבר יקבע המשך הסו'מ בין שתי המדינות.

(ו) אנו חייבים להביע שוב התנגדותנו לאש"ף והשקטתנו הנחושה לגבי האמנה הפלסטינית המהווה הביטוי הקיצוני ביותר לשלילת זכות הקיום של מדינת היהודים.

(ז) אש"ף נוסד ב-1964 על ידי הליגה הערבית כמכשיר למלחמה תערבית נגד ישראל. אם מדינות ערב בוחרות היום בדרך השלום עליהן לוותר על מכשיר מלחמתי זה ולכלל הפחות להסתייג מהאמנה הפלסטינית.

מובן שהצוות של ועידת ג'נבה עובד על מהלכים מעבר למהלך הראשון הזה, וידאג להשיב לפי מיטב יכולתו על השאלות שהעמדת בפניו.

בברכה,

עמיאל א. נג'ר

1. The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work done during the year. It is a summary of the work done by the various departments and is intended to give a general impression of the work done during the year.

2. The second part of the report deals with the work done by the various departments during the year. It is a summary of the work done by the various departments and is intended to give a general impression of the work done during the year.

3. The third part of the report deals with the work done by the various departments during the year. It is a summary of the work done by the various departments and is intended to give a general impression of the work done during the year.

4. The fourth part of the report deals with the work done by the various departments during the year. It is a summary of the work done by the various departments and is intended to give a general impression of the work done during the year.

5. The fifth part of the report deals with the work done by the various departments during the year. It is a summary of the work done by the various departments and is intended to give a general impression of the work done during the year.

Yours faithfully,

John Doe

$$\frac{100000}{100000} = 1$$

מזכירות הממשלה

ירושלים, כ"ב באדר א' תשל"ו
23 בפברואר 1976

ס ו ד י

עוֹתָק מִס. 2 מִחוּץ 5 עוֹתָקִים

אל: ראש הממשלה

סגן ראש הממשלה ושר החוץ

מאת: ממלא מקום מזכיר הממשלה

הנני מתכבד להביא לתשומת לבכם החלטה מס. 462 של הממשלה
מישיבתה ביום כ"א באדר א' תשל"ו (22.2.76):

תשובה לשאלה ממשלת ארצות הברית בנושא בדיקת אפשרות

.462"

מיו"מ עם מדינות ערב על ביטול מצב המלחמה

מ: ל: ט: ה: הממשלה רוסמת לפניה את הודעת ראש הממשלה
שבדעתו להבהיר כתשובה לשאלותיה של ממשלת ארצות הברית ובמסגרת
ההחלטות הקיימות של הממשלה כדלקמן:

א. במגמה להגיע למשא-ומתן על שלום בין ישראל לשכנותיה, ממשלת ישראל חוזרת ומציעה את זימונה של ועידת-ג'נבה על בסיס החלטות 242 ו-338 ולפי מכתב הזימון הנקודר, לפני כינוסה של הוועידה, תקבע הממשלה את ההנחיות למשלחת הישראלית.

ב. בהמשך לניכונותה של ממשלת ישראל לנהל משא-ומתן על השלום עם המדינות השכנות, ובמסגרת ההחלטות הקודמות, היא נכונה לבדיקת אפשרות של משא-ומתן - באמצעות שירותיה הטובים של ארצות-הברית - גם בדבר הסכם לביטול מצב המלחמה -

המקובלת במשפט הבינלאומי. חיוני משמעות "כיסול מצב המלחמה" תהיה מוסכמת בין ישראל לארצות-הברית, על כל מוצע שהבידור והסיכום בנידון עם ממשלת ארה"ב יתקיים בזמן הקרוב ביותר.

ג. החלטה אופרטיבית בדבר פתיחת משא-ומתן עם כל אחת מהמדינות השכנות בדבר הסכם על ביטול מצב המלחמה, תתקבל כנפרד, בעתו.

ד. באם תיווצר אפשרות של פתיחת משא-ומתן, בהתאם לאמורלעיל, תקבע הממשלה את התנאים המפורטים אשר ישראל תדרוש ואת ההתחייבויות שתתיה מוכנה ליטול על עצמה בהסכם עם המדינה אשר עמה יתנהל המשא-ומתן, על ביטול מצב המלחמה."

ההחלטת הנ"ל לא ברשמה בפרוטוקול הממשלה מפאת אופיית הסודי והינה שמורה במזכירות הממשלה.

פברקה

מיכאל גיר

ועידת ג'נבה

ישראל ומזכ"ל האו"ם: הערות יסוד

(1) בענין ועידת ג'נבה אנו עדים למאמץ שיטתי של הערבים ובני בריתם לכפות את החלטות העצרת על מועצת הבטחון. תופעה זו מוצאת ביטוי בכך שכיום ובמסגרת האו"ם מתחרות שתי קונצפציות של ועידת ג'נבה, הראשונה של מועצת הבטחון והשנייה של עצרת האו"ם. (לאמיתו של דבר הרוב במועבי"ט סבור כמו הרוב בעצרת, אלא שבסכסוך בין ישראל וערב עמדות חברות מועבי"ט הקבועות מגוונות יותר ובעיקר אה"ב פועלת לפי המוסכם בינה לבין ישראל).
(2) ישראל מכירה בוועידת ג'נבה כפי שהוחלט עליה על ידי מועבי"ט ודוחה ועידת ג'נבה כפי שרוצה אותה עצרת האו"ם.

זו זכותה המלאה לפי מגילת האו"ם. יש לציין שאה"ב הצביעה יחד עם ישראל בענין זה.

(3) הופעתו של מזכ"ל האו"ם כגורם פעיל בענין ועידת ג'נבה יוצרת מן ההפרה אי-בהירות וטשטוש. הדבר נובע מעצם הגדרת המקידיו של המזכ"ל במגילת האו"ם. לפי המגילה המזכ"ל הנו ה:

"Chief administrative officer of the Organization"
(art. 98)

בנוסף לכך:
"he shall perform such other functions as are entrusted to him by these organs (the General Assembly, the Security Council, ECOSOC and the Trusteeship Council) (art. 99)

המזכ"ל הנו אם כן הסוכן הממושע של 4 המוסדות האחרים של האו"ם גם יחד.
(4) אין כל קשר ולא כל דמיון בין מעמד המזכ"ל לבין מעמדן הריבוני של חברות הארגון שהתחייבו אך ורק "להסכים לקבל ולבצע החלטות מועצת הבטחון בהתאם למגילת האו"ם". (סעיף 25).

"agree to accept and carry out the decisions of the Security Council in accordance with the present Charter."

(למרות חשיבותה לא אחטט כאן בסוגיה של זכות כל חברה בארגון לטעון שהחלטת מועבי"ט לא נחקבלה בהתאם (in accordance) למגילת האו"ם).
כאשר להחלטות העצרת הן מוגדרות במגילה כהמלצות בלבד ולא מחייבות החברות בארגון ובוודאי כאשר הצביעו נגדן.

(5) מתמור לעיל ברור שעמדתה של ישראל ועמדתו של המזכ"ל אינן זהות ואף מנוגדות. אין בכך שום פגיעה אישית במזכ"ל אלא עימות בלתי נמנע בין שני גורמים אשר זכויותיהם והתחייבויותיהם שונות, זאת לפי החוק.

(1) ועידת ג'נבה נובעת מהחלטה מועבי"ט מה-22.10.73 (338) אשר סעיפיה 2 ו-3 כדלהלן:

2. Calls upon the parties concerned to start immediately after the cease-fire the implementation of Security Council Resolution 242 (1967) in all of its parts;
3. Decides that, immediately and concurrently with the cease-fire negotiations start between the parties concerned under appropriate auspices aimed at establishing a just and durable peace in the Middle East.

(2) מאוחר יותר, ב-15.12.73 מועבי"ט קיבלה החלטה נוספת (344) אשר קבעה בסעיפיה 2 ו-3 לאמור:

2. Expresses its confidence that the Secretary-General will play a full and effective role at the Conference, in accordance with the relevant resolutions of the Security Council and that he will preside over its proceedings, if the parties so desire;
 3. Requests the Secretary-General to keep the Council suitably informed of the developments in negotiations at the Conference, in order to enable it to review the problems on a continuing basis; להעיר שאף אחד מהחברות הקבועות במועבי"ט לא
- ישיבה בער (3) ב-18 בדצמבר, כלומר אחרי החלטה זו נציגי אה"ב וברח"ט שיגרו למזכ"ל מה זו. האו"ם מבטלים דוברים המגדירים בין היתר תפקידיו של המזכ"ל. להלן הקטעים הנוגעים בדבר

- a) The parties have agreed that the Conference should proceed under the joint chairmanship of the United States and the Soviet Union.
- b) We hope that you will find it possible to participate in the opening of the Conference.
- c) We also hope that you will make available a representative who will keep you fully informed of the course of the work of the Conference.
- d) We should be grateful if the United Nations could provide the necessary facilities for the work of the Conference.
- e) As co-chairman the US and the Soviet Union would be grateful if you would agree to act as convener of the Conference and to preside at its opening.

(4) הגדרה מוגבלת זו של חפיקידי נחקבלה ללא הסתיגות על ידי המזכ"ל שהעביר מכתבי אה"ב ובריה"כ לנשיא מועבי"ט באותו יום 18 בדצמבר בהדגישו לאמור:

"It is my intention to proceed on the basis of these letters which I consider to be in accordance with Security Council resolution 344 (1973) of 15 December 1973.

(5) במכתבו מה-19 בדצמבר 1973 נשיא מועבי"ט הודיע למזכ"ל שהעביר מכתבו לחברי מועבי"ט אשר:

"have taken note of your letter and the documents attached to it, which they consider to be in accordance with resolutions 344 (1973) adopted without opposition by the Security Council on 15 December 1973.

(6) כהאמור לעיל ברור שהגדרה חפיקידי המזכ"ל כפי שמופיעה במכתבי אה"ב ובריה"מ הנה/הפלוס המוסכס של הסעיף 2 של החלטה מועבי"ט 344 באומרה

Expresses its confidence that the Secretary General will play a full and effective role at the Conference.

בנוסף לכך יש להדגיש שאותה החלטה קובעת

he (the Secretary General) will preside over its proceedings if the parties so desire.

הסכמת הצדדים להתערבותו של המזכ"ל הנה אם כן בסיסית.

(7) ב Memorandum of Understanding מה-20.12.73 בין ישראל לבין אה"ב נאמר בהחלט לנ"ל:

8. The negotiations in the Conference will be conducted between the parties concerned as specified in Resolution 338. Israel and the United States agree that it is their view that the Secretary General should participate in the opening sessions in a non-substantive capacity and that he can appoint a representative who would remain throughout the conference after he has left. His principal duty would be to keep the Secretary General informed and to help assure that the technical and conference arrangements being provided by the U.N. are in order.

(8) במסגרת החלטות מועבי"ט אין המזכ"ל רשאי אם כן לתבוע לעצמו חפיקידי נוספים מעל למה שהוגדר במסמכים הנ"ל.

(9) חשוב לציין שוב שהחלטה 344 קובעת שהמזכ"ל רשאי to preside over its (the Conference) proceedings)

רק בהסכמת הצדדים.

(10) עם זאת כוונת לא להזכיר כלל החלטה מועבי"ט 344 בגלל דרישתה שמועבי"ט תעקוב אחר המזכ"ל on a continuing basis

(1) בהחלטות מועבי'ט 338 מה-22.10.73 ו-344 מה-15.12.73 אין זכר לתפקיד מיוחד של שתי המעצמות אה'ב וברה'מ. החלטה 338 מדברת על:

"Negotiation between the parties concerned under appropriate auspices".

Considering ... talks among the parties to the Middle East conflict should be held under appropriate auspices.

Noting that a peace Conference on the Middle East situation is to begin shortly at Geneva under the auspices of the United Nations.

.....

Expresses its confidence that the Secretary General will play a full and effective role at the Conference, in accordance with the relevant resolutions of the Security Council and that he will preside over its proceedings if the parties so desire.

(2) במכתביון אל המזכ'ל מה-18.12.73 שתי המעצמות מודיעות על מעמדן כ-co-chairman מעמד עליו הסכימו הצדדים הנוגעים בדבר. באותו מכתב הן מגדירות התפקיד של מזכ'ל האו'ם (ראה מסמך (2) ועידת ג'נבה).

(3) במכתבו לנשיא מועבי'ט מה-18.12.73 המזכ'ל מאשר שתוכן מכתבי שתי המעצמות הולם החלטה מועבי'ט 344 ונשיא מועבי'ט אישר במכתבו מה-19.12.73 שכל חברי מועבי'ט אליהן העביר מכתב המזכ'ל על נספחיו חושבות כך גם הן.

(4) מצב העניינים הובהר ב Memorandum of Understanding בין ישראל וזה'ב מה-20.12.73 בסעיפים 9, 10 ו-13 לאמור:

9. Since the negotiations between the parties are under U.S. - USSR auspices, it is expected that the two major powers will maintain close contact with each other and the negotiating parties. At the same time, it is the view of both Israel and the United States that the prima focus should be negotiations between the parties concerned. The U.S. will work in concert with Israel to maximize opportunities for negotiations between the parties without the presence of either of the major powers.

10. In view of the fact that the Soviet Union does not maintain diplomatic relations with Israel, the Government of Israel seriously questions the propriety and the feasibility of the Soviet Union acting as one of the two powers under whose auspices the Conference is being held. The United States notes Israel's reservations regarding the role of the Soviet Union at the Conference. The United States will make every effort in its consultations with the Soviet Union to encourage it to play a constructive role at the Conference.

13. Israel and the United States agree that nothing in this Memorandum alters the text of the joint U.S.-USSR letter which will be despatched to the U.N. Secretary General upon receipt of the approval of the parties concerned.

מעניין לציין בסעיף 9 הנ'ל אמר:

Since the negotiations between the parties are under US-USSR auspices

The Conference will be convened under the auspices of the U.S. במכתביון למזכ'ל

- (1) אין שוט מסמך מהא'ס המגדיר ברורות מי הן המדינות או הגורמים החייבים להשתתף בסוף בג'נבה.
- (2) החלטה מועבי'ט 338 באה לשים קץ לקרבות אוקטובר 1973 בין מדינות מסוימות:

סעיף 1 של ההחלטה מדבר על all parties to the present fighting

סעיף 2 מדבר על the parties concerned

סעיף 3 מוגבל יותר ואומר

"immediately and concurrently with the cease fire, negotiations start between the parties concerned"

ניתן היה לפרש שהמו'מ המבוקש היה צריך להתקיים א) בין ישראל לבין מצרים מחד וסוריה מאידך. ב) בין ישראל לבין כל אחת מהמדינות ששיגרו כוחות להשתתף בקרבות.

- (3) למעשה המזכ'ל שיגר הזמנות להשתתף בוועידת ג'נבה ל-4 מדינות בלבד והן: ישראל, מצרים, ירדן וסוריה. בכך נקבע שירדן זיכתה למדינות העימות.

- (4) נכון שהחלטה 338 מחייבת לבצוע החלטה 242. אבל החלטה 242 מדברת על טיוט claims or states of belligerency רבר הנוגע לא רק למצרים, סוריה, וירדן, אלא גם לכל מדינות האזור הסוענות שקיים מצב לוחמה או מלחמה בינן לבין ישראל. הערה זו חשובה כי הסכסוך בין ישראל וערב אינו רק סכסוך טריטוריאלי במובן קביעת גבולות. יש לו מימד אחר הנוגע לעצם קיומה של ישראל ומהות השלום במז"ת.

- (5) יהיה מה שיהיה עובדה היא שכל הנוגעים בדבר הסכימו לכך שהמשתתפות בוועידת ג'נבה בהיוחן parties concerned הינן ישראל, מצרים, סוריה וירדן.

- (6) מעניין לציין שבדיוני ועידת ג'נבה בדצמבר 1973 רק בריה"מ בדברה על השלום המבוקש אמרה בפרש

"This implies of course that justice will be insured as regards the Arab people of Palestine. Their legitimate rights must be protected. It goes without saying that the Palestinian problem cannot be considered and decided without the participation of representatives of the Arab people of Palestine.

מצרים וירדן התייחסו כמובן לזכויות הפלסטינים אך לא ביקשו
במפורש השתתפותם בוועידה. אפשר להטביר זאת בכך שמצרים היתה מעוניינת
בראש ובראשונה לפתור בעיותיה הנוגעות היא, ולא היתה מעוניינת לסבך
את העניינים. באשר לירדן, עמדתה האמביבלנטית לגבי הפלסטינים ידועה.
(7) ברברי נציג בריה"מ המוזכרים לעיל, בריה"מ יצאה ידי חובה לגבי
הנאמר במכתבי אה"ב ובריה"מ מה-18 בדצמבר שהיוו הבסיס לזימון ועידת
ג'נבה. סעיף 2 במכתבים אלה אומר

"The parties have agreed that the Conference should proceed under the joint chair-
manship of the Soviet Union and the United States. The Parties have also agreed that
the question of other participants from the Middle East area will be discussed during
the first stage of the Conference."

(8) למעשה לא התקיים שום ויכוח במובן המלא של המילה בענין השתתפותם
הנוכחים והבקיה לא הוצעה כלל.

(9) הנאמר לעיל מקנה חשיבות מוגבלת להתחייבויות אה"ב בענין השתתפותם
של סדיונות או ארגונים נוספים למו"מ ג'נבה.

התחייבויות אלו נובעות משלושה טמטכים שאין צורך לצטטם במלואם והם:

- א) מכתב ניקסון לרוה"מ גולדה מאיר מה-13.12.73.
- ב) ה- Memorandum of Understanding בין ישראל ואה"ב מה-20.12.73.
- ג) ה- Memorandum of Agreement מה-1 בספטמבר 1975 בין ישראל ואה"ב.

המסמכים של
ראוי להרגיש חשיבותו המיוחדת של המסמך ה-1.9.1975 משני טעמים:

- הסכם זה בא אחריו ולפרוט שב-25.11.74 עצרת האו"מ הקנתה

לאס"ף המעמד הירוק;

- ההסכם אשר עליו נדון בית המחוקקים באה"ב.

ועידת ג'נבה

ביקור מזכ"ל האו"ם בפברואר 1977

(ראו ניירות רשמיים-1 עד 4)

1. מבוא: אין להקנות לוולדהיים מעמד מוגבר בקשר לוועידת ג'נבה ואין להיכנס אחו לדיון ענייני בקשר למגמותיו ב"ועידת ג'נבה". רצוי שיבין היטב שתפקידו מוגבל ותלוי בהסכמתם של הצדדים במו"מ וזה לפי מועבי"ס עצמה.
2. אפשר להציע הנקודות הבאות לקראת השיחות עם וולדהיים:
 - (א) אנו מקבלים אותו עם כל היחס המגיע למזכ"ל האו"ם - ארגון שאנו שייכים לו מאז 1949;
 - (ב) יש להבהיר לו שוב עמדתנו שהחלטות מועבי"ס 242 ו-338 מהוות הבסיס היחיד להפעלה ועידת ג'נבה. (אין להתייחס להחלטת 344 בגלל דרישתה למעקב מתמיד מטעם מועבי"ס על מהלך המו"מ);
 - (ג) עליו לזכור שלפי הסכם של ה-1.9.75 בין ישראל למצרים, שהינו בחוקף עד לחתימת הסכם חדש (סעיף 9) המסגרת של ועידת השלום בג'נבה הינה החלטת מועבי"ס 338 ותו לא (סעיפים 8,1). ההסכם מחייב שתי המדינות וגם האו"ם. לא כן לגבי החלטות העצרת;
 - (ד) יש להבהיר לו
 - 1) שאין לכנס אח ועידת ג'נבה ללא הכנה קפדנית הואיל וכשלונה יפגע באוטציה מדינית חשובה שאין, לפי שעה, אחרת במקומה.
 - 2) שהכנה מרושה מו"מ מוקדם עם הערבים באמצעות אה"ב;
 - ה) בקרוב יבקר באזור מזכיר המדינה של ארצות הברית. במידה וידובר על ועידת ג'נבה, השיחות יוכלו להיות ענייניות יותר;
 - ו) אנו מוכנים לשמוע ממנו כל מידע על הלכי הרוח במדינות ערב, ולהחליף דברים בנושא;
 - ז) אם וולדהיים יעורר בעיות כגון אש"ף או העניין של משלחת ערבית אחידה נעמוד בחוקף על מה שאמרנו כבר בדיון;
 - ח) אם המזכ"ל יעורר האפשרות שלבנון תשתתף גם היא במו"מ ג'נבה אין להביע הסכמה לכך. אם רק בגלל העובדה שלבנון אינה מדינת עומה. (על מכלול שיקולינו ראה נייר עבודה מיוחד). נשמע אותו ונביע הסתייגות;

THE

THE

THE

1. THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

- (ט) אין גס לנקוט עמדה ברורה לגבי נוהל ועידת ג'נבה ויש ליצור אצל המזכ"ל דאגה פן נקטין עוד יותר סמכויותיו;
- (י) רצוי להתרכז עם המזכ"ל על כל מה שהוא יכול לעשות על מנת לשפר ככל האפשר האווירה בין המשתתפים האפשריים בוועידת ג'נבה. (ענין יהודי בריח המועצות, ענין יהודי סוריה ...);
- (יא) יש לדרוש ממנו שהוא עצמו ומוסדות האו"ם יימנעו מכל יוזמה העלולה לפגום באווירת היחסים עם הערבים או עם מוסדות האו"ם (ועדות הקירח, שליחים וכו');)
- (יב) אפשר לבקש שיספיע לטובת עניינים שבמסגרת תפקידיו (סמל מגן דוד אדום, רוסציה בתפקידים באו"ם וכו');)
- (יג) חשוב שיבין שלא ניתן לנהל מו"מ עם הערבים ידרשו כל יום שני כינוס מועבי"ט (או אף העצרת) והוא חייב להספיע ברוח זו;
- (יד) אפשר לדבר בהרחבה על תרומתנו לפתרון חילופי האוכלוסין באזור על ידי קליטתנו המוצלחת של יהדות ערב;
- (טו) אפשר להרחיב את הדיבור על - הגדר הטובה - הגשרים הפתוחים - ההתקדמות הכלכלית והתרבותית בשטחים.

ועידת ג'נבה

על בעיית השתתפות אש"ף

מבוא: בעיה זו נובעת לעצם זכות קיומה של ישראל.
גישתנו הבסיסית אינה יכולה אם כן להיות
טכסטית. כאידך הפעל בין המציאות בשטח
והדוקטרינה הפלסטינית עשוי: לספק אפשרויות
טכסטיות ראויות לעיון.

(א) המאבק בין ישראל וערב אינו מאבק רגיל בין מדינות שכנות. הוא
נוגע לעצם זכות הקיום של מדינת היהודים. מיותר לפרט שוב השקפתנו
הנחושה לגבי האמנה הפלסטינית המחווה הביטוי הקיצוני ביותר לשלילת
זכות זו.

(ב) ועידת ג'נבה נוסדה כזירה למו"מ המיועד להבטיח שלום אודק ובר-
קיימא באזורנו. אש"ף מהווה גורם מנוגד לשלום כזה ואף גורם הטוביל
מן ההכרח למלחמה ולהפרת הסדר הבין-לאומי.

(ג) אש"ף נוסף ב-1964 על ידי הליגה הערבית כמכשיר לסלחמה הערבית
נגד ישראל. אם מדינות ערב בוחרות היום בדרך השלום, עליהן לוותר על
מכשיר מלחמתי זה ולכלל הפחות להסתייג מהאמנה הפלסטינית.

(ד) ישראל לא מסכימה ולא תסכים להשתתפותו של אש"ף בוועידת ג'נבה
בשלב כלשהו. היא לא תסכים שגנציג רישמי של אש"ף יופיע במסווה השקוף
של חבר משלחת ערבית. התנגדות זו אינה חלה לגבי גורמים פלסטינים.
נחייגי ירדן. שאינם מזוהים עם אש"ף ועם השקפות האמנה הפלסטינית.
ישראל תעמיד במשלוח ערב בפני העובדה שהמיכתן באמנה הפלסטינית פרושה
פניה עורף לדרך השלום.

"system of international
peace and security established
by the UN Charter"

(ה) יש להוסיף הערה חשובה. ה

אינו מבוסס על הלאום. הוא מבוסס על כיבוד הריבונות של המדינות וגבולותיהן

הערבים ממוצא פלסטיני מחולקים מבחינה גיאוגרפית ומדינית וגם לפי
הנתינות שלהם. אש"ף הטוען שהינו מייצג בלעדית עם פלסטיני אחד, שחייב
להיות כולו בשליטתו, מחווה מטבעו גורם מאיים על שלמותן וריבונותן של
מדינות קיימות חברות האו"ם כגון ישראל וירדן. (לא קשה לשער מה היה
קורה ליציבות באפריקה למשל, אם העקרון של אחדות השבטים היה נחשב

כעולה על ריבונות המדינות). מגמות אש"ף מנוגדות ל- Existing system
of international peace and security.

(ו) מיותר לחזור כאן על הנאמר כבר לגבי אופיים הסרוריסטי של האג'וונים
המאוחדים ההם גבו של אש"ף.

(כח 50)

החלטות מספר 4

המחויבות של אה"ב בקשר לוועידת ג'נבה
ואם ראוי לדרוש הרחבתה

(א) מחויבותה של אה"ב כלפי ישראל בקשר לוועידת ג'נבה מוצאת ביטוי
בשלושה מסמכים והם:

- מכתב הנשיא ז'קסון לרוה"מ גולדה מאיר מה-13 בדצמבר 1973
Memorandum of understanding

ה - של ה-20.12.73

Memorandum of Agreement

ה - של ה-1.9.75 בין ישראל לבין אה"ב.

מסמכים אלה ראויים לקריאה במלואם והעתקם מצורף בזה. יש כפובן
חשיבות מיוחדת למסמך הסלישי שהובא לידיעת הנאמ האמריקאי ושנחתם שנה
לאחר טעורה האו"ם הקנתה לאש"ף המעמד הידוע.

(ב) בריוני 1975 בין ישראל ואה"ב הועלו מהגד הישראלי הצעות שונות
לסיפור ההחייבויות האמריקאיות ושלא נחקבלו. עם זאת המחויבות של אה"ב
רחבה למדי ועונה לארכים הבסיסיים של ישראל.

לא ראוי לבקש כיום שינוי כלשהו בהחייבויות אה"ב כי אם לא יתקבלו
הצעותינו הדבר יגביל אפשרותנו לפרש בצורה הרחבה ביותר ההחייבויות אלו.

(ג) מאידך ישראל חייבת להיזהר מפעדים העלולים למסך לאה"ב חרוץ כלשהו
לראות את עצמה חופשית לפעול ללא האום עם ישראל.

Memorandum of agreement
בסעיף 6 של ה- של ה-1.9.75 נאמר:

The United States and Israel will concert action to assure that the Conference will
be conducted in a manner consonant with the objectives of this document and with the
declared purpose of the Conference namely the advancement of a negotiated peace between
Israel and each one of its neighbours.

לאור הנ"ל יש לדאוג במיוחד לכך שאה"ב לא תהיה במצב למעון שישראל מעלה
בקשר לוועידת ג'נבה שלא בהאום עמה ושחררה אותה מהחובה להאום אתה לפני
שתוקט יוזמה זו או אחרת שלא תראה לנו. יותר מזה, חשוב להדגיש בצורה
המתאימה החובה של אה"ב להאום מראש עם ישראל כל פעדיה בקשר לוועידת ג'נבה
לפני זיטונה ובעת מחלכה.

15. In the event that the United Nations Emergency Force or any other United Nations organ is withdrawn without the prior agreement of both Parties to the Egypt-Israel Agreement and the United States before this Agreement is superseded by another agreement, it is the United States view that the Agreement shall remain binding in all its parts.

16. The United States and Israel agree that signature of the Protocol of the Egypt-Israel Agreement and its full entry into effect shall not take place before approval by the United States Congress of the United States role in connection with the surveillance and observation functions described in the Agreement and its Annex. The United States has informed the Government of Israel that it has obtained the Government of Egypt agreement to the above.

YIGAL ALLON,
*Deputy Prime Minister and
Minister of Foreign Affairs*
(For the Government of Israel).

HENRY A. KISSINGER,
Secretary of State
(For the Government of
the United States).

MEMORANDUM OF AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENTS OF ISRAEL
AND THE UNITED STATES

THE GENEVA PEACE CONFERENCE

1. The Geneva Peace Conference will be reconvened at a time coordinated between the United States and Israel.

2. The United States will continue to adhere to its present policy with respect to the Palestine Liberation Organization, whereby it will not recognize or negotiate with the Palestine Liberation Organization so long as the Palestine Liberation Organization does not recognize Israel's right to exist and does not accept Security Council Resolutions 242 and 338. The United States Government will consult fully and seek to concert its position and strategy at the Geneva Peace Conference on this issue with the Government of Israel. Similarly, the United States will consult fully and seek to concert its position and strategy with Israel with regard to the participation of any other additional states. It is understood that the participation at a subsequent phase of the Conference of any possible additional state, group or organization will require the agreement of all the initial participants.

3. The United States will make every effort to ensure at the Conference that all the substantive negotiations will be on a bilateral basis.

4. The United States will oppose and, if necessary, vote against any initiative in the Security Council to alter adversely the terms of reference of the Geneva Peace Conference or to change Resolutions 242 and 338 in ways which are incompatible with their original purpose.

5. The United States will seek to ensure that the role of the co-sponsors will be consistent with what was agreed in the Memorandum of Understanding between the United States Government and the Government of Israel of December 20, 1973.

6. The United States and Israel will concert action to assure that the Conference will be conducted in a manner consonant with the objectives of this document and with the declared purpose of the Conference, namely the advancement of a negotiated peace between Israel and each one of its neighbors.

YIGAL ALLON,
*Deputy Prime Minister and
Minister of Foreign Affairs*
(For the Government of Israel).

HENRY A. KISSINGER,
Secretary of State
(For the Government of
the United States).

MEMORANDUM OF UNDERSTANDING

This Memorandum of Understanding is intended to express how Israel and the United States will approach their respective roles at the Geneva Conference.

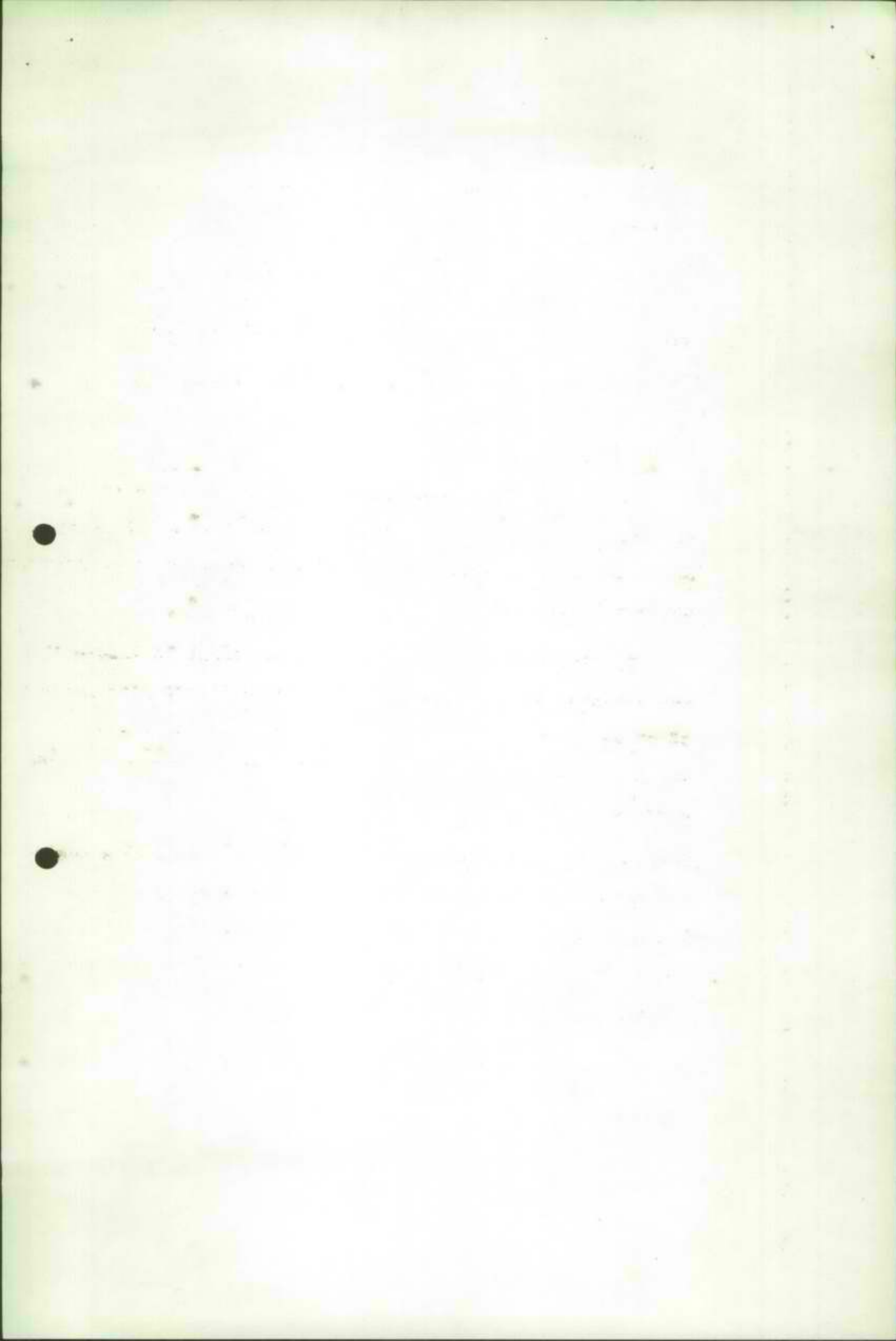
1. The Governments of Israel and the United States agree that the Geneva Conference is aimed at the attainment of a just and durable peace between the parties, that this peace will be a contractual peace between Israel and its Arab neighbors, and that its objective is full reconciliation between the two sides.

2. In the spirit of the special relationship that exists between our two countries, the United States will consult fully with Israel on a step-by-step basis with respect to any ideas it may wish to explore with the Soviets or with the Arabs concerning the settlement.

3. The U.S. will make a major effort with the Syrians and Soviets to achieve a prompt and satisfactory solution to the Israeli-Syrian POW problem. It will press Syria to submit promptly a list of POW's, to permit the International Committee of the Red Cross to visit them and report that they are being treated in conformity with the Geneva Convention and will agree to an immediate exchange of wounded POW's. If Syria has not taken the above action, Israel will participate in the opening phase of the conference

SECRET

Para 7-8-10-12

but not undertake any substantive discussion with Syria at that phase, and the U.S. will show full understanding for Israel's attitude.

4. Israel reiterates its decision to observe scrupulously the ceasefire on land, air and sea on a reciprocal basis. The United States will exercise its good offices in order to assure that the other side will abide by its undertaking to observe scrupulously the ceasefire. If the U.S. has reason to believe that there has been any change in the Egyptian position the U.S. will seek a reconfirmation that the Egyptian commitment to observe the ceasefire remains in force.

5. All the existing arrangements with regard to the non-military supply to the Third Army as well as the City of Suez will be maintained unless superseded by other arrangements mutually agreed.

6. The United States will do its utmost to insure that the existing arrangement regarding the uninterrupted passage of ships through Bab-El-Mandeb, to and from Israel, will remain in force, and that Egypt will not apply any blockade measures.

7. It is understood that, in accordance with accepted international procedure, the participation at a subsequent phase of the conference of any possible additional state, group or organization will require the agreement of all the initial participants.

SECRET

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

8. The negotiations in the Conference will be conducted between the parties concerned as specified in Resolution 338. Israel and the United States agree that it is their view that the Secretary General should participate in the opening sessions in a non-substantive capacity and that he can appoint a representative who would remain throughout the Conference after he has left. His principal duty would be to keep the Secretary General informed and to help assure that the technical and conference arrangements being provided by the U.N. are in order.

9. Since the negotiations between the parties are under U.S.-USSR auspices, it is expected that the two major powers will maintain close contact with each other and the negotiating parties. At the same time, it is the view of both Israel and the United States that the prime focus should be negotiations between the parties concerned. The U.S. will work in concert with Israel to maximize opportunities for negotiations between the parties without the presence of either of the major powers.

10. In view of the fact that the Soviet Union does not maintain diplomatic relations with Israel, the Government of Israel seriously questions the propriety and the feasibility of the Soviet Union acting as one of the two powers under whose auspices the Conference is being held. The United States notes Israel's reservations regarding the role of the Soviet

SECRET

Union at the Conference. The United States will make every effort in its consultations with the Soviet Union to encourage it to play a constructive role at the Conference.

11. The Peace Conference will not discuss or take any action on any substantive issue prior to the elections in Israel, other than the question of the disengagement and separation of forces. The Peace Conference will reconvene only after the new Cabinet is formed.*

12. The United States will do its utmost to prevent any attempt to convene the U.N. Security Council or any other U.N. body for the purpose of discussing or taking action on any of the outstanding issues which were discussed at Kilometer 101 or which will be discussed at the Peace Conference.

13. Israel and the United States agree that nothing in this Memorandum alters the text of the joint U.S.-USSR letter which will be despatched to the U.N. Secretary General upon receipt of the approval of the parties concerned.

SECRET

*(provided it is understood that the U.S. does not feel resumption of Conference could be delayed beyond mid-January).

20 December 1973

2551
December 13, 1973

Dear Madam Prime Minister,

I have read Ambassador Keating's report of his conversation with Foreign Minister Eban regarding Israel's objections to the Joint US-USSR letter to the Secretary General which would convene the Geneva Conference of December 18. I am also aware of your oral note to Secretary Kissinger objecting to the letter. I must tell you in all candor I am disturbed over these reports. For weeks we have been in intensive negotiations and we have achieved with great difficulty a draft letter which protects fully all of Israel's vital interests.

Of the three issues which Foreign Minister Eban has raised, we have achieved the deletion of the words "and 339". However, the other two points cannot be accomplished. Your Foreign Minister has said that your Government is opposed to the greatly enhanced role which the letter accords to the UN and the Secretary General. But the letter does not do this. The Secretary General does not have a substantial role. His role is specifically limited and symbolic. Moreover, you must appreciate, Madam Prime Minister, that this Conference is being convened under Resolution 338 and it is unavoidable that in this sense it should be convened under UN auspices.

As to your final suggestion that the sentence providing for discussion of participation of the Palestinians during the first stage of the Conference be deleted, I want to stress that the present formulation does not in any way prejudice the question. This is a major achievement since all other participants wanted the letter to embrace decision in principle in favor of Palestinian representation. Moreover, as you know in accordance with accepted international procedure the participation at an appropriate stage of the Conference of any possible additional state, group or organization will require the agreement of all the initial participants who will have the right to decline to negotiate with any state, group or organization to whose participation they have not agreed. I have approved a formal understanding to this effect.

I conclude with this final thought, Madam Prime Minister. I want to say in all solemnity that if Israel now fails to take a favorable decision to participate in the Conference on the basis of the letter that we worked out, this will not be understood either in the United States or in the world and I will not be able to justify the support which I have consistently rendered in our mutual interests to your Government.

I urge that you transmit promptly your favorable reply.

(-) Richard Nixon

של: השר

ע. א. נג'ר
מרכז הצוות

המלצות מספר 5.

מה יכולה להיות עמדתנו לגבי
השתתפותה של בריה"מ בוועידת ג'נבה.

- (א) בריה"מ השתתפה בחור co-chairman בוועידת ג'נבה הראשונה. הסכמנו לכך למרות העדר היחסים הדיפלומטיים בינינו וכו'. ואף קיימנו בג'נבה ומחוצה לה מגעים דיפלומטיים עם נציגי בריה"מ.
- (ב) בריה"מ שייכת להרכב המקורי של ועידת ג'נבה ועמדתנו המוצהרת היא שהמדינות השייכות להרכב זה הן שרשאיות להשתתף בכינוס ועידת ג'נבה, אם וכאשר יהיה. התנגדותנו להשתתפותה של בריה"מ בשלב זה חמורש כנסיון מצדנו לחבל בסיכויי כינוס הוועידה בעוד שמדיניותנו הינה דווקא למנוע יצירת רושם כזה.
- (ג) השתתפותה של בריה"מ בוועידת ג'נבה הינה חלק ממכלול החישובים המרכיבים מדיניותה של אה"ב באזורנו ואף בעולם. רצוי אם כן להביא כל מחשבה מצדנו לגבי השתתפותה של בריה"מ לדיון בינינו לבין אה"ב, מה גם שמדובר בנושא חשוב אשר בוודאי עלינו לדון עליו עם אה"ב לפי Memorandum of agreement של ה 1.9.75 (ראה נייר המלצות 4).
- (ד) מאידך חשוב שננקוט בכל הצעדים ההסברתיים המתאימים כדי להוריד בריה"מ למעמד של co-chairman ממדרגה שניה. עמדותיה החד-צדדיות של בריה"מ, העדר היחסים הדיפלומטיים עם ישראל וכו'. מוחלים אפשרויות נוחות למטרה זו. יש להניח שאה"ב תחייב פעולה כזו מצדנו.

7 בפברואר 1977

Handwritten notes at the top left of the page.

Handwritten notes at the top right of the page.

THE HISTORY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

The history of the United States of America is a story of a young nation that grew from a small colony to a great power. It is a story of the struggles and triumphs of a people who have shaped the course of the world. The story begins with the first settlers who came to the New World in search of a better life. They found a land of opportunity, but also a land of hardship. They fought for their freedom, and they won. They built a nation that was based on the principles of liberty and justice for all. The story continues with the growth of the nation, the expansion of its territory, and the development of its institutions. It is a story of a people who have never stopped growing, and who are always looking for a better future.

Handwritten notes at the bottom left of the page.

ס/א
אע"ל

1. הבעיות הנוהלות הן משלשה סוגים:

- א. קביעת המשתתפים ומעמדם של הגורמים השונים (סעיף 2 להלן).
- ב. קביעת הנושאים לסדר יום, סדר העדיפות של הנושאים ואופן הדיון בהם.
- ג. סדרי נוהל ודיון כפשוטם.

2. לענין המשתתפים:

- א. הבעיות הנחזות הן אלה:
 1. מעמד האו"ם בד"כ ומזכ"ל האו"ם במיוחד.
 2. מעמד המדינות היוזמות (ארה"ב וברה"מ).
 3. מעמד ישראל ומדינות ערב.
 4. אלו מדינות ערביות משתתפות.
 5. הפלשתינאים.
 6. מדינות נוספות (לפי המבחן של אירופאיות, חברות קבועות בטוע"ב, נייטרלסטיות וכיו"ב).
 7. גורמים יהודיים.

ב. האו"ם

1. הועידה מחייבת במקום מושבו של האו"ם ובעקבות החלטה מוע"ב 338 סעיף 2. עלולה על כן לעלות הדרישה מצד מזכ"ל האו"ם לשבת ראש בדיונים, בין בעצמו ובין ע"י נציגו. יש לבחון משמעויות, מעלות ומגרעות.
2. המזכירות חנוהל כנראה על ידי האו"ם. תפקיד זה הוא טכני-מזכירותי ומחבטא במחן שרותים סינחליים (הדפסה, העתקה, שרוחי טלפון וכיו"ב).

ג. מעמד המדינות היוזמות:

1. האם ישבו ראש בדיונים -
 2. ואם כן, האם יחד או לסירוגין
 3. מי ישב ראש בועדות
- מוצע לדון באלה:
- (א) היושבות ראש במליאה ובועדות תהיה, לסיבובין, לפי סדר הימים, בידי המדינות היוזמות.
- (ב) יושב הראש קובע את פתיחתו הפורמלית של הדיון ואת נעילתו.
- (ג) הנושאים שעל סדר היום נקבעים על ידי שני הצדדים או לפי הסדר שנקבע מראש.
- (ז) היו"ר מוסר רשות הדיבור.
- (ה) הוא מוסר רשות הדיבור לפי בקשה הצד המשתתף.
- (ו) כל צד משתתף ראוי לבקש חוץ כדי דיון הצעות לסדר הדיון.
- (ז) כל צד ראוי לבקש הפסקה לצורך החייעצוה.
- (ח) יושב הראש רשם בפניו נוסח של סכומים והחלטות שנחקלו על ידי שני הצדדים.
- (ט) אין הגבלת זמן על אורך גאום אך כאמור אפשר לבקש הערוח לסדר.

ד. מעמד ישראל ומדינות ערב

1. המשתתפים הם ישראל, מצרים, ירדן, סוריה, לבנון.
 2. הדיון בין ישראל לבין כל ארץ ערבית מחקיים בועדה נפרדת.
- במליאה נידונים רק נושאים עליהם הוסכם על ידי כל המשתתפים כי יידונו במליאה.
- בהסכמת כל הצדדים ניהן לדון בועדה מיוחדת בהשתתפות כל הצדדים בנושא מיוחד מוגדר (כגון נושא של מעמד כוחות האו"ם).

ה. מדינות ערביות אחרות:

אם כן אלו ובאיזה מסגרת דיון.

ו. הפלשתינאים:

צריך לקבוע עיקרי המיעון בנקודה זו.

ז. מדינות נוספות:

מוסכם שהגישה לכך היא שלילית הואיל ויש בכך רק מגרעות מבחינתנו.

ח. גורמים יהודיים:

יש לשקול אם כמשקל נגד לקבלת הפלשתינאים כמסקיפים או במעמד דומה
אין ליזום פניית גורמים יהודיים כגון אגוד יהודים יוצאי מצרים
(לא דוקא של יוצאי מצרים היושבים בישראל), אשר להם תביעות רכוש
ופיצויים בשל גירושם מכוח חוק ממצרים.

+ + +

3. נושאים

(א) קביעת נושאים לדיון בוועידה הכללית;

(ב) קביעת סה"י - לפי סדר עדיפות בוועדה.

כאן יש לזכור כי רצויה לנו ועדה לדיון עם כל ארץ לחוד וניתן לקבוע
ועדות משנה לנושאים מוגדרים. יש לבחון אם תצול נוסף כזה רצוי,
כי הוא יוביל לגבי נושאים מסוימים לדיון עם כל המדינות הערביות יחד.

- (1) הדיון נפתח בשעה ונמשך עד
אם לא נחבקה המסקה מוקדמת יותר על ידי כל צד.
- (2) דיונים אחה"צ - רק אם שני הצדדים ביקשו זאת.
- (3) יושב הראש פותח את הדיון ומעניק רשות דיבור לפי בקשת משתתף.
- (4) צד רשאי לבקש הערה לסדר.
- (5) סיכומים מתקבלים על ידי הצדדים.
- (6) הצדדים רשאים להסכים על דיון עפ"י מצע לדיון שהוכן מראש.
- (7) בישיבות יהנהל פרוטוקול סטנוגרפי שיכיל את מהלך הדיונים ואת ההצעות והסכומים.
כל צד רשאי לקבל העתק הפרוטוקול.
- (8) ישיבות הועדות אינן פומביות, אלא אם שני הצדדים החליטו אחרת.
- (9) יושב ראש הועדה בהסכמת הצדדים רשאי להזמין לדיון גורם שאינו צד לדיונים והמבקש להשמיע דבריו.
- (10) כל צד רשאי לבקש מיושב הראש דיון מחדש בנושא שנדון כבר בוועדה.

ס ו ט ה

"שלום צודק ובר קיימא"
(החלטת מועבי"ט 242)

י ע ר י ה ש ל ו ם

מ ב ו א

1. שלום בר קיימא יושב כתובאה של שני ההליכים מקבילים:

- * מערכת של אמצעים ופעולות שימנעו מלחמה נוספת;
- * מערכת של אמצעים ופעולות שיביאו בהדרגה לחמורה ביחסים בין ישראל לשכנותיה מיחסי סכסוך ליחסי שלום תקינים.

מבלי תהליך שיבטיח את קנייתם ההדרגתית כל יחסי שכנות תקינים, הסכם שלום יהיה מסמך פורמלי בלבד, מסמך שרק יגדיר סלב חדש במסמך ולא מסמך הקובע גם דרכים להשגת שלום בר קיימא.

2. נייר זה עוסק ביעדי שלום - מערכת האמצעים והפעולות הדרושים לבנייתו ההדרגתית של שלום בר קיימא. הנייר איננו עוסק באמצעים ופעולות למניעת מלחמה נוספת; אלה הם נושא לניירות אחרים.

מהו שלום בר קיימא?

3. שלום בר קיימא יושב על ידי בניה הדרגתית של מערכת יחסים תקינה בין העם הישראלי לעמים הקרובים השכנים, ובין הממשלות. דוגמא ליחסים כאלה אפשר לשבוא באירופה של היום, אשר בעבר הלא רחוק עמיה נלחמו אלה באלה, ואלו היום קיימים בפניהם גבולות מפותחים ויחסים הדוקים בהחזקים רבים.

4. המעבר מסכסוך בן שנים רבות ליחסים של שלום איננו יכול להקטות בבה אחת. שום נייר פורמלי, אפילו כל הצדדים החוכמים עליו, איננו יכול לשים קץ בבה אחת למסורת של איבה והשנאות, שבה כל צד רואה את השני כמאיים על עצם קיומו. הפרדה שני הצדדים על ידי אזורים מפורזים עשויה אסנם להרוס לארגעה לבסוף כמה שנים בכל הנוגע לאפשרות מלחמה; אבל הפרדה כשלעצמה אין בה כדי לבנות יחסי שכנות תקינים. להיפך, עצם ההפרדה עלול לגרום להתאבנות המוסגים הקיימים, משני הצדדים, באשר להסך הסכסוך. נסיון השנים 67-1957 בין ישראל וכבדים כבר הוכיח שהפרדה ממוסכת בין הצדדים אין בה

לחקן יחסי עוינות, ואף לא למנוע מלחמה.

5. לכן, במקביל להפרדה בין הכוחות הצבאיים, הסכם התווך למלום בר קיימא חייב לכלול אמצעים ופעולות שיביאו להתקרבות בין העמים והממשלות. מטרתה של התקרבות זו יהיו:

- א. לפורר את מושגי האיבה שהערכים מטפחים ביחס לישראל ולהמיר אותם במושגים של טובלנות;
- א. ליצור אקלים פסיכולוגי חדש, שבו דו-קיום בשלום הוא מושג מקובל על הערבים (על הישראלים הוא כבר מקובל - למחות כמטרה).

6. ישנן כמה דוגמאות היסטוריות לתמורה מעין זו:

- א. התמורה במושגי האמריקאים על הימנים שהלה מאז 1945;
- א. התמורה במושגי הפולנים והגרמנים אלה על אלה, שהלה מאז 1945;
- א. התמורה במושגי הסינים והאמריקאים אלה על אלה, שהלה מאז 1972. תמורה זו היתה מהירה במיוחד ובאלפת בדרכי ביצועה.

אמצעים ופעולות

7. השגת היעדים המבוקשים תתכן על ידי פעולה בכמה מישורים שהעיקרים ביניהם הם:

- א. מגעים רשמיים
מגעים בין ממשלות ובין אישים רשמיים;
- ב. מגעים בלתי ממשלתיים
מגעים שמטרתם לסמל ולקדם יחסי ידידות בין העמים (דוגמת משחק המינג כונג בסין). מגעים כאלה מתאימים בעיקר לתחום התרבותי, הדתי, המדעי והבידורי;
- ג. מגעים וכינויי על ידי אמצעי התקשורת
לאמצעי התקשורת תפקיד מרכזי בשינוי האקלים מעוינות לסובלנות.
- ד. אפשרות חנוכה בין העמים
ככל שחבר חנוכה אנשים בין העמים, סביר להניח שתפתח העוינות.
- ה. קדרי מסחר
קדרי מסחר יוצרים אינטרסים משותפים, אשר בדרך כלל עשויים להרום להיזוק השלום.

8. שלבים שהם מפתח. ברור שבכל אחד משטחים אלה אי אפשר להגיע בבת אחת ליתשים הדוקים, אלא יהיה צורך להתקדם בהדרגה. במסך תקומה ארוכה שאולי תימסך שנים רבות. להלן נפרט, לגבי כל תחום, סורה של אפשרויות, המהוות שלבים. ההתקדמות בשלבים אלה היא למעשה המפתח של כנות רצונו של כל צד להתקדם לעברו של שלום אמם. אפשר גם לקבוע

מחיר להתקדמות לכל שלב, אשר אותו הצד הערבי צריך לשלם, המורה ויתורים ישראלים
בטחים אחרים.

מגעים רשמיים

9. למגעים אלה ערך עליון כי הם מהווים סמל וגושתמקא לעמים הנוגעים בדבר. אנו
משוכנעים שלמגעים ישירים בין מנהיגים ערבים למנהיגים ישראלים עשוי להיות ערך מכריע
לגבי ההתייחסות העמים שלהם לישראל ולסכסוך. מגעים כאלה עשויים להולל המורה בהתייחסות
שתהיה כהירה מכפי שכיום נראה טביר להניח.

10. להלן פירוט של שלבים אפשריים שבהלקם יכולים להיות מקבילים:

- א. מגעים בין צבאות (קיימים כבר);
- ב. מגעים בלתי רשמיים בין נציגים ממשלתיים;
- ג. מגעים רשמיים במסגרת ועידה;
- ד. ביקורים בלתי רשמיים של נציגים ממשלתיים זה בארץ של זה;
- ה. ביקורים רשמיים;
- ו. הקמת נציגות בלתי רשמית;
- ז. הכרה רשמית;
- ח. פתיחת נציגויות דיפלומטיות.

11. יש חשיבות מכרעה לכיסוי אוהד של שלבים אלה על ידי אמצעי הקסורת של שני
הצדדים.

מגעים בלתי ממשלתיים

12. בתחום התרבות והמדע - שלבים אפשריים:

א. ביקורי אישים משני הצדדים זה בארץ של זה. דוגמאות אפשריות:

- (1) ארכיאולוגים
- (2) סופרים
- (3) דרופאים

ב. ביקור משלחות לימוד. דוגמאות אפשריות:

- (1) רפואה
- (2) הקלאות
- (3) הינוך
- (4) נשים

ג. הסכמים לשיחוף מעולה בהחזכים ספציפיים. דוגמאות:

- (1) בלחמה במזיקים
- (2) רפואה מוגעת
- (3) חמירות ארכיאולוגיות

ד. הסכמי הרבות ומרע.

13. בהחום הרח - שלבים אמטריים:

א. ביקור אישי דת מוסלמים בישראל ואישי דת ישראלים (יהודים ומוסלמים) בארצות ערב;

ב. סירורים סיוחדים להנזעה חפסית של אנשי דת בשני הכיוונים;

ג. אמטריות ליסוד לאנשי דת בשני הצדדים אלה במיכללות של אלה.

14. בהחום הכידור - שלבים אמטריים:

א. ביקור שחקני קולנוע ותיאטרון (ללא הופעה);

ב. הצגת כרטיס;

ג. ביקור והופעה של אנשים סולנים;

ד. ביקור והופעה של להקות ותזמורות.

מגעים וביסוי על ידי אישעי התקשורת

15. להלן פירוט שלבים א דיים:

א. כיסוי מירבי זו ובי לעגעים בהחום המטעלתי ובהחום הבלתי מטעלתי;

ב. ביקורי קהונא אלה בארץ של אלה ומתן כיסוי מירבי לביקורים באמצעי התקשורת;

ג. מתן דעות לקהונאים לשהות כמסכת;

ד. מתיחת אנשעי התקשורת בשני הוכעות ומרסומים של הצד השני;

ה. הקמת מגעים בין שירותי האינפורמציה של שני הצדדים;

ו. הסכם לאיסור העמלות כגאה;

ז. הסכמי תקשורת ואינפורמציה;

ח. הקמת קשרי טלקומוניקציה ישירים

אמטריות הנועה בין שני העמים

16. להלן פירוט שלבים אמטריים:

א. הסדר בלתי פורמלי על מדיניות גכרים כחורים (דוגמת הקיים כיום בין ישראל וירדן);

ב. הסדרים בדבר הנוקת תיירים בארצות אחרות בין ארצות שני הצדדים;

ג. תיירות מאורגנת לקבוצות בודדות כשני הצדדים;

ד. תיירות חפסית;

- ה. הסכמי בעבר (טרנזיט) לאנשים, לרכב בדרכים, למסוכים דרך גמלי העומה ולאניות דרך גמלים;
- ו. הסכמים בקשר לכוון עבודה (פועלים).

קשרי מחתר

17. בנושא זה מוצע שלא ללחוץ במיוחד - כי הערבים חוששים בתנאי במיוחד. לכן, מוצע להעלותו כעניין טורמלי, שבו נהיה מוכנים בעיקר לפעול להפגת הסכנות בצד הערבי ולא דווקא לקביעת היסודות.

18. להלן פירוט שלבים אפשריים:

- א. ביקורים בלתי רשמיים להכרת הצד השני, להפגת הסכנות ולאיתור נושאים אפשריים לסיוע הדדי;
- ב. מגעים בלתי רשמיים בין בנקים ממשלתיים;
- ג. בדיקה בלתי רשמית של נושאים שבהם אולי קיים אינטרס משותף (למשל יחסים עם הקהילה האירופאית);
- ד. הסדרים סמביוטיים של יישוב ויישוב לגבי מספר מצומצם של פריטים.

ועדות

19. מוצע לנושא קידום השלום יופקד בידי "ועדה קבע לשלום בר קיימא". ועדה זו תהיה אחראית:

- א. לניסוח תכנית שלבים לבניה הדרגתית של השלום;
- ב. למעקב אחר הביצוע.

20. הועדה יכולה להתארגן בוועדות משנה לנושאים הבאים:

- א. מגעים ממשלתיים;
- ב. דת, הרבנות וכו';
- ג. אנשי הקסורת;
- ד. הנוקה בין העמים;
- ה. קשרי מחתר;
- ו. חינוך לדו-קיום בשלום (בניעת העמולה עויינת ועידוד חינוך לסובלנות).

מיכונים

21. רבי מנדל מקובק אמר: "שלום בלי אמה הוא שלום שוא". שלום בר קיימא איננו שלום אמה אם איננו עומד לכמהן רבון של עטיית שלום שבה שותפים שני הצדדים. שלום כחוננתו לבצמח את ישראל לגטו מוקף איבה ערבית הוא שלום כוזב. לכן, מבחנו של ההסדר איננו

רק במניעת המלחמה, אלא באמצעים ובפעולות שבמקום הסכסוך יבנו בין הצדדים מערכת
של יחסי שלום. רק חמורת יחסים כאלה יהיה השלום ראוי לזיכורים כבוד ישראל.

א א א א

PROPOSAL FOR FUNCTIONAL NEGOTIATION WITH THE
GOVERNMENT OF JORDAN

1. The Government of Israel considers that discussions could profitably be initiated between Israel and Jordan, on a functional level concerning problems common to both countries apart from those connected with the problem of the Palestinians, ~~on~~ the status of the West Bank. There is every reason to believe that this approach would commend itself to the Jordanian Government, especially, since the Jordanian Prime Minister expressed the following similar views on the 6th February, (at an educational Congress in Akaba).

"Jordan regards itself as a state directly involved in the confrontation, and as having an interest in the process of reaching a settlement, whether or not it takes part in negotiations concerning the West Bank."

2. The Government of Israel suggests that the following topics would form a suitable basis for discussion:

(a) Water Resources

- (1) Problems of salinity and pollution ;
- (2) Equitable allocation of water resources between the states ;
- (3) The establishment of a joint committee to deal with these problems.

(b) The Resources of the Dead Sea Region

- (1) Joint exploitation of phosphates and other mineral resources ;
- (2) Common marketing of such resources ;
- (3) The establishment of a joint trade route for this purpose.

(c) Boundary Problems

- (1) The exact delimitation of agreed boundaries between Israel and Jordan;
- (2) Methods for dealing with accidental incursions into each others' territory.

(d) Aviation

- (1) Mutual arrangements for overflight with regard to each others aircraft, and the aircraft of third countries ;
- (2) Mutual landing rights ;
- (3) Cooperation for the prevention of air disasters;
- (4) General cooperation between Ben-Gurion and Amman airports in matters of international aviation.

(e) Shipping

- (1) Cooperation in the control of shipping to and from Elat and Akaba including cooperation in the prevention of accidents ;
- (2) Cooperation in the avoidance of pollution on the coastline and territorial waters of Elat and Aqaba.

(f) Free Port Facilities

Exploration of the possibility of Israel granting free port facilities to Jordan on the Mediterranean.

(g) Tourism

- (a) The joint development of tourism, particularly in the areas of the Dead Sea, and Elat-Aqaba;
- (b) Facilitation of tours to the holy places in both countries by Christian pilgrims ;
- (c) Facilitation of the transit ^{of} by tourists between the two countries ;
- (d) Recognition by each country of driving licences issued by the other ;

(h) Weather Forecasting

Development of joint programmes of weather forecasting.

(i) Pest Control

Joint development of pest control for agricultural purposes.

(j) Public Health and Hygiene

Mutual cooperation in these fields, especially with regard to the control of epidemics.

(k) Crime Prevention

- (1) Joint measures to prevent trafficking in drugs;
- (2) Joint measures to prevent smuggling;
- (3) Development of mutual extradition procedures;
- (4) General cooperation in crime prevention and detection under the auspices of Interpol.

(l) Commercial Relations

- (1) Freedom of trade between the two countries;
- (2) Freedom of transit for commercial products;
- (3) Joint marketing of agricultural exports;
- (4) Grant of most-favored-nation status ^{in respect of} to agricultural and industrial products;
- (5) Termination of boycott practices.

(m) Legal Relations

- (1) Mutual recognitions of Court judgments;
- (2) Mutual enforcement of judgments;
- (3) The right of advocates of each country to appear before courts and tribunals of the other country.
- (4) Cooperation in service of legal documents;
- (5) Cooperation in the tracing of official records and documents;
- (6) Withdrawal of reservations to international conventions.

(n) Communications

- (1) Cooperation in postal communications and telecommunications;
- (2) Cooperation with regard to the determination of radio and television frequencies.

(c) Financial Relations

- (1) Negotiation of Clearing Agreements;
- (2) General Cooperation in financial matters between the State Banks of each country.

13275.

1. Like the experts, the public already is in agreement, or after thorough public discussion, would be in a position to support the following policies:

- * A strong defense posture.
- * A strong commitment to our core allies, i.e., Nato and Japan.
- * Vigorous pursuit of detente, but without making any inequitable concessions to the Soviets.
- * Establishment of diplomatic relations with The People's Republic of China, but without abandoning Taiwan.
- * A commitment to Israel's survival.
- * Active American involvement in international solutions to foreign policy problems, but with less reliance on the U.N.
- * Sacrifices to develop a coherent energy policy.
- * Positive and active American leadership in world affairs.

2. A decisive majority of foreign policy specialists interviewed appears to agree on the following principles:

1. U.S. commitment to a strong defense — second to none, but guided by the goal of "rough equivalence" rather than military superiority over the Soviet Union.
2. U.S. commitment in defense, political and economic ties to our core allies in Nato and Japan.
3. U.S. commitment to the survival of Israel and maintenance of a special relationship with Israel.
4. U.S. support for establishing formal diplomatic ties and good relations with China, without undermining our relations with Taiwan.
5. U.S. support for special and urgent efforts to curb nuclear proliferation and to make our policies on conventional arms sales more consistent with the search for peace.
6. U.S. support for reducing covert activities to the bare minimum and subjecting them to rigorous monitoring and accountability.

1. Like the experts, the public already is in agreement, or at least
showing public discussion, would be in a position to support the

following policies:

- * strong defense posture.
- * a strong commitment to our core allies, i.e., NATO and Japan.
- * a strong posture of defense, but without making any impact on
commitments to the allies.
- * a determination of domestic relations with the allies.
- * a determination of China, but without abandoning Taiwan.
- * a commitment to Israel's security.
- * active American involvement in international relations to
foreign policy problems, but with no reliance on the UN.
- * a determination to develop a coherent energy policy.
- * a determination to develop a coherent foreign policy in world affairs.

2. A decisive majority of foreign policy experts is in agreement
to agree on the following principles:

1. A commitment to a strong defense -- second to none, but
not for the sake of "showing off" or "showing off" to our
allies over the world.
2. A commitment to defense, but without abandoning the UN to our
core allies in NATO and Japan.
3. A commitment to the survival of Israel and maintenance of
a special relationship with Israel.
4. A support for establishing formal diplomatic ties and good
relations with China, without making any impact on relations with
Taiwan.
5. A support for special and urgent efforts to curb nuclear
proliferation and to make our policies on conventional arms
sales more consistent with the needs for peace.
6. A support for reducing Soviet activities in the area
of arms and subjecting them to rigorous monitoring and
accountability.

7. U.S. support for multilateral solutions to a growing number of problems.
8. U.S. support for a new and more productive relationship with the developing countries.
9. U.S. support for defending human rights more vigorously and, without being preacher or policeman, for advocating our own democratic values against competing ideological systems.
10. U.S. efforts to re-establish positive U.S. world leadership.

3. Among the foreign policy specialists interviewed by the Public Agenda, agreement clustered around five major themes:

- * The need of the United States to reaffirm close political, economic, and military relations with our core allies in North America, Western Europe, and Japan and to maintain our special relationship with Israel.
- * The need to maintain good relationships with major communist adversaries and to avoid manipulation which could appear anti-Soviet in the triangular relationship involving the Soviet Union, China, and the United States.
- * The continuing importance of democracy and the support of democratic values in the formulation of our foreign policy.
- * The growing importance of multilateral diplomacy and the uncertain utility of the United Nations.
- * The critical need to address more creatively and sympathetically the needs of the developing countries.

4. One prominent feature of the Public Agenda's interviews with foreign policy specialists is the solid degree of commitment to the core-alliance countries, which the overwhelming majority accepts as confined to our NATO allies and Japan, with Israel enjoying a special relationship owing to moral, political and historical considerations.

5. Concerning Israel, there is widespread consensus that a special relationship exists and unanimity that the American commitment to the survival of Israel must remain resolute; at the same time, several respondents fear that Israel and the United States are now on increasingly divergent paths and that, unless rapid progress in the Middle East is made soon, war could break out with disastrous consequences for all sides. Although no ready solutions for the Middle East conflict are advanced, most respondents argue that a major turning point may be approaching in the Middle East and that the Middle East problem must be a very high-priority issue for the next administration.

x x x

3. Concerning Israel, there is widespread consensus that a special relationship exists and amounts to the American commitment to the survival of Israel must remain inviolate at the same time, several respondents feel that Israel and the United States are not an inseparable divergent factor and that, while a major problem in the Middle East is that there, war could break out with disastrous consequences for all sides. Although no ready solution for the Middle East conflict are advanced, most respondents agree that a solution must be found very soon in the Middle East and that the Middle East problem must be a very high priority issue for the next administration.

x x x

אזורים מפורזים בהקשר כינון שלום

בהקשר כינון שלום ישראלי-ערבי יהיה צורך להתוות הסדרים לגבי הגבולות צבאיות מלאות או חלקיות במספר אזורים. להלן הצגת הבעיות העקריות העלולות להתעורר במכלול זה.

א. היעדים

היעדים שבכינון האזורים נראים להיות מעוגלים בצורך להבטיח בטחונם של ישראל ואף של שכנותיה, מתוך הנחה שאין לסמוך רק על התווית הגבולות החדשים כדי להשיג זאת. החלטה 242 כבר קובעת מפורשות בצורך להבטיח שלמותן הטריטוריאלית ועצמאותן של כל מדינות האזור ע"י נקיטת אמצעים שיכללו כינון אזורים מפורזים.

גם ישראל יכולה להיות שותפת ליעד זה על אף חתירתה לגבולות בטחון שכן גם משנתנו גורסת פירוז מלא או חלקי בשטחים שנחזיר בגדה המערבית ובסיני ובגולן. מבחינה מעשית צריכים האזורים המפורזים להבטיח חציצה והפרדה בין צבאות ישראל וערב כדי למנוע חכוכים וטכסוכים ולהקשות על התקפות פתע. מאידך הם צריכים להבטיח שלא יהיו פעולות טרור חבלה וחדירה (כולל העברת נשק) ע"י ארגונים ומדינות ערב שלא ימצאו ספוקם בחוזי השלום.

ב. המיקום

בעיית מיקום האזורים תהיה כמובן חלויה ומוכרעת בהרבה מהתווית הגבולות. אפשר להצביע על האזורים דלהלן שלגביהם יש להביא אפשרות פרוזם המלא או החלקי :

1. הגדה המערבית - היינו אותם חלקים ממנה שיוחזרו לרובנות ערבית (ירדנית, פלסטינאית, ירדנית-פלסטינאית) או יועמדו תחת כל משטר לא-ישראלי אחר (כגון חקופת מעבר בפקוח או"ם).
2. רצועת עזה - כנ"ל. (זאת כמובן בהנחה שלא נוכל להשיג צירוף כל הרצועה לישראל).
3. סיני - כאן בעיית ממדי השטח המפורז מסובכת יותר שכן לא ברור אם ניהן לחבוע שכל שטח סיני שיוחזר למצרים יפורז, ובוודאי שטח זה לא יוכל לכלל הגדה המזרחית של התעלה והאזור הדרוש להגנתה מזרחה ממנה. מכל מקום עלינו לחתור לכך שיהיה זה שטח מירבי ככל האפשר.
4. גולן - כאן יש לחבוע לא רק שאותם חלקים שיוחזרו לסוריה יפורזו כי אם גם לפסוח מאמץ שאזורים נוספים סוריים הסמוכים להם יפורזו, כגון השטח בו אנו מחזיקים כיום מעבר לקוי אוקטובר 1973.

5. שטחים ישראליים - יש לצפות לכך שהועלה חביעה ערבית, בחמיכה בינלאומית ואולי אף אמריקנית, שגם ישראל חפרו שטחים שברבונותה או שליטתה. במיוחד סביר שתביעות אלה תועלנה לגבי השטחים שיועברו לידינו בטינוי לקוי 1967, היינו אותם חלקי הגולן, סיני, הגדה והרצועה שיישאר בירינו. ייתכן גם תביעה לגבי פרוז רצועות כנגב כאיזון לויחורים המצריים. יש להניח שנחנבד בתוקף לתביעות אלה ועל כן אין ניר זה מתיחס לאפשרות המעשית שיהיו שטחים מפורזים בשטח הנחון לשליטתה של ישראל.

ג. הצבת כוחות

אם כי מדובר על אזורים מפורזים הרי ייתכן ואולי רצוי שבחלקם או כולם יוצבו משקיפים ו/או כוחות מזוינים זרים שיבטיחו הפרוז ואי נצול השטחים להתקפות צבאיות, לוחמה טרור וחדירות לתוך ישראל.

עם זאת שכר נוכחות משקיפים ו/או כוחות זרים בגבולות ישראל ואפילו המשך קיום סגנון משקיפים מטעם האו"ם או מסגרת בינלאומית אחרת עלול לצאת בהפסד שייגרם ע"י קיום מוקד מהמיד של התערבות זרה בענייני ישראל-ערב ואף המחשת העדר הנורמליזציה שביחסי שני הצדדים. אם יוחלט איפוא על הצבת סגנון משקיפים ו/או כוחות זרים יש לתבוע מכל מקום שבעבור תקופה של מספר שנים יוכלו שני הצדדים לעיין מחדש בהסדר, ולהחליט תוך הסכמת הדדית על הכנסת שינויים בתוכו או בטווח הגמור. קיימות הברירות דלהלן לגבי אופי הפקוח על הפרוז והן מובאות לפי סדר הרצוי לנו :

1. פקוח ישראלי בלעדי ע"י קיום מאחזים בטחוניים בשטח, צילומי אויר ולויינים ואמצעים אלקטרוניים אחרים, משקיפים וסיורים. קשה להניח שבנסיבות המדיניות והאסטרטגיות הנוכחיות ניתן להשיג זאת.
2. פקוח משותף מצד ישראל והמדינה הערבית הנוגעת בדבר ע"י משקיפים וסיורים משותפים, תוך מתן היתר לצילומי אויר, לויינים ושאר אמצעי פקוח אלקטרוניים מצד ישראל. לגבי שיטה זו קיימים קשיים מעשיים ומדיניים רבים אך ראוי ללמוד נושא זה בעיון רב.
3. משקיפים ו/או כוחות ממדינות קטנות ובלתי מזדהות כסכסוך ישראל-ערב, בהתאם להסכם בין הצדדים. בשיטה זו נקטו לגבי הקמת גופי הפקוח הנייטרליים בקוראיה ובוייט-נאם. עם זאת יש להיזהר שלאור ההתעסקות הרבה והתקיימה של האו"ם במכלול ישראל-ערב גם בתחום הצבאי וקיום מסגרות מוכנות בתחום זה, ~~כדוגמת המדינות~~ ^{הנ"ל} האינטרסים הברורים שנוצרו אצל חברי האו"ם כתוצאה ממצב עניינים זה, ובעיקר כוחם הפרלמנטרי של הערבים באו"ם, לא יהיה אפשרי להקים מסגרות צבאיות בינלאומיות חדשות מחוץ לאו"ם.

4. משקיפים ו/או כוחות מטעם האו"ם במתכונת מטח המשקיפים וחיל החירום הנוכחי.
אפשרות זאת נראית הריאלית ביותר בנסיבות המדיניות הנוכחיות. אולם גם לגביה עלינו לבוא
בחביעות לשפורה, כגון התניית שחוף מדינות במנגנון המשקיפים ו/או כוח החירום בקיום יחסים
מדיניים כלשהם מצידן עם כל המדינות הנוגעות בדבר באזור.

5. כוחות של ארבע המעצמות או רק מעצמות-העל. לנו עניין ברור למנוע הצבת כוחות כאלה.
מכחינה מעטית טמך רב גם אם קונגרס ארה"ב יאשר הצבת כוחות אמריקניים באזור נוסף בעולט
כאשר מדובר על צמצום כוחות אמריקניים שמחוץ לארה"ב. מאידך יש לזכור שבריטניה וצרפת ואולי
גם בריה"מ שואפות מאוד להליכה בדרך זו ובריטניה אף כבר הכינה חכנית מפורטת בנדון שלפיה
חשולב הצבת כוחות מטעם ארבע המעצמות שיהיה להם כושר לחימה עם קיום חיל החירום מטעם האו"ם
שיעסוק בעיקר במקום.

אין צורך לנקוט בכל האזורים אותה השיטה של הצבת המשקיפים ו/או כוחות. כן יש להעדיף,
אולי, הצבת כוחות זרים ממשיים בחלקי סיני וגולן שיוחזרו, אך לשלול זאת בגדה וברצועה.
שם יש לנסות לעמוד על מקום ישראלי או ישראלי-ערבי.

ד. רכונות

יש לקבוע כי הגבלות הפרוז אינן פוגעות ברבונותן של המדינות הנוגעות בדבר על האזורים וכי
מדובר רק על הגבלות צבאיות. לכוחות הזרים, במידה שיוצבו, לא תהיינה שום סמכויות אזרחיות או
מנהליות. אין זה צריך לסתור כמובן הסדר כללי כאשר ממילא ייקבע שאזור מסויים יועמד תחת חסות
או"ם או בינלאומית לתקופה מעבר (כגון הגדה).
הואיל ויש לקיים הרבונות של כל מדינה באזורים המפורזים שלה לרבות הבטחת קיום החוק והסדר יש
לאפשר לה לקיים כוחות משטרה שייקבעו בהסכם הדדי.

ה. תגובות על הפרות הסדרי הפרוז

ההסדרים צריכים לכלול הוראות ברורות יחס לפעולות שיש או שיהיה מותר לנקוט אם יופר הפרוז על
ידי הכנסת כוחות צבא, יחידות טרור, בלוע מעשי איבה וחדירה מתוכם וכו'. אם יוכנסו כוחות זרים
ממשיים לחוק האזורים תהיה עליהם אז הופה למנוע בכח הפרות אלה. עם זאת יש לתבוע, לפחות לגבי
הגדה והרצועה, כי בהוצר מצב כזה רשא ישראל להפעיל זכותה להגנה עצמית (זאת דוגמה הסעיפים
הרלבנטיים בחווי וורטיי ולוקרנו לגבי הפרת הפרוז של אזור הריינוס).

ו. סוף דבר

הנסיון ההסטורי מוכיח שאין בקביעת שטחים מפורזים משום ערובה לכשעצמה להכטחת היעדים שלשמן מכוננים אותם. הכל תלוי בסופו של דבר ברצונם הטוב של הצדדים הנוגעים בדבר. כך היו איפוא כשלונות ברורים בחבל הריינוס, באזור המפורז שבוייסנאם ובאזור המפורז שבגבול הימני וסעודיה בימי ההתערבות המצרית שם. לעומת זאת האזור המפורז בקוראזה "החזיק מעמד", למרות מספר הסרות ניכר, הואיל לשני הצדדים היה עניין בהמשך קיומו. עם זאת טרם נבחנה שיטה בה יובטח הפרוז ע"י כוחות צבאיים זרים ניכרים שיוכלו למנוע בכוח הפרות.

כללית יש לשאוף לצמצם ככל האפשר ההסדרים התלויים בפרוז ולסיים הדגש העקרי על החוויות הגבולות הסופיים. עם זאת נדמה בשעה זו שלא יהיה מנוס מקביעת פרוזים ואולי גם מהצבת כוחות זרים, ויש איפוא להקים בדחיפות גוף שיכין הצעות וגישות מפורטות יותר בנושא.

ב ב ר כ ה

ס 10
פנקס אליאב

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

מח - 414

תאריך: כג' בכסלו תשל"ז
15 בדצמבר 1976

מספר:

אל : שר החוץ

מאת : ש. ארגוב, סמנכ"ל

הנדון: "מחשבות על הסדר"

בשעתו הבאתי בפניך טיוטה של הזכיר שכתבתי בנידון ב-4.11.74. מאז חלפו שנתיים ואנו עומדים ערב הקומה של הכרעות מדיניות ובטחוניות קריטיות. עיינתי שוב בדברים ומצאתי שאין בהם כמעט דבר שאינני דבק בו גם היום. כרוח זו מרשה אני לעצמי לבקשך למצוא פנאי ולעייין בדברים שנית שמא תמצא לנכון גם להביא לבחינתם ובדיקתם.

בהקשר לכך הרשה נא לי להפנות תשומת לבך לכמה ממצאים מאד מאלפים ומעודדים בהם נחקלתי בדו"ח
U. S. Foreign Policy: Principles for Defining the National Interest
Public Agenda Foundation
שהוכן ע"י ואשר היו מעורבים בו ידידנו דן ינקלוביץ וסיירוס ואנס המזכיר המיועד. ינקלוביץ מעיד על דו"ח זה כמסמך העקרי בו נעזר הנשיא המיועד בהכנותיו לקראת הויכוח הסלויזיוני עם פורד בנושא מדיניות חוץ.

רצ"ב כמה מובאות מדו"ח זה בעלות ענין מיוחד בהקשר לתיזה המרכזית של תזכירי דהיינו הסדר כולל מעוגן בחוזה כסחון ישראלי-אמריקני. אם תמצא ענין בדו"ח במלואו אשמח להמציאו לך.

בברכה,

שלמה ארגוב

Handwritten: 100-100000

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

Handwritten signature

CONFIDENTIAL

4.11.74 יו"א

310

10610

מחשבות על נושא הסדר

הנחות יסוד

א.

(1) הזמן שוב אינו נתון חיובי מבחינתה של ישראל

מדיניות ישראל עד אוקטובר 1973 היתה כנויה על ההנחה שמה שלא יעשה השכל יעשה הזמן ושלישראל העצמה הצבאית להגן על מדיניות זו במדה ותובא במבחן צבאי. משנתבטלה הנחה זו (התבטלה ולא נתבררה), לאחר שלא השכלנו לאבטח את אגפיה) מצווים אנו להכיר באמיתות חרשות ומציאות חדשה שעיקריה, מחד גיסא, התעצמות ערבית צבאית, כלכלית ומדינית ללא תקדים וללא אח ורע בתקופתנו; ומאידך, התקרבות מהירה של ישראל לפסגת הפוטנציאל הצבאי שלה תוך התנשלות דוהרת מנכסיה הכלכליים והמדיניים וסכנת ערעור יציבותה החברתית, במקרה של משבר כלכלי חמור. בנתונים אלה אין הזמן מהווה יותר נתון חיובי מבחינתה של ישראל. המושג "להרוויח זמן" כוחו יפה היום אך ורק לצורך המידי של שיקום צה"ל. מאותו רגע בו הושגה משימה זו חדל הוא מלשמש שוב יעוד חיובי.

(2) לערבים אין שום כוונות לעשות שלום עם ישראל ולא להניח לקיומה, לא הפיזי ולא העצמאי

דבר זה כוחו יפה לגבי סאדאת בדיוק באותה מדה שהוא נכון לגבי ערפאת. ההבדל בין השנים הנו אך ורק בסגנון ובטקטיקה. הראשון טכססן המנסה ומקווה להשיג לגדיו במינימום מאמץ וקרבות ומאמין שהדבר בהישג ידו; השני, מהפכן נאמן לדרכו המהפכנית שהגיע לאן שהגיע בזכות שיטותיו ושאינו לו שום סיבה להטיל ספק בצדקתו או ביעילות דרכו. בכל זאת, אין שום שינוי דרך או כוונות כלשהם. הדבר המאפיין מדיניות הערבים הנו עקביותה. אשר אמר סאדאת לברברה וולטרס ב-1974 - ממש באותן המלים - אמר קודמו לקליפטון דניאל ב-1968. "Land and People" נשארו יעדי הערבים ונבצר להבין מדוע צריך סאדאת, לאחר נצחונו ב-1973, להיות פחות דבק ביעדים אלה משהיה נאצר לאחר מפלתו ב-1967. באותה מדה לא מובן מדוע היתה צריכה מלחמת יום הכפורים ותוצאותיה (ה-aftermath שלה), אותן אפשר היה לחזות ללא קושי רב מאותו רגע בו לא ניתן לישראל להביא להכרעה צבאית ממשית, לשכנע את הערבים שבדרך זו בה הלכו עד כה לא יוכלו לנו. היפוכו של דבר הוא הנכון.

להלן מחשבה על נושא הסדר ושעיקריה הם :

(א) במידה ויש לפורמולה הנ"ל סיכוי כלשהו הרי זה כ- package deal. לא כבסיס למו"מ בין ישראל למדינות ערב, לא בנפרד ולא בצוותא, דבר שהנו לפי כל הסימנים, חסר סיכוי ותכלית - אלא כמצע להסדר שיוגש לארה"ב ~~on take it or leave it basis~~, תוך הבהרה שזוהי פחות או יותר המלה האחרונה או לפני האחרונה ושאימוצה, ולו גם האוניליטרלי, ע"י ארה"ב הינו הסיכוי האחרון למנוע מלחמת חרמה במזה"ת כשם שהינו הסיכוי הראשון והיחיד לבונן הסדר באזור אשר יענה על צרכיהם היסודיים של הגורמים העיקריים באזור.

בסימן שאלה עצם יכולתנו לעמוד בכל זאת לאורך ימים. בנוסף לכך, יהיה באימוץ שיטה זו משום הקלה חשובה על מאבקנו הציבורי-הסכרתי בארה"ב, בה צפויים לנו עוד מבחנים קשים עם הצטרפותו של אש"פ ל"משפחת העמים" ועם גבור העצמה הכלכלית הערבית.

(ב) במדה והיו עוד ספקות ביחס לכוונות הערבים באה ועידת רבאט והסירה אותם. אכן כנראה לאין עם מי לדבר, לא רק בכוון מזרח אלא בכוון דרום, שלא לדבר על כוון צפון. אין עם מי לדבר ואין עם מי לעשות הסדר. הסדר יכול להיות היום רק בין ישראל לארה"ב. עמה עלינו להתדיין, והיא הנדבך המרכזי בכל הסדר שיש בו משום בטחון וקיום לישראל. לפיכך, עלינו להתאים עצמנו ככל שנוכל להרשות לעצמנו, לתפישה של ארה"ב ביחס לשני מרכיביו האחרים של כל הסדר באזור דהיינו, שטחים ויחסי ישראל-ערב. כלומר, אין לא סיפוח שטחים ולא שלום - לא בנוסח חזון אחרית הימים ולא בנוסח אי לוחמה. בתמורה על התקרבות ישראלית נכבדה לתפיסה האמריקנית של שני המרכיבים האלה תבקש ישראל התקשרות בטחונית פורמלית ומעשית שיהיה בה גם משום פיצוי על ויתורינו הגדולים בתחומים האחרים פלוס מניעת מלחמת חרמה חדשה במזה"ת, והפעם מלחמת חרמה ביוזמה, לאו דווקא ערבית.

הכנה ישראלית-אמריקנית ביחס להסדר מעין זה אינה בהכרח טעונה הסכמה ערבית פורמלית. די באימוצה האונילטרלי של ארה"ב כדי שתכנס לתקפה ותהפוך את המציאות במזה"ת מן הקצה אל הקצה וספק רב ביותר אם יהיו מוכנים, לא הערבים ולא הסובייטים, להעמיד הסדר מעין זה במבחן. לאמיתו של דבר, כל מה שדרוש הוא השלמה מצרית עם הסדר מעין זה ודבר זה איננו בהכרח בלתי אפשרי, במדה וההסדר הטריטוריאלי עם מצרים יהיה מותאם לכך. יתרה מזאת, הסדר במתכונת זו עשוי לקסום למצרים כאשר הנו משחרר אותה מכל התחייבות ישירה כלפי ישראל ויכול להיות מוצג על־דה כאילו אין לה ברירה, אלא להשלים עמו מאחר ואומץ ע"י ארה"ב.

(ג) אין זה מתפקידו או סמכותו של תזכיר זה להכנס לפרטים כלשהם ובוודאי שלא להעלות כל סכמה טריטוריאלי. להלן רק כמה מחשבות.

(1) הנושא הטריטוריאלי

ב ס י נ י : הסדר מורכב מארבעה אלמנטים : הכרה ישראלית פורמלית בריבונות מצרית על כל חצי האי, נסיגה ישראלית לקו שבבחינת "השורה התחתונה" שעברו המערבי יפורז ועברו המזרחי יוגדר כאזור בטחון בשליטה ישראלית.

שרם א שיח' : חלק מאיזור הבטחון הישראלי.

הגדה המערכת : הגדרת אזור בטחון ישראלי לאורך הירדן ובמספר נקודות ביהודה ושומרון. התישבות, או המשך התישבות, ישראלית כאזורי בטחון אלו, ובהם בלבד. כמקביל הגדלת האוטונומיה הערבית המקומית. במלים אחרות, הפיכת הגדה דה פקטו לקונדומיניון ישראלי-ערבי תוך השארת האופציות המדיניות הפורמליות פתוחות - כולל חוסיין.

ה ג ו ל ו : יוגדר כאזור בטחון בשליטה ישראלית.

ירושלים : סטטוס קוו.

ע ז ה : סטטוס קוו.

(הערה ביחס לאזורי הבטחון : לא רק שאין בכך כל חידוש או שינוי אלא שאין מעצמה שאינה מחזיקה באזורי בטחון. ארה"ב-גואנטנמו, פנמה. בריטניה-גיברלטר, קפריסין (sovereign bases!). צרפת-ג'יבוטי. ברה"ם-כל מזרח אירופה).

(2) יחסי ישראל-ערב

תביעותיה של ישראל לשלום ואף לאי לוחמה אינן מקובלות כבר כמעשיות. עם זאת, יש עוד משקל להשלמה ישראלית, ע"י הסרת התכעיה גם לזה וגם לזה והסתפקות במצב של אי לוחמה מעשית. הקריטריונים לאי לוחמה מעשית אינם פונקציה משפטית אלא פרי הסדרים מעשיים ופרגמטיים. לגבי דידנו חייבים הם לכלול בכל מקרה גם כאלה שניתן לכנותם כ"ראשי גשר" לעידן יחסים טוב יותר, בעיקר עם מצרים. הללו יכולים לכלול, מעבר אניות ישראליות בתעלה ומתן שירותי חירום לאניות וצוותים תוך מעבר; הרפיה מעשית של צל מדיניות החרם; מעבר ותנועה ישירים של תיירים מ"ינות ערב וישראל וממנה. בנוסף לכך, הסכמה או השלמה ערבית עם כינונם מחדש של יחסים דיפלומטיים בין ישראל לבין המדינות שניתקו יחסיהן עמה ב-1973. לדבר זה ערך סמלי חשוב כאינדיקטור עקיף להשלמת הערבים עצמם עם ההסדר.

(3) במציאות החדשה שלפנינו אין ערך לכל הסדר אלא כן הוא מעוגן בהתקשרות בטחונית בין ישראל וארה"ב

לכך זקוקים לא רק ישראל אלא גם הערבים ואף הסובייטים. הגיע המועד לנסות לחסל אחת ולתמיד את אותה מדה של element of doubt ביחס למחויבותה של של ארה"ב כלפי ישראל, ובטרם תחול בו ארוזיה. יתירה מזאת, על מנת שיהיה להסדר זה שיניים של ממש חייבת המחויבות להיות ישירה, חשופה ובמקום. דהיינו, בדמות ובאמצעות למשל, בסיס ימי אמריקני בצפון הארץ ובסיס אוירי אמריקני בדרום הארץ, סמוך לקו 1967, ולו רק ניתן, משני עבריו.

מבחינתה של ארה"ה החידוש שבכינון התקשרות בטחונית פורמלית עמנו איננו רב בעצם במדה או כל עוד דבקה היא בהתחייבותיה כלפינו. בנוסף לכך, יהיה במיסוד יחסיה הבטחוניים של ארה"ב עם ישראל משום הסרת ספקות ומניעת אי הכנות עם הסובייטים שהיו, והנם, מקור לדאגתם הרבה של שתי המעצמות ^{מפני} miscalculation והתנגשות ביניהן. בכך יחדל המזה"ת להיות הזירה היחידה בעולם בה עוד מתגוששים שני הגושים ללא כללי משחק ידועים, מובנים או מסודרים.

מבחינה אסטרטגית גלובלית עשוי להיות לארה"ב ענין מחודש בבסיס בישראל לאור המצב החדש שנוצר באגן המזרחי של הים התיכון בעקבות משבר קפריסין, ואולי אף לקראת תמורות אפשריות כמשטרים ביוון, יוגוסלביה וספרד, שלא לדבר על פורטוגל - ולנוכח אי יציבותה הפנימית הגוברת של איטליה. למותר לעמוד על חיוניותה של נוכחות הצי הששי במימי הים התיכון עבורנו. עשוי לקרות שנוכחות זו ברבות הימים, ולא דווקא הרחוקים במיוחד, תוכל להיות אפשרית רק באמצעות בסיסים בישראל עצמה!

סיכוייו של הסדר מעין זה שתואר לעיל תלויים בשלושה תנאים :

- (1) נטילת היוזמה המדינית ובמיוחד מידי מזכיר המדינה האמריקני, בצורה מהירה וחדה.
- (2) חידוש ושיקום האמינות הישראלית, ובעיני ארה"ב בראש ובראשונה.
- (3) תקיפות ונחישות בכל המהלכים והמגעים והתנגדות לכל נסיון אמריקני למהול ולפרוט הצעה להסדר ברוח זו.

כאמור, סבירותה של מלחמה היום היא ללא ספק גדולה מסבירות האפשרות להגשים הסדר מעין זה. אף-על-פי-כן, אין הדבר פוטר אותנו מלעשות מאמץ מירבי במושגים ומונחים כאלה ולו רק כדי שנהיה במצב בו נוכל לומר לארה"ב כי מלאנו חובתנו בכבוד, במאמץ להשגת הסדר.

שלמה ארגוב

ס.מ.ר.

א ל : ס.מ.ר. קדרון - יועץ מדיני.

סאח : מנהל מ"מ 2.

הנידון: תנאי הזימון המסוריים של ועידת ג'נבה.

1. בחודשינו המומביות השתרש השימוש במונח "כתב-הזימון המקורי של ועידת ג'נבה".
כדיקה הנושא מעלה כי המינוח הזה אינו מדויק. לכך נודעה חשיבות מסוימת לקראת חידוש
הדיונים במרכז האו"ם ובבירור בנושא ג'נבה.

2. העובדות הן כדלקמן:

- ב- 18 דצמבר 1973 סיגרו נציגי בריה"מ וארה"ב למזכ"ל או"ם איגרות כמעט זהות הכוללות

אח המיסקה הבאה:

On the 22 October 1973, the Security Council adopted resolution 338(1973) jointly sponsored by the Soviet Union and the United States, which calls for negotiations to start between the parties concerned under appropriate auspices, aimed at establishing a just and durable peace in the Middle East. The Soviet Union and the United States have now been informed by the parties concerned of their readiness to participate in the Peace Conference, which will begin in Geneva on 21 December this year. The Conference will be convened under the auspices of the United Nations.

The parties have agreed that the Conference should proceed under the joint chairmanship of the Soviet Union and the United States. The parties have also agreed that the question of other participants from the Middle East area will be discussed during the first stage of the Conference.

- ביום ביום כתב המזכ"ל ^{ל/נשיא מועב"מ} לעביר אלין את האיגרות הנ"ל וציין כי בכוונתו
לפעול על בסיס אגרות אלו, אשר לדעתו תואמות את החלטת מועב"מ 344 מ-15 דצמבר 1973.
אגרת המזכ"ל בצירוף שתי האגרות מנציגי בריה"מ וארה"ב התפרסמו כמסמך 5/11161 מ-18 דצמבר.

- ^{ל/נשיא מועב"מ} כתב ב-19 דצמבר ^{מכתב למזכ"ל} כי נאמר שהוא החבק ע"י חברי מועב"מ להודיע
לו שהם רשמו למניחם את הכן מכתבו ואת המסמכים המצורפים לו (האגרות מנציגי בריה"מ וארה"ב)
אשר הם רואים כחואמים את החלטת מועב"מ 344. דבר זה פורסם decision של מועב"מ.

* פרטים על החלטת זו בסוף הסקירה.

- ב- 18 דצמבר (כלומר עוד לפני קבלת החשובה הנ"ל מנשיא מועב"ט) שיגר מזכ"ל או"ם לשגרירי ישראל, מצרים, ירדן וסוריה אגרות בנוסח כדלקמן:
"שגריר יקר,

ברצוני לבקש אותך להעביר לממשלתך את הנוסח הרצ"ב: הנני מזמן את הועידה ביום ו'
ה- 21.12 שעה 1030 בארמון האומות בג'נבה". *

- ב- 22 דצמבר נפתחה ועידה בג'נבה.

3. מטעמיהם לשלוח הנ"ל ניתן להסיק את המסקנות הבאות:

א. כחב הזימון היחיד, במובן הטכני של המילה, היה האגרות השיגר המזכ"ל לשגרירים ב-18 דצמבר, ואשר בהן לא נקבעו כל תנאים לגבי הועידה או דרך קבלת - החלטות.
ב. אגרות אלה לא הצריכו חשובה ומכאן שסצרים וירדן (סוריה לא השתתפה בוועידה) לא נהנו מהסתמך בכל מסמך רשמי בדבר הרכב הועידה ונוהליה. מכאן שהסתמכותנו על כחב הזימון עלולה לגרום לחבובה ערבית שהוא לא כלל תנאים כל שהם, ולכן ניתן לפיו להזמין את אש"פ להשתתף במושב השני של הועידה. (יצוין כי במושב הראשון של הועידה לא התקבלו כל כללי נוהל).

ג. מאידך האגרות של נציגי בריה"מ וארה"ב למזכ"ל ששכסות עדות פורמלית לכך שהצדדים (כלומר גם מדינות-ערב) הסכימו מראש להרכב הועידה. יצוין כי לא פורסמה כל הסתייגות-ערבית מהתייחסות זו.

ד. יתר על כן, מכחב נשיא מועב"ט למזכ"ל מ- 19 דצמבר ומפרסמו כ-

מטעם מועב"ט פירוש אימון. מטעם מועב"ט של הנאי הזימון הנ"ל. מאידך אימון זה אינו שלם מאחר שמכתב נשיא מועב"ט יוצר זיקה בינם להחלטה 344 בה קובעת מועב"ט את כוונתה לפקור מחדש את הבעיות על בסיס נמשך. כלומר, מועב"ט הובעה כאן לעצמה זכות לפקח על המו"מ והדבר כולל גם אפשרות של שינויים בנוהל הועידה.

4. המסקנות מכך הן:

א. יש מקום להתייחס בהודעותינו ל"הנאי הזימון כפי שנקבעו במכתבי שני יושבי הראש למזכ"ל מ- 18 דצמבר".

ב. ספק אם זה מעניינו להסתמך על אימון הנאי הזימון מצד מועב"ט, שכן שהכרה במסכות מועב"ט לאמץ את הנאי הזימון משמעה גם הכרה במסכותה לשנות הנאים אלה.

5. להשלמת התמונה יש גם לזכור כי הגבולות בדבר הרכב הועידה וקבלה טענות נוספים אליה מעוגנת בהסכם בין ישראל לארה"ב: בסעיף 7 של "חזכיר ההבנה" מ- 20/12/73 (אשר לא

פורסם) נקבע ש:

It is understood that, in accordance with accepted international procedure, the participation at subsequent phase of the Conference of any possible additional state, group or organization will require the agreement of all the initial participants.

כן נאמר בסעיף 8 של אותו חזכיר, כי השתתפות המזכ"ל בישיבות הפתיחה של הועידה תהיה in a non substantive capacity

(כלומר שהמזכ"ל ימלא תפקיד טכני בלבד).

ב ב ר כ ה

ד"ר י. מר-דומי

העמק: לשכת השר
לשכת המזכ"ל
היועץ המשפטי
נאום ניו-יורק

ההחלטה מאזכרת את החלטות מועב"ס 242 ו-338; מועב"ס מביעה בה אמונה כי המזכ"ל ימלא תפקיד *full and effective* בועידה ושחזא ישוב ראש בדיוניה אם

הצדדים חפצים בכך; מבקשת מהמזכ"ל לספק למועב"ס מידע הולם על ההתפתחויות במו"מ בועידה כדי לאפשר לה לסקור מחדש את הבעיות על בסיס נשטך.

ההחלטה התקבלה ברוב של 10 קולות ללא מתנגדים ו-4 נמנעים (בריה"מ, ארה"ב, בריטניה וצרפת). סין לא השתתפה בהצבעה.

בהסבר ההימנעות נציג צרפת אמר כי לפני פתיחת ועידת ג'נבה, יש ליצור קשר בין מו"מ ומועב"ס וכן שיש לקבוע בברור את הנאי השתתפותו של המזכ"ל בועידה.

נציג בריטניה אמר כי לפני שיוכל להצביע בעד ההחלטה, על שתי השושבינות של החלטה 338 (ארה"ב ובריה"מ) להסכים אף הן בהחלטה הנוכחית.

נציג ארה"ב אמר כי עדין נמסך המו"מ לגבי ההזמנות לוועידת ג'נבה ונשארו מספר בעיות בהקשר זה. לכן לא יוכל להמוך.

בהחלטה זו בא לידי ביטוי הניגוד בין הבלמז"ים - אשר רצו בהשראת הערבים להעמיד את ועידת-ג'נבה תחת פיקוחה הישיר של מועב"ס - לבין שתי מעצמות העל שהחליטו ביניהן באותו השלב על הפקעת הועידה ממסגרת האו"מ. יצוין גם כי באיגרות של בריה"מ וארה"ב מ-18 דצמבר נאמר כי המזכ"ל יוכל לשטט יו"ר בפתיחת הועידה ואילו בהחלטה 344 מיועד לו תפקיד "מלא ופעיל" במהלך הועידה. כלומר, ברור כי גם בשלב ההתחלתי לא ויתרו הערבים על האפשרות להפעיל לטובתם את הרוב העומד לרשות במועב"ס כדי לכוון את מהלך דיוני הועידה ונוהליה, (הדבר לא התממש, בין היתר, בגלל המשך הקצי של דיוני ג'נבה).

Page 100

The first of these is the fact that the "new" system of taxation is not a new system at all, but a modification of the old system. The second is the fact that the "new" system is not a new system at all, but a modification of the old system. The third is the fact that the "new" system is not a new system at all, but a modification of the old system.

The fourth is the fact that the "new" system is not a new system at all, but a modification of the old system. The fifth is the fact that the "new" system is not a new system at all, but a modification of the old system.

The sixth is the fact that the "new" system is not a new system at all, but a modification of the old system. The seventh is the fact that the "new" system is not a new system at all, but a modification of the old system.

The eighth is the fact that the "new" system is not a new system at all, but a modification of the old system. The ninth is the fact that the "new" system is not a new system at all, but a modification of the old system.

The tenth is the fact that the "new" system is not a new system at all, but a modification of the old system. The eleventh is the fact that the "new" system is not a new system at all, but a modification of the old system.

The twelfth is the fact that the "new" system is not a new system at all, but a modification of the old system. The thirteenth is the fact that the "new" system is not a new system at all, but a modification of the old system. The fourteenth is the fact that the "new" system is not a new system at all, but a modification of the old system. The fifteenth is the fact that the "new" system is not a new system at all, but a modification of the old system.